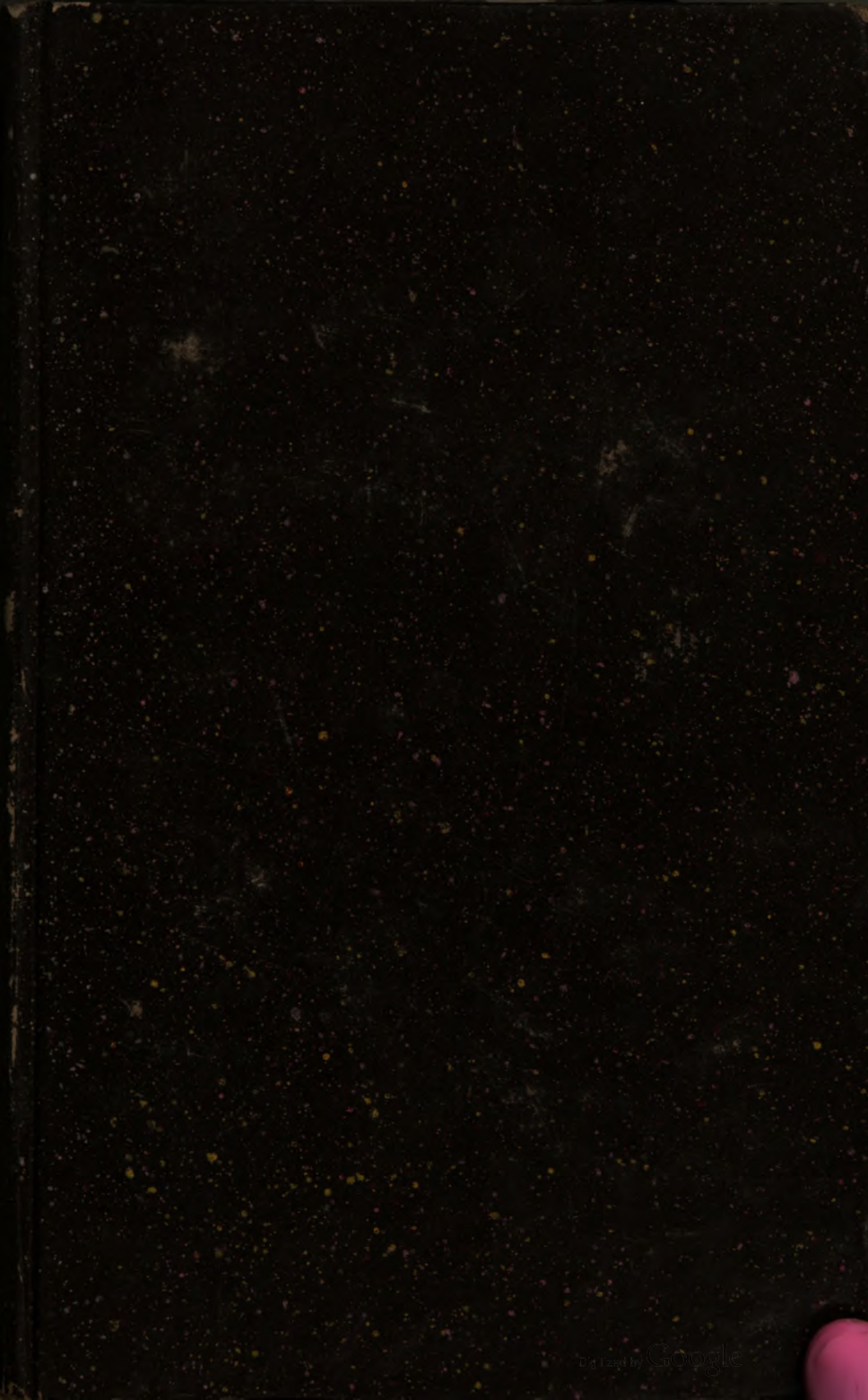

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google[™] books

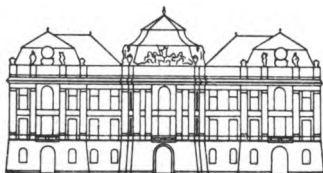
<https://books.google.com>

78. Bb. 41

MENTEM ALIT ET EXCOLIT

K.K. HOFBIBLIOTHEK
ÖSTERR. NATIONALBIBLIOTHEK

78. Bb. 41

604.

ISTINE VÉRE

V U

RAZLÁGANYIH Y RÁZGOVORIH

POLEG

VU CZESZARZKO-KRALYEVZKIH DERSAVAH

PREPISZANOCA.

KATEKISMUSHA

V U

Cheterdeszetih Návukih y Chetireh

Ponavlyanyih iztoga Návuka razdélene,

**za podvuchanye Kerztchanztva, z-pridanemi
na krépostno dersanye zpadajúchemi Návuki
szlósece,**

y poleg nemszoga popiszane

PO

FERENCZU KAR. SCHLOISSNIGG,

ztolne Czirkve Zagrebechke Präbendaru.

ZTRAN IV.

**OD DUSNOZTI KERZTCHAN-
ske, y od Najobchinzkeshek y Naj-
potrebneshek návukov Vére kerzt-
chanzko - katholichanzke.**

Vu ZAGREBU,

stampano vu Szlovarniczi Franye Suppan.

1840.

Zàvjetek cheterterè Ztrani.

Poglavje V. OD KERZTCHANZKE DÚ- SNOZTI.

Nàvuk 35.

Od zla vu obchinskom.

	<i>Ztran</i>
<i>Pitanye 1. Kaj je zlo?</i>	1
— 2. Kakvo je razluchavanye med gréhi oszebnemi?	7
<i>I. Dokànychanye Nàvuka. Kain vumarja szvôga brata Abe- la, y navali vsze zlo na szê.</i> . . .	12
<i>II. — — Jesush na krisu daje nam odur- nozt gréha za zpoznati.</i> . . .	14
<i>III. — — Zroki, iz kojeh takaj male gré- he besati moramo.</i>	16

Nàvuk 36.

*Od razluchneh fél oszebnèh, gréhov, vu oszebnom pako
od szedem glavneh gréhov, y shezt gréhov proti Dùhu
szvetomu.*

<i>Pitanye 1. Koji szû szedem glavni gréhi?</i>	18
— 2. Koji szû shezt gréhi proti Dùhu szvetomu?	28
<i>I. Dokànychanye Nàvuka. Aman zbg szvoje oholnoztì y szerditoztì bil je kastiguvan.</i> . . .	35
<i>II. — — Annaniasu y Szafira zbg lãsi proti Dùhu szvètumu z-naglum szmertjum bili szû kastiguvani.</i>	37

III. Dokanchanye Nāvuka. Zroki, zbog kojeh vu nepokor-	
nozti do koncza obztati ne-	
szmemo.	39

Nāvuk 37.

Od chetireh vu nebo krichechek, y od devet tudyeh gré-
hov.

Pitanye 1. Koji szû chetiri gréhi vu nebo krichechi? . . .	41
— 2. Koji szû devet tûdyi gréhi?	46
I. Dokanchanye Nāvuka. Heli, kajti szvoje dva szine né-	
je kastiguval, szam od Boga	
zkupa z-szvojemi dvemi szini bil	
je kastiguvan.	55
II. — — — — — Pilatush po szvojem prepuzt-	
chauyu (conniventia) vchini	
szebe tudyeh gréhov krívcza. .	57
III. — — — — — Druge na gréh vabiti je neizmer-	
na hmanyocha.	60

Nāvuk 38.

Od dobra vu obchinskom, y od razluchneh fel krépoztih.

Pitanye 1. Kaj je dobro?	62
— 2. Kaj szû krépozti Bogoszlovzke?	68
— 3. Kaj szû krépozti ravnajucho dersanye kerzt-	
chanzko?	73
I. Dokanchanye Nāvuka. Shalamon je pelda pravichnozti.	79
II. — — — — — Stefan iz lyubavi proti Bogu	
podnoszel je szmert.	80
III. — — — — — Zvershavanye treh bogoszlov-	
zkeh krépoztih je Bogu najpo-	
volynsha kerztcheniku pako	
najhasznoviteshajpobosnozt. .	82

Nàvuk 39.

Od krépostih, zmed kojeh Jesush Kriztush nekoje kakti dùsnozi, nekoje kakti blasenosti ochítuval je.

Zítran.

- Pitanye 1.* Kojé szû dùsnozi one, koje Kriztush Jesush oszebujno zapovedal je? 85
- 2. Kojé szû krépozti, zbog kojeh Kriztush chloveka blasenogá ozval je? 93
- I. Dokànychye Nàvuka.* David iz kròtkoche chuva Kralya Szaula, y od nyega blagoszlavlyasze. 103
- II.* — — Pavel zarad pravice terpi pregone y szmert. 106
- III.* — — Naszleduvati Jesusha Kriztusha je glavna dùsnozt kerztchanztva. 108

Nàvuk 40.

Od dobreh dél jednoga kerztchenika.

- Pitanye 1.* Kaj szû dobra déla jednoga kerztchenika? . 110
- 2. Kojá szû télolovná déla miloszerdnozi? . . 115
- 3. Kojá szû dùhovná déla miloszerdnozi? . . 122
- I. Dokànychye Nàvuka.* Ezekjash betesen od proroka Izaiasha pohadya sze. 128
- II.* — — Tabitha od Petra na novo sívle-nye prebudi sze. 130
- III.* — — Zroki, iz kojeh onem, koji nasz zbantuju, dragovolyno oproztiti moramo, 132

P r i d a v e k.

Od najobchinzkeshek y najpotrebneshek Nà- rukov Vére kerztchanzko - katholichanzke.

I. Ponavlanye Nàvuka.

Od vére vu obchinzskom, y nyenih zviraliztchih.

Ztran.

Pitanye 1. Vu chem poztavlyena je véra vu obchinzskom? 137

— 2. Koju haszen imaju lyudi iz Vére? . . . 143

— 3. Kojá szû zviraliztcha Vére ochituvane? . . 149

I. Dokànychanye Nàvuka. Mojsesh zadnyi put opominya
lyudztvo izraelzko na verno ob-
dersavanye zapovédi Besanzke,
blagoszlavlya ovo, y vumira. 155

II. — — Jesush preobrazi sze na gori
Tabor, y pokasuje po tom, da
nàvuk nyegov Bosanzki je. . 157

III. — — Véra je najvekshi prikaz neba. 159

II. Ponavlanye Nàvuka.

Od Vére nàrukov.

Pitanye 1. Kaj vuchiju nasz Bosanzka nazveztchenya od
Boga, y od treh bosanzkeh pershon? . . . 161

— 2. Kaj vuchi nasz Bosanzko nazveztchenye od po
Kriztushu odredyench zvelichenya nachinov? 167

— 3. Kaj vuchi nasz Bosanzko ochituvanye od zta-
lisha lyudih? . . . 172

I. Dokànychanye Nàvuka. Eliash hlepi za postenyem naj-
visheshega Boga, ter zkancha
chetiri zto y petdeszet bolvan-
zkeh szlusbenikov. . . . 177.

- II. Dokànychanye Nàvuka.** Jesush po prizpodobi od hmanyoga terszjodelavcza daje si-dovom nyihovu nezahvalnozt y hmanyochu za zpoznati. . . . 180
- III. — — —** Kerztchenik mora z-zponiznozt-jum véruvati, kaj nyega Véra vuchi. 182

III. Ponavlanye Návuka.

Od dersany navukov.

- Pitanye 1.** Koje szû glavne naredbe kerztchankoga dersany návuka? 184
- **2.** Kaj je krépozst kerztchankza? 194
- I. Dokànychanye Návuka.** Jakob po szvojem krépoztnem sivlenyu vchinil sze je Bogu drugoga. 200
- II. — — —** Jesush vu prizpodobi od Farizeusha y Publikanusha pokasuje razluku med pravum, y laslyivum pobosnoztjum. 202
- III. — — —** Kerztchenik mora vchiniti, kaj nyemu nyegva Véra zapovéda. . . . 204

IV. Ponavlanye Návuka.

Od zvershavanya Vére.

- Pitanye 1** Gdo pokasuje vu chinu, da veru ima? 206
- **2.** Kak sze véra zvershava vu nuternyem? . . . 211
- **3.** Kak sze véra zvershava vu zvunzkem? . . . 216
- I. Dokànychanye Návuka.** Daniela chudnovito obchuvanye vu jami oroszlanov je példa, kak Bog vérne szvoje chaztnike chuva y brani. 222

- II. Dokànychye Nàvuka.** Jesush vu Czirkvi Jeruzalemzki
vuchi dusnozt, da Bogu z-télom
y z-dushum szlusiti moramo. . 225
- III.** — — Kerztchenik visheputi iz iztin vé-
re szvojb zpomenuti sze mora. . 227
-

POGLAVJE V.

Od kerztchanzke dùsnoztì.

NÀVUK 35.

Od zlá vu obchinzkom.

PITANYE 1.

Kaj je zlo?

Razláganye.

Kerztchanzka dùsnozt je, besati zlo, y ^{1.} *Kaj sze vu obchinzkom zlo imenuje.* chiniti dobro. Vu obchinzkom imenujemo zlo vsze ono, kaj skòdi. Nezreli szàd je zlo, kajti zdravju skodi. Chemer je zlo, kajti si-vlenyu skodi; y ovak nahadyaju sze vszako-jachka skodlyiva dugovanya, koja zato zlo imenujemo. Metemtoga néje vsze zlo, kaj nam zlo vidi sze. Suhko vrachtvo vidi sze betesniku jedno zlo, ter vendar né iztina, ar ono szlusi chloveku na zdravje. Kastiga vidi sze detetu jedno zlo, ter vendar néje zlo, ar chloveka pobolysha. Ne anda ovakva zla, nego pravo zlo besati moramo, kajti szamo pravo zlo vu iztini skodi.

Schloissnigg Ixtine Vére Del. IV.

2.

Gréh je dragovoljno prekershenye zapovedi Bosje.

Gréh je dragovoljno prekershenye zapovedi Bosje. Koj anda po nedelyah szlusbu Bosju zamudyava, on gréshi; kajti zapoved Bosju prekorachuje. Ali vi szami prevideli budete, da jako betesni k-szlusbi Bosji doйти nemre: on anda zapoved Bosju dragovoljno ne prekershuje, anda niti gréha néma. Szamo dragovoljno prekershenye zapovedi Bosje je gréh; y szamo on dragovoljno prekershuje zapoved Bosju, koj ovu obdersavati more, ter obdersavati neche.

3.

Pravo y jedino zlo je gréh.

Nikaj ne skodi tak, kak gréh. Z-chem vekshe je dobro, koje zgubivamo, ztem vekshi je kvàr. Ako mi postenye zgubimo, tak vekshi je kvàr, kak da bi peneze zgubili; ar postenye je vekshe dobro, nego penezi. Ako mi vekivechno sivlenye dushe zgubimo, tak je vekshi kvàr, kak ako sivlenye vremenito téla zgubimo; ar vekivechno sivlenye dushe je vekshe dobro, nego sivlenye téla. Najpotrebneshi nachin k-sivlenyu vekivechnomu, je miloztcha Bosja; ako ovu zgubimo, tak zgubimo takaj vsze ufanye za sivlenye vekivechno. Nut pako, moji Dragi! jeli ne zgubivamo miloztchu Bosju po sziomastvu, betegu, po szuprotivchinah? ne zaizto! Ova zla dushi ne skodiju. Szamo onda zgubimo miloztchu dobrochinitelya, kada nyega zbantujemo. Po gréhu zbantujemo Boga, po gréhu zgubivamo miloztchu Bosju, gréh szam skodi anda naj vishe, on je anda pravo y jedino zlo.

4.

Gréh je dvojverztni.

Gréh je dvojverztni: 1. Izhodni iliti iztochni. 2. Ószebni iliti laztovti. Gréh izhodni je gréh on, kojega Adam vu Paradisu-

mu, y mi vu Adamu jeszmo vchinili, y ovak nyega za dél odvechtva dobihi. Kak Adam vu Paradisumu zagrěhil je, y da mi grěha od Adama za dél odvechtva zadobili jeszmo, vre drugde vam raztolnachil jeszem. (Nàvuk 5. pit. 3.) Metemtoga mi moremo takaj szami grěshiti, y mi szmò prikladni za grěshiti, kada k-vshivanyu razuma dojdemò. Ov grěh, kojega szami dragovolyno vchinimo, zove sze oszebni iliti laztoviti. Grěh oszebni iliti laztoviti anda nikaj né drugo, kak prekershenye zapovedi Bosje, koje grěshnik szam dragovolyno chini.

Bog néje szamo zlochezte chine, nego vu drugoj y oszmoj zapovedi takaj zlochezte rechi y govorenja, vu devetoj y deszetoj zapovedi pako zla mishlenja poselenja prepovedal. Koj zla govorenja ali mishlenja vòdi, on grěshi. Zvun toga je Bog takaj dobro vchiniti zapovedal. *Koj pako zna dobro vchiniti, ter nikaj ne chini, ovakvomu je grěh.* (Jacob 4.) Grěh oszebni iliti pershonzki chini sze anda z-mishlenyem, govorenjem, y chinenyem, ali z-oztavlanyem oneh, koja szmò dùsni zvershavati.

5.
Kak sze
oszebni
grehi chini-
ju.

Z-mishlenyem greshimo, ako na zla y prepovedana dugovanya miszlimo. V. p. Ako sze miszli na fantlyivozt ali na nepostena dugovanya. Metemtoga nam na pamet dohadaju visheputi proti nashoj volyi zla mishlenja, ova nészu grěh; ar grěh je szamo dragovolyno prekershenye zapovedi Bosje. Koj pako po razvuzdanozti szvojev chuteny, po manguvanyu y po drugeh zrokih zlem mishlenyam priliku dáje, koj zle miszli, kak

6.
Kak z-mi-
shlenyem
greshimo.

berse ove zpasuje, 'ne taki iz glave szî zbije, ovakvomu jeszu jove dragovolyne, anda gréh. Od ovud vre videti morete, kaj gledech na zle miszli vchiniti morate. Iz jedne ztrani moramo tersziti sze, da ove vu nasz nedojdeju, iz druge ztrani pako, ako prez volye nashe dojdeju, tak moramo nye taki pretirati. Koj szvoja chutenya ztegava, y vszigdar z-che-dnemi sze zabavlya, on z-zli miszli vojuvati nebude moral. Naj predi pako zle miszli iz-bili szî budemo, ako na Boga y szveta dugo-vanya pomiszlili budemo.

7.

*Kak z-go-
vorenjem,
z-chinmi,
y oztavla-
nyem oneh,
koja szmô
dusni zver-
shavati, gre-
shimo.*

Z-govorenjem greshimo, kada prepove-dane, v p. laslyive, ogovorlyive, blazne rechi govorimo. Takaj nehasznovita y man-gujucha govorenya jeszu gréh, ar Kriztush odperto veli: *ja pako velim vam, da lyudi od vszake nehasznovite rechi, koju govorili jeszu, vu dnevu szûda rachuna dati budu morali.* (Matth. 12.) Z-chinmi greshimo, kada prepovedana chinimo. V. p. kada kra-demo, ako tuchemo, y blisnyega vrasujemo. Gréh vu chinu je vnogo vekshi, kak gréh vu mishlenyu. Zlochezti chin pokasuje vishezle volye, y ima gorshe szledi, kak szamo zlo-chezto mishlenye. Z-oztavlanyem greshimo, kada ono zamudimo, kaj vchiniti dusni je-szmo. V. p. mi oztavlyamo nàvuke, ali po nedelyah sz. Meshu, tak grëshimo; kajti vu-chiti sze, y Meshu poszlushati dusni jeszmo.

R a z g o v o r i.

1.

*Kaj sze vu
obchinzkom
zlo imenuje?*

Kaj je kerchanzka dusnozt? — Kaj sze vu obchinzkom zlo imenuje? — Je chemer

dober? — Zakaj ne? — Kaj skodi? — Jeli je vech ztvarih koje skodiju? — Jeli moremo pako ono dobro imenuvati, kaj skodi? — Jeli je pako vsze zlo, kajsze nam zlo vidi? — Kak sze tebi kastiga vidi? — Jeli je anda zato jedno zlo? — Kaj chini kastiga pri chloveku? — Koje zlo anda besati sze mora? —

2.

Kaj je gréh? — Koj anda po nedelyah *Kaj je gréh?* szlusbu Bosju zamudi, kaj chini on? — Zakaj gréha? — Kak sze izgovarja trejta zapoved Bosja? — Koj zapoved anda prekershuje? — Moreli pako jeden jako betesni kszlusbi Bosji dojtí? — Jeli ovakov betesni dragovolyno zapoved Bosju prekershuje? — Jeli gréshi betesnik ako v-nedelyi szlusbu Bosju zamudi? — Zakaj ne? — Kakvo prekershenye zapovedi Bosje je gréh? — Gdo pako prekershuje dragovolyno zapoved Bosju? — Jeli on koj ovu neobdersava, y obdersavati nemre? —

3.

Jeli kaj tak skodi, kak gréh? — Koje je *Koje je prava y jedino zlo?* anda pravo y jedino zlo? — Zakaj gréh? — Je to skoda, kada peneze zgubimo? — Ali koja skoda je veksha, jeli kada pepeze ali kada sivlenyè zgubimo? — Koje dobro je vekshe, penezi, ali sivlenye? — Jeli je vremenito sivlenye tela najvekshe dobro chloveka? — Koje sivlenye je josche prestimaneshé dobro, od vremenitoga? — Koja skoda je anda veksha, jeli kada vremenito sivlenye tela, ali kada vekivechno sivlenye dushe zgubimo? — Kaj je nam za sivlenye vekivechno

potrebno? — Kaj zgubimo anda, kada miloŭtchu Bosju zgubimo? — Po chem zgubivamo miloŭtchu Bosju? — Jeli zgubimo miloŭtchu jednoga dobrochinitelya, ako nyega zbantujemo? — Po chem zbantujemo mi Boga? — Kaj zgubivamo anda po gréhu? — Kaj anda najvishe skodi? —

4.

Kulikoverzti je gréh?

Kulikoverzti je gréh? — Kaj je gréh izhodni? — Jeli moremo takaj szami gréshiti? — Kada szmô prikladni greshiti? — Predi kak k-vsivanyu razuma dojdemo? — Kak sze zove gréh, kojega mi szami chinimo? — Kaj je anda gréh oszebni iliti laztoviti? —

5.

Kakvemi nachini chini sze gréh oszebni iliti pershonzki?

Jeli je Bog szamo zlochezte chine prepovedal? — Vu kojoj zapovedi prepovedaju sze zlochezti chini? — Kak sze izgovarja druga y oszma zapoved Bosja? — Moremoli takaj z-oztavlanyem gréshiti? — Kakvemi nachini chini sze anda gréh oszebni iliti pershonzki? —

6.

Kak sze greshi z-mislenyem?

Koj na fantlyivozt miszli, kak gréshi ovakov? — Jeli dohadyaju nam zle miszli visheputi prez volye nashe na pamet? — Jeszu ovakve miszli gréh? — Zakaj ne? — Kaj je gréh? — Ako pako zléh miszlih szami zrok jeszmo, jeli szû ove onda proti volyi nashi? — Kak moremo zle miszli preprechiti? — Kak szî moremo ove iz glave izbiti? — Na kaj moramo pomiszliti, ako zle miszli pri nami zpasujemo? —

7.

Kada laslyive ali ogovorlyive rechi govorimo, kak greshimo onda? — Z-mishlenyem ali z-chinenyem? — Kada krademo, ali blisnyega tuchemo, kak greshimo onda? — Y ako igru oztavlyamo kak greshimo? — Jezmoli dusni igrati sze? — Ako pako navuke oztavlyamo? — Kada greshimo anda z-oztavlyanem? —

Kak sze greshi z-govorenym, z-chinenym ali z-oztavlyanem?

PITANYE 2.

Kakvo je razluchavanye med gréhi oszebnemi?

Razláganye.

Gréhi oszebni nészu vszi jednako veliki. Iztina je, greshi on, koj czekina vkradne; y greshi on koj kraiczara vkradne; ali on, koj czekina vkradne, on vu vekshem zapoved Bosju prekorachuje, on anda vekshega gréha chini. On pako, koj kraiczara vkradne, vu menshem zapoved Bosju prekorachuje, on anda menshega gréha chini. Razluka anda med oszebnemi gréhi je ov: da nekoji jeszu veliki iliti szmertni, drúgi mali, iliti lehko odpuztlyivi.

1.
Razluka med gréhi oszebnemi.

Gréh szmertni je veliko prekershenye zapovedi Bosje. Gréh szmertni je najodurneshi; kajti greshnik po nyim najvekshe nezahvalnozt Bogu izkasuje. Vi znam vre visheputi chuli jezte, da nezahvalnozt najodurnesha je. Mislite szi jedno dete, koje od szvo-

2.
Naj odurneshi je gréh szmertni.

ga otcza kak najbolye odhranjuje sze, y z-
vszemi năchini szreche najzkerbliveshe nade-
lyeno je; ako ovo dete szvog otcza vishe ne-
zpoznati, pri nyim vishe oztati năbi hotelo,
nego nyega chizto oztaviti bi hotelo, jeli ova-
kvo dete za najnezahvalneshe dersali nebude-
te? Ali poztavimo, szluga nekoj od szvôga
Gozpona z-nepreczenyenum vřednoztjum od-
kuplen je iz velikoga szusanztva, y od Go-
zpona za dete y odvetka vzet; ako vezda ov
szluga szlusbu szvoju bi odpovedal, y nyemu
sze vu vszeh szuprotztavil, kulika bi bila to
nezahvalnozt? Nut Bog né nasz szamo ztvo-
ril, nego on od detintva zkerbel je takaj za
nasz. On podal nam je nachine vekivechno-
ga blasenztva. On poszlal nam je szvôga je-
dinatorôdyenoga szina, da nasz iz szusanztva
vrasjega odkupi, y nasz detczu y odvetke szvo-
je vchini. Po szmertnem grêhu pako ozta-
vlyamo mi Boga chizto, odpovedamo nyemu
dûsnu szlusbu, zbantujemo nyega jako za vsza
nyégva dobrochinztva: jeli more nezahval-
nozt veksha biti?

3.

*Nikaj ne
škodlyive-
shega, kak
grêh
szmertni.*

Nikaj né škodlyiveshega, kak grêh szmer-
tni. Vi vre znate, da sze po szmertnem grê-
hu miloztcha Bosja chizto zgubiva, koja du-
hovno sivlenye dushe, y najpotrebneshi na-
chin za sivlenye vekivechno je. Metemtoga
vi neznate josche, koja vsza iz zgubichka mi-
loztche Bosje dohadyaju. Ja ovo vam na krat-
kom povedati hochu. Kak berse po szmer-
tnom grêhu miloztchu Bosju zgubili jeszmo,
tak poztajemo szusni dûha peklenzkoga, y
krivczy vekivechne kastige. Vsze zaszlusbe,
koje predi vu ztalishu miloztche poszvetchu-

juche zpravili jeszmo, preztaju, y vszi chini, koje vu ztalishu gréha poztavlyamo, jeszu za vekivechno sivlenye prez zaszlusbe. Kak goder nam nikaj na jednom chloveku nedopada sze, koj nash nepriately je, tak nedopadaju sze takaj Bogu vszi chini, koje vu ztalishu gréha, y kakti nyegvi nepriatelyi poztavili jeszmo.

Kada anda gréh szmertni tak oduren y skodlyiv je, tak moji Dragi! vre lahko prevideli budete, kak nezpametno on chini, koj szmertnoga gréha chini. Jeli za zpametnoga chloveka dersali budete onoga, koj zlate penze za kotlovínzke iliti kuferne dati, ali szlatkoj jeztvini za volyu chemera, jezti bi hotel? Nut ravno ovak chini veliki greshnik. On za jednu vremenitu szrechu puztcha vekivechno blasenzstvo, y hiti sze szam vu vekivechno zkvarjenje.

4.
Kak
nezpametno
szmertno
greshechi
chini.

Kak pravo veli Dùh szveti po mudrom Szyraku: *besi gréha kakti jednu kachu; ar kada preblizu dojdesh, tak vbodne té* (Syrah. 21.) Kacha lepo y szvetlo van zgleda, ali kada nyoj preblizu dojdemo, tak vbodne ona, y vbodyenye ovo je szmertno. Ovak lepo zgleda takaj gréh szmertni, ali kada ovoga chinimo, tak vrasuje on dushu szmertno. On puztcha za szobum vu ovem sivlenyu nemira dushnoga zpoznanya, za drugo pako sivlenye vekivechnu kastigu.

5.
Kak szmert-
noga gréha
besati mo-
ramo.

Gréh mali iliti lahko odpuztlyivi je malo prekershenye zapovedi Bosje. Otecz szvoje dete zbog maleh pregreskih zaizto od hise od tiral nebude, ovak y Bog zbog maleh gréhov chloveka iz neba izklenul nebude. Mali gréhi

6.
Takaj male
grehe besati
moramo.

nementuju anda nasz' miloŹtche poŹvetchu-
juče. Ali takaj male falinge jednoga deteta
Otczu dopaŹti Źe nemreju, one pomenshaju
miloŹtchu Otcza. Ovak takaj po lahko odzpu-
ztlyiveh grehéh miloŹtcha Bosja pomenshava
Źe. Zvun toga koj male grehe za nemar me-
che, on vsze po malo iz maléh gréhov vu
velike opal bude; zato anda takaj male gréhe
besati moramo.

R a z g o v o r i .

1.

*Koja je ra-
zluka med
oszebnimi
gréhi?*

Jeszuli oszebni grehi vszi jednako veliki?
Koj czekina vkradne, jeli on gréshi? — Koj
pako kraiczara vkradne, on ne gréshi? —
Koj metemtoga bolye greshi zmed oveh? —
Kakvo je anda razluchavanye med gréhi osze-
bnemi?

2.

*Zakaj je
gréh szmer-
tni najodur-
neshi?*

Kaj je gréh szmertni? — Kak Źe anda
Bog po gréhu szmertnem zbantuje? — ma-
lo? — Jeli je pravo, da mi Boga zbantuje-
mo? Kaj je Bog nam vchinil? — Gdo nasz
je ztvoril? — Gdo je od detintva za nasz
zkerbel? — Koga je Bog poszlal da nasz od-
kupi? — Za chiju detczu y odvetke je nasz
Bog vchinil? — Je gdo vekshi dobrochinitely
od Boga? — Kaj chini pako on, koj szmer-
tno gréshi? — Je anda kaj odurneshega od
szmertnoga gréha?

3.

Kaj skodi gréh szmertni? — Y kada szmertnoga gréha chinimo, kaj haszneju zaszlusbe, koje predi vchinili jeszmo? — Kak dugo nepriatelyi kojega chloveka jeszmo jeli sze nam nyegvi chini dopadaju? — Jeszmo mi vu ztalishu szmertnoga gréha priatelyi Bosji? — Kaj miszlish ti od dobreh chinov, koje vu ztalishu szmertnoga gréha chinimo? — Jeszu ovi Bogu dopadni, y za vekivechno sivlenye prikladni?

Zakaj gréh szmertni naj vech skodi?

4.

Kada anda gréh szmertni tak skodlyiv jé, jeli on zpametno chini, koj szmertno greshi? — Jeli bi ti onoga za zpametnoga dersal, koj zlate peneze za kuferne bi dal? — Ali za kakvoga bi ti onoga dersal, koj za volyu jedne szlatke jeztvine chemera bi pil? — Jeli szmertno gréshechi drugach chini? — Za kakvo dugovanye puzti greshnik vishe puti szvoje vekivechno blasenzstvo prehadyati? — Y vu kaj sze poztavlya szmertno greshechi visheputi zbog jednoga vremenitoga veszelya? Zakaj chini anda on nezpametno, koj szmertno greshi?

Jeli zpametno chini, koj szmertno greshi?

5.

Kaj veli zato Dùh szveti po mudrem Szyraku? — Kak moramo szmertnoga gréha besati? — Je kàcha lépa? — Ako pako nyoj preblizu dojdemo, kaj chini ona? — Kakov je gréh visheputi glèdech na zvunzka? — Kada nyega pako chinimo, kaj chini on nam? Kak je tebi pri szerdczu, kada znash, da dobro vchinil jeszi? — Kak je tebi pako, kada

Kak moramo szmertnoga greha besati?

znash da zlo vchinil jeszi? — Kaj vchini gréh szmertni vre vu ovem sivlenyü? — Jeli grëshnik ne chuti traplenye dushnoga zpoznanya? Y kaj szledi iz szmertnoga gréha vu buduchem sivlenyü?

6.

Kak moramo male gréhe besati?

Jeli bude Otecz szvoje dete zbog maleh falingih od hise pretiral? — Jeli bude nasz Bog zbog maleh falingih iz neba izklenul? — Kaj je gréh mali? — Jeli zgubivamo po malem gréhu miloztchu poszvetchujuchu? — Zakaj ne? — Jeli sze pako tvomu Otczu male falinge dopadaju? — Ali jeli po maleh falingih dete pri Otczu bolye vu miloztchu dojde? — Jeli sze anda po maleh falingih Bogu dopadamo? — Ali jeli po oveh nyemu bolye dopadali sze budemo? — Zakaj moramo anda takaj male falinge iliti gréhe bésati?

I. Dekànchanye Návuka.

Kain vumarja szvôga brata Abela, y navali vsze zlo na szé.

Eva pervá mati czeloga chlovechanzkoga pokolenya, porodila je Adamu musu szvômu, poklamkam iz Paradisuma pretirani bi bili, dva szine, ztareshi zval sze je Kain, mlajshi pako Abel. Kain poztal je polyodelavec, Abel pako paztir chrede. Za nekulikem vremenom alduval je Kain Gozpodinu Bogu, y aldov nyegov bil je nekuliko gorshega sitka, koj na polyu nyegvem zraszél je. Ov aldov bil bi bil moral znamenye biti nyegve zahvalnoztí zbog blagoszlóva neba, y nye-

gve nagnenožti proti Bogu. Ali Bog niti najmenshe znamenye dopadnožti néje ochituval; kajti on tak zkupo z-Gozponom vchinil je. Aldov anda Bogu né sže dopadal. Takaj Abel je alduval, nyegov dār bil je najbolshi komad nyegve chrede. Ov aldov tak jako dopadal sže je Bogu, da on ovoga aldova Kainovomu predpoztavil je, kajti on najmre z-zahvalnem szerdczem nyega alduval je. Nut kulika szerditozt napunila je szerdoze Kaina! Nyemu sal sže je videlo, da Bogu aldov nyegvoga brata bolye dopadal sže je, da anda brat nyegov pri Bogu vu vekshi miloŹtchi je, y zato niti lepu rech nyemu dati, niti z-lepem okom nyega pogledati vishe né hotel, nego dersal gā je za najvekshega nepriatelya szvōga.

Jednoch zishliszū sže szami na polyu. Abel nikakvu priliku né dal k-szvadyi; nego on dapache rad bisze bil pomiril z-Kainom y né sže chizto nikaj zlōga nadjal. Ali pun nazloba y szerditožti doderchal je Kain na jedenput kakti jedna divja zvēr k-nedusnomu Abelu, y je nyega vubīl. Kain vu szvojoj szerditožti né videl, kak oduren ov chin je; on stimal je, da jednoga nepriatelya vubil je, y bil je josche tak tverdokoren, da on, kada nyega Bog pital je: *Gde je Abel tvoj brat?* odgovoriti podufal sže je: *Neznam, jeli szēm ja chuvar mojega brata?* (1 Mojs. 6.) Metemtoga Bog rekel je nyemu, da ovo bratomorztvo nekastiguvano oztalo nebude; da on vu buduchem nikakvoga blagoszlova pri polya delenyu imal nebude, da on kakti hudodelnik po szvetu okolo bludil, da od cherva dushnoga zpoznanya vszevdily trafil sže bude. Kain preztrashil sže je: *Gozpone, izkriknul je pun zdvojnožti: moje prekershenye je veliko, y preveliko, kak da ja vproztchenye bi zaszlusil.* (1 Mojs. 6.) Vezda pochel je on, gde goder ztal y hodil je, pred Bogom y lyudmi bojati sže Nigde né sže stimal szegurnoga. Zverhu sžebe znal je on za

jednoga zbantuvanoga Boga; pod szobum videl je on odpertoga pekla, vu szebi chutil je on traplenya dushnoga zpoznanya, okolo szebe miszlił je on, da vu lyudih y nemeh ztvarih szame fantitelye nedusno prelejane kervi zpasuje; y vu ovem saloztnem ztalishu prehadyal je Kain za zaszlusenu kastigu szvôga grêha od jednoga mezta szveta do drugoga, y nêgde né mira nashel.

Zpoznajte, Dragi! iz ovoga saloztnoga pripetchenya, kuliko zlo grêh je, kak jako on chloveku skodi, y kuliku neszrechu nyemu zrokuje. Grêh je, Dragi! koj nasz iz priatelyov y detcze Bosje nyegve nepriatelye chini; grêh je, koj nam nuternoga mira y vugodnoga pokoja szerdcza na najsuhkeshu ztizku vezti obracha; grêh je, koj neplodnozt polya, betege, nemira, ztrashna y nagla pripechenya szmertı y zpodobna med nami zrokuje; grêh je, koj ne retkoputi dushu vashu vu najvekszu zdvojnozt poztavlya, y za na veke od Boga y od pravichneh oddrusuje. O primiszlimo zla ova koja iz grêha dohadyaju! besimo ovoga kakti chemernu kachu vszigdar! budimo pripravni rajshi vumreti, kak kada kojega szmertnoga grêha vchiniti; ako pako do vezda tak neszrechni bili jeszmo, da jednoga ali vishe vchiniti jeszmo, o tak vezda pochnimo zlochinztva nasha oplakati, szerditozt Bosju vtishiti, y nyegvu miloszerdnozt zadobiti. Amen.

II. Dokànychane Nàvuka.

*Jesush na krisu daje nam odurnoxt grêha
za szpoznati.*

Ztupimo, Dragi! vezda na konczu danashnyega podvuchanya vu dûhu na goru Kalvarie gde nash odkupitely predragi Jesush Kriztush pod najsuhkeshemi mu-

kami na krisu vumira. Nut! ovde viszi ov nedusni al-
dov med nebom y zemlyum, kerv ovoga Agnecza pada
na zemlyu, pravichni vumira med dvemi hudodelniki,
zmed kojeh jeden nyega blazni, drugi pako valuje, y
chujmo zadnye rechi, koje meni y vam z-vmirajuchemi
vuztmi govori: *O vi vszi! koji ovde prehadyate pu-
tom ovem, premiszlite, y vidite, jeli je gde koja bol,
koja mojoj jednaka bi bila.* (Jeremi 1.) Premishlyavaj-
te mé od verha glave do pete, y vidite, jeli jeden je-
dini kotrig na mojem télu je, koj ranyen ne bi bil.
Glava moja od ternya je prebodyena, licze moje od vu-
darczev je razmerczvarjeno, ramena od terha krisa je-
szu ranyena, ruke y noge od chavlov jeszu prebodye-
ne, czelo télo od kervolochnoga bichuvanya je razter-
gano, y obilna kerv izhadya iz vszeh kotrigov. Premi-
szlite vsza ova, y miszlite szî vszu onu ztrashnu bol,
koju ja pod ovemi neizrechlyivemi mukami podnezti
jeszem moral. *O vi vszi! koji ovde prehadyate putom
ovem, premiszlite y vidite, jeli je gde koja bol, koja
mojoj jednaka bi bila.* Dragi! jeli morete ovo tak pra-
vichno potrebuvanye vashemu vumirajuchemu Odkupi-
telyu izkratiti? Ah! poterpete szamo jedno malo, y
takaj videli budete, kak on szvoju dushu izpuztcha. Vre
pobledi licze, vre okrepeniju nyegvi kotrigi, vre poda-
ni Oczet nikakvu jakost nyemu vishe nedava, vre
prigiblye on glavu, y vumira.

Nut, Dragi! jedno pitanye, zakaj vumira Jesush
na Krisu? Zakaj med tulikum neizpiszlyivum mukum?
O! nezpitavaймо dugo. On vumira kakti najnedusne-
shi, koj nigdar nikaj prekershil néje. Szamo obechal je
on, da on lyudzkoga duga zplachal bude. Szamo zpo-
dobu greshnika vzel je on na sze, y vre zato bil je on
na szmert krisa obszudyen. Kaj od ovud izpelyali bu-
demo? Nikaj drugo, nego kaj sham Zvelichitely hotel
je, kada rekel je: *ako to z-zelenem drevom vchinyeno*

Schloissnigg Istine Vére Del. IV.

je, kaj ztoprav z-szùhem pripetilo sze bude? (Luc. 33.) tojezt: ako Bog grehe lyudih vu szvojèm nedusnem szinu tak jako kastiguje, kak bude nye ztoprav vu oneh kastiguval, koji nye chiniju. O vuchimo sze anda Dragi! vuchimo sze iz krisne szmerti Jesusheve velikochu zla greha zpoznati! vuchimo sze prevideti, da niti krepozti vszeh szvetczev, niti muke vszeh Muchenikov, niti Angeli, niti lyudi vu ztalishu bili nészù, zadovolynoga aldova pomirenja Bogu za grehe vchiniti Y vuchimo sze Boga, ovoga po grehu tuliko puti zbantuvanoga Boga bojati sze! Terszite sze, kada josche vreme na imate, ovoga po zkrusheneh pokore szuzah vtishiti, y chuvajte sze po vashih grehah muku Jesusha ponoviti. Reczite: Najlyubleneshi Jesush! tvoja szmert daje meni velikochu mojih grehov za zpoznati, ah! ja sze salujem za ove iz glubline moga szerdcza, y iz vszeh jakoztih dushe moje, rajshi hochu jezerokrat vumreti, kak tebe szamo jedenput z-jednem szmertnem grehom zbantuvati. Amen.

III. Dokànychanye Nàvuka.

Zroki, iz kojeh takaj male gréhe besati moramo.

Velika je bludnozt, Dragi! ako vi stimate, da, ako Bogu dopazti sze hochemo, szamo velike gréhe besati moramo. Mi takaj male besati moramo, ako Bogu sze dopazti, y jednoch zvelichiti hochemo; *ar koj mala zametava*, veli mudri Szyrak, *on polahko padal bude* (Syr. 19.) Koj male falinge y gréhe vchiniti sze neboji, nazkorom takaj vekshe vchinil bude. Y zaizto, jeli nészù mali gréhi, koji pùta k-vekszem odpiraju? Oni

nepomenshavaju szamo vu nashem szerdczu iyubav Bosju, nego oni mentuju nasz takaj vnogeh miloztchih.

Oni pomenshavaju vu szerdczu nashem lyubav Bosju; ar szerdcze z-vremenom poztaje merzleshe, y chlovek poztavi sze vu pogihely, da zadnich odurjavanye Boga, y nemiloztchu na sze navali, kajti on tak malo razmishlavanye noszi, vu malem szuprot zapovedi priatelztva y lyubavi chiniti. Naj poveju szami Otczi y matere, kaj od onoga deteta miszliju, koje, iztina je, od velikih zbantuvanyih sze zdersava, koje ali metemtoga vendar vszaki dan roditelyom szvojem male nevugodnoztzi zrokuje? Povechte, Dragi! kaj miszlite vi od onoga priatelya, koj, iztina je, dusnoztzi priatelztva vu oszebujneshih chlanykih ne prekershuje, metemtoga pako vendar szî nikaj iz toga ne dela, ako vasz vu malem zbantuje? Jeli vi nebi szami rekli: da lyubav pri jedne y pri drugeh merzlesha biti poztaje? Y jeli sze neje bojati, da ona zadnich y chizto merzla poztane? *Ar koj vu malem Bogu neveren je, on ovo takaj vu vekshem bude.* (Luc. 16.)

Pridajmo josche, da mali gréhi nasz takaj tulikih miloztchih mentuju. Ali jeli miszlite v morebiti, da Bog proti vam ztem dobrotivneshi naj bude, zchem nezahvalneshi vi vasz proti nyemu izkasujete? Vi nepreztancze male nepovolynozti nyemu zrokuvali budete, on pako vszevdily dare szvoje miloztche naj vam podekuje? Kakva to prevzetnozt! Y naj vam Bog izkrati szvoju miloztchu, o kak berse je onda najmenshe zkuhavanye vu ztalishu, vasz vu najvekshe grehe zapelyati? Pitajte jednoga Szaula, jednoga Davida, jednoga Shalamona, jednoga Judasha, pitajte josche jezero drugeh, odkud szû nyihove tak ztrahovite regreske naztale? Odkud, kak iz maleh grehov? — Chuvajte sze anda na put maleh grehov ztupiti, ako sze bojite po putu hmanyoché hoditi. Amen.

NÁVUK 36.

*Od rãzluchnek fél oszebnéh gréhov,
vu oszebnom pako od szédem glav-
neh gréhov, y shezt gréhov proti
Duhu szvetomu.*

PITANYE 1.

Koji szû szedem glavni gréhi?

Razláganye.

1.
*Razláganye
szedem gla-
vneh gré-
hov.*

Vishe je fel oszebnéh gréhov, kakti je-
szu: szedem glavni gréhi, shezt gréhi proti
Duhu szvetomu, chetiri v-nebo krichechi gré-
hi, y devet tudyi gréhi. Vu ovem pitanyu
od szedem glavneh gréhov govoril budem.
Szédem glavni gréhi jeszu szledechi: 1. Gi-
zdozt. 2. Zkupozt. 3. Praznozt. 4. Nenavi-
dnozt. 5. Lakamnozt. 6. Szerditozt. 7. Du-
hovna lénozt. Ovi gréhi zoveju sze glavni,
kajti vszaki zmed nyih kakti glava y zvirali-
sche vnogeh drugeh gréhov je.

2.
*Gizdozt je
gréh.*

Pervi zmed glavneh gréhov je gizdozt.
Gizdavoga imenujemo onoga, koj szí [vishe
miszli, ali szé vekshega stima, nego vu iztini
je. V. p. Ako szí vi bi miszlili, da tuliko
znate, kuliko y vash navuchitely, tak bi bili

gizdavi: ar vi zaizto tak zpametni nézte, kak vash navuchitely, vi bi szí anda vishe miszli-li, y szebe za vekshe stimali, nego vu iztini jezte. Gizdozt anda nikaj né drugo, kak prevech veliko prestimanye szamoga szebe. Vre pako, moji Dragi! mi námamo nikakvoga zroka, da szê prevech stimámo; ar mi námamo nikaj od nasz szameh, nego vsza od Boga. Y ako taki vu nekojeh bolyshe jeszmo, kak drugi, tak morebiti vu drugem chem gorshi jeszmo od drugeh. Mi nijednomu chloveku nemremo vu szerdcze pogledati, mi vrednozt drugeh lyudih znati nemremo, mi anda nemamo zroka nasz zverhu drugeh podignuti y izvishavati. Gizdozt je pri Bogu tak odurna, da sze on gizdavomu szuprotztavlya. *Bog szuprotztavlya sze gizdavem.* (Jacob. 4.) Gizdozt anda je gréh.

Gizdavi rad szamoga szebe hvali z**8.** bog Gizdozt je szvojev dobreh chinih. Kakgoder on rad ima, *glavni gréh.* da gá drugi hvaliju, ovak zametava on druge, y kajti on vsze bolye znati hoche, kak drugi, tak on drugem takaj podlositi sze neche. Iz gizdozti dohadya anda prekoredna lyubav szamoga szebe, selya za hvalum y prestimanyem, ponoszito szvojhvalenye, zametavanye blisnyega, nepokornozt. Gizdozt je anda glavni gréh.

Drugi zmed glavneh gréhov je zkùpoz**4.**t. Zkupozt je gréh. Mi, iztina je, potrebujemo peneze y blago, ar drugach siveti nebi mogli; ali mi nepotrebujemo vishe nego potrebno je. Koj vishe penez y blaga seli, kak potrebuje, on ima nezredno poselenye za penezi y bogatztvom; ovo nezredno poselenye za penezi y bogat-

ztvom imenuje sze zkùpozt. Zkupozt je anda jedno nezredno poselenye penez y bogatztva; y koj nezredno peneze y bogatztvo poseli, on je zakup. Sz. Pavel imenuje zakupzt szlusbu bolvanztva, y greha, koja íz kralyetzva nebezkgoga iztirava: *Znajte*, veli on: *da nijeden zkupecz, kaj szlusba je bolvanztva* (ar takovi bogatztvo dersiju za Boga) *néma odvechtva vu kralyetzvu Kriztusha, y Boga.* (Ephes. 5) Zakaj imenuje pako Pavel zkupozt jedno bolvanztvo? Jz nijednoga drugoga zroka, nego kajti zkupecz peneze za Boga dersi. Y kajti sz. Pavel zakupczu odvechtvo vu kralyetzvu Bosjem brani, tak mora zkùpozt greh biti.

5.
Zkùpozt je glavni gréh.

Zkùpi nigdar zadozti néma. On terszi sze vszigdar vishe imati, y je vu ztizki, da y ono kaj vu obilnozi ima, ne zgubi. Iz zkupozti dohadya anda nemirnozt. Ako krivichni biti hochemo, tak néje tesko obogateti. Zkupecz terszi sze vsze zmirom bogateshi poztati, on anda je takaj na krivichnozti príkladen. Mi imamo peldu od toga vu Judashu. Zkupozt zapelyala je nyega, da on szvôga mestra za trideszet szrebernyakov prodal je. Iz zkupozti dohadya anda krivichnozt. Zadnich kajti sze zkupecz nikaj drugo neboji, nego da odszvojeja kaj dati ali zgubiti bude moral, tak naravzki od ovud nemiloszerdnozt dohadyati mora. Iz zkùpozti dohadya anda nemirnozt, krivichnozt y nemiloszerdnozt. Zkùpozt je anda glavni gréh.

6.
Nenavidnozt je gréh.

Trejtí med glavnemi gréhi je praznozt. Kajti pako vam vu sheztoj zapovedi Bosji vre raztolnachil jeszem, kak veliki gréh pra-

znost je, tak prehadyam na cheterti glavni gréh, najmre na nenavidnost. Vi, znam vre vno go puti chùli jezte, da nenavidni lyudi vu szvetu nahadyaju sze. Ovi saloztiju sze zverhu szreche blisnyega, y veszeliju sze zverhu nyegve neszreche; zato imenujemo nye nenavidne, y salozt nyihovu zverhu dobra blisnyega imenujemo nenavidnost. Ako sze anda saloztite, kada blisnyi vash hvali sze, ali ako sze saloztite, da vash blisnyi vishe penez, vishe szàda ima, nego vi tak ztê vi nenavidni. Vi znate, Dragi! da Kriztush potlam lyubavi Bosje, nikaj tak jako prepchruchal néje kak lyubav blisnyega. Vre pako lyubav veszeli sze zverhu dobra blisnyega; szamo nenavidnost salozti sze zverhu dobra blisnyega; nenavidnost szuprotztavlya eze anda zapovedi lyubavi, y je anda gréh. Dapache, nenavidni nikomu tak neskodi, kak szamomu szebi; ar jeli zato drugi kojemu nenaviden je, menye ima? Nenavidni vendar ima tugu y zlovolynost, on anda szam szebi skodi.

Kaj iz nenavidnoztí dohadya, to najbo-lye vu bratih Josefa Aegyptonzkoga zpazio morete. Josef aegyptonzki bil je otczu jako drág; ovo brati nyegvi terpeli nészú. Kaj szû anda vchinili? Oni odurjavali szû nyega, y pozatali szû proti nyemu nepriatelzki. Nut pervahmanyocha, koja iz nenavidnoztí dohzdya, najmre odurjavanye. Oni obshanili szû nyega, y ozvali gâ szenyavcza. Nut druga hmanyocha, koja iz nenavidnoztí dohadya, najmre ogôvarjanye blisnyega. Zadnich dokonchali szû oni nyega zkonchati, ali ovo bilo jenyim po Rubenu ztareshem bratu preprecheno, oni

7.
*Nenavidnost
je glavni
gréh.*

anda prodali szû nyega. Nut trejta hmanyocha, koja iz nenavidnoztí dohadya, najmre veszelje zverhu neszreche. Iz nenavidnoztí anda dohadya odurjavanye, ogovarjanye, veszelje zverhu neszreche. Nenavidnozt je anda glavni gréh.

8.
*Lakomnozt
je gréh.*

Peti med glavnemi gréhi je lakomnozt. Ova je jedno nezredno poselenye jéztí y pítí. Kakgoder zkupecz peneze za szvoga Boga derisi, ovak dersí lakomni térbuha szvôga za szvôga Boga. (Philipp. 3.) Ali izti sz. Pavel pridaje, da konec z oveh lakomneh zkvarjenje je. Lakomnozt je anda gréh.

9.
*Lakomnozt
je glavni
gréh.*

Koj prevech jé y pije, on skodi szebi, y szvojemu zdravju. Morebiti ztê ovo szami vre zpoznali, y ako ovo josche zpoznali nebi bili, tak poveda vam to odperto Dùh szveti, kada veli: *po Lakomnoztí vnogi szû vmerli.* (Syrach. 37.) Koj prevech jé ali pije, on szlabi jakozti dushe. Vi, znam, vre videli jezte pijanoga chloveka? Jeli zna on zpametno govoriti y miszliti? Jeli né on vishe zpodoben nemoj ztvari, kak razumnómu chloveku? Zадnich jé znano, da puni seludecz za delo nikaj nevalya, odkud potrebnem nachinom manguvanye szledeti mora. Iz lakomnoztí dohadya anda kvár na zdravju, oszlablenye krepoztih dùshe, manguvanye. Lakomnozt je anda glavni gréh.

10.
*Dùhovna
lenoxt je
gréh.*

Shezti med glavnemi gréhi je szerditozt. Ali kajti od ove vre vu razlaganyu pete zapovedi Bosje govoril jeszem, zato szamo josche od szedmoga glavnôga gréha, najmre od dùhovne lenozti, govoriti hochu. Vu obchinzkom imenujemo lenoga onoga, koj nikakvo

veszelje k-délu néma. Vu oszebnom pako razmeva sze po lénoztí nepovolynozt y gruztenye dugovany na Boga y zvelichenye dushe zpadajucheh; kakti jeszu: molitva, duhovna chtejenya, razmishlavanya, pohadyanye Czirkve, y druge krepozti, koje zbog Boga zvershiti dusni jeszmo. Ako mi proti nashi volyi gruztenye vu duhovneh zpasujemo; tak ovo néje gréh. Ako mi pako ovo gruztenye preobladatai neterszimo sze, y zato ove duhovne dusnoztí zamudimo, ali zlo obavlyamo; tak je ovo gruztenye gréh: ar Bog veli: da on mlachnoga iz vuzt szvojezh zhititi hoche. (Apoc. 3.)

Kaj iz dùhovne lénoztí vsze dohadya, lehko szî miszliti moremo. Léni nedohadya rad k-szlùsbí Bosji. Iz dùhovne lenozti dohadya anda zapuztchenye szlusbe Bosje. Léni sz. Shakramente zlo, ali chizto ne prijemlye. Iz dùhovne lénoztí dohadya anda zapuztchenye nachinov na zadoblenye zvelichenya vekivechnoga potrebnéh. Najzadnich vidi duhovno léni, da on czelo sivlenye szvoje nikaj vchinil néje, y da prekeszno je vsza zamudyena nadomeztiti, onda naztaje nepokornozt y zdvojnnozt. Dùhovna lénozt je anda glavni gréh, kajti iz nye zapuztchenye szlusbe Bosje, y nachinov na zadoblenye zvelichenya vekivechnoga potrebnéh, nepokornozt y zdvojnnozt dohadya.

11.
Dùhovna
lénozt je
glavni gréh.

Razgovor.

1.

*Koji szû
szedem
glavni
gréhi?*

Koje szû fele oszebnih gréhov? — Koji szû szedem glavni gréhi? — Zakaj ovi gréhi imenuju sze glavni gréhi? — Jeli szû oni zviralsiche vnogeh drugeh grehov? —

2.

*Je gizdozt
gréh?*

Koj je pervi glavni gréh? — Gdo je gizdav? — Jeszi ti tak vuchen, kak tvoj navuchitely? — Ako szí ovo pako bi miszlil, jeszi vre zato tak vuchen? — Kak sze anda on imenuje, koj sze za vishe dersí, nego vu íztíni je? — Imamoli zroka z-chem na nye dersati sze? — Zakaj ne? — Od koga imamo vsze, kaj imamo? — Y ako vu chem bolshi jeszmo od blisnyega nashega, jeli szmô ovo takaj zato vu drugéh? — Moremo mi chije szerdcze videti? — Jeli znamo vszigdar vrednozt drugeh lyudih? — Imamoli praviczu zverhu drugeh lyudih izvisziti sze? — Zakaj ne? — Kaj veli sz. Jakob, komu sze Bog szuprotztaylya? — Je anda gizdozt gréh? — Zakaj? —

3.

*Je gizdozt
glavni gréh?*

Jeli gizdavi mùchi od szvojeh chinov? — Z-chem sze gizdavi dichi? — Jeli gizdavi veruje da drugi takaj tak dobri jeszu, kak on? — Jeli gizdavi rad druge hvali? — Zakaj zametava? — Jeli veruje gizdavi, da gdo vucheneshi od nyega je? — Jeli bude anda gizdavi pokoren? — Zakaj ne? — Kaj dohadya anda iz gizdozti? — Je anda gizdozt glavni gréh? —

4.

Koj je drugi glavni gréh? — Jeli mi potrebuemo peneze y bogatztvo? — Jeli bi mogli prez toga siveti? — Jeli pako potrebuemo vishe nego potrebnó je? — Koj pako vishe potrebuje nego potrebnó je, jeli ima ovakov zredno poselenye? — Kak sze zove ovo nezredno poselenye? — Kaj je anda zkùpozt? — Koga imenujemo zkupoga? — Kaj dersi zkupi za szvôga Boga? — Kak imenuje sz. Pavel zkùpozt? — Je anda zkùpozt gréh? — Zakaj? — Kaj brani sz. Pavel zkùpczu? —

Je zkùpozt gréh?

5.

Jeli ima zkupecz kada dozti? — Je zkupecz vu szvojem szerdczu miren? — Zakaj ne? — Jeli je tesko bogatomu poztati, ako krivichnozt na pomoch vzimlyemo? — Jeli seli zkupecz vszevdily bogateshi, poztati? — Kaj bude anda bogati vchinil? — Koj Apostol je Jesusha izdal? — Je Judash pravo vchinil? — Za kuliko je Judash Jesusha prodal? — Bili bil Judash Jesusha izdal, ako on zkùp nebi bil? — Jeli zapelya zkupozt na krivichnozt? — Zakaj? — Y jeli zkupecz od szvojega imetka rad kaj puzti? — Jeli bude anda zkupecz miloszerden? — Zakaj ne? — Jeli dohadya anda iz zkupozti nemirnozt, krivichnozt nemiloszerdnozt? — Je anda zkùpozt glavni gréh? — Zakaj? —

Je zkùpozt glavni gréh?

6.

Koj je cheterti glavni gréh? — Jeli sze nahadyaju takaj nenavidni lyudi? — Jeli sze nenavidni veszeli zverhu lyudzkoga dobra? — Gdo je anda nenaviden? — Y kaj je nenavi-

Je Nenavidnozt gréh?

dnozt? — Ako s'ze ti saloztish, kada drugo-
ga hvaliti chujesh, kaj je to? — Ali ako s'ze
bi saloztil, kajti drugi puno penez y sitka
ima, kaj bi to bilo? — Jeli s'ze lyubav salozti
zverhu dobra blisnyega? — Jeli nenavidnozt
z-Zapovedjum lyubavi szlase s'ze? — Je an-
da nenavidnozt gréh? — Zakaj? — Imali za-
to on, komu nenavidni jeszmo, menye? —
Imali pako nenavidni salozt y nezadovoly-
nozt? — Komu skodi anda nenavidnozt? —
Zakaj nenavidnomu? —

7.

*Je Nenavi-
dnozt glavni
gréh?*

Jeszi pripovezt od Josefa Ægyptonzkoga
chul? — Gdo s'ze je zmed vszeh szinov Otczu
najbolye dopadal? — Jeli je to brate Jose-
fove veszelyilo? — Koga odurjavalí szû oni
iz nenavidnoztí? — Kaj dohadya anda per-
vich iz nenavidnoztí? — Kak szû brati Josefovi
Josefa zbg szenyih ozvali? — Jeli szû po
tom hoteli nyemu postenye napraviti? —
Nego? — Kaj dohadya anda drugoch iz ne-
navidnoztí? — Kaj szû brati zadnich vchinili
z-Josefom? — Zakaj, iz kojega zroka hoteli
szû oni to vchiniti? — †Kaj dohadya anda
trejtich iz nenavidnoztí? — Je anda nenavi-
dnozt glavni gréh? — Zakaj? —

8.

*Je lakom-
nozt gréh?*

Kaj je lakomnozt? — Jedno mertu-
chlyivo vsivanye jála y pila? — Kaj dersi
lakomni za Boga? — Kaj veli pako sz. Pa-
vel? — Koj je konec z lakomneh? — Je an-
da lakomnozt gréh? — Zakaj? —

9.

Jeli oztajemo zdravi ako pervech jémo ali pijemo? — Kaj dohadya anda pervich iz lakomnozi? — Jeli sze po lakomnozi nezlabiju takaj jakozti dushe? — Moreli pijani zpametno govoriti y miszliti? — Jeli jě zpodoben zpametnomu chloveku? — Nego komu? — Kaj dohadya anda drugoch iz lakomnozi? — Y jeli válya puni seludecz. za délo? — Kaj dohadya anda trejti^{ch} iz lakomnozi? — Je anda lakomnozt glavni gréh? —

Je lakomnozt glavni gréh?

10.

Jeli je on lén, koj z-veszeljem dèla? — Nego komu velimo, da je lén? — Y ako gdo gruztenye pri zvershavanyu duhovneh poszlov ima, jeli je ovakov oszebujno lén? — Kaj razmevamo anda vu oszebnom po lénozi? — Gruztenye vu telovneh? — Y ako gruztenye vu duhovneh proti nashi volyi pri nami zpasujemo, jeli je gréh? — Ako mi pako ovo gruztenye vu duhovneh dobrovolyno vu nami hranimo, jeli je to gréh? — Je on greshni koga Bog iz vuzt szvojih izhitil bude? — Zchem sze Bog grozi mlachnomu kerztcheniku? — Zakaj je anda duhovna lénozt gréh? —

Je duhovna lénozt gréh?

11.

Jeli léni rad dohadya k-szlusbi Bosji? — Kakvo zapuztchenye dohadya anda iz lénozi? — Jeli duhovno léni rad y guztoputi prijemye nachine zvelichenya? — Kakvo zapuztchenye dohadya anda drugoch iz duhovne lénozi? — Jeli je moguche vsza zamudyena na jedenkrat nadomezititi? — Kaj anda chini duhovno léni? — Jeli bude on pokoru vchinil?

Je duhovna lénozt glavni gréh?

— Ali jeli sze bude oproztchenya ufal? —
Kaj dohadya anda iz dùhovne lénoztí? — Je
dùhovna lénozt glavni gréh? — Zakaj? —

PITANYE 2.

Koji szû shezt gréhi proti Dùhu szvétomu?

Razláganye.

1.
*Gréhi proti
Dùhu szve-
tomu niti na
ovom, niti
na drugom
szvétu neod-
puztchaju
sze.*

Shezt grehi proti Dùhu szvetomu jeszu :
1. Prevzetno ufajuch sze vu miloztchu Bosan-
zku greshiti. 2. Vu Bosanzkoj miloztchi zdvo-
jiti. 3. Zpoznanu vére kerztchanzke iztunu
preganyati. 4. Blisnyemu zaradi dárov od
Boga daneh nenavideti. 5. Hasznovita opo-
minanya tverdokorno odhitaviti. 6. Vu ne-
pokornozti do koncza obztati. Ovi gréhi ret-
ko, ali nigdar, niti na ovom, niti na dru-
gom szvétu odpuztchaju sze. Ovi gréhi ime-
nuju sze gréhi proti Dùhu szvétomu, kajti
izraven miloztchi Dùha szvetoga szuprotzta-
vlyaju sze. Od oveh gréhov veli Kriztush, da
sze niti na ovom, niti na drugom szvetu ne-
odpuztchaju. Iztina je, néje gréha nijednoga
tak velikoga, kojega Bog nebi pripraven bil
oproztiti, ako greshnik pravu y zkrushenu
pokoru chini; metemtoga prez miloztche Dù-
ha szvetoga greshnik pravu pokoru vchiniti
nemore, y koj proti Dùhu szvetomu greshi,
on szuprotztavlya sze miloztchi Dùha szveto-
ga, zato gréhi proti Dùhu szvétomu neod-
puztchaju sze.

Pervi gréh proti Dùhu szvetomu je: *pre-^{2.} Prevzetnozt*
vzetno ufajuch sze vu miloztchu Bosanzku *vu greshe-*
greshiti; tojezt: ravno zato greshiti, kajti *nyu szu-*
 Bog miloszerden je. Zaizto, moji Dragi! ako *protztavlya*
 vasz gdo zbantuvati bi hotel, kajti miloztivni *sze Dùhu*
 jezte; tak vi nyemu za szegurno níkakvu mi- *szvetomu.*
 loztchu izkazali nebudete. Vre pako prevze-
 tno ufajuchi sze iz miloztche Dùha szvetoga
 kakti jednu dusnozt szí chini, tojezt on mi-
 szli, da sze nyemu gréh oproztiti mora; ova
 prevzetnozt anda szuprotztavlya sze izraven
 miloztchi Dùha szvetoga.

Drúgi gréh proti Dùhu szvetomu je: *vu^{3.} Zdvojnozt*
Bosanzkoj miloztchi zdvojiti; tojezt: chizto *szuprotzta-*
 níkakve miloztche vishe neufati sze, y vsze *riya sze Dù-*
 trude za zvelichenyem za nehasznovite dersa- *hu szvetomu.*
 te. Koj tak miszli, on zaizto níkakvu mi-
 loztchu zadobiti nemre. Kada nam gdo kaj
 ponudya, ter mi vendar vu nyega níkakvo
 ufanye nepoztavlyamo, níkaj od nyega ne-
 potrebuje, tak on zaizto nam takaj níkaj
 dal nebude; kajti mi nyega za nemiloztivnoga
 dersimo. Bog je nam obechal, tulikoputi
 oproztiti, kulikoputi pravu y zkrushenu po-
 koru vchinimo; ako pako vendar od Boga
 níkakvu miloztchu nenadjamo sze, niti ne ufa-
 mo sze, tak dersimo nyega za nemiloszer-
 dnoga. Zdvojechi ne ufa sze níkakvu milozt-
 chu, on dersi Boga za nemiloszerdnoga. Zdvoj-
 nozt szuprotztavlya sze anda miloztchi Dùha
 szvetoga.

Trejtí gréh proti Dùhu szvetomu je: *4. Tverdokor-*
zpoznanu vére kerztchanzke iztinu prega- *nozt szu-*
nyati; tojezt: iztinu vére kerztchanzke zpo- *protztavlya*
 znati, ter vendar nyu ne prijeti y valuvati. *sze Dùhu*
szvetomu.

Ovakov chlovek, koj zpoznanój iztini szuprotztavlya sze, imenuje sze takaj tverdokoren. Íztina kerztchankza, moji Dragi! nedohadya od znajdyenya chlovechankzoga, nego od Dùha szvetoga. Jesush Kriztush poslal je Dùha szvetoga, da nasz vszu iztinu vùchi. Tverdokornost ova szuprotztavlya sze anda milosztchi Dùha szvetoga.

5.

Nenavidnozt blisnyega zbog milosztche Bosje szuprotztavlya sze Dùhu szvetomu.

Cheterti gréh proti Dùhu szvetomu je: *blisnyemu zaradi dàrov od Boga dàneh nenavideti*. Néje anda vszaka nenavidnozt gréh proti Dùhu szvetomu, nego szamo nenavidnozt zaradi milosztche Bosje je gréh proti Dùhu szvetomu. Dete, ako z-razdelivanyem Otcza zadovolyno neje, chizto nikaj nedobi. Dùh szveti je Gozpon szvoje milosztche, on ovu poleg dopadnoztí szvoje podelyi, mi moramo anda z-razdelivanyem nyegve milosztche zadovolyni biti. Koj anda blisnyemu zaradi milosztche nenaviden je, on z-razdelivanyem milosztche néje zadovolynen. Nenavidnozt zaradi milosztche szuprotztavlya sze anda Dùhu szvetomu.

6.

Tverdokorno odhitavanye opomenkov szuprotztavlya sze Dùhu szvetomu.

Pèti gréh proti Dùhu szvetomu je: *hasznovita opominanya tverdokorno odhitavati*; tojezt: nepuztiti, da sze po hasznoviteh opomenkeh na dobro genemo. Dùh szveti opominya nasz navlaztito po poglavareh y Redovnikih. Ovo daje nam odperto Kriztush za razmeti, kada szvojem Apostolom rekel je: *Nézte vi, koji ovde govorite, nego Dùh Otcza vashega govori vu vami*. (Matth. 10.) Hasznovita opominanya y nagovorjanya dohadaju anda od Dùha szvetoga; koj ovakvem opominanyam szuprotztavlya sze, y ova zahi-

tava, on szuprotztavlya sze miloxtchi Dùha szvetoga.

Shezti gréh proti Dùhu szvetomu je: *vu nepokornozti hotoncze do koncza obztati.* ^{7.} *Nepokornozt szuprotztavlya sze Dùhu szvetomu*
 Ovoga greha chini on, koj pokoru od jednoga vremena do drugoga, ali pako chizto do szmerti odvlachi. Ali Dùh szveti, moji Dragi! ne dà szí vreme prepiszati vu kojem on miloxtche bi podelyil. Mi moramo miloxtchu potrebuvati vu vremenu, kada ovo imamo. Kada anda nepokorni pokoru od vremena do vremena odvlachi, tak on miloxtchu Bosju nepotrebuje. On tak rekuch Dùhu szvetomu vreme miloxtche prepishuje, y ovo ravno tuliko znamenuje, kak miloxtchi Dùha szvetoga szuprotztaviti sze.

R a s g o v o r i.

1.

Koji szû shezt gréhi proti Dùhu szvetomu? — Chiji miloxtchi szuprotztavlyaju sze ovi gréhi? — Zakaj sze zoveju anda gréhi proti Dùhu szvetomu? — Kaj veli Kriztush od oveh gréhov proti Dùhu szvetomu? — Jeli sze oni na ovom ali drugom szvétu odpuztchaju? — Jeli néma Czirkva oblazt vsze gréhe odpuztchati? — Jeli je koj gréh tak velik, da sze on nebi mogel odpuztiti? — Zakaj veli anda Kriztush, da sze ovi gréhi neodpuztchaju? — Jeli sze gréhi odpuztchaju, ako sze za nye pravo neposalujemo? — Moremoli sze za gréhe prez miloxtche Dùha szvetoga posaluvati? — Jeli sze pako szuprotztavlyamo

Zakaj sze gréhi proti Dùhu szvetomu ne odpuztchaju.

Schloissnigg Ixtine Vére Del. IV.

miloztchi, kada proti Dùhu szvetomu greshimo? — Zàkaj veli anda Kriztush, da, sze ovi gréhi retko puti ali nigdar ne odpuztchaju'?

2.

Jeli prevzetnozt vu greshenyu szuprotztavlya sze Dùhu szvetomu?

Koj je pervi gréh proti Dùhu szvetomu? — Kaj to znamenuje: prevzetno ufajuch sze vu miloztchu Bosanzku greshiti? — Jeli je to gréh, zato greshiti, kajti Bog miloszerden je? — Ako tebe gdo zato zbantuje, kajti ti miloztiven jeszi, jeli ti nyemu y drugiput miloztche podelil budesh? — Jeli zadobivamo miloztchu, kada iz miloztche dùsnozt vchini-mo? — Prevzetni iz chesza szî chini dùsnozt? — Jeli sze anda prevzetnozt vu greshenyu szuprotztavlya miloztchi Dùha szvetoga? — Zàkaj? —

3.

Jeli zdvojnozt vu miloztchu Bosju szuprotztavlya sze Dùhu szvetomu?

Jeli naj vu Bosanzkoj miloztchi zdvojimo? — Kaj to znamenuje: vu miloztchi Bosanzki zdvojiti? — Jeli sze on josche miloztche úfa, koj zdvoji? — Ako tebi gdo miloztchu ponudi, ti pako vendar od nyega nikakve nebi sze ufal, za koga bi nyega dersal? — Za jednoga iztinito miloztivnoga y vernoga? — Ako pako koga poleg nyegve dobrotivnozti za nedobrotivnoga dersali budemo, jeli od nyega miloztchu zadobili budemo? — Kaj je Bog greshnikom obechal, ako szvoje gréhe posaluvali budu? — Kaj je vekshe, nashí gréhi, ali miloztcha Bosja? — Ako pako poleg toga od Boga nikakve miloztche nebi sze nadjali niti ufali, za koga bi mi Boga dersali? — Y ako mi Boga poleg vsze nyegve dobre za nemiloszerdnoga der-

sali budemo, jeli budemo mi miloſtchu od nyega zadobili? — Jeli ſze ufa zdvojechi vu miloſtchu Dùha ſzvetoga? — Komu ſze anda zdvojnozt ſzuprotztavlya? — Zakaj Dùhu ſzvetomu? —

4.

Kaj znamenuje: zpoznanu vére kerztchankze iztinu preganyati? — V. p. akogdo iztinu vere kerztchankze bi zpoznał, ter vendar ovu nebi prijel, jeli bi bilo to ſzuprotztaviti ſze? — Kak ſze zove onakov chlovek, koj zpoznanoj iztini ſze ſzuprotztavlya? Néſzi ti nigdar chul rechi: ovo je jeden tverdokorni chlovek? — Koga je Kriztush poſzlał iz Neba, da naſz vſzu iztinu vuchi? — Od koga je anda kerztchankza iztina? — Komu ſze anda ſzuprotztavlyamo, kada ſze kerztchankz koj iztini ſzuprotztavlyamo?

Jeli ſze tverdokornozt vu zpoznanju vere iztinah ſzuprotztavlya Dùhu ſzvetomu?

5.

V. p. ti nenaviden jeſzi bliſnyému zarađi penez, jeli bi bila ova nenavidnozt gréh proti Dùhu ſzvetomu? — Ako ti pako bliſnyému tvômu zarađi miloſtche Boſje nenaviden jeſzi, kakov je to gréh? — Je Dùh ſzveti gozpon ſzvoje miloſtche? — Poleg chije volje razdelyiva Dùh ſzveti ſzvoju miloſtchu? — Jeli moramo z-razdelyivanyem nyegve miloſtche zadovolyni biti? — Zakaj? Jeli je nenavidni z-razdelyivanyem miloſtche Boſanzke zadovolynen? — Jeli ſze anda nenavidni ſzuprotztavlya Dùhu ſzvetomu? — Zakaj? —

Je nenavidnozt bliſnyemu zarađi darov od Boga dane ſzuprotztavlya ſze Dùhu ſzvetomu?

6.

*Jeli sze
odhitavanye
hasznoviteh
opomenkoe
szuprotztav-
lyya Dúhu
szvetomu?*

Gdo ima tverdokorno szerdcze? — Kak imenuje sze onakvo szerdcze, koje po nika-kvem nagovarjanyu genúti sze nemore? — Jeli nasz Poglavari y Redovniki visheputi opo-minyaju? — Jeli ti miszlish, da Dùh szveti po Predpoztavlyenih y Redovnikih govori? Jeszu Apostoli iz szvoje domiszli govorili? Jeli veli Kriztush: da Apostoli po szebi szameh govoriju? Nego po kém szú Apostoli govorili? — Gdo anda vu szveteih opomenkih nami govori? — Komu sze anda szuprotztavlyamo, kada hasznovita opominanya tverdokorno odhitayamo? — Zakaj Dùhu szvetomu? —

7.

*Jeli sze ne-
pokorni szu-
protztavlyya
Dúhu szve-
tomu?*

Koj je shezti gréh proti Dùhu szvetomu? Gdo obztaje hotoncze vu nepokornozti? — V. p. ako gdo pokora od jednoga vremena na drugo, ali chizto do szmerti odvlachi, je ovakov nepokoren? — Jeli szí dá Dùh szveti za podélivanye szvoje miloztche vréme prepiszati? Koj vréme moramo anda miloztchu potrebuvati? — Jeli ovu vszigdar imamo? — Jeli potrebuje nepokorni miloztchu, kada nyu ima? — Komu sze anda szuprotztavlyya nepokorni? — Zakaj Dùhu szvetomu?

I. Dokànchanye Nàvuka.

*Aman zbog svoje oholnosti y szerditosti
bil je kastigovan.*

Chujte, Dragi! na konczu danashnyega podvuchanya jedno chùdno pripetchenye, koje z-ztanovitem dvorjanikom imenom Aman vchinyeno je. Aman bil je jeden oholni y zkupa szerditi Dvorjanik vu dvoru kralya Asverusha. Koj nyemu herczesko postenye izkazal y poleg perzianzkoga obichaja pred nyim kolena pregibal néje, nyega odurjaval je on z-jednum nepriatelzkom szerditoztjum. Ovo pochutil je pred drugemi jeden pobosni y zpametni sidov imenom Mardokeush ztricz kralyicze Ezter, koj nikak szam z-szobum dokonchati ne mogel, da ovomu gizdavomu chloveku, zkojem sze visheputi pred gradom zeztal je, ovakvo postenye izkazal bi bil, koje zapovedi Vere izraelzke szuprotivno bilo je. Ovo vzet je Aman za jedno obshanenye, y ovo saloztilo je ovoga napuhnyenoga Gozpona tak jako, da nyemu najodurneshi nachini preveliki bili, nészu nad Mardokeushem zfantiti sze. Kajti Mardokeush sidov bil je, tak ogovarjal je Aman pri Kralyu czelo sidovzko lyudztvo, y izpiszal ove kakti puntare y pogibelyne lyudi, z-tulikemi lasmi, da pri Kralyu opravil je, da ov zapoved dal je, poleg koje ztanoviti dan vszi sidovi, ztari y mladi, sene y detcza vu vszeh dersavih kralyestva prez miloszerdnosti vumoriti sze imaju. Zapoved ova vre po vszeh meztih bila je ochituvana, y sziromaski sidovi vu naj vekshi ztizki plakali sze y javkali jeszu prez vszakoga ufanya oszlohodyenya.

Kaj je vchinil vezda Mardokeush? On obznanil je Kralyiczi ovu pogibely, y proszil nyu za pomoch. Ali kak velika je bila njenja tuga y salozt, kada ovuliku ztrashnu neszrechu preprechiti nikakvu priliku videla néje! ar vre trideszet dan Kraly nyu videti néje hotel,

ter pri Perzianci bila je zapoved ta, da nigdo pod kasti-
 gum szmerti pred Kralya doйти né szmel. Kaj je mo-
 gla anda vchiniti? Ona prošila je Boga za razszvetchen-
 nye y jakozt, ona poztila je, y za trojdnevnium moli-
 tvum y poztom obleka je szvoje kralyevzke kinche, y
 odishla vu szudbenu palachu Kralya. Asverush szedel
 je vu szvojoj zmosnozi na Tronushu, y poklamkam on
 Ezter bi bil zagledal tak ochi nyegve gorele szu od szer-
 ditozi; ovde preztrashila sze je Kralyicza, pobledela y
 opala omeglana na zemlyu. Taki genul sze je Kraly vu
 szerdczu, zkochil iz Tronusa, doshel szvojoj tovaru-
 shiczi na pomoch, objel nyu, y rekel: *Ezter! Kralyi-
 cza! kaj hčhāsh? Ako y pokoviczu mōga Kralyestva
 potrebujesh, ja ti ovo dam.* (Ester. 5.) O Kraly! od-
 govorila je Ester: *ako ja milōztčhu pred tobum nashla
 jeszem, y tebi dopadno je, tak prikasi mī stvlenye, za
 koje ja proszim, y mojemu lyudztvu, za koje proszim.*
 Ar mi szmo vu pogibelyi, da sze zkonzhamo y izbrishe-
 mo. Oszupnyen, y razszerdyen odgovoril je Asverush:
*Gdo je ov? Odkud ima on oblast, da on to vchiniti
 podufa sze?* Ovde ochituvala je Ezter czeloga dokonch-
 ka Amanovoga szuprot Mardokeushu y czelomu lyud-
 ztvu sidovzkomu. Kraly zkochil je od szerditozi, zaterl
 vu vszoy naglozti ztrashnu zapoved szmerti szuprot si-
 dovom, y zapovedal, da sze oholni y fantlyivi Aman
 vezda na ona izta vishala obeszi, koja on malo predi
 podichi zapovedal je, da pri obchinzkem pomoru sido-
 vov, szvoju fantlyivozt nad Mardokeushem navlaztito
 vtishi.

Nut; Dragi! ovak oszlobadya y zdersava Bog po-
 niznozt y terplyivnozt onch, koji sze vu nyega ufaju,
 y dopuztcha, da oholni y szerditi vu szvojih laztovitih
 vusinczih y zainkih zkonzhaju sze. Ovo saloztno pripet-
 chenye ovoga oholnoga dvorjanika naj bude pelda vszem
 onem, koji gizdavoga y fantlyivoga szerdcza jeszu; naj

sze vuchiju od ovud, kak odurno, y pogibelno je, ako chlovek od szvojih razvuzdaneh poselenyih, od szerditozti, fantlyivozti, od kojeh oholni chlovek kakti tertina nepreztancze giblesze, ladati sze puztcha. Naj sze zpomeneju, da ponizavanye, koje Bog za kastigu oholnem odluchil je, predi ali potlam gizdozt nyihovu poterla bude; y naj szî vzemeju vszi peldu, da fantlyivozt koja pod drugemi jamu kopa, szama szebi ovu zkopa, kak y Aman szam na vishalih za Mardokeusha pripravljenih izviszel je.

II. Dokànchanye Nàvuka.

Annaniash y Szafira sbog lasi proti Dùhu szvetomu z-naglum szmertjum bili szû kastiguvani.

Kak pazlyivi na navuke apostolov bili szû prvi kerztcheniki! Oni zpoznali szû, da Jesush vu iztini on chekani veliki Prorok y Mesziash bil je; oni terszili szû sze zato evangeliuma Jesussha Kriztusha pravo zpoznati, nyegve iztine y navuke zapametiti szî, y ove za nevkanlyivu naredbu szvojeh chinov zebrati szî. Zato najrajshi pajdashili szû sze z-Apostoli, y poszlushali nyihova pudvuchanya z-nepretergnum selyum. Jednoch Peter, od Duha szvetoga razszvetchen, napervo nyim je povedal, kaj vre Jesush Kriztush ochituval je, da najmre vu Jeruzalemu y vu czeli sidovzki dersavi na zkorom nije-den Verni z-szvojem imetkom y z-szvojem sívlenyem szeguren nebude; ovde miszlili szû taki prvi kerztcheniki: mi nikaj bolshega vchiniti nemremo, nego da hise y zcmlye nashe prodamo, ter vsze, kaj za ove dobiamo, Apostolom vu zpravu, y potrebnem, kak ovo dù-

hu y nakanenyyu Gozponovomu najprimerneshe bude, podelyimo, y damo, da ovak nasz najbolye na dneve tuge y nevolyye pripravne chinimo.

Ali chujte! kaj sze je pripetilo? Doklam vnogi premoguchi kerztcheniki szvoja Imanya prodavali, y od ovud doblene peneze Apostolom predali jeszu, tak bil je ztanoviti chlovek imenom Annaniash, ov hotel sze je vezda pakazati, kak da on najdobrotivneshi y najpravoyerneshi kerztchenik bi bil. On dokonchal je z-szvojum senum, koja Szafira zvala sze je, da oni takaj jedno polye prodati hocheju, kojega dobichka poloviczu Apostolom predati, drugu poloviczu pako za buduče potreboche szvoje zachuvati hocheju. Prodavanye je vchinyeno; Annaniash donasha y predava poloviczu dobleneh penez vu zpravischu verneh pervomu Apostolu Petru tak, kak da ovo vszi penezi bi bili, koje on za prodano polye dobil je Peter taki zpoznal je vkanlyivozt, y pital je nyega: Annaniash! zakaj szî ti szerdcze tvoje od Shatana zapelyati puztil, da ti Dûha szvetoga vkanyujesh, y od dobichka prodanoga polya nekaj zadersish? Vendar mi nikoga ne priszilimo, da szvoja prodava, y peneze nam dà. O! da bi bil ti rajshe ali polye tvoje, ali peneze tvoje zadersal; szada pako vkanlyivozt y làs vchinil jeszi; ti nészi sze chlovechankomu nego bosanzkomu nadehnenyyu szuprotztavil, Ti nészi lyudi, nego Boga vkanil. (Actor. 3.) Annaniash chuje to, chudi sze, poztaje salozten, opadne na zemlyu y bil je mertev. Zpodobno vchinyeno je chez nekoliko vur z-Szafirum z-senum Annaniashevum. Obodva bili szû pokopani, y vsze lyudztvo oszupnulo sze je zverhu neszrechnoga koncza oveh dvéh.

Kaj anda, Dragi! mi od ovud vuchiti sze moremo? O! nepitajmo dugo: mi od ovud navchiti sze moramo, kak hasznovite opomenke Bosanzke, koje on nam po szvojeh szlusbenikéh podeluje, prestimavati y obdersa-

vati moramo. O Dragi! Bog je, Duh iztine je, koj vam josche dan danashni po Redovnikih tak iz prodekalnicze, kak vu zpovedalniczi najhasznoviteshe navuke y opomenke podeluje. Zaito! nészmo mi, koji owde vami govorimo, vasz na krepozt y pobolshanye opominyamo, vasz od zla odvrachamo, y plashimo, nego Duh nashega Otcza govori vu nami, on opominya vasz, on vasz plashi...Jaj vam! ako vi na zpodobu jednoga Annaniasha ali Szafire szerdcze vashe od shatana zapelyati puztchate, da vi Duhu szvetomu lasete; tojezt: da vi szamo na izliku hasznovita opominanya poszlushate, y ova szamo na pol obdersayate. Naj bude, da vi szbog ovoga greha ne taki, kak neszrechni Annaniash y Szafira z-naglum szmertjum nekastigujete sze, tak vendar y potlam szludu y kastigi Bosjoj vu onoj vekivechnozti rugnuli sze nebudete.

III. Dokànchanye Nàvuka.

*Zroki, szbog kojeh vu nepokornozti hoton-
cze do koncza obstatì neszmemo.*

Kak pomiluvanya vredni szù oni lyudi, koji, kada jedenput vu grehe y hmanyoché opadneju, takaj vu oveh sivlenye szvoje zprevadyaju, y morebiti pokoru chizto do szmertì odvlachiju, ter onda miloszerdnozt od dobroga Boga zadobiti nadjaju sze! Bludnozt nyihova je veksha, nego oni szami miszliju; ar kak velika y miloszerdnozt Bosanzka je, tak vendar on, koj szvoju pokoru do szmertì odvlachi, nigdar miloszerdnozt zadobil ne bude, on vu szvoji nepokornozti, vu szvojih grehìh vumerl bude. Zakaj? — zato, kajti nyemu vreme, y miloztcha zmenkala bude.

Tak je, Greshniki! koji vashu pokoru do szmerti odvlachite, onda vam vreme zmenkalo bude. Bog, iztina je, ako sze iztinzki obernete, vam oproztchenye obechal je; ali jeli je on takaj obechal vam, da on na vash chekal bude, kak dugo vam z vashem obrachanyem odvlachiti drago bude? Ne zaizto! ja chtejem vnogo bolye, da on vu vremenu doshel bude, kada sze najmenye nadjate, kada niti na priblisavajuchu szmert, niti na iztinzko pobolshanye nemiszlite, y kada josche najboljye vu hmanyochah vasheh vtopleni budete.

Y kakgoder vam vreme, ovak vam takaj miloztcha pomenkala bude; ar iz kojega zroka potrebuвати morete, da vam Bog nepreszesnu miloztchu, miloztchu miłoszernozti podeli, da vash oberne? Vi, koji sze miloztchi Bosji po vashi nepokornozti vszevdily szuprotzavlyate, vi dapache bojati sze morate, da Bog zadnich vash z-szvojum miloztchum y pomochjum chizto oztavil bude. Jeli sze on negrozi po Izaiashu Proroku: *Jaj tebi, koj moju miloztchu zametavash, takaj ja tebe zametaval budem; ja szém tebe pozval, ti pako nészi mé hotel poszluhnuti, takaj ja tebe poszluhnul nebudem.* (Isaiae 38.)

O! tak najte vchiniti, da vashe povrachanye k-Bogu, y vashu pokoru do szmerti bi odvlachili. *Ischite, Gozpona, doklam nyega najti morete, zazivajte nyega, doklam josche blizu je.* (Isaiae 55.) Ne reczite vishе, zutra, dojduche léto, vu mojoj ztarozti, na szmertni poztelyi k-Bogu obernuti sze hochu; nego reczite: danas, vezda, ov hip hochu sze k-mómu Bogu obernuti, grehu, y vszoj priliki k-grehu odrechi, ter duse vu nepokornozti neoztati. Amen.

NÁVUK 37.

*Od chetireh vu nebo krichechek, y
od devet tudyeh gréhov.*

PITANYE 3.

Koji sú chetiri gréhi vu Nebo krichechi?

Razláganye.

Med vnogoverztne féle laztoviteh gré-
hov zpadaju takaj josche tak zvani vu nebo
krichechi gréhi. Oveh jeszu chetiri: 1. Ho-
toncze vchinyeno lyudomorztvo. 2. Szodo-
mitanzki gréh. 3. Obtershenye vbogeh, vdo-
vicz, y oztavlyeneh szivot. 4. Krivichno za-
dersavanye zaszlusene plàche delavczev y te-
sakov. Ovi chetiri grehi zato zoveju sze vu
nebo krichechi: kajti od vszakoga zmed nyih,
kada vu szvetom pizmu od nyih zpomenek
biva, ochivezto veli sze, da vu nebo za fan-
tenye krichiju. Iztina je, vszaki szmertni gréh
krichi za fantenye; metemtoga ovę zove szve-
to pizmo navlaztito vu nebo kricheche zato,
kajti ne szamo Bog, nego y chlovechantzvo
po oveh grehah jako zbantuje sze, y kajti Bog
ove grehé vre vu ovem sívlenyu ztrashno ka-
stiguval je.

1.
Zakaj sze
nekoji gréh,
vu nebo kri-
chechi zove-
ju.

2.
Hotoncze
vchinyeno
lyudomor-
ztvo je vu
nebo kriche-
chi gréh.

Pervi med vu nebo krichechemi gréhi, je hotoncze vchinyeno lyudomorztvo. Vre vu razlaganyu petę zapovedi Bosje yam povedal jeszem, y vam pokazal, da blisnyemu nashe- mu vekshega vremenitoga kvara vchiniti nemremo, kak kada nyemu sivlenye vzememo; ar sivlenye je najvekshe vremenito dobro. Zvun toga je sivlenye jedno nenadomeztlyivo dobro. Ako blisnyemu nashe mu druge ztvaryi vzimlyemo, tak nyemu ove vishe pute nadomeztiti moremo, ali sivlenye nyemu vishe dati, vishe nadomeztiti nemremo. Od ovoga gréha lyudomorztva veli szveto pismo, da ov k-Bogu za fantenye krichi; ar komaj je Kain szvôga brata Abela vubil, tak rekel je Bog Kainu: *Kaj szii vchinil? glasz kervi tvoga brata krichi od zemlye k-meni?* (1 Moj. 4.)

3.
Szodomi-
tancki gréh
je vu nebo
krichechi
gréh.

Drugi med vu nebo krichechemi gréhi, je szodomitanzki gréh. Gréh, koj szvoje ime od varasha Szodome ima, vu kojem ov odurni, szuprot naravi gréh nechiztoche, na kojega szamo zmiszliti sze gruzti sze, vchinyen je. Od ovoga gréha priprovéda nam szveto pismo, da on k-Bogu vu nebo za fantenye krichi, ar Bog rekel je: *Krich Szodome y Gomorhe pounosil sze je, y gréh nyihov preka mére povekshal sze je jako.* (1 Moj. 18.)

4.
Obtershenye
vbogeh, vdovic, y o-
ztavlyeneh
szivot je vu
nebo kriche-
chi gréh.

Trejt med vu nebo krichechemi gréhi, je Obtershenye vbogeh, vdovic, y oztavlyeneh szivot. Vdovicze jeszu sene, kojem musi povmerli jeszu. Oztavlyene szivote jeszu detca, kojem Roditelyi povmerli jeszu. Vboge obtershiti znamenuje, nyim josche vishe szivomastva, zametavanya, boli po vkanlyiva-

zti, nezkerblyivozti, nemiloszerdnozti nalqsi-
ti, kak y prez toga podnashati moraju. V. p.
Mi dajemo sziromaku kakvo dugovanye za
vekshu czenu nego bogatushu, ali mi vzi-
mlyemo sziromaku nyegve ztvary chizto za
malu czenu, ali mi sze vzmlyemo predi za
premoguchega kak za sziromaka. Jeli pako
moramo jednomu, koj y onak do glave vu
vodi je, josche takaj glavu vu vodu porinu-
ti? Al jeli moramo jednomu, koj y onak
tesko noszi, josche vekshe breme nalositi?
Jeli nészu sziromaki y prez toga po nyihovem
sziromastvu, y vdovicze y oztavlyene szírote
po zgubichku szvôga otcza zadozta obtershe-
ne, jeli nye josche bolye obtershili, nyim jo-
sche vishe sziromastva y potreboche nalosili
budemo? — Zato veli Duh szveti: *Neczure-
li szûze vdovicze doli po obrazu, y nepodiseli
sze krich nyen szuprot onomu, koj nye zro-
kuje? One odhadyaju iz licza proti nebu, y
Gozpon, koj nye poszlusha, nebude sze vu
nyih naszladuval.* (Sir. 35.) Obtershene
ybogeh, vdovicz y oztavlyeneh szírot je an-
da vu nebo krichechi gréh.

Cheterti med vu nebo krichechemi grehi,
je krivichno zadersavanye iliti vtergavanye
zaszlusene plâche delavczev y tesakov. Dela-
vczi y tesaki szvoju plâchu jako tesko zaszlu-
siti moraju, oni siveju jedino od plâche szvô-
ga dela. Ako anda nyim pre malo plâche da-
mo, ali obechanu plâchu ne damo, ali od
ove nyim kaj vtergavamo, ali nye dûse vre-
mena na ovu chakati puztchamô, tak nyim
nyihovo y prez toga tesko sivlenye josche
teseshe poztaje. Zato pishe sz. Jakob apo-

5.
*Krivichno
zadersava-
nye zaszlu-
sene plâche
delavczev y
tesakov je
vu nebo kri-
chechi gréh.*

stol: *Nut, plàcha delavcsev, koji sèli jeszu polya vasha, y koju vi vkanlyivo vtergli jezte, krichi; y krich nyihov doshel je do vùh Gozpona Szabanth.* (Jac. 5.) Zadersavanye ali vtergavanye zaszlusene plache je anda vu nebo krichechi gréh.

R a z g o v o r i.

1.

Zakaj sze zovejù ne koji gréhi vu nebo krichechi gréhi?

Koji szù chetiri gréhi vu nebo krichechi? Zakaj sze ovi chetiri gréhi zovejù vu nebo krichechi? — Kaj veli sz. pismo od oveh? — K-komu krichiju oni za fantenye? — Jeli ne vszaki szmertni gréh jedno veliko zbantuvanye Bosje? — Jeli ne krichi vszaki szmertni gréh za fantenye k-Bogu? Zakaj veli anda szveto pismo szamo od oveh chetireh grehov, da za fantenye krichiju? — Jeli sze po oveh grehov szamo Bog zbantuje? — Y jeli Bog nekastiguje ove vre vishe puti vu ovom sivlenyu?

2.

Je hotoncze vchinyeno lyudomorztvo vu nebo krichechi gréh?

Koj je anda prvi med vu nebo krichechemi gréhi? — Koje je najvekshe dobro med vremenitemi dobri chloveka? — Ako komu peneze vžememo, moremoli ove nyemu nazad dati? — Ako nyemu pako sívlenye vžememo, moremoli ovo nyemu nadomeztiti? Kakov kvar je anda lyudomorztvo? — Gdo je na szvetu pervo lyudomorztvo vchinil? — Kaj je Kain szvômu bratu Abelu vchinil? — Kaj je rekel zato Bog Kainu? — Je anda

Iyudomorztvo vu nebo krichechi gréh? — Zakaj?

3.

Koj je drugi vu nebo krichechi gréh? — Zakaj sze zove ov gréh, szodomitanzki gréh? Kaj je rekel Bog od kricha oneh, koji vu Szodomi y vu Gomórhi bili jeszu? — Kak velik je nyihov gréh poztal? — Je anda szodomitanzki gréh, vu nebo krichechi gréh?

Je Szodomitanzki gréh jeden vu nebo krichechi gréh?

4.

Koj je trejti vu nebo krichechi gréh? — Koje zovemo vdovicze? — Koje imenujemo oztavlyene szirote? — Kaj to znamenuje szíromaka obtershiti? — Kaj sze pripetcha, ako komu prevech nalosimo? — Jeli obtershuje szíromastvo y potrebocha? — Kaj sze pripetcha, ako szíromaku vishe szíromastva nalósimo? — Kaj hoche anda to rechí, szíromaka obtershiti? — V. p. mi nyemu kakvo dugovanye za vekshu czenu damó, nego premoguchemo, jeli znamenuje to nyega obtershiti? — Ali mi hochemo od szíromaka dugovanye kakvo za leseshu czenu imati kak od premoguchega je to szíromaka obtershiti? — Jeszuli vdovicze y oztavlyene szirote zadozta obtershene? — Jeli nye anda mi josche obtershiti moramo? — Zakaj ne? — Kaj veli Dùh szveti od szúz vdovicz? kam ove dohadaju? — Je anda obtershenye vbogeh, vdovicz y oztavlyeneh szírot vu nebo krichechi gréh? — Zakaj?

Je obtershenye vbogeh, vdovicz y oztavlyeneh szírot vu nebo krichechi gréh?

5.

Koj je cheterti vu nebo krichechi gréh? Jeli delavczi y tesaki lehko szvoju pláchu za-

Jevtergavanye zasztusene pláche

vu nebo krichechi gréh? szlusiju? — Od chesza siveju delavczi y tesa-ki? — Ako nyim anda malo, ali chizto ni-kaj, ali keszno plàchu damo, jeli moreju si-veti? — Kaj pishe sz. Jakob apostol od plà-che delavczev, koja sze nyim vtergava? — Kam dohadya krich nyihov? — Jeli je anda vtergavanye zaszlusene plàche delavczev y te-sakov vu nebo krichechi gréh? — Zakaj?

PITANYE 3.

Koji szù devet tudyi gréhi?

Razlåganye.

1.

*Deveterem
nachinom
lyudzkeh
gréhov nasz
krivcze chi-
niti moremo*

Mi greshimo, iztina je, zvekshinum sza-mi, y onda jeszmo mi laztovitèh gréhov kriv-czi. Ali mi moremo takaj zrok biti, da dru-gi lyudi greshiju, y onda jeszmo mi lyudzkìh gréhov krivczi. Na devetero nachine moremo mi zrok biti, da drugi lyudi greshiju, najmre po tolnachu, zapovedanyu, privolenyu, va-blenyu iliti hatrivenyu, hvalenyu, zamucha-nyu, nekastiguvanyu, delnika vchinenyu, y branenyu iliti zagovarjanyu. Zato nahadyaju sze devet tudyi gréhi, koje vam redoma ra-zlagati hochu,

2.

*Pervich, ka-
da na zlo
tolnàcha da-
mo y navu-
ka.*

Pervi med devetemi lyudzkemi grehi je: *na zlo tolnàcha y nàvuka dati.* Lyudi vnogi-put neznaju, kak ali kaj bi vchinili; ovde pi-taju anda druge za tolnach, y kada nyim po-vemo kak, y kaj naj vchiniju, tak znamenu-

je to tolnacha dati. Sidovi josche vsze zmirom szû dvojili, jeli Kriztusha bi vmorili, doklam najzadnich jeden zmed nyih imenom Kajfash, koj veliki aldovnik onoga leta bil je, nyim rekel je: *vi nikaj neznate, niti nepremiszlite, da bolyè vam je, da jeden chlovek za vsze lyudztvo vumre y da czelo lyudztvo nepogine.* (Joann. 11.) Po ovem tolnachu bili szû sidovi genyeni Kriztusha zkonchati. Kaifash po szvojem tolnachu bil je anda zrok szmertì Jesusha Kriztusha. Ravno ovak y vi, móji Dragi! ako drugomu tolnacha date, da naj bude nepokoren, da sze naj ne povda, da sze naj zfanti, da naj ne oprozti blisnyemu szvomù zbantuvanye, tak jezte vi nyihovih grehov krivczi, kajti po vashem tolnachu tverdokorni, fantlyivi, nevlyudni bili jeszu. Po zlocheztem tolnachu drugi na greh giblyeju sze, po zlocheztem tolnachu anda mi tudyeh grehov krivczi poztajemo. Zato moramo mi vu tolnacha davanyu jako pazlyivi biti, y predi nikakvoga tolnacha nedati, doklam neznamo, jeli dober je.

Drugi med tùdyemi gréhi je: *Gréshno délo zapovedati.* Szamo gozpoda y Poglavarì moreju zapovedati; anda móreju y ovi szamo po zapovedanyu tudyeh gréhov krivczi poztati. Zapovedanye ima vekshu moch zverhu drugoga, kak tolnacha davanye. Koj drugomu tolnacha daje, on nyega nezavesuje, da ovoga zpuniti mora. Koj pako drugomu kaj zapoveda, on nyega zavesuje, da recheno zpuni. Kak po zapovedanyu tùdyih gréhov nasz krivcze vchiniti moremo, vidimo vu Davidu Kralyu. David iztina je, neje szvoga ver-

3.

Drugoch, kada gréshno délo zapovedamo.

noga szlugu Uriasha szam vmoril, ali on zapovedal je najvekshemu Vodyi szvojemu; da gâ na najpogibelneshe mezto vu tabôru najpoztavi, y tam pri navalenÿu nepriatelyov oztavi. Po tom poztal je anda David krivecz szmertî Uriasheve, ar ako to David ne bi bil zapovedal, tak ovo najvekshi Vodya takaj ne bi bil vchinil. Podlosniki anda po hman zapovedih vu grêh zapelyaju sze, Poglavarî pak po szvojih hman zapovedih tùdyih grêhov krivczi poztaju.

4.
Trejtich,
kada lyud-
zkomu grêhu
privolyimo.

Trejtî med tùdyemi grêhi je: *Lyudzkomu grêhu privolyiti*, kaj tuliko znamenuje, kak szvoju volyu k-drugoga grêhu takaj pri-lositi. V. p. jeden ima volyu krazti, y bi vasz pital, jeli to vam pravo bi bilo, y vi bi rekli na to: meni je pravo, ja szem z-tobum jedne miszli; tak bi vi grêhu privolyili. Szaul néje szam szvetoga Stefana kamenuval, ali on je privolyil k-nyegvi szmertî; zato bil je takaj zrok szmertî. *Ne szamo oni, koji zlo chiniju, nego takaj koji k-ovomu privolyiju, jeszu szmertî krivczi.* (Rom. 1.) Po nashem privolenÿu drugi vu szvojoj hman volyi ob-jachuju sze. Morebiti oni nigdar nebi greshili, ako mi nebi privolyili. Kada anda lyudzkomu grêhu privolyimo, tak poztajemo tudyega grêha krivczi.

5.
Chetertich,
kada druge
na greshno
dêlo batrivemo.

Cheterti med tùdyemi grêhi je; *drûge na grêshno dêlo batriveti, iliti vabiti*. Mi vabimo druge na grêh ali po hman govorenÿu, ali po zlêh chinih ali peldih. Ovakvo vablenÿe na grêh zove sze takaj zpachka. Eva zpachila je Adama; ar ona jela je od prepovedanoga szâda, y dala je musu szvômu od ovoga. Po

tom bil je Adam na gréh vablen. On more-
biti nebi bil od prepovedanoga szàda jél, ako
nyega Eva nebi bila na to genula. Eva bila je
po zpachki zrok greha Adamovoga. Tak sze
y vezda josche pripetcha. Ako sze nebi pri-
petilo, da visheputi jeden ali drugi zmed vasz
pod razlaganyem navuka kerztchanzkoga nebi
sheptal y razgovarjal sze, tak drugi zaizto to
takaj nebi vchinil. Nekoji lese sze razszerdi-
ju, lese laseju, lese greshiju, ako nye na
szerditozt, na lás, ali na gréh vabimo, mi
anda nasz tùdyega gréha krivcza chinimo, ka-
da druge na greh vabimo, batrivemo.

6. *Petich, ka-
da drugeh
grëshno dé-
lo hvalimo.*
Peti med tùdyemi gréhi je: *druheh gré-
shno délo hvaliti* Ovakvem grozi sze Bog po
Izaiashu Proroku, govorechi: *jaj vam, koji
ono kaj zlo je, hvalite, ono puko, kaj dobro
je, kudite.* (Isaiae. 5.) Kada anda nepokor-
nozt, ali lénozt drugoga hvalite, tak vchini-
te vasz tùdyega gréha krivcza. Vszigdar chlo-
vek po hvali zbudyava sze. Ako koga zbog
dobréh chinih hvalimo, tak zbudyava sze na
dobro; ako koga zbog zléh chinih hvalimo,
tak zbudyava sze na zlo; zato poztajemo tù-
dyeh gréhov krivczy, ako drugeh gréhe hva-
limo.

7. *Shèxtich,
kada dru-
géh grëshno
délo zamu-
chamo.*
Shezti med tùdyemi gréhi je: *druheh
grëshno délo zamuchati.* Ako nashe govore-
nye nikaj nebi hasznelo, ali ako ovo jedno
dugovanye josche gorshe bi vchinilo, tak je
bolye da muchamo. Metemtoga ako gréha po
opominanyu, ali po ochituvanyu preprechiti
bi mogli, ter vendar bi muchali, tak nasz
tùdyega gréha krivcze chinimo. Ar mi dusni
szmò gréha preprechiti, kuliko je moguचे.

Po muchanyu pako nepreprechimo mi gréha. Ako anda vi, moji Dragi! od blisnyega vashaga kakvo zlo vidite, ali chujete, tak neszmete mùchati, nego vi morate nyega opomenuti; y ako vi po vashem opomenku gréha preprechiti nemrete, y ovo vendar Ztareshi ali poglavari preprechiti bi mogli; tak ovoga ovem ochituvati morate.

8.
Szédnich,
kada drù-
gek gréhe
nekastigu-
jemo.

Szédmi med tùdyemi gréhi je: *drùgek gréhe nekastigati*. Ovoga gréha moreju sze zopet szamo poglavari krivcze chiniti; kajti nyim oblazt dana je kastiguvati. Poglavari navlaztito dùnsiszù gréhe szvojev podlosnikov preprechiti, y popraviti; kajti za szrechu szvojev podlosnikov zkerbeti moraju. Kastiga je nachin pobolyshanya, y buduch greha preprechiti. Kak berse podlosniki nikakve kastinge bojati sze némaju, tak szlobodneje greshiju. Mi vchinimo anda nasz tùdyega gréha krivcza, ako drugoga gréhe nekastigujemo.

9.
Oszmich,
kada lyud-
zkoga zlo-
chinzstva
nasz delni-
ka chinimo.

Oszmi med tùdyemi gréhi je: *lyudzkoga zlochinenya szebe delnika vchiniti*. Mi lyudzkoga gréha delniki poztajemo, kada k-gréhu pripomasemo. V. p. ako tatu kluche damo za krazti, na pol pijanomu josche vina, fantlyivomu orusje; tak tatbine, pijanztva y fantlyivozti delniki poztajemo, kajti nyim pripomasemo. Koj lyudzkoga gréha szebe delnika chini, on pripomase k-gréhu; tudyega gréha anda krivczu poztajemo, ako ovoga nasz delnika vchinimo.

10.
Devetich,
kada drù-
gek gréhe
branimo, y
zagovarja-
mo.

Deveti med tudyemi gréhi je: *Drugek gréhe braniti, y zagovarjati*. Mi zagovarjamo gréha, ako gréshnika pod obrambu nashu vzmilyemo, nyegva zlochinzstva zagovarjamo

y nyega pravichni kastigi ztergnemo y obranimo. Po tom greshnik vnogiput josche gorshi poztaje. Mi anda, kada drugeh grehe branimo, nasz tudyeh gréhov krivcze chinimo. Ovakvi branitelyi skodiju greshniku, kajti on po tom josche gorshi poztaje; dapache ovakvi branitelyi za zpoznati davaju szvoje zlochezto szerdcze, y jeszu odurnozt pred Bogom, kak odperto Dùh szveti veli: *koj razvuzdanoga brani, pravichnoga pako obszùdi, ovi obodvoji jeszu odurnozt pred Bogom.* (Prov. 17.)

R a z g o v o r i.

1.

Koji sze zoveju laztoviti gréhi? — Kaj je nam laztovito, jeli ono kaj szami chinimo, ali kaj drugi chiniju? — Jeszu gréhi drugeh lyudih takaj nashi gréhi? — Kada ti lasesh, gdo greshi? — Ako ti pako szamo druge na las genesh, jeli ti takaj onda greshish? — Jeli ti onda szam lasesh? — Zakaj ti anda vendar greshish, ako druge na lās zapelyash? — Gdo je ovde zrok, da drugi lase? — Moremoli takaj zrok biti, da drugi greshiju? — Moremoli anda nasz tudyeh gréhov krivcze vchiniti? — Zakaj? — Koji szû devet tûdyi gréhi? —

Moremoli. nasz takaj tudyeh gréhov krivcze vchiniti?

2.

Koj je pervi tûdyi gréh? — Jeli sze vi-sheputi pripetcha, da lyudi neznaju kak ali kaj bi vchinili? — Kaj anda chiniju vu ta-

Jeli vchini-mo nasz tudyeh gréhov krivcze, a-

*ko na zlo
tolnacha y
navuka da-
mo?*

kvj priliki? — Jeli szû sidovi taki zpochetka dokonchali bili Jesusha vumoriti? — Nego gdo je nyim tolnacha dal? — Kaj je rekel Kajfash? — Na kaj je anda Kaifash po szvojem tolnachu sidove napelyal? — Gdo je bil anda zrok szmertí Jesusheve? — Zakaj Kajfash? — Ako ti anda drugomu bi tolnacha dal, da naj bude tverdokoren, neposzlushen, jeli bi ti nyegove tverdokornozti, nyegve neposzlushnozti zrok bil? — Na kaj anda drugi po hmányom tolnachu napelaju sze? — Zakaj anda nasz po zlocheztem tolnachu túdyeh gréhov krivicze chinimo?

3.

*Jeli chinimo
nasz túdyeh
gréhov kri-
vcze, ako
gréshno de-
lo zapove-
damo?*

Kada drugomu tolnacha dajemo, jeli nyega takaj zavesujemo, da nyega zpuniti mora? — Koj pako drugomu kaj zapoveda jeli on nyega zavesuje? — Kaj anda nasz vishe giblye, jeli tolnach ali zapoved? — Zakaj zapoved? — Gdo more zapovedati? — Gdo more anda po zapovedanyu túdyega gréha kriveczech poztati? — Zakaj poglavari? — Kaj je zapovedal David kraly z-Uriášhem vchiniti? — Gdo je bil anda zrok szmertí Uriasheve, jeli najvekshi vodya, ali David kraly? — Zakaj David? Na kaj sze podlosniki po hmányi zapovedi zapelyaju? — Jeli sze anda po zapovedanyu túdyega gréha krivcza chinimo? — Zakaj?

4.

*Jeli chinimo
nasz túdyeh
gréhov kri-
vcze ako
lyudzkomu*

Kaj to znamenuje lyudzkomu gréhu pri-volyiti? — V. p. Jeden bi hotel krazti y bi pital, jeli je pravo, kaj bi ti rekel? — Ako pako ti bi rekel: meni je pravo, jeli bi ti

ovde privolyil? — Kaj znamenuje anda lyud- *gréhu pri-*
zkomu gréhu privolyiti? — Jeli je Szaul *volyimo?*
szvetoga Stefana szam kamenuval? — K-chi-
ji szmertí je privolyil Szaul? — Gdo je bil
krivec szmertí Stefana? — Zakaj Szaul? —
Bili drugi tak lahko greshili, ako mi nebi
privolyili? — Vu chem sze drugi po nashem
privolenyu objachuju? — Zakaj anda po pri-
volenyu nasz tudyega gréha krivcze vchinimo?

5.

Kada pred drugemi zlè rechi govorimo, *Jeli chinimo*
ali zlocheztoga kaj chinimo, na kaj sze drugi *nasz tudyeh*
gene? — Kaj je to: zpachka? — Od che- *gréhov kri-*
sza je Eva jéla? — Komu je dala od prepo- *vcca ako*
vedanoga száda jezti? — Gdo je anda zpa- *druge na*
chil Adama? — Zakaj Eva? — Jeli sze to *greshno delo*
y vezda pripetcha, da jeden drugoga zpachi? *batrivemo,*
Jeli bi visheputi drugi razvuzdani bili, ako je- *iliti vabimo?*
den nebi pochel? — Jeli sze ti lese razszer-
dish, ako te gdo drasi? — Jeli drugi lese
greshiju, ako nye gdo na gréhvabi? — Za-
kaj anda tudyeh gréhov krivczi poztajemo,
ako druge na gréh vabimo? —

6.

Moremoli takaj tudyeh gréhov krivczi *Jeli chinimo*
poztati, ako lyudzke grehe hvalimo? — Kaj *nasz tudyeh*
veli Bog od oneh, koji zlo hvaliju, dobro *gréhov kri-*
pako kudiju? — Jeli sze chlovek po hvali *ecze ako*
zbudyava? — Ako pri kojem chloveku vsze *drugh gré-*
dobro hvalimo, na kaj nyega zbudyavamo? *shno delo*
K-chemu sze pako chlovek zbudyava, ako *hvalimo?*
nyegve gréhe hvalimo? — Zakaj anda tũ-
dyeh gréhov krivczi poztajemo, ako nyihovo
greshno délo hvalimo?

7.

*Jeli chinimo
nasz tudyeh
gréhov kri-
vcze, ako
gréhe zamu-
chamo?*

Moremoli sze takaj po zamuchanyu tudyeh gréhov krivcze vchiniti? — Jeli szmô dusni gréha preprechiti kuliko je moguche? Jeli preprechimo mi gréha, ako gréha zamuchamo? — Zakaj nasz krivcze chinimo tudyega gréha, ako ovoga zamuchamo? — Ako anda ogovorlyivcze mirno poszlushamo, chesza nasz krivcze chinimo? — Kaj moramo vchiniti, kada pri blisnyem nashem kaj zlocheztoğa vidimo? — Ý ako nashi opomenki nikaj nehaszniju, kaj moramo anda onda vchiniti? — Gdo more falinge popraviti? — Ti, ali paglavari? —

8.

*Jeli chinimo
nasz tudyeh
gréhov kri-
vcze ako
drugeh gré-
he nekasti-
gujemo?*

Chija je dusnozt kastiguvati? — Gdo more anda tudyeh gréhov krivecz poztati, ako gréhe nekastiguje? — Jeli moraju poglavari szamo za szvoje laztovito dobro zkerbeti? Gdo mora navlaztito gréhe podlosnikov preprechiti? — Zakaj poglavari? — Kakov je nachin; kastiga? — Zakaj szû poglavari dusni kastiguvati? — Kaj chiniju podlosniki, ako nikakve kastige bojati sze némaju? — Zakaj chinimo nasz tudyeh grehov krivcze, ako drugeh gréhe nekastigujemo?

9.

*Jeli chinimo
nasz tudyeh
gréhov kri-
vcze, ako
nasz oveh
delnika
vchinimo?*

Kaj to znamenuje, gréha delnika sze vchiniti? — Jeli szmo delniki, ako k-gréhu pripomasemo? — Ako tatu bi lojtre dersali, da krazti more, jeli szmô delniki tatbine? — Zakaj? Jeliszmô pomogli krazti? — Ali ako na pol pijanem lyudem josche vina bi dali, jeli szmô delniki pijanztva? — Jeli poztaje-

mo gréha krivczi, ako k-gréhu pripomasemo?
Zakaj nasz tudyeh gréhov krivcze vchinimo,
ako oveh delniki jeszmo?

10.

Kaj to znamenuje, gréha braniti? — V. *Jeli chinimo
nasz tudyeh*
p. ako gdo bi lagal, y ti bi rekel: pravo je. *gréhov kri-*
vchinil, jeli bi bilo to nyega braniti? — Kaj *vcze, ako*
veli Duh szveti od onoga, koj greshnika bra- *ove branimo*
ni? — Kaj pokasujemo po tom, kada gré- *y zagovar-*
ha branimo? — Da gréha odurjavamo? — *jamo?*
Jeli greshnik po tom bolshi poztaje, ako nye-
ga branimo? — Nego? — Zakaj anda nasz
tudyega gréha krivcze chinimo, ako gréha
branimy y zagovarjamo?

I. Dokànychanye Nàvuka

*Heli, kajli szvoje dva szine néje kastigu-
val, szam od Boga zkupa x-szvojemi dve-
mi szini bil je kastiguvan.*

Heli, Dragi! bil je jeden ztari, pri sidovih vu
prestimanyu poztavlyeni Aldovnik vu *Szilo*, najvekshi
poglavar, y szudecz vu Izraelu; on imal je dva sziné
Ofni y Finees; ovi bili szû zlochezta y nepokorna det-
cza, koja lyudi vu czirkvi, kada alduvati hoteli jeszu,
vnogiput zbantuvala jeszu, ar nyim aldovne jeztvine z-
szilum vzimala, iz nyih goztchenya napravila, y naj-
spotlyiveshe razvuzdanozti vchinila jeszu. Otecz Heli o-
vo szinom zreszno preprechiti bibil moral, ali on szamo
malo nye je pokaral, ter oni nemarajuchi za vsza ova
zmirom gorshi szû poztali. Jednoch zval je Bog Szamue-
la, kôj vu hisi Helia bil je, y dal je nyemu za razmeti,

da ovoga prevech vuhkoga Otcza zkupa z-nyegvemi szini kastiguval bude. Szine zato, kajti vnogo zlo chiniju, Otcza pako zato, kajti za vsze nyihove pregreske zna, ter vendar nye kastiguvali neche. Pobosni Szamuel preztrashil sze je zverhu ovoga glasza, y pripovedal je vsza Heliu, koja nyega, y nyegve szine chakaju. Y nut, kaj je nye chakalo? Vu jednom poboju bili su Izraelci od Filiztianszev preoblalani, trideset jezer lyudih potucheno, oni dva hmanyi szini Ofni y Finees, koji poboja ovoga zrok bili jeszu, zgubili szu sivlenye, y izta szveta skrynya mira Bosjega dozpela je vu ruke nepriatelya, y bila je odneshena vu Czirkvu poganinzku.

Miszlite szu vezda, Dragi! ztraha, koj czelu dersavu sidovzku obzterl je, ar to bilo je nekaj nechujenoga, da szveta skrynya y kada vu rukah nepriatelyzkih bi bila. Jeden iz pokolenya Benjaminovoga pobegel je taki iz mezta poboja, y doshel z-razterganum opravum, y z-prahom poszipanum glavum vu Szilo. Heli ravno onda kada ov doshel je, na jednom ztolczu szedel je pod vrati, y chekal z-neterplyivnoztjum na koncza ovoga poboja. Metemtoga, kak jako sze je on preztrashil, kada on neszamo szmert szvojev dveh szinov, y tulikeh izraelzkeh voynikov, nego takaj y izto zgublenye Skrynye Bosje zachul je? On opal je zverhu saloztnoga ovoga glasza na zemlyu, vtergnul szu glavu, y vumerl je z-najsalozttneshum szmertjum.

Vezda, Dragi! na konczu josche jedno pitanye: Zakaj je Bog takaj kastiguval ovoga drugach tak dobroga y pobosnoga Helia? Zakaj moral je on tak saloztne glasze dosiveti? Zakaj bila je jedna nagla, neprevidyena, dapache morebiti y jedna vekivechna szmert konec szivlenya nyegvoga? O! ne pitajmo dugo, on bil je Otecz y szudecz zkupa; kakti Otecz bi bil on moral szine szvoje bolye odhraniti, ostreshe opomenuti y kastiguvali. Ali on miluval je nye, on po szvojoi preve-

likoj dobroti vchinil je szebe vszeh oneh razvuzdano-
zti h krivca, koje szini nyegvi vchinili jeszu. O ovo sa-
loztno pripetchenye naj szu vu szerdcze gliboko zaszadi-
ju vszi oni, koji od Boga za Otcze y szùdcze zverhu
drugéh poztavlyeni jeszu. Naj sze od ovud vuchiju,
kulikoga kvara szebi y detczy vchiniju, ako ovu prevu-
ko odhranju, y nyim vsza prepuztchaju; ar zaizto Ro-
ditelyi szebe vszeh hmanyoch delnike y krivcze chiniju,
ako ove pravo pokarali y kastiguvali nészu. Ar jednoch,
veli mudri Origenes: *Roditelyi budu morali od vszeh
falingih szvoje detcze rachuna dati, y oni Otczi, koji
falinge szvoje detcze oshtro kastiguvali nészu, hitiju
szebe zkupa z-nyimi vu ogeny vekivechni.* Kastigajte
anda, Roditelyi kerztchanzki! vashu detczu, kak berse
kastige vredni jeszu, kastigajte nye razumno y zpamet-
no, da sze ovak vash bojiju, szebe pako pobolshaju.
Kastigajte nye poleg mere nyihove regreske prez ra-
zluke, ovak vashu dusnozt zpunili budete. Amen.

III. Dokànychanye Nàvuka.

*Pilatush po szvojem prepuztchanyu (conni-
vèntia) vchini szebe tudyeh gréhov kriv-
ca.*

Poncziush Pilatush zval sze je on dersave rimzke
ravnitely vu sidovzkem orszagu, pod kojem nash ne-
dusni odkupitely tuliku muku y bol, dapache iztu spot-
lyivu szmert krisa podneszel je. Od ovoga chujmo na
konczu danashnyega podvuchanya, kak on delnik lyud-
zkeh grehov po prepuztchanyu poztal je. Sidovzko po-
glavarztvo, iztina je, moglo je Jesusha szmertu vre-
dnoga obszuditi, ali z-szvojem laztovitum mozhum ven-
dar nyega ne zkonchati dati: ar vu oblazti rimzkoga po.

glavara ztalo je, jeli ovoga zkonchati hoche, ali ne. K-Pilatushu dali szû anda ovi rimzki szudczi Jesusha dopelyati, dapache oni ishli szû szami z-nyim, szamo da po velikih tushih szvojih proti Jesushu Pilatusha na szvoju ztran dobiju. *Kakvu tusbu imate*, pital je Pilatush: *proti ovomu chloveku*? Kaj je szlôga vam vchinil? On je, rekli szû oni, jeden jako pogibelni chlovek, on dela nemira, on rad bi lyudztvo proti tebi y proti Czeszaru zpuntati, on veli, da nészmo dusni rimlyanom chinsa dati, da on je Kraly, Mesziash, kojemu buduch pokorni biti moramo. Metemtoga kak netemlyite ove tusbe bile jeszu, to Pilatush taki szam je zpoznal y zato po vchinyenom izpitavanyu rekel je szudczem: *Ja nenahadyam nikakvu krivnyu vu nyim.* (Joan. 23.)

Ali farizeushi nezadovolyni z-ovem izrechkom Pilatusha, potrebuvali szû od nyega, da gâ na szmert naj obszudi. Kaj je anda vchinil Pilatush, iz jedne ztrani da Jesusha od szmertí oszlobodi, iz druge ztrani, da potrebuwanyu farizeushev y velikeh aldovnikov zadozta vchini? Ztara bila je navada, da szudecz na dan vuzma jednoga szusnoga zpuztil je, kojega lyudztvo potrebuvalo je. Pilatush zvan Jesusha imal je jednoga glaszovitoga tolvaja imenom Barrabash vu vúzi. *Koga hochete, da vam puztim*, pital je on lyudztvo: *koga hochete da vam puztim, Barrabasha, ali Jesusha nazarenzko*? Onda krichali szû vszi zkupa, y rekli, *ne ovoga, nego Barrabasha*. Pilatush zmiszlil sze je josche na jeden nachin, da Jesushu sívlenye zachuva; on najmre nedusnoga Jesusha ostro dal je bichuvati: on dopuztil je vojnikom, da sze iz nyega zeszmehavaju, on dal gâ je zkorunum iz ternya koruniti, vu jednu skerlatnu opravu oblechi, y od vojníkov plyuzkati. Vsza ova, akoprem krivichna y kervolochna bila jeszu, dopuztil je Pilatush vchiniti, da morebiti po ovakvi mùki szerditozt sidovov vtishi sze. Metemtoga on sze je vkanil, ar kada on Je-

susha ovak zmerczvarjenoga pred lyudztvo bi bil dal dopelyati, y on, da nye na miloszerdnost gene, bi bil rekel: *evo chlovek!* tak pochedi szû josche z-vekshum halabukum krichati: *razpni, razpni nyega!* Razszerdyen Pilatush rekel je: *Vzemitega vi, ter razpnite!* ar ja vu nyim krivnye ne nahadyam. Nikakvu krivnyu? odgovorili szû oni. On je blaznik, y *poleg nashega zakonona mora on vumreti.* Oni dapache grozili szû sze Pilatushu z-nepriatelztvom Czeszarovem, ako on Jesusha bi puztil. Kaj je vchinil anda Pilatush? — On szel szî je na szudnu ztoliezu, vzmshi vodu opral je ruke pred pukom, obszudil Jesusha na szmert, govorechi: *chizt jeszem od kervi pravichnoga ovoga, vi gledajte.* (Matth. 27.)

Kaj miszlite vi, Dragi! Je Pilatush zaizto chizt y nedusen od kervi Jesusheve? Jeli nyemu szmert Jesusha nebude za gréh vzeta? O zaizto! ar on bil je zrok szmer-ti ovoga pravichnoga. Pilatush bil je poglavar, pervi szudecz orszaga, on zpoznal je nedusnost Jesusha, ja-la y fantlyivozt nepriatelyov nyegvih; on anda k-nyihovomu krichu nigdar privolyiti, y k-nyihovi hmanyochi y krivichnostti nigdar muchati nebi bil szmel. Pilatush anda szlohodno naj reche: ja nedusen jeszem, pred Bogom vendar je on kriv, pokedob on po szvojem prepuztchanyu szebe delnika grehov sidovov vchinil je. Ovo pripechenye naj szlusi za peldu oszebito vam, koji Roditelyi, Otczi ali matere, poglavari, tutori, y pred-poztavlyeni jezte. Vi imate detczu, drusinu, podlosnike, ovi potrebuju krivichna dugovanya; jaj vam! ako vi k-tomu muchite, ako nyihove regreske ne pokarate, ako pri nyihoveh zlocheztotchah szlepi jezte, y josche k-tomu z-jednem Pilatushem velite: Ja nedusen jeszem, vi gledajte! zaizto konec vash konczi ovoga zpodoben bude; vi zbog tûdych grehov vash, kak y Pilatush, vekivechnoga zkvarjenja krivcze vchinili bu-

dete. Govorite, anda, gde govoriti zroka y praviczu imate! Neprivolyite nigdar k-hmanyocham drugeli, kastigajte, kaj kastige vredno je; ar Bog szam k-tomu dal vam je oblazt, y on zato vasz jednoch zbg toga na oshtri rachun potegnul bude. Amen.

III. Dokànychanye Nàvuka.

Druge na gréh vabiti, je neizmerna hmanyocha.

Kak velika je hmanyocha oneh, koji na gréh vabiju! Ovakvi lyudi znischetiju nakanenye Jesusha Kriztusha, y zvershavaju nakanenye dùha peklenzkoga. Oni znischetiju nakanenye Jesusha Kriztusha. Vi znate, Dragi! zakaj Jesush Kriztush iz neba doleztupil, zakaj on vmertelno télo na sze vzel, zakaj tulike szuprotivchine, pregone, muke, dapache iztu szmert podneszel je. Vsza ova vchinyena szù za nashe zvelichenye. Kaj vchini pako hmanyi, koj druge na gréh vabi? On chini, da dusham, koje on vu gréh zapelya, kerv, koju Jesush Kriztush za nye prelélal je, nehasznovita pozta-je; on znischeti zaszlushe nyegve mùke y szmerti; on ztergava Odkupitelyu predoblenye, koje on szebi tesko prizkerbel je, o odurnozt! o prevzetnozt!

Kak goder pako chlovek koj druge na gréh vabi, nakanenye Jesusha znischeti, ovak zvershava on takaj nakanenye dùha peklenzkoga. Od pochetka szveta, veli szam Jesush Kriztush: terszil je Vrag, da dushe vu zlo zapelya; on od negda je lyudomorecz, on vre perve lyadi zapelyal je vu gréh, on oborusil je Kaina szu prot nedusnomu bratu Abelu, on zrokuval je nemira med Jakobom y Ezauom, on zapelyal y zbudil je Jeroboama k-poganinztvu, Davida k-prekershenyu tovaruske

vernozti, Szaula k-fantlyivozti, y farizeushe y pismo-
znancze k-razpinanyu iztoga nedusnoga Jesusha Ali je-
li to dùh peklenzki vsze sham chini? Ne zaizto, on
zvershava po lyudih, kaj sham vchiniti nemore. K-ovem
ali onem mirovnem tovarushem poshilya on laslyivoga
chloveka, koj z-szvojemi lasmi nemira med nyimi zro-
kuje. Ovoga ali onoga, da gâ vu veri szlabi, tak mû vu
ruke hiti kakvu zlocheztu knigu, koja nyegvu pobosnozt
podkapa. Y gdo bi mogel vsze one nachine izpiszati,
po kojeh Dùh peklenzki chloveka vu grehe zapelyati
terszi sze? Zadozta je to, da, kaj on sham iz szebe
vchiniti nemore, da to po oneh vchini, koji druge na
gréh vabiju.

Gdo, Dragi! zmed vasz miszlil je na ovu ztrashnu
iztinu? Jeli morebiti miszlili zte na nyu, kada po va-
shih razvuzdaneh govorenyih, koja vi od vere vodili je-
zte, vi pobosnozt drugeh vu szlusbi Bosji podkapali je-
zte? Jezte vi miszlili na nyu, kada zbantuvanomu fan-
tlyivozt szvetuvali, ali pred lyudmi razluchne dobe ne-
szramne zpomenke vodili jezte? Jezte vi miszlili na nyu
kada po praznih obechanyih, po razvuzdaneh dersanyih
drugem na zpachku bili jezte? O! zmiszlite sze vishe-
puti iz onoga ztrashnoga *jaj*, kojega Jesush Kriztush zver-
hu vszeh oneh izrekel je, koji szvojega blisnyega zpachi-
ju. *Jaj chloveku!* veli on: *po kojem zpachka dohadya,*
jaj nyemu! ar bolye bi bilo, de mû sze melinzki ka-
men na vrat obeszi, y vu glublyinu morja hiti! jaj
nyemu! (Matth. 18.) Pazite anda, da nikoga ne zpa-
chite, y da nikoga na greh ne vabite, y ne zapelyate.
Amen.

NÀVUK 38.

Od dobra vu obchinzkom, y od razluchneh fel Krépozti.

PITANYE 1.

Kaj je dobro?

Razlåganye.

1.
*Kaj vu ob-
chinzkom
dobro ime-
nujemo.*

Kak góder vu obchinzkom vsze ono zlo imenuje sze, kaj skodi, ovak takaj vu obchinzkom vsze ono dobro zove sze, kaj haszni, kaj chloveka bolyshega y zversheneshega chini. Vrachtvo je dobro, kajti k-zdravju haszni. Jélo y pilo jeszu dobra, kajti za zdersavanye sivlenya haszniju. Ali kagoder vsze zlo néje, kaj nam sze zlo vidi, ovak takaj néje vsze dobro, kaj nam dobro sze vidi. Razvruchenomu detetu dober sze vidi hladni napitek vode, ter vendar vu iztini néje dober, kajti razvruchenomu detetu skodi. Kaj szamo haszniti vidisze, vu iztini pako skodi, to zovemo jedno izlichno dobro. Mi moramo, Dragi! za pravem dobrem, ne pako za izlichnem hlepeti; ar pravo dobro vu iztini haszni, izlichno dobro pako vu iztini skodi.

Chlovek, kak znate, poztaje iz téla y iz dushe. Ono, kaj télu haszni, zove sze télovno dobro. Ono, kaj dushi haszni, zove sze duhovno dobro. Ovak jeztvine, oprava, hrana jeszu telovna dobra; kajti télu haszniju. Znanozti y krepozt pako szú duhovna dobra; kajti dushi haszniju. Mi dusni szmô sze za télovna dobra zkerbôti; ar mi moramo télo nashe, kuliko je moguche, zdersavati. Metem-toga dusha je vnogo prestimanasha, kak télo. Mi moramo anda télovna dobra puztiti kak berse ova dushi skodiju.

2.
*Nahadyuju
sze telovna
y duhovna
dobra.*

Lyudi nerazmeju vszigdar, kaj dobro ali zlo je. Kulika detcza nahadyaju pohadyanye skol y vuchenye za zlo, kaj vendar dobro je. Szuprotivnem nachinom dersiju oni lenarjenye y manguvanye za dobro, kaj vendar zlo je. Ovak dersiju lyudi vnogoputi ono, kaj zlo je, za dobro, ono pako, koj dobro je, za zlo. Bog najbolye zna, kaj dobro je; ar on je vszaznajuchi. Bog hoche szamo ono, kaj dobro je; kajti on zevszema dober y szvet je. Bog takaj vu iztini nam je prepiszal, kaj vchiniti, y kaj puztiti imamo. On takaj nasz je zavezal, da nyegve prepizké naj obdersavamo, poklamkam onem, koji nyegvu rech obdersavaju, vekivechnu platchu, onem pako, koji nyegvu rech prekershuju, vekivechnu kastigu obechal je. Ovoga prepisza volye Bosje imenujemo *zapoved Bosju*. Zapoved Bosja je jeden prepisz volye Bosanzke, koj nasz zavesuje. Kaj anda zapovedi Bosjoj przpodobno je, je dobro.

3.
*Kaj zapo-
vedi Bosjoj
prizpodobno
je, je dobro.*

Zvunzki chini pokasuju, kakov chlovek je, y jeli sze on z-zapovedjum Bosjum szla-

4.
*Nashi zvun-
zki chini vi-
stju od*

*vredyénja
nashega
szerdczu.*

se. Ako chini nyegvi dobri jeszu , y zapovedi Bosjoj prizpodobni, tak dersimo mi chloveka za dobroga. Jeszu ovi zlochezti, y zapovedi Bosjoj szuprotivni, tak dersimo mi chloveka za zlocheztoga; y zrok nyegvih dobreh ali zlocheztih chinih je nuterno vredyénje szerdcza, ali volye; ar nagnenja volye jeszu zrok zvunzkich chinih.

5.

*Krépozt je
jedna pri-
pravnozt
zapovedi
Bosjoj pri-
zpodobno
chiniti.*

Ako chlovek pripravnozt néma poleg zapovedi Bosje chiniti, tak on visheputi falel bude, iliti zapoved Bosju prekershil. Kak berse pako pripravnozt ima poleg zapovedi Bosje chiniti, tak on takaj obchinzkem nachinom poleg ove ravnal sze bude. Ova pripravnozt poleg zapovedi Bosje chiniti, zove sze krépozt. Da krepóztni jeszmo, néje zadozta, da szamo ovoga ali onoga dobroga china pozstavimo, da szamo nekada poleg zapovedi Bosje chinimo, negó mi vu vszeh poleg zapovedi Bosje chiniti moramo; onda je znamenye, da prava krepózt vu szerdczu, y da szerdcze dobro vrèdyeno je.

6.

*Zverhunara-
vzka kré-
pozt dobiva-
sze po elé-
ranyu, y
povekshava
sze po ob-
vershavanyu.*

Bog ztvoril je szerdcze chloveka, y ovo chizto dobro vrèdil; ovo ima vsze nagnenye y vszu prikladnozt na dobro. Metemtoga po gréhu je ovo pokvarjeno, y dobilo je nagnenye y prikladnozt na zlo. Ako mi taki iz nashih laztovitih jakoztih y previdyenyih poleg zapovedi chinimo, tak vendar nashi ovi chini jeszu szamo naravzki, mi po oveh nam nikakvu zverhunaravzku krepózt prizkerbeti nemremo. Bog Ztvoritely szerdcz nasheh szam ovo zopet vrèditi more, y on ovo takaj vrèdyuje, kada on pri prijemanyu szveteih shakramentov z-miloztchum poszvetchujuchum

ove zverhunaravzke krepozti vu nasz vlěva, y nam takaj miloztchu poszlujuchu k-dobrem chinom podeluje. Zverhunaravzke krepozti vu nasz z-miloztchum pri prijemanyu szvete Shakramentov vlěvaju sze. Metemtoga vi szami znate, da ako guztoputi kakvo délo zvershavamo, da vszevdily vekshu prikladnozt vu iztom delu dobivamo, ovak takaj ako visheputi z-miloztchum Bosjum dobro vchinimo y poleg zapovedi Bosje poszlujemo, vu dobrem, y vu zverhunaravzkij krepoztij vsze zmirom vekshu pripravnozt dobili budemo.

R a s g o v o r i.

1.

Kaj haszni vrachtvo? — Je vrachtvo dobro? *Kaj je vu ob-*
 Zakaj? — K-chemu je oprava? — Je oprava *chinzkom*
 jedno dobro? Zakaj? — Kaj je anda vu ob- *dobro?*
 chinzkom dobro? — Jeli je pako vsze dobro,
 kaj nam dobro vidisze? — Je voda dobra? —
 Szmemo li anda razvrucheni piti? — Jeli raz-
 vruchenomu detetu nevidi sze voda dobra? —
 Zakaj vendar voda razvruchenomu detetu né
 dobra? — Kak sze zove jedno takvo dobro,
 koje haszneti vidi sze, ter vendar skodi? —
 Jeli za ovakvem dobrom hlepeti moramo? —
 Nego za kakvem? Zakaj moramo anda za
 pravem dobrom hlepeti?

2.

Iz chesza je szlosen chlovek? — Kak *Kaj szu te-*
 sze zove ono dobro, kojé télu haszni? — *lovna, kaj*

*pako duho-
ena dobra?* Kak pako ono, kojé dushi haszni? — Jelo, oprava, kakva szû to dobra? — Znanozti y krepozti, kakva szû to dobra? — Jeli moramo nashe télo zdersavati? — Moramoli sze anda takaj za telovna dobra zkerbeti? Zakaj? — Kaj je prestimaneshé, dusha ali télo? — Ako anda dobra tela dushi skodiju, kaj moramo vchiniti? Zakaj ova puztiti.

3.

*Zakaj je ono
dobro, kaj
zapovedi
Bosjoj pri-
zpodobno je?* Jeli lyudi vszigdar razmeju, kaj vu iztini dobro je? — Jeszu navuki y pohadyanye skol hasznovita? — Kaj vendar vnoga detcza od oveh miszliju? — Je manguvanye dobro? — Za kakvo dugovanye dersiju vendar vnoga detcza manguvanye? — Za kakvo dugovanye dersiju anda lyudi visheputi ono, kaj dobro je? Ono pako kaj zlo je? — Gdo zna najbolye kaj dobro ali zlo je? Zakaj Bog? — Gdo je pako zevszema dober y szvet? Gdo more anda szamo dobro hoteti? — Je ono dobro, kaj volyi Bosjoj prizpodobno je? Zakaj? — Je nam Bog takaj prepiszal, kaj vchiniti, ali kaj besati moramo? — Y kaj je Bog onem obechal, koji nyegvoga prepisza obdersavali budu? Koji pako prekershili budu? — Jeli je anda nasz Bog takaj zavezal, da zapovedi nyegve obdersavamo? — Zakaj? — Kaj anda zapovedi Bosjoj prizpodobno je, kaj je to? Zakaj dobro?

4.

*Odkud izha-
dyaju zlo-
chezti y do-
bri chini
chloveka?* Jeli chini pokasuju gdo chlovek je? — Kada chini chloveka zapovedi Bosjoj prizpodobni jeszu, za koga dersimo onoga chlo-

veka? — Kaj je anda zrok dobreh y zlocheztih chinih chloveka?

5.

Ako nikakvu pripravnozt némamo poleg *Kaj je krépost?* zapovedi Bosanzke chiniti, kaj sze bude pripetilo? — Kada anda szuprot zapovedi Bosji tak lahko falelí nebudemo? — Kak sze zove ona lehkoča iliti pripravnozt poleg zapovedi Bosje chiniti? — Kaj je anda krépost? — Koj anda vezda pokoren, chez chasz pako nepokoren je, jeli imá ovakov krépost pokornosti? — Ali koj vezda poleg zapovedi Bosje chini, chez chasz pako ovu prekershuje, jeli ima ovakov pravu krépost? — Gdo ima anda pravu krépost?

6.

Gdo je szerdcze chloveka ztvoril? — *Kak sze zadobiva zverhunaravzka krepost?* Kak je Bog szerdcze chloveka pri ztvarjanju vrédil? — Jeli iz ruk Bosjeh dohadya kaj zlocheztoga? — Kchemu je bilo ovde szerdcze chloveka nagnyeno y pripravno? — Po chem sze je pako szerdcze chloveka pokvarilo? — Kchemu je anda potlam chlovek bil nagnyen y pripraven? — Moremoli mi z-nashum lastovitum mochjum nashe pokvarjeno szerdcze vréditi? — Y ako mi z-nashum lastovitum mochjum poleg zapovedi chinimo, jeszu to zverhunaravzki chini? — Moremoli mi po naravzkih chinih zverhunaravzku krépost zadobiti? — Gdo more szerdcze k zverhunaravzkem chinom prirediti? — Komu moramo anda nashe pokvarjeno szerdcze na popravlanye predati? — Jeli Bog nashe szerdcze vrédyuje, ako ovo nyemu predamo? —

Koje krepozti vléva on vu nasz po miloztchi poszvetchujuchi? — Pri chijem prijemanju vléva Bog vu nasz zverhunaravzke krepozti? — Y kaj nam Bog dajé, da dobre chine zvershavati moremo? — Kak sze zove ona miloztcha, koja nam za zvershavanye vszakoga dobrega china daje sze? — Kak dobivamo anda zverhunaravzke krépozti? — Moremoli zverhunaravzke krépozti takaj povekshavati? — Kak dobivamo vekshu pripravnozt vu pizanyu, alivu drugem kakvem dèlu? — Ako szamo retkoputi pishemo, ali dèlo kakvo zvershavamo? — Kak sze dobiva anda povekshavanye zverhunaravzkèh krepozti?

PITANYE 3

Kaj szù krépozti Bogoszlovzke?

Razláganye.

1.
*Je vishe fel
krépozti,
koje kerzt-
chenik zver-
shavati mo-
ra.*

Vre vam povedal jeszem, da krépozt vu obchinzkom jedna pripravnozt je, prizpodobno zapovedi Bosjoj vchiniti. Metemtoga zapovedih Bosjih je vishe fel. Nahadyaju sze zapovedi proti Bogu, proti nam szamem, y proti blisnyemu. Ovak takaj je vishe fel krepozti. Nahadyaju sze Bogoszlovzke iliti Bosanzke, y ravnajuche dersanye kerztchanzko, koje kerztchenik zvershavati mora Bogoszlovzke krepozti jeszu one, koje szamoga Boga imaju za szvojega pochetnika y nagibanye.

Nahadyaju sze tri Bogoszlovzke krepozti, najmre vèra, ufanye y lyubav. Vèra kerzt-

chenika katolika je jedna od Boga vléjána krépozt, po koji on vsza za iztinzka y ztano-
vita dersi, koja Bog nazveztil je. Vera ima
anda Boga za szvoga pochetnika y nagibanye.
Vera je temely nashega ufanya, y koren na-
shega opravichenya; ar mi nikaj sze ne ufa-
mo, kaj za dobra nebi zpoznali, y mi zaiztò
za nikakvo oproztchenye nebi sze zkerbeli,
ako ovakovò nebi sze nahadyalo. Zato veli
sz, Pavel: *pravichni sive iz vere*, (Rom. 1.)
tojezt, on prédi dersi vsza za iztinita, koja
Bog vchiniti ali oztavitizapovedal je, y ravna
sze poleg toga vu vszeh chinih szvojech.

2.
Véra kerzt-
chanzka je
jedna Bo-
goszlovzka
krépozt.

Ufanye kerztchanzko je jedna od Boga
vlévana krépozt, z-kojum vsza tverdno od
Boga chakamo, koja nam obechal je. Mi ufa-
mo sze zato vu Boga, kajti on vszamoguchi,
neizmerno dober y veren je. Ufanye kerzt-
chanzko ima anda Boga za pochetnika y na-
gibanye. Ovo ufanye zlehkoti nam vsze te-
skoche, batrive nasz vu nevolji, podise nasz,
ako breme grèhov nasz tischì, y vchini, da od
szvetlozti zemelzkeh dobreh ne zaszlepimo
sze, y ovem szerdcze neprikasemo.

3.
Ufanye
kerztchan-
zko je jedna
Bogoszlov-
zka krépozt.

Lyubav kerztchanzka je jedna od Boga
vlévana krépozt, po koji mi Boga zbhognyega
szamoga, blisnyega pako zbhog Boga lyubimo.
Mi lyubimo Boga; kajti on szam vu szebi
najvekshe dobro je. Lyubav ima anda Boga
za pochetnika y nagibanye. Ova krépozt je
prestimaneshà nego vèra y ufanye. Ar vu nebu
vèra preztaje, ovde dersimo mi vre vsza za
iztinita zato, kajti ova vidimo. Ufanye pre-
ztaje vu nèbu, ar onda vre imamo, kaj sze
ufali jeszmo; y kaj vre imamo, toga vishe

4.
Lyubav
kerztchanz-
ka je jedna
Bogoszlov-
zka krepozt.

ufati sže nemremo. Ali lyubav Boga oztaje
vu nèbu, dapache czela blasenozt néba po-
ztavlyena je vu zpoznanyu y lyubavi Boga.
Zato veli sz. Pavel. (1. Cor. 13.) *vezda pako*
(najmre vu ovom sivlenyu) *oztaje vèra, ufa-*
nye, lyubav, ova troja; ali lyubav je naj-
vekshe med nyimi; kajti najmre y vu dru-
gem sivlenyu oztaje.

5.
Chlovek je
dusen zver-
shavati ove
tri Bogo-
szlovzke
krépozti.

Chloyek je dusen zvershavati tri bogo-
szlovzke krépozti; ar Bog odperto je zapove-
dal, da vu nyega verujemo, vu nyega sže ufa-
mo, y nyega lyubimo. Chlovek pako je du-
sen vszaku zapoved izpuniti, kak berse ovu
zpuniti more. *Pervich* szmò dusni zvershavati
ove tri Bogoszlovzke krépozti, kak naj pervo
k-vsivanyu ràzuma dojdemo. *Drugoch* dusni
szmò nye zvershavati visheputi vu sivilényu;
ar mi czelo sivilenye imamo zato, da Boga
postujemo; mi moramo anda visheputi vu si-
vlenyu Boga postuvati. Bog pako navlaztito po
véri, ufanyu y lyubavi postuje sže. Oszebito mo-
ramo ove tri Bogoszlovzke krépozti po nedelyah
y szvetkih zvershavati, ar ovi poztavlyeni jeszu
zato, da Boga postujemo. *Trejtich* moramo
ove tri Bogoszlovzke krépozti zvershavati vu
vremenu velikoga zkushavanya proti ovom
trem krépoztjam. Nevèrnoztì szuprotztavlya
sže véra, zdvojnoztì ufanye, odurjavanyu lyu-
bav. Pri zkushavanyu nevèrnoztì moramo
anda véru, pri zkushavanya zdvojnoztì, ufa-
nye pri zkushavanyu odurjavanya, y ka-
kvoga goder greha lyubav zvershavati. Za-
dnich jeszmo mi na szmertni poztelyi nashe-
mu zadnyemu czilyu y konczu naj blisnyeshi,
y ravno ovde szû zkushavanya najjaksha. Mi

moramo anda *chertertich* ove tri Bogoszlovzke krépozti žvershavati vu pogibelyi, y na konczu sivlenya.

R a z g o v o r i.

1.

Proti komu imamo mi zapovedi? — Sza- *Jeli je vech felih krepoztih koje kerztchenik zvershavati mora?*
mo proti Bogu? — Jeli je anda vishe felih *kerztchenik zvershavati mora?*
zapovedih? — Jeli je anda takaj vech felih *kerztchenik zvershavati mora?*
krépozti, koje kerztchenik zvershavati mo-
ra? — Zakaj? — Koje szú fele krépozti, kojé
kerztchenik zvershavati mora? — Kaj szú
krépozti bogoszlovzke?

2.

Koje szú krépozti bogoszlovzke? — Kaj *Je véra kerztchan-
zka je anabo goszlovzka krépost?*
je véra? — Zakaj verujemo vu Boga? —
Koga ima anda vera za szvoga pochetnika y
nagibanye? — Zakaj je anda véra jedna bo-
goszlovzka krépost? — Ako ti neverujesh da
jedno vekivechno sivlenye nahadya sze, jeli
budesh ovo ufal sze? — Kaj je anda temely
nashega ufanya? — Jeli sze ti budesh terszil
opravichiti sze, ako ti nikakvo opravichenye
neverujesh? — Kaj je anda koren nashega
opravichenya? — Jeli ti znash zakaj sz. Pa-
vel veli: *Pravichni od vére sive?* Ako pra-
pichni to nebi veruval, kaj Bog veli, jeli bi on
poleg toga sivel? — Poleg chesza ravna sze
pravichni vu chinih szvojih? — Zakaj veli
anda sz. Pavel. *Pravichni od vére sive?* —

3.

Kaj je ufanye kerztchanzko? — Zakaj *Je ufanye kerztchan-
zko jedna bo-*
sze ufamo vu Boga? — Koga imá anda ufa-
nye kerztchanzko za szvojega pochetnika y

*goszlovzka
krépozt?*

nagibanye? — Je ufanye kerztchanzko jedna bogoszlovzka krépozt? — Zakaj? — Kak sze tebi délo vidi, ako sze plache nadjash? — Je ufanye polehchicza za obtershenoga? — Kaj nasz anda vu szuprotivchini batrive? — Jeli sze greshnik obatrive, ako sze oproztchenya ufa?

4.

*Je lyubav
kerztchan-
zka krépozt?*

Kaj je lyubav kerztchanzka? — Zakaj lyubimo Boga? — Koga ima lyubav za szvoga pochetnika y nagibanye? Je lyubav kerztchanzka jedna bogoszlovzka krépozt? — Zakaj? — Kada kakvo dugovanye szami vidimo, jeli znamenuje to veruvati? — Gde vidimo Boga kak on vu szebi je? — Jeli véra vu nebu oztaje? — Zakaj ne? — Jeli sze mi ono ufamo, kaj mi vre imamo? — Ali jeli vre vsze vu nebu imamo? — Jeli oztaje ufanye vu nebu? — Zakaj ne? — Vu chem ztoji pako blasenozt izebraneh? — Vu chijem zpoznanyu y lyubavi? — Jeli oztaje pako lyubav vu nebu? — Kaj je anda prestimaneshe, lyubav ali véra y ufanye? — Zakaj lyubav?

5.

*Jeli je chlo-
vek dusen
zvershavati
ove krépozt?
bogoszlov-
zke?*

Jeli je chlovek dusen zvershavati ove tri krépozt bogoszlovzke? — Gdo je zapovedal, da naj vérujemo, da sze naj ufamo, da naj lyubimo? — Zakaj szmô anda dusni zvershavati ove tri krépozt bogoszlovzke? — Jeli szmô dusni vszaku zapoved izpuniti, kak berse ovu izpuniti moremo? — Kada je chlovek oszebujno dusen zvershavati ove tri bogoszlovzke krépozt?

PITANYE 3.

Kaj szû krépozti ravnajuche dersanye kerztchanzko?

Razláganye.

Dersanya jeszu dobrovolyni chini-chlo-
veka, koji poleg prepisza zapovedi bivaju. ^{1.} *Nahadyaju sze krépozti ravnajuche dersanye kerztchanzko.*
Ovak v. p. vuchiti sze, moliti, poszluvati jeszu
chini koji na dersanye zpadaju; kajti ovi
chini od nashe szlobodne volye visziju. Szu-
protivnem nachinom szenya, obhadyanye ker-
vi po nashih silah, prekuhavanye jeztvín vu
nashem seludczu, nészu chini, koji na dersanye
zpadaju, ar ovi chini od nashe szlobodne volye
ne visziju. Krépozti ravnajuche dersanye
jeszu szamo one, po kojeh dersanye kerzt-
chanzko tak naredyuje sze, da Bogu drago,
y povolino poztane. Vishe je fel krépozti
ravnajucheh dersanye kerztchanzko; já me-
temtoga szamo glavne krépozti zmed oveh
vam raztolnachiti hochu, y oveh jeszu che-
tiri: 1. Razbornozt 2. Mertuchlyivozt. 3. Pra-
vicza. 4. Jakozt.

Vù obchinzkem je razboren on, koj pri-
kladne nachine izbira, da czilya zadobi. ^{2.} *Kerztchanzka razbornozt.*
Me-temtoga néje vszaka razbornozt jedna kerzt-
chanzka razbornozt. Koj szamo za telovna
dobra prikladne nachine izbira, on ima sza-
mo telovnu razbornozt. Ovak v. p. je telo-
vnem nachinom razboren on, koj po làsih y
vkanlyivoztih obogateti, ali po zkazlyivoztí

y prilizavanyu prestimanye szebi prizkerbeti terszi sze. Telovna razbornost ititi *razbornost ovoga szvéta je ludost y bedaztocha pri Bogu* (1. Cor. 3.) Szamo on je kerztchanzki razboren koj za zvelichenye najprikladneshe y najbo'yshe nachine poprijemlye, ter ona bes, koja zadoblenye ovoga prechiti moreju. Koj anda marlyivo moli, szvéte Shakramente pobosno prijemlye, duhovne knige chteje y zpodobne dobre chine poztavlya, on je kerztchanzki razboren; ar ovo jeszu szami prikladni nachini za zvelichenye. Ovu razbornost imati zapoveda nam Zvelichitely govorechi: *Budite mudri, kakti kache*. (Matth. 10.) Kacha z-czelem télom zakriva glavu, y ische ovu zachuvati, kajti ona najprestimanesha ztran tela je. Ravno ovak hoche Kriztush, da y mi vsze nachine poprimemo, da zvelichenye dushe nam zachuvamo; kajti ovo najprestimaneshe je.

3.
Kerztchanzka mertuchlyivozt.

Mertuchlyiv vu obchinzkem je on, koj dugovanye z-mèrum, tojezt: niti premalo, niti prevech nepotrebuje. Kerztchenik ne mora szamo jeztvine, nego y vszeh vremeniteh z-merum vsivati sze; oszebito pako mora on nezredno nagnenye na gréh ztegnuti. Kerztchanzka mertuchlyivozt je anda krépozt, koja vu greshniku nezredna na grehe nagnenya preoblada, y vremeniteh dugovany vsivanye szamo razlosno dopuztcha. Prez mertuchlyivozti preztaje izta krépozt. Ako chlovek prevech veruje, tak opada vu ludovérnozt, ako pako premalo véruje, tak poztaje nevernik. Ako sze prevech ufa, tak poztane prevzetén, ako sze premalo ufa, tak opada vu zdvojnozt. Je

chlovek prevech dareslyiv, tak je razszipnik ; ako premalo dàje, tak je zkùp. Y ovak biva z-vszemi krépoztjami. Kada anda y izta krépozt prez mère obztati nemre, tak vre lahko prevideti morete, kulika zglavna krépozt mertuchlyivozt kerztchanzka je.

Pravichen je on, koj vszakomu y szlednyemu nyegvo daje y puztcha. Metemtoga Kerztchenik neterszi sze szamo blisnyemu, nego oszehito Bogu dati, kaj nyegvo je. Kerztchanzka pravicza je anda krépozt, z-kojum kerztchenik zvershava ona, koja Bogu y blisnyemu dusen je. Od ovud szledi, da kerztchanzka pravicza vsze krépoztu vu szebi zadersava ; ar mi szmò dusni Bogu pokorni biti, y vsze nyegve zapovedi zpuniti. Kada anda pravichni pripraven je vsze izpuniti koja Bogu dusen je, tak je on takaj pripraven, vsze zapovedi Bosje izpuniti. Kerztchanzka pravicza zadersava anda vsze krépoztu vu szebi.

4.
Kerztchanzka pravicza.

Jak je zadnich on, koj dobro, nepazech na vsze prechke y teskoche, zvershava. Metemtoga néje vszaka jakost jedna kerztchanzka jakost. Koj iz oholnoztu, zbug penez, ali zbug postenya, koje od lyudih zadobiva, teskoche podnasha, on, iztina je, je jak, ali on né kerztchanzki jak. Kerztchanzka jakost je krépozt, z-kojum kerztchenik iz lyubavi Boga dobro, nepazech, y nemarajuch za vsze prechke, y teskoche, naszleduje, raishi takaj vsza preterpi, dapache imetek, y sivlenye pogubi, kak proti zapovedi Bosjoj kaj vchini. Szvétu mucheniki nepazechi na vsze muke, y szmert, vendar véru kerztchanzku valovali jeszu, oni bilí szù anda kerztchanzko jaki. Ja

5.
Kerztchanzka jakost.

znam, moji Dragi! vam visheputi tesko sze vídi moliti, pokornem biti, od drugeh o-szmehavati sze, etc. Ako metemtoga ova iz lyubavi proti Bogu podnashate, tak ztê kerztchanzko jaki. Kerztchanzka jakozt je jedna glavna krépozt, kajti zkorom pri vszeh krépoztih teskoche spasujemo, koje prez jakozti preobladatai nemremo.

R a z g o v o r i.

1.

Kaj szû krépoztí ravna-juche dersanye kerztchanzko?

Je szenya jeden dobrovolyni chin? — Jeli anda szenya na dersanye zpada? Zakaj ne? — Je pako molitva jeden dobrovolyni chin? — Jeli anda molitva na dersanye zpada? — Zakaj? — Kaj szû krépoztí ravna-juche dersanye kerztchanzko? — Jeli je vishe takvih krépoztih? — Koje szû zmed krépoztih ravnajucheh dersanye kerztchanzko glavne krépoztí?

2.

Gdo je kerztchanzki razboren?

Gdo je vu obchinzkem razboren? — V. p. ako gdo z-vodum bi hotel na papiru piszati, bili ovakov bil razboren? — Je pako vszaka razbornost jedna kerztchanzka razbornost? — Jeli vkanlyivozt haszni za peneze zpravlyati? — Je vkanlyivecz razboren? — Je ali on kerztchanzki razboren? — Zakaj ne? — Je vkanlyivozt za dushno zvelichenye hasznovita? — Nêgo kakva je to razbornost? Zakaj telovna? — Kaj veli pako sz. pismo

od telovne razbornosti? — Je ona takaj pri Bogu razbornost? — Koj je anda kerztchanzki razboren? — Kada anda pobosno molimo jeszmo onda kerztchanzki razborni? — Zakaj? — Já molitva prikladni chin za zvelichenye? — Kada anda Kriztush veli: Budite vpametni, kakti kache, na kakvu razbornost nasz opominya? — Kaj chini kacha za obchuvati glavu szvoju? Koja je najprestimanesha ztran chloveka? — Kaj je anda prestimaneshe, zvelichenye dushe ali tela? — Zakaj opominya anda nasz Kriztush na kerztchanzku razbornost?

3.

Gdo je mertuchlyiv? — Koj prez mère sive? — Koj prevech já, jeli ovakov mertuchlyiv? — Y koj premalo já, jeli ovakov poleg mère sive? — Gdo anda vu kakvem dugovanyu mèreu dersi? — Jeli mora kerztchenik szamo jeztvine z-mèrum potrebuвати? — Kaj mora Kerztchenik navlaztito ztegnuti? — Jeli nedohadyaju vszi gréhi iz nasheh zléh nagnenyih? — Gdo je anda kerztchanzki razboren? Kaj moramo anda ztegnuti? Kaj z-mèrum potrebuвати? — Jeszmo dareslyivi, kada prevech dajemo? Nego? — Jeszmo dareslyivi, kada premalo dajemo? Nego? — Moreli krépozť prez mère obztati? — Je mertuchlyivozt jedna glavna krépozť? Zakaj? —

*Gdo je
kerchtchanzki
mertuch-
lyiv?*

4.

Gdo je pravichen? — Kada ti komu nyegvo vzimlyesh, jeszi ti pravichen? — Ali kada ti komu nyegvo ne dash, jeszi ti pravichen?

*Gdo je
kerztchan-
zki pravi-
chen?*

Jeli sze kerztchenik szamo terszi blisnyemu nyegvo dati? Nego komu navlaztito? — Gdo je anda kerztchanzki pravichen? — Jeszmoli mi dusni Bogu podlositi sze? — Jeszmoli dusni vsze nyegve zapovedi izpuniti? — Jeli je pravichni pripraven vsze zapovedi Bosje izpuniti? — Koje krépozti zadersava anda pravicza kerztchanzka vu szebi? Zakaj vsze krépozti?

5.

*Gdo je
kerztchan-
zki jak?*

Koj dobro szamo onda zvershava, kada nikakve teskoche ali prechke nenahadya je ovakov jak? — Gdo je anda jak? — Je vszaka jakozt jedna kerztchanzka jakozt? Koj iz ohólnoztí terpi, je ovakov jak? — Ali koj zarad vremenitoga dobichka teskoche podnasha, je ovakov kerztchanzki jak? — Iz kakve lyubavi podnasha Kerztchenik teskoche? — Gdo je anda kerztchanzki jak? — Jeli szû sze mucheniki dali od valuvanya vére odvernuti? — Iz kakve lyubavi valuvali szû sz. mucheniki véru nepazechi na vsze muke? — Jeszuli anda bili jaki? — Zakaj? — Jeli je pokornozt vszigdar lehka? — Y ako nepazechi na vsze teskoche, vendar iz lyubavi proti Bogu vszigdar nasz pokorne izkasujemo, kaj po tom pokasujemo? — Jeli néma zkorom vszaka krépozti szvoje teskoche? — Budemoli druge krépozti prez jakozti zvershavali? — Je jakozt jedna glavna krépozti? — Zakaj? —

I. Dokànychye Nàvuka.

Shalamon je pelda pravichnoztì.

Chujte, Dragi! na konczu danashnyega podvuchanya òdichenu pripovezt od kralya Shalamona. Shalamon vu peldih naj vam pokase, kaj *pravichnozt* je. Kak berse on po szmerti szvôga Otcza Davida na ztoliczu kralyevzku Izraela bi bil ztupil, tak terszil sze je taki dati Bogu, koja Bosja, y blisnyemu, koja nyegva jeshu. Na viszini Gibeona alduje on Bogu najpovolyneshega aldova, y z-pobosnoztjum zdigava on ruke szvoje proti Bogu, y proszi nyega za dar mudrozti, da podlosnike szvoje vu pravichnoztì szuditi bude mogel. Vu Jeruzalemu ztupluje on pred skriynu mira Bosjega, ter zahvaluje Bogu vu nazochnoztì lyudztva za nyemu podelenu izvishenozt, y oztale dære. Na gori Moria dokancha on zidanye zmosne Czirkye, koju Bog nyegvomu Otczu Davidu podignuti zapovedal bil je. Na kolenih szvojuh klechi on pred kralyem y Gozponom vszeh pukov, y proszi za miloztchu, oproztchenye y pomoch vu vszeh potrebochah y szuprotivchinah za sze, y za szvoje lyudztvo z-odpertom glaszom. Y nut z-kulikum dopadnoztjum prijemlye Bog molitvu szvôga szluge vu Czirkvi! jeden szvetli oblak napunil je czelo ztanye, y izto velichanztvo Bosje ztupluje vu ovo, ter tverdo obechuje, da ochi y vuha na molitvu onoga, koj ovde molil bude, vszigdar odperta budeju.

Kak goder paço Shalamon Bogu dal je, kaj nyemu dusen bil je, ovak dal je takaj blisnyemu, kaj ovomu dusen bil je. Vre pochetka szvôga kralyuvanya vchinil je Shalamon ztem, da on poglavare oneh, koji sze josche proti Otczu nyegvomu Davidu podignuti bili jeshu, zkonchati dal je; niti jedenput laztovitomu szvômu bratu Adoniashu oproztìl néje. Szuprot zvunzkeñ nepriatelyom szegurne vchinil je on dersave szvoje po

Schloissnigg Iztine Vére Del. IV.

tom, da sže z-drugemi kralji zjedinil je. Nyegvi podlosniki vsivali szû sže najlępshega mira; hmányi, derhtali szû před ným, nedusni pako veszelili szû sže; ar vszi zpazili szû, da kraly nyihov kip Bosanztva na zemlyi, y pelda pravichnoztí je.

Vuchimo sže, Dragi! od ovoga Kralya takaj pravichni biti. Zpunimo vszigdar ono, kaj Bogu y blisnyemu dusni jeszmo. Molimo Boga y vklanyajmo sže nyemu, prestimavajmo y lyubimo nyega zverhu vszega. Vputimo sže, da vsza, koja imamo, od nyegve mochi y dobrete dohadyaju. Vu vszeh naszeh potrebochah vu nyega sže zaufajmo, y tverdno sže ufajmo, da on nashe molitve poszlunul, y szvoja obechanya izpunil bude. Ali takaj vszakomu chloveku prez razluka ztalisha vsze dobro privuschimo, y vchinimo. Ako predpozta-vleni, Roditelyi ali Poglavari jeszmo, tak krivcze kastigujmo, nedusnozt pako branimo. Potrebнем pomorimo y przkochimo. Vszakomu z-dobrum peldum szvetimo, bludne z-krotkochum na pravi put dopelajmo, y za vsze Boga molimo. O szrechne nasz, ako na takov nachin terszili sže budemo, Bogu dati, kaj Bosje je, y blisnyemu, kaj nyegvo je; kulika Bogu dopadna krepozt bude onda pravichnozt nasha! Amen.

II. Dokànychanye Nàvuka.

Stefan iz lyubavi proti Bogu podneszel je smert.

Poklamkam Jesush Kriztush vu nebo bi biť zastupil, tak nahadyalo sže je vsze zmirom vishe lyudih, koji vu nyega verovali, y koji tak sivali jeszu, kak on navuchal je; nekoji metemtoga oztali szû vu szvoji blu-

dnoztí y hmanyochi, ter poztavlyali szû prechke, iz kojeh szî véрни nikaj chinili nészu. Med oztalemi bil je ztanoviti Levita Stefan, kojega tverdokorni sidovi jako odurjavali jeszu. O! kak rad bi bil on videl, da oni vu Jesusha bi bili véruvali! Kulika dobra vchinil je on iz ovoga czilya! Kuliku zkerb noszil je on za vdove y szírote! Ali vsze zahman. Oni nészu radi nyega chuli od Jesusha na krisu mertvoga, y trejti dan od mertvih goréztajuchega govoriti. Oni zapovedali szû nyemu muchati, ali on vszevdily je govoril y prodekuval; oni dope-lyali szû nyega najzadnich pred szvoje poglavarztvo, pogodili krive szvedoke, koji izrekli jeszu: da *ov chlovek vszevdily blazni szuprot szvétomu meztu*, najmre szuprot Czírkvi y zakonu. (Actor. 6 v 13.) Vszi koji vu zpravischu szedeli jeszu, szerdito gledeli szû na obtusenoga Stefana, y veliki aldovnik rekel je nyemu: Jeli sze dugovanye tak ima? jeli je iztina, da ti szuprot Czírkvi y zakonu blaznish? Onda podignul je Stefan glasza szvoga, zpochitavał nyim nyihovu tverdokornozt, ozval nye izdavcze y vmoritelye nedusnoga Jesusha, pogledel proti nebu, videl zmosnozt Bosanzku, y Jesusha na deszniczi Bosji. Metemtoga sidovi pri ovem govorenyu Stefana zatisznuli szû vûha szvoja, skripali z-zubmi, navalili na nyega, izpelali gâ iz varasha, ztergnuli opravé iz nyega, obkolili nyega, y pocheli gâ kamenuvati.

Kak boli puna ova y za ovoga szvetoga chloveka bila jeszu, tak vendar iz lyubavi proti Jesushu podneszel je ova z-neizpiszlyivum terplyivnoztjum, prez da jednu rech szuprot bi bil govoril. Dapache on vchinil je josche vishe, on opal je na kolena, podignul ruke szvoje proti nebu, y krichal k-Jesushu, kojega pri odper-
tom nebu videl je, z-velikem glaszom: *Gozpone Jesush! primi dushu moju!* Tebi ovu predajem, kak ti nyu vvmirajuchi na krisu vu ruke Otcza tvoga predal

6*

jeszi: y na konczu môga sívlenya, o! dopuzti mî szamo jednu proshnyu, daj da nepriatelyi moji od szvoje nevérozti odztupiju, *nevezmi nyim szmért moju za gréh.* (Actor. 7. v 49.) Nego daj nyim miloztchu, da szvoju bludnozt zpoznaju, za szvoju hmanyochu sze posaluju, y k-tvojemu zakonu sze pridrusiju. Ovo, Dragi! bile szû zadnye rechi Stefana, ar od kamenya pokrit opal je na zemlyu, y vumerl.

Gdo nevidi zmed nasz vu ovom szvétém mucheniku onu Bogu dopadnu krépozti jakozti? Gdo ne vidì zaje-dno dusnozt, koja y nasz vese, da iz lyubavi proti Bogu, nepazechi na vsze prechke y teskoche, dobro poprimemo y izpunimo? Gdo ne vidi dusnozt, takaj rajshi vsza podnezti, dapache vsza vremenita y izto sivlenye zgubiti, kak proti zapovedi Bosanzki chiniti? O! budimo anda jaki vu véri, szuprotztavimo sze szercheno vszem onem, koji nam vezda vu véri, vezda vu zvershavanyu krépozti prechke poztaviti tersziju sze, szuprotztavimo sze nyim poleg pelde sz. Stefana, zametavajmo nyihove krivichne szude, terplyivno podnashajmo nyihove blaznozt! Budimo pripravnì, rajshi vsza zgubiti, kak nashoj véri y nashemu kerztchanzkomu zakonu znevérìti sze. Jesush, kojega Stefan na desznici Bosji videl je, bude takaj jednoch placha ztalnoztì y jakozti nashe vu nebu. Amen.

III. Dokànychanye Nàvuka.

Zvershavanye tréh bogoszlovzkeh krépozti je Bogu najpovolynesha, kerztcheniku pako najhasznovitesha pobosnozt.

Guzteshe zvershavanye tréh bogoszlovzkeh krépozti, Dragi! je Bogu najpovolyneshi chin; ar kulikoga

aldova vchinimo mi Bogu po zvershavanyu oveh. Vre szvéti Pavel imenuje Vêru jednoga aldova razuma, kojega kerztchenik nepreszesnoj iztini y modrozti chini, kada on razuma szvôga Bosanzkoj rechi z-vszum poniznoztjum podlase. Ne menye je takaj ufanya jeden Aldov volye, kojega kerztchenik nepreszesnoj dobroti, mochi y vérhoztu chini, kada on szvoju volyu bosanzkem obechanyam prez ztraha, prez dvojnoztu podlase, y vsza ona z-sivum y nepremenlyivum zaufanoztjum zadobiti ufa sze, koja Bog kakti nepreszesna dobrota, moch y vérhozt obechal je, y szamo zato zadobiti ufa sze, kajti Bog vszamoguchi, véren, neizmerno dober y miloszerden je. Lyubav zadnich je med ovemi tremi najvekshi Aldov, po kojem kerztchenik Bogu télo y dushu z-vszemi nyihovemi prikladnoztjami y krépoztjami, z vszemi nyihovemi nagnenyi y poselenyi alduje y szamo zato alduje, kajti on neizmerno zvershen, y vsze lyubavi vréden je. Mislite szî vezda szami, jeli koja Bogu povolynesha pobosnozt nahadyati sze more, kak guzteshe zvershavanye tréh bogoszlovzkeh krépoztih?

Ravno ovo zvershavanye je takaj jeden za nasz najhasznoviteshi chin; ar kaj je moguchneshega, da sze vu vnoğoverztneħ szuprotivchinah y zkushavanyih ovoga sivlenya vu krépoztu ztalne obdersimo, kak siva véra vu jednoga Boga, kojega providnozt od jednoga do drugoga koncza szvéta pretese sze? — Kak sivo ufanye vu jednoga Boga, koj nasz po dokonchaneħ traplenyih y zkushavanyih oveh vrémen z-neizgovorlyivemi dobri naplalachal bude, koja josche nijedno oko videlo, nijedno vuho chulo, y nijeden rázum chlovechanski zpametjum doszegel néje! Kak zadnich lyubav jednoga Boga, kojega mi iz czeloga szerdca y zverhu vszega kakti najvekshe dobro lyubimo? O! ovo zvershavanye oveh treħ krépoztih je najbolshi nachin, da sze vu vszeh

szuprotivchinah obatrivemo, y vu vszech zkushavanyih objachimo.

Marlyivi anda budimo, Dragi! vu zvershavanyu o-
veh tréh bogoszlovzkeh krépozti! nepuztimo nijedno-
ga dneva prehadyati, vu kojem ove krepozti nebi zver-
shavali; ar zvershavanye oveh, je Bogu najpovolyneshi
nam pako najhasznoviteshi chin. Y onda, kada jednoch
nam zadnya vura pribisavala sze bude, o kak lehko bu-
de sze nam zvershavanye oveh izteh krépozti videlo?
kak jako bude ovo nasz z-Bogom zjedinilo? Naj sze
pripeti, da morebiti onda zbog szlaboche téla nashega,
y zbog velikoche boli duge molitve, y druge Bogu po-
volyné chine zvershavati nebudemo mogli, tak vendar
vu szerdczu budemo rechi mogli: Ja verujem vu te, o
vekivechna iztina! ja ufam sze vu te, o nepreszesna
miloszerdnozt! ja lyubim tebe zverhu vszega, o naj-
vekshe dobro! y ovo, kulika blasena batrivozt, kuliki
vugodni mir szerdcza, kuliko zviralische noveh zaslu-
sbih za nasz bude? Amen.

NÁVUK 39.

***Od Krépostih zmed kojeh Jesush
Kriztush nekoje kakti dusnozt, ne-
koje kakti blasenozt ochituval je.***

PITANYE 1.

***Koje szû dusnozt one, koje Kriztush Jesush
oszebujno zapovedal je?***

Razláganye.

Perva dusnozt, koju Jesush Kriztush oszebujno zapovedal je, je: *da mî najpervich kralyeztvo Bosje, y praviczu nyegvu ischimo. Ischite najpervich kralyeztvo Bosje, y praviczu nyegove.* (Matth. 6.) Znam, da vre visheputi putnike videli jezte. Pravi putnik najpervich czilya y koncza szvôga putuvanya pred ochmi imati mora. Ako taki nyemu na putu nekoja mezta ali nekoje ztvari dopadneju sze, tak vendar od oveh prechke szî poztaviti dal nebude, nego on vsze zmirom dalye dozpeti terszil sze bude. On obzkerbel sze bude z-vszem potrebnem na putu, y puztil bude vsza, koja nyemu teska poztati, ali nyega od napreduvanya zdersavati bi mogla. On vu-

1.
***Perva du-
snozt.***

gibal sze bude vszem zabludnem putem, y terszil sze bude poprijeti najbliseshega; ako y josh tak nevugoden bi bil. Nut, Dragi! mi szmô putniki, nebo je nash Czily, kam putujemo. Zemlya je mezto nashega putuvanya. Vezdashno sivlenye je vréme putuvanya. Zato veli Kriztush, da najpervich kralyeztvo Bosje naj ischemo, da k-zemlyi sze naj neve-semo, da vsza, koja nash zbluditi, ali odvernuti bi mogla, naj zahitavamo, y da najbliseshega puta, najmre krépozti y pravichno-zti naj poischemo.

2.
Druga dù-
snozt.

Druga dùsnozt, koju nam Jesush Kriztush zapovedal je, je *zatajiti szamoga szebe. Koj mene hoche naszledovati, naj zataj! szamoga szebe.* (Matth. 16.) Szebe szamoga zatajiti znamenuje szvoja hman nagnenya y poselenya vmarjati, vtishiti. Nikaj nash tak jako nezdersava od dobra, kak zla nagnenya. Vishe puti bi morali vuchiti sze, delati, moliti, ali lenozt nash zdersava. Vishe puti bi morali ponizni, krotki, povdani biti; ali oholnozt nam to prechi. Ovak iz druge ztrani, nikaj nash na zlo ne giblye tak kak nasha nezredna poselenya. Zakaj blaznimo, y obshanjemo tuliko puti blisnyega nashega? Szerditozt nash na to giblye. Zakaj ogovarjamo vishe puti blisnyega nashega? Jal nash na to giblye. Kada anda nikaj nash tak jako od dobra neodvracha, y na zlo giblye, kak nasha nezredna poselenya, tak Kriztush pravo je imal, kada nam za dùsnozt je vchinil, da nash szame naj zatajimo.

3.
Trejta dù-
snozt.

Trejta dùsnozt koju nam Jesush Kriztush zapovedal je, je, *nosziti krisa szvojega. Koj*

mene hoche naszleduvati, naj zataji szamoga szebe, y naj vzeme krisa szvojega na sze. (Matth. 16.) Pod imenom krisa razmevaju sze vsze szuprotivchine y teskoche. Néje zkorom nijednoga chloveka prez szuprotivchin, prez krisa. Vezda pripetcha sze neszrecha pri nashih polyih, hisah, blagu y drugich ztvarih. Vezda navaliju na nasz zlochezti jeziki, ogovori y pregoni. Vezda pohadyaju nasz betegi. Vezda bantuju nasz nemirni y szvadlyivi lyudi z-kojemi siveti moramo. Vezda pomenkaju nam razveszelenya, koja szí selimo. Y ovak nahadyaju sze jezera teskoch, koje nasz neizmerno trapiju. Iztina je, nijeden chlovek zpodobna szam szí nalosil, y poizkal nebude; kada pako ova na nasz navaliju; y mi ovem vugnuti sze nemremo, onda moramo ova dragovolyno y z-terplyivnoztjum nosziti, ne pako po greshnih nachin, od nasz odvernuti.

Cheterta dùsnozt, koju nam Jesush Kri-^{4.} Cheterta dùsnozt.
ztush zapovedal je, je *naszleduvati Kriztusha. Koj mene hoche naszleduvati, naj zataji szamoga szebe, naj vzeme krisa szvojega na sze, y naj naszleduje mene.* (Matth. 16) Tak je, moji Dragi! ako Jesushu Kriztushu vu nebo szleduvati hochemo, tak moramo takaj nyegvo sívlenye na zemlyi naszleduvati; ar po tom doshel je on vu nebo. Pelda vishe vchini pri nami nego réchi. Moreli pako koja zvershenesha pelda krépozti biti, kak Jesush Kriztush bil je, kojega izti glasz Otcza za peldu napervoztavil je, kada pri kerztu Jesusha Kriztusha íz oblakov krichal je: *Ovo je szin moj predragi, vu kojem szém*

sze vdobrovolyil, ovoga poszluhnote. (Matth. 3.) Vuchenik iztina je, nevchini taki szlovu kakvu tak lépu, kak Navuchitely; ali ravno zato mora on szlovu navuchitelya vishe puti pogledati, y ovu napraviti tersziti sze, drugach chinechi bi pokazal, da nikakvo veszelje k-piszanyu néma. Ravno ovak, akoprem tak krépoztni nészmo, niti pozitati nemremo, kak ovo Jesush Kriztush bil je, tak moramo vendar nyegve krépozti visheputi premishlyavati, y ovakve naszleduvati tersziti sze; ar drugach chinechi bi pokazali, da nikakvo veszelje za krépozti nemamo.

5.
*Peta dú-
snozt.*

Peta dúsnoszt, koju nam Jesush Kriztush zapovedal je, je, *biti krotkomu y poniznomu. Vuchite sze od mene, veli Kriztush, (Matth. 11.) kajti ja vu szerdczu jészem krotek, y ponizen.* Krotek je on, koj sze ne szerdi, y od kojega réchi szerditozti nechuju sze. Ponizen je on, koj zverhu drugeh sze ne izvishuje, niti sze z-nyimi za pervo mezto ne bori. Vi vre znate, koja zla iz szerditozti y iz gizdozti vu szvet dohadyaju. (Nàvuk 36. Pit. 1.) zato opominya nasz Kriztush, da krotki y ponizni naj budemo, ar ova za zvershenoszt szerdcza, y za obchinzki mir potrebna jeszu. On szam napervoztavlya szebe za peldu, kajti sze navlaztito vu ovéh dveh krépoztih izkazal je. Kak krotek bil je on, kada na vsza zpochitavanya farizeushev naj priatelzkeshe odgovarjal je? Kak ponizen bil je on, kada pobegel y zkrival sze je, poklamkam nyega zbog nyegvih velikeh chinih za kralya pozta-viti bi bili hoteli?

Shezta dūsnozt, koju nam Jesush Kri-
ztush zapovedal je, je, *nepriatelye lyubiti, dobrochiniti onem, koji nasz odurjavaju, mo-*
liti za zbantujuche, y preganyajuचे nasz.
Ovu dūsnozt nalosil je nam Kriztush z-od-
pertemi rechmi, govorechi: *lyubite nepria-*
telye vashe, chinite dobro onem, koji vasz
odurjavaju, y molete za one, koje vasz pre-
ganyaju, y obshanyuju, da budete szini Ot-
cza vashega, koj je na nebèszih: koj chini
szvoje szuncze iziti zverhu dobreh, y hma-
nyeh, y desdya zpuztcha zverhu pravichneh,
y krivichneh. (Matth. 5.) Mir y szrécha med
lyudmi szamo onda povekshava sze, ako med
szobum priatelyi jeszu. Metemtoga szamo po
lyubavi poztaju nepriatelyi mēd szobum pria-
telyi. Zato je Kriztush lyubav nepriatelyov
za dūsnozt nalosil. Ako szamo nashu bratju
y nashe priatelye pozdravili budemo, tak kāk-
kti kerztcheniki nechinimo vishe, nego y
poganini chiniju; kada vendar kakti kerztche-
niki Jesusha Kriztusha nashega pochetnika,
koj josche na krisu viszechi za szvoje nepria-
telye molil, y nashega Otcza koj na nebu je,
koj takaj zverhu krivichneh szuncze y desdya
zpuscha, naszleduvati moramo.

6.
Shezta dū-
snozt.

R a z g o v o r i.

1.

Jeli sze nahadyaju dūsnozt, koje Jesush
Kriztush oszebujno zapovedal je? — Koja je
perva dūsnozt, koju Jesush oszebujno zapo-

Koja je per-
va dūsnozt,
koju Kri-
ztush Je-

*sush osze-
bujno zapo-
vedal je?*

vedal je? — Jeszili videl kada putnika? — Koj je Czily putnika? — Jeli on miszli na mézto, kam ide? — Jeli pravi putnik dugo na putu sze zadersal bude? — Y ako sze nyemu koja na putu dopadaju, jeli on k-ovem szerdcze szwoje vezal bude? — Jeli sze putnik z-dugovanyi obtershil bude, koja nyega na putuvanyu prechila budu? — Kojeh putov sze putnik habal bude? — Jeli szû vszi lyudi putniki? — Koj je nash Czily? — Zakaj veli anda Kriztush, da najpervich kralyeztvo Bosje naj ischemo? — Gde je mézto nashega putuvanya? — Jeli sze anda k-vremenitam vezali budemo? — Zakaj ne? — Jeli potrebujemo mi vrémenita, kak dugo na zemlyi sivemo? — Ako pako prevech vremeniteh bi izkali, jeli bi po tom nashe putuvanye zlehkotali? — Kojega puta moramo vu nebo poprijeti, jeli bliseshega ali daleshnyega? — Kaj sze razmeva po praviczki kralyeztva Bosanzkoga? — Jeli poztajemo prez miloztche y krépozti pravichni? — Jeli je bliseshi put vu nebo, kak je put miloztche y krépozti? — Zakaj veli Kriztush, da najpervich praviczu kralyeztva Bosjega izkati moramo?

2.

*Koja je dru-
ga dúsnozt,
koju Kri-
ztush osze-
bujno za-
povedal je?*

Koja je druga dúsnozt, koju Jesush Kriztush oszebujno zapovédal je? — Kaj to rechi hoche, szebe szamoga zatajiti? — Jeli zatajimo nasz szame, kada nashem hman nagneniam vsza dopuztchamo, — Jeli nasz zla nagnenya odvrachaju od dobra? — Kaj nasz vishe puti od déla y od molitve zdersava? — Kaj je zrok, da vishe puti nepokorni y ne-

povdani jeszmo? — Zakaj blaznimo y obshanjemo blisnyega nashega? — Na kaj nasz anda nagnenya nasha napelyivaju? — Zakaj je anda Kriztush za dùsnozt nam vchinil; da nasz szame naj zatajimo?

3.

Koja je trejta dùsnozt, koju Kriztush oszebujno zapovedal je? — Kaj razmeva ovde Kriztush po rechi krisa? — Je to kris, kada nam na polyu tucha vsze vzeme? — Kada betege podnashamo? — Kada sziromastvo y pregone terpimo? — Kaj sze anda razmeva po rechi krisa? — Szmemoli pako po gréshnih nachinih krisa od nasz odvernuti? — Zakaj zapováda anda Kriztush, da krisa naj noszimo? —

Koja je trejta dùsnozt, koju nam Jesush oszebujno zapovedal je?

4.

Koja je cheterta dùsnozt, koju nam Jesush Kriztush oszebujno zapovedal je? — Jeli radi szledujemo Jesushu vu nebo? — Je Kriztush prez krépozti vu nebo dozpel? — Moramoli anda takaj sívlenye Jesusha na zemlyi naszleduvati? — Zakaj? — Jeli pri nami vishe chiniju rechi, ali pelde? — Moreli sze zvershenesha pelda krépozti nahadyati, nego Jesush bil je? — Kaj je rekel glasz Otcza nebezkgoga pri kerztu Jesusha Kriztusha? — Gdo je anda nam Jesusha Kriztusha za peldu napervo poztavil? — Moremoli mi vu krépozti tak zversheni biti, kak Kriztush bil je? — Kaj moramo vendar vchiniti? — Y ako mi pelde Jesusha visheputi premishlyavati nebi hoteli, kakvo bi bilo to znamenye?

Koja je cheterta dùsnozt, koju nam Jesush oszebujno zapovedal je?

Ali ako sze nebi terszili ovakve naszledovati, kakvo bi bilo to znamenye?

5.

*Koja je peta
dusnozt,
koju nam
Jesush osze-
bujno zapo-
vedal je?*

Koja je peta dusnozt, koju nam Jesush oszebujno zapovedal je? — Gdo je krotek? Koj sze lahko razszerdi? — Gdo je ponizen? — koj sze vu szvojem mishlenyu zverhu drugeh zdigava? — Jeli bi bil tuliki nemir vu szvétu, ako szerditozti y gizdozti nebi bilo? — Jeli krotkocha y poniznozt takaj nemira zrokuje? — Nego kaj? — Zakaj je Kriztush krotkochu y poniznozt kakti dùsnozt zapovedal? — Kak sze je zadersaval Kriztush proti Farizeushem? — Je bil Kriztush pelda krotkoche? — Y kaj je vchinil Jesush, kada nyega zhog nyegvih chinih kralyem napraviti jeszu hoteli? — Je bil Kriztush pelda poniznozt?

6.

*Koja je she-
zta dùsnozt
koju Jesush
oszebujno
zapovedal
je?*

Koja je shezta dùsnozt, koju Jesush oszebujno zapovedal je? — Kaj bolye lyubish imati szame priatelye, ali nepriatelye? — Kaj chini pako nam priatelye, ali nepriatelye? — Zakaj je anda Kriztush lyubav nepriatelyov kakti dùsnozt preporuchal? — Ako mi szamo nashe priatelye bi lyubili, jeli bi vishe vchinili, kak poganini chiniju? — Kaj je vchinil Kriztush za szvoje nepriatelye na krisu? — Kaj bi morali anda y mi za nashe nepriatelye vchiniti? — Chija szmò mi detcza? — Jeli puztcha Otecz nash nebezki szamo zverhu pravichneh szuncze y desdya? Komu podeluje Otecz nebezki dobro? — Kaj

moramo anda y mi nashem nepriatelyom
vchiniti? — Zakaj dobro?

PITANYE 2.

*Koje szû krépozti, zbg kojeh Kriztush chlo-
veka blasenoga ozval je?*

Razlåganye.

Na dùsnozt kerztchanku zpadaju josché
one krépozti, koje Kriztush Gózpon nash na
gori je vuchil, y zbg kojeh chloveka blase-
noga je ozval. (Matth. 5.) Oveh je oszem,
y perva je : *blaseni szíromaski dùhom, ar je
nyihovo kralyeztvo nebezko.* Moram vam naj-
pervich povedati, gdo szíromaski dùhom je.
Chlovek more jedino télom, takaj jedino dù-
hom, y zadnich télom y dùhom zajedno szí-
romaski biti. Chlovek je jedino télom szíro-
maski, ako prevech vremeniteh dobrih néma,
ali vendar vnoga seli. Chlovek je dùhom szí-
romaski, ako vnoga vremenita dobra ima, ali
prez da ovakva szí seli. Ovak moreju takaj
bogati dùhom szíromaski biti, ako najmre
szerdcze nyihovo bogatztvu néje privezano.
Zadnich chlovek je télom y dùhom szíroma-
ski, ako vnogo néma, niti szí vnogo seli. Ne
one oziva Kriztush blasene, koji szamo télom
szíromaski jeszu, nego one, koji dùhom szí-
romaski jeszu. Koji szamo télom szíromaski
jeszu, oni privesuju szerdcze szvoje bogat-

1.
*Blaseni je-
szu szíro-
maski dù-
hom.*

ztvu, y od takveh veli Kriztush: *da lese vi-
se vu iglu, nego ovakov bogatush vu kra-
lyeztvo nebezko zapelyal sze lude.* (Matth.
19.) Sziromaski dùhom pako veseju szerdcze
szvoje k-Bogu, nyihovo je kralyeztvo nebezko;
zato imenuje nye Kriztush blasene. Kója je
anda dùsnozt sziromaskeh y bogatushev? Szi-
romaski moraju z-szvojem ztalischem zadovol-
ni hiti, ter nikakvu obilnozt szî neseliti. Bo-
gati pako neszmeju szvoje szerdcze bogatztvu
prilepeti, nego od obilnoztí sziromaskem
dati.

2.
Blaseni tihi.

Druga krépozt, zbog koje Kriztush chlo-
veka blasenoga ozval je, je: *blaseni tihi, ar
oni bude z-zemlyum ladali.* Ova tihocha ztoji
vu tom, da chlovek vu dushi szvojoj szerd-
chenu vruchinu, iz koje dohadya szerditozt,
y prekoredno lyutenye, vgaszi, da vu vszeh
prilikah, gde szerdcze znutra terpi, y chutlyi-
vo je ranyeno, nikakvo znamenye budi ne-
zterplyivnoztí, ali lyutoztí zvana nepokase;
da vsze szvoje rechi dobro premiszli, y nije-
dnu van nezpuzti, koja bi kakvo poteptava-
nye drugoga vu szebi zadersavala; da vu
vszem szvojem dersanyu bude pravotyoren,
cheden, ponizen, y lyublen; da drugeh fa-
linge y kerhkoche zaterpi; da sze ne fanti.
Ovakve Kriztush imenuje blasene, ar oni bu-
du zemlyum ladali, to hoche rechi, kajti
vszeh szerdcza, y lyubav predobîti hocheju.
Y zaizto, gdo nebude tihoga chloveka rad
imal? On sze neszvadyuje, on sze ne szuprot-
ztavlya tverdokorno, rad popuzti, y od pre-
govarjanya odztupi, proti vszakomu chlove-
ku je lyublen, y priatelzki, dapache terszi-

sze vu lyubavi drugoga pretechi, nevzeme tak lehko kaj za zlo. Ovem nachinom chini vsze lyudi szebi nagnene, zadobiva nyihovo szerdcze, y nyihovu lyubav. On anda bude zemlyum vmertelneh ladal; ali nahadya sze takaj zemlya nevmertelneh, ar David veli: ja verujem, da dobra gozponova videl budem vu meztu siveh. (Psal. 26.) Kada Kriztush krépozti za plachu vu obchinzkem vekivechno blasenzstvo obechuje, tak je odperto, da on y ovde tihem nebo obechal je.

Trejta krépozť, zbog koje Kriztush chlo-^{3.} *Blaseni, koji sze saloztiju.* veka blasenoga ozval je, je: *blaseni, koji sze saloztiju, ar oni razveszelyeni búdu.* Zaizto vnogi sze placheju y saloztiju. Nekoji placheju sze visheputi iz szerditozti, nekoji zbog vremenite neszreche; ali zbog ovakve salozti Kriztush chloveka neimenuje blasenoga; ar ova salozť naztaje visheputi iz bedaztoche, iz szlaboche narave, iz hmanyoche. Nahadya sze takaj salozť, koja iz krépozti dohadya, ako najmre za pokoru zbog nashch gréhov, iz lyubavi proti Bogu zbog zbantuvanyih nyemu vchinyenih, iz lyubavi proti blisnyemu zverhu nyegvoga szromastva saloztímo sze, tak salozť ova biva iz krépozti, y ovakvu salozť ozíva Kriztush blasenu zbog batrivozti y veszelja, zkojem razveszeleni búdu. Ovakvi vre na zemlyi poleg vszeh szvojeh szuz jednu nuternu batrivozt, jedno nuterno ufanye y veszelje pochutili búdu; josche vishe batrivozti pako vu nebu chutili búdu, gde Bog vsze nyihove szuze obríszal bude.

Cheterta krépozť; zbog koje Kriztush ^{4.} *Blaseni koji gladuju y* chloveka blasenoga ozval je, je: *blaseni koji*

Schloissnigg Ixtine Vére Del. IV.

*sedyaju za
praviczum.*

*gladuju y sedyaju za praviczum, ar sze oni
zaszтити hôte.* Vszi, koji gladuju y sedyaju,
imaju goruchu selyu. Gladuvati ali sedyati
znamenuje anda tuliko, kak goruchu selyu
imati. Pravicza je krépozt, z-kojum chlovek
vsza zpuni, koja Bogu y blisnyemu dusen je.
Szamo one, koji za ovum praviczum hlepiju,
tojezt gladuju, y sedyaju, oziva Kriztush
blasene; ar ovi zaszitcheni búdu. Oni najmre
zaszitcheni búdu ovde na zemlyi z-szàdom
miloztche, po kojem vsze zmirom pravichne-
shi y zaszlusbih puneshi poztaju. Oni budu
zaszitcheni onde z-szàdom Dike nebezke, z-
kojem naplacheni búdu.

5.
*Blaseni je-
szu milo-
szerdni.*

Peta krépozt, zbog koje Kriztush chlo-
veka blasenoga ozval je, je: *blaseni milo-
szerdni ar oni miloszerdnost zadobili búdu.*
Miloszerden biti, znamenuje, sziomastvu
drugoga szmiluvati sze. Vi znate, Dragi! kak
vam pri szerdczu je, kada roditelyom vashem
najdragszem kakva neszrécha pripetcha sze;
ar onda szerdcze vashe turobno poztaje, vi
chutite pomiluvanye, vi ovo takaj zvuna po-
kasujete po rechih, szuzah, y zbodobneh,
ter terszite sze nyim pomochi. Y pravo je,
da tak miloszerdni proti vashem roditelyom
jezte; ar nye zverhu vszeh drugeh lyudih lyu-
biti morate. Metemtoga vi nemorate szamo
vashe roditelye, nego y vsze druge lyudi lyu-
biti, anda proti vszem lyudem miloszerdni
biti; vi vszakomu sziomaskomú szmiluvati sze
morate, nyemu poleg moguchnozti pomochi
tersziti sze, vi morate takaj nepriatelyom va-
shem oproztiti, onda jezte blaseni; ar y vi
miloszerdnost zadobili budete. Ne szamo bli-

snyi vash, nego y navlaztito Bog proti vami miloszerden bude. On szmiluval sze bude vashemu pravomu szromastvu, najmre gréhu, ter vam miloztchu pokore, oproztchenye, y vekivechno sivlenye podelil.

Shezta krépozt, zbog koje Kriztush chlo-veka blasenoga ozval je, je: *blaseni chiztoga szerdca, ar oni budu Boga videli*. Chizto szerdce ima on, koj prez gréha, prez gréshneh nagneny je. Dusni szmô anda szerdce od vszeh gréhov, y hman nagneny tak dugo po pokori ochiztiti, doklam ovo zevszema chizto je, y onda szmô blaseni; ar koji chiztoga szerdca jeszu, budu Boga videli. Oni vre vu ovem sivlenyu budu Boga vsze zmirom bolye zpoznali, y po dokonchanom ovem sivlenyu nyega od licza do licza gledeli.

6.
Blaseni jeszu chiztoga szerdca.

Szédma krépozt, zbog koje Kriztush chloveka blasenoga ozval je, je: *blaseni mirovni, ar sze oni szini Bosji zvali budu*. Kuliko puti, Dragi! tusite sze da vam drugi mira nedaju. Bili sze vi ovak tusili, ako drugi jedno y ono izto bi hoteli, y vchinili, kaj vi selite? Mir anda nikaj né drugo, kak zjedinenye szerdcz, y szerdca jeszu zjedinyena, ako jedno y ono izto hocheju, ako jedno tak miszli, kak drugo, ako jednomu pravo je, kaj y drugomu pravo sze vidi. Najpervich moramo mira imati z-Bogom, tojezt, mi neszmemo volyi nyegvoj najszveteshoj szuprotivno chiniti, nego mi moramo sze z-nyim zjediniti, y zversheno pripravni biti, nyegve zapovedi obdersavati. Mi moramo mira imati z-nami szamemi; ar akoprem vszaki chlovek jedna oszoba je, tak ima on vendar

7.
Blaseni jeszu mirovni.

dvoja bitja, dve ztranke vu szebi, télo naj-
mre y dûha. Télo szuprotztavlya sze dûhu,
razumu; onda mora chlovek télo dûhu pod-
lositi, da ovak télo ravno tak z-dûhom, kak
y dûh z-Bogom zjedini sze. On mora vsza
hman nagnenya vu szebi preobladati, y ovak
imal bude mira szam z-szobum. Mi moramo
zadnich mira z-blisnyem nashem imati, ravno
ono hoteti, y nyemu vchiniti, kaj on hoche,
kak dugo on nikaj Bogu szuprotivnoga neche,
zkem najpervich mira imati moramo. Ovakvi
mirni jeszu blaseni; ar oni szini Bosji zvali sze
bûdu. Zakaj sze budu pako szini Bosji zvali?
Zato, kajti najmre Bog takaj Bog mira je, y
tri bosanzke pershone najvekshe zjedinenye
med szobum imaju. Y ovo zaizto je jedno ve-
liko blasenztvo za nasz, ako sze szini Bosji
ozivamo, y ako ovo jeszmo; ar pô tom za-
dobivamo mi odvechtvo neba.

8.

*Blaseni je-
szu, koji
preganyu-
nye terpiju
zarad pra-
vicze.*

Oszma krépozt zadnich, zbog koje Kri-
ztush chloveka blasenoga ozval je, je: *blase-
ni, koji preganyanye terpiju zarad pravicze
ar je nyihovo kralyextvo nebezko.* Vi znate,
koja sze pripetchaju, kada koj chlovek pre-
ganya sze. On sze zametava, preklinya, nye-
mu sze naskodi, y vsza vzimlyeju, koja lyu-
bi, ter nyemu od vszeh ztran chiniju sze kri-
vicze. Vishe puti preganya sze chlovek iz la-
ztovite krivnye, kajti je: tat, lyudomorecz,
zlotvorecz koji vszigde preganyaju sze, ische-
ju sze, y kastiguju sze. Od ovakvih prego-
nov ne govori Kriztush; nego on govori od
oneh, koji nedusno zarad krépozti y pravicze
preganyaju sze, koji zato odurjavaju sze,
kajti z-hmanyem szvétom sivetì, kajti od

prave vére y od krépoztnoga sivlenya od-
ztupiti necheju. Ovakve Kriztush blasene
oziva; *ar nyihovo je kralyeztvo nebezko.*

Razgovori.

1.

Jeli sze nahadyaju takaj krépozti, zbog *Jeszu sztro-*
kojih Kriztush lyudi blasene ozval je? — Ku-*maski dù-*
liko je ovakveh krépozti? — Koja je per-*hom blaseni?*
va? — Moremoli na vishe nachinov sziiromaski
biti? — V. p. jeden néma vnogo, ali szii seli
vnogo, kak je ov sziiromaski? — Ali jeden
ima vnogo vremeniteh, prez da szii ova seli,
kak je ov sziiromaski? — Ako pako koj vno-
go néma, niti szii vnogo ne seli, kak je ov szii-
romaski? — Morejuli takaj bogatushi sziiro-
maski duhom biti? — Kak to? — Moremoli
takaj télom sziiromaski biti, prez da dùhom
sziiromaski jeszmo? — Kak to? — Jeli Kri-
ztush one sziiromaske blasene oziva, koji sza-
mo télom sziiromaski jeszu? — Kaj veli Kri-
ztush od oneh, koji szerdcze szvoje k-bogat-
ztvu veseju? — Jeli ovi lehko vu nebo do-
shli budeju? — Jeli y sziiromaski dùhom szvo-
je szerdcze k-bogatztvu veseju? — Kojeh
sziiromaskeh je anda kralyeztvo nebezko?

2.

Koja je druga krépozti, zbog koje Kri- *Jeszu tih*
ztush chloveka blasenoga ozval je? — Kaj *blaseni?*
veli Kriztush od tihoga? — Gdo je tih? —
Koj sze taki razszerdi, preklinya? — Kakvo-
ga chloveka lyubimo bolye jednoga vuhkoga,

krotkoga y tihoga, ali jednoga, koj sze rad szvadi, szuprotztavlya?? — Moremoli anda rechi: da tihi zemlyum lada? — Kak to? — Jeli pako Bog krépozt szamo z-vremenitem blasenztvom naplachuje? — Kada anda Kri-
ztush veli: da tihi zemlyum ladali budu, kaj po tom josche razmeva?

3.

*Koji saloztni
jeszu blase-
ni?*

Koja je trejta krépozt, zbog koje Kri-
ztush chloveka blasenoga ozval je? — Kaj veli Kriztush od oneh, koji sze saloztiju, y tuguju? — Jeden sze salozti, kajti nyemu hisa pogorela je, je ov blasen? — Jeli sze salozti ov iz krépoztu? — Ali szamo zbog vreme-
nite neszréche? — Koju salozt je anda Kri-
ztush blasenu ozval? — Zakaj szu blaseni oni, koji, iz krépoztu sze saloztiju? — Mi-
szlishli, da ovi razveszeleni budu? — Kak razveszei ovakve Bog vre vishe puti na ovem szvétu? — Jeli oni takaj chutiju ztraha y nemira, kak greshniki chutiju? — Y gde bude Bog najzadnich vsze nyihove szuze obriszal?

4.

*Koji gladni
y sedyni je-
szu blaseni?*

Koja je cheterta Krépozt zbog koje Kriztush lyudi blasene ozval je? — Koji budu zaszitcheni? — Kada ti gladen jeszi, kaj onda szu selish? — Y kakvu selyu imash onda, kada jako gladen jeszi? — Kada anda za praviczum gladjesh, kakvu selyu morash ti za praviczum imati? — Zchem bude Bog one na zemlyi zaszitil, koji za praviczum gladju? — Kaj je nam k-krépoztu y blasenztvu potrebno? — Zchem bude pako Bog jednoch one zaszitil, koji za praviczum gladju?

5.

Koja je peta. Krépozt, zbog koje Kri-
ztush chloveka blasenoga ozval je? — Kaj ^{Jeszu milo-}
veli Kriztush od miloszerdnoga? — Kaj to ^{szerdni bla-}
znamenuje miloszerdnomu biti? — Jeli to ^{seni?}
tebe veszeli, ako roditelyi vu neszrechu opali
jeszu? — Nego? — Y ako ti nyim pomo-
chi bi mogel, hili nyim pomogel? — Mo-
rashli pako szamo roditelye tvoje lyubiti? —
Proti komu morash josche miloszerden bi-
ti? — Kaj budu miloszerdni zadobili? —
Ako mi miloszerdni hudemo, jeli onda y drugi
proti nami miloszerdni budeju? — Y od ko-
ga budemo mi oszebito miloszerdnozt zado-
bili? — Koje je nashe najvekshe szirma-
stvo? — Budeli Bog z-ovem nashem sziro-
mastvom pomiluvanye imal? — Kaj nam
bude Bog podelyil, da od ovoga sziomastva
oszlobodimo sze? —

6.

Koja je shezta krépozt, zbog koje Kri-
ztush chloveka blasenoga ozval je? — Kaj ^{Jeszu oni,}
veli Kriztush od oneh, koji chiztoga szer- ^{koji chiztoga}
dcza jeszu? — Gdo ima chizto szerdcze? — ^{szerdcza je-}
Od chesza sze szerdcze mase? — Ako szerd- ^{szu, blaseni?}
cze nashe puno gréha y hman nagnenyih je,
je onda szerdcze nashe chizto? — Kaj mora-
mo anda vchiniti, da szerdcze nashe chizto
poztane? — Jeli vidimo vu sivlenyu Boga od
licza do licza? — Nego kak? — Jeli sze véra
poveksbava pri oneh, koji chiztoga szerdcza
jeszu? — Jeli budu anda vsze bolye y bolye
Boga zpoznali? — Zakaj? — Y kada konec
ovoga sivlenya naztaje, kak budemo onda
Boga gledeli?

7.

*Jeszu mi-
rovni blaseni?*

Koja je szedma krépozt, zbog koje Kri-
ztush chloveka blasenoga ozval je? — Kaj
veli Kriztush od mirovneh? — Jeli sze ne
tusite visheputi, da vam drugi mira nedaju?
— Ako drugi ravno ono bi hoteli, kaj vi
selite, bili sze vi tusili? Y ako szerdca dru-
geh z-vashemi zjedinyena bí bila, jeli bi ne-
mira imali? — Nego? — Kaj je anda mir?
— Kakvo zjedinjenje? — Y kada szû szerd-
cza zjedinyena? — Kada vszako kaj drugo
hoche? — Zkem moramo mira imati? —
Szamo z-nami szamemi? — Kak imamo mi-
ra z-Bogom? — Jeli zapovedi Bosje nészu
prepisz volye bosanzke? — Imamoli mira
z-Bogom ako nyegve zapovedi obdersava-
mo? — Kak imamo mira z-nami szamemi?
Iz chesza je szlosen chlovek? — Ako sze an-
da telo duhu szuprotztavlya, jeli onda ima-
mo mira? — Ako pako télo duhu podlosno
jé, kaj imamo onda? — Kak imamo mira z-
blisnyem? — Kada szmo z-blisnyem zjedi-
nyeni, kada nyemu ne vchinimo, kaj on
hoche? — Zkem moramo pako najpervich
mira imati? — Z-Bogom ali z-blisnyem? —
Kada anda blisnyi kaj gréshnoga potrebuje-
moremoli ovo nyemu vchiniti? — Kak sze
mirovni imenuju? — Jeli Bog nèje Bog mi-
ra? — Zakaj sze anda mirovni szini Bosji
ozivaju? — Kakvo odvechtvo moreju szini
Bosji nadjati sze? — Jeli né najveksha szré-
cha szini Bosji poztati? — Zakaj? —

8.

*Koji szûza-
rad prego-
nih blaseni?*

Koja je oszma krépozt, zbog koje Kri-
ztush chloveka blasenoga oziva? — Kaj veli

Krztush od oneh, koji pregone terpiju? — Kaj to rechi hoche: chloveka preganyati? — Jeli sze po tom nyemu vchini, kaj nyega veszeli, ali kaj on rad néma? — Jeli y tati terpiju pregone? — Tak szu anda tati blaseni? — Zakaj ne? — Jeli oni nedusno terpiju, y zbog szvoje krépozti? — Koji szû anda zarad preganyanyih blaseni? — Y zakaj oziva Krztush one blasene, koji zarad pravicze pregone terpiju? — Kaj je nyihovo? —

I. Dokànychanye Nàvuka

*David iz krotkoche chuva kralya Szaula,
y od nyega blagoszlavlya sze.*

Kak velika y chudnovita je krotkooha, koju David szuprot szvojemû pregonitelyu Szaulu pokazal je? Akoprem z-vszum fantlyivoztjum ov nedusnoga Davida bi bil preganyal, y akoprem David nad szvojem nepriatelyom na jeden chizto lehki nachin vu ztanovitoj priliki fantiti sze bi bil mogel, tak vendar ovo néje vchinil. Chujmo! Poklamkam jednoch David pred k-szebi dohadyajuchem Szaulom z-3000 vojniki vu puztchini Engaddi vu jedno duplyo pechine zkriti sze bi bil moral, tak pripetilo sze je, da y Szaul vu izto duplyo, prez da na pogibely kakvu bi bil miszlil, y prez da za zkritoga ovde Davida bi bil znal, ztupil je, da ovde szi pochine, y prezpi. Szaul od szvojuh tak bil sze je odrusil, da ove vu szili niti dozvati nebi bil mogel. Odzada vu duplyu bil je David z-nekojemi zmed szvojuh verneh vojnikov. Kaj bi bilo leseshega, nego

da vezda Szaula vu sznu popadne, y zkoncha? Y zai-
zto szvetuvali szù to nyemu oni, koji z-nyim bili je-
szu. Ali ne, rekel je David: *Gozpon naj mi bude mi-
loztiven da ne vchinim to gozponu mojemu, y da ne
poztavim ruku moju na mazanoga Gozponu.* (1. Reg.
24.) y odvrachal je takaj one, koji z-nyim bili jeszu,
kada na nyega navaliti, y nyega vmoriti hoteli jeszu.
Metemtoga vendar, da Szaul znal bude, kak David
nyega chuval je, tak kaj je vchinil? On chizto tiho
priblisaval sze je zpechemu, odrezal komad halye nye-
gove, ovoga k-szebi vzel, y odneszel sze nazad vu
zadnyu ztran duplya pechine ove, ter tiho y mirno
sze zadersaval tak dugo, doklam Szaul bi bil sze zbu-
dil y odishel.

Komaj bil je Szaul odishel, y z-szvojemi vojniki
sze zjedinit, tak izishel je y David iz duplya, ztal, da
Szaul nyega videti je mogel, y krichal glaszom veli-
kem: *Gozpon moj! Kraly moj.* Y kada to bi bil re-
kel, tak zdignul je komada halye kralyevzke vu vi-
szinu. Szaul ogledal sze je, y chudil sze, da Davida
tak blizu duplya pechine one vidi, gde szehe szamoga
biti stimal je. David vklanyal sze je kralyu do zem-
lye, govorechi: O kraly! zakaj verujesh onem, koji
tebe vputiti hocheju, da ja korunu tvoju selim, y zato
tebi na sivlenye shetujem? Gledi, ako jakaj zlôga vu
mishlenyu bi bil imal, tak ja ovo ov hip chizto lahko
izpelyati bi bil mogel? Meni szvetuvano je bilo, da te
naj zkoncham, ali greshiti nészem hotel szuprot ono-
mu, koga Bog nam za Kralya dal je. Poglej, Otecz moj!
na komad halye tvoje, kojega vu rukah mojih imam,
y szudi, kaj josh vishe vchiniti bi bil mogel. Jeli mo-
resh josche véruvati, da tebi na sivlenye shetujem?
Kak nedusno anda od tebe preganyam sze? Ali Bog
bchituval bude moju nedusnozt, y meni praviczu pri-
zkerbel. — Dragi! kak jako preztrashil sze je Szaul,

kada on pogibely bi bil zpazil, vu koji on sivlenye zgubiti bi bil mogel, y kak jako chudil sze je on nad krotkochum Davida? ova genula je nyega tak jako, da szuze tochiti pochel je, y rekel: *Gozpon naj ti naplati, kaj danasz nad menum vchinil jeszi. Ti szť vnogo pravichneshi od mene.* O kuliki szram obszypava licze moje! Ja tebi zlo vchinil jeszem, ti pako dobro meni izkasujesh: ti zaizto zaszlusish, da Kraly Izraela poztanesh; obechuj mť szamo, da mojoj detczy vratchal nebudesh, koja tebi zla vchinil jeszcm. David ovo je obechal, y obodva vu miru domom povernuli sze jeszu.

Vidite Dragi! vu ovem pripetchenyu vrédnozt, y blasenoga szàda krotkoche. O kak dragoga vchinila je ova Davida Bogu y Szaulu! Bogu, od kojega ona obilnoga blagoszlova, oszebujnu obrambu neba, y tak vremenitu kak y vekivechnu plachu zadobila je; Szaulu, kojega odvernnyeno szerdcze nazad vmirila, y predobila je. O zbudite sze anda y vi, moji Dragi! po peldi ovi Davida na obvershavanye ove krépozti! zadushite perva gibanya na szerditozt taki vu szvojem pochetku; zadersavajte sze, kuliko mogu che je, vszigdar krotko y mirno! Budite proti iztem zbantujuchem y preganyajuchem vasz povdani, priatelzki, dobrotivni, y cnda, o! koje veszele y mirne dneve, kulikoga blagoszlova, koje szàde neba vu sivlenyu vashem nadjati sze budete mogli! dozta naj bude, da szam Zvelichitely ovu vsze lyubavi vrédnu krépozť med one oszem blasenozti poztavil, y rekel je: blaseni jeszu tihi y krotki, ar. oni budu zemlyum laldali. Amen.

II. Dokànychane Nàvuka.

Pavel zarad pravice terpi pregone, y smert.

Gdo, dragi! je vu ztalishu izbrojiti vsze one mu-ke y pregone, koje Pavel zarad Kriztusha podneszel y preterpel je? — Vu meztu Filipi oszlobodil je ov veliki apostol divojku jednu od obszedyenya dùha peklenzkoga, y za plachu ovoga dobrochinztva kakti hudodelnik po goleh plechah dobil je on vudarcze, y bil je vu vuzu hitchen. Vu Jerusalemu bil je on kakti pogibelni chlovek vu iztoj czirkvi od sidovov zgrablyen, izhitchen, od vojmikov zvezan, y vu grad odpelyan. Onde podigmul.sze je krich y halabuka zkupzhadyajuchega lyudztva; proch z-nyim! On ne zaszlusi da y koj hip josche sive. Poglavar vojnichki na to dal je nyega bichuvati, y dojduchi dan vu zpravische sidovzko, chez nekoje vréme pako vu Cezareu Poglavniku Felikszu dopelyati; ovde bil je Pavel od Tertuliana kakti poskodni chlovek, kakti puntar, kakti ozkrunitely Czirkve, kakti blaznik odtusen, dugo vu vuzi zachuvan, y zadnich, kajti kakti rimzki varaschan pred cieszara dopelyati sze potrebuval je, na ladji, na koji on, y vszi koji nyega zprevadyali jeszu, pri inzuli Malta ztrashnoga potopa ladje podneszel je, vu selezju vu Rim dopelyan. Od ovud doshlo je nyemu nekuliko kerztchenikov naproti, koji prez dvojimbe od nyegvoga dosheztka chuli jeszu, kaj nyega neizmerno veszelilo je.

Metemtoga ovo veszelje kratko vréme je terpelo. Ar akoprem on nedusen je bil, y akoprem izti sidovi vu Jerusalemu, kak y oní vu Rimu nikaj kastige vrédnoga vu nyegvih govorenyih y chinih nashli nesz, tak vchinyeno je vendar, da Pavel od kervoloch-

noga Nerona na szmért obszudyen, y zbog vére Jesu-sha glavu zgubil je. O! kak rad bi vam ja, da bi moguche bilo, ovde szerdchenozt onu izpiszal z-kojum Pavel szmertiszvojoj naprot ishel je! O kak rad bi vam ja napervoztavil nyegvu povdanozt, nyegvu pripranozt, z-kojum on izrechka szmertí poszluhnul, y glavu szvoju na meztu szmertí podlosil je, z-kulikum ztaltanoztjum on szam szebe vu zadnyi ztizki batrivel y jachil je! Bog moj! rekel je on: kak raduje sze moje szerdcze, da vreme mojega raztavlanya priblisava sze? Dobroga boja jeszem harcзуval, techaja mojega jeszem dokonchal, véru jeszem zachуval; kaj mi anda oztaje drugo, nego koruna pravícze, koju sze ja od tebe, najpravichneshega szudcza, vu onem dnevu nadjam! Y nut ovak povdan, ovak zaufanozti pun izpuztil je Pavel pod kervolochnem vudarczem mecha dushu szvoju.

Dragi! o! kak szrechni bi bili, ako dúh ovoga vu mukah y szuprotivchinah tak ztalnoga apostola y vu nami bi prebival! ako y mi tak szerdcheni bibili, zarad pravícze tulika terpeti, kak szerdchen Pavel bil je tulike pregone podnashati! Ako y mi tak pripravni bi bili, mala zbantuvanya, nezpametne spotnicze z-terplyivnoztjum podnashati, kak jak Pavel bil je, bichuvanya, vudarcze, selezja, vuze, y iztu spotlyivu szmert podnezti. O! kak temelyito bi bilo nashe ufanye, da y mi jednoch obechanu korunu pravícze zadobili budemo; ar blaseni jeszu, koji Pregone terpiju zarad pravícze, ar nyihovo je kralyeztvo nebezko. Amen.

III. Dokànychanye Nàvuka.

Naszleduvati Jesusha Kriztusha je glavna dùsnost kerztchanstva.

*Koj mene hoche naszleduvati, veli Jesush Kriztush vu Evangeliumu, naj zataji szamoga szebe, naj vzeme krisa szvojega na sze, y naj szleduje mene. (Math. 16.) Ove rechi ne zpadaju szamo na Vucheni-ke, koji zaradi Jesusha vsza oztavili, y nyega szledovali jeszu, nego ove zpadaju y na nasz, koji sze kerztcheniki ozivamo: ar Jesush Kriztush je pelda za vsze nasz, y naszleduvanye ove pelde je za kerztchenike najodicheneshi chin. Jesush Kriztush je pelda za sziomaske; ar szin chlovechi ne imal, kam bi glavu naszlovil. On je pelda za one, koji terpiju, ar czelo nyegvo sivlenye bilo je vszevdilyna muka. On je pelda za poszlujuche; ar y on vu nazarethu do tridesetoga leta najvekshu ztran vrémena rukotvorztvu je alduval. On je pelda za poszlujuche y vu chaztih poztavlyeneh; pokedob sidovzku zemlyu y Galileu preshel y vsze chazti zametaval je, koje nyemu podelyiti jeszu hoteli. On je pelda za pobosne; pokedob vu vszeh szvojeh zvunzkeh zabavlanyih vszevdily z-otczem szvojem zjedinyen bil je. Na kratkom, Jesush Kriztush je pelda vszeh krépozti; pokedob on na zemlyu ne szamo doshel je, da nasz odkupi, y po szvétozti szvôga sivlenya y navukih nam pokaz szvôga Bosanztva daje, nego takaj, da po vszega naklona najvredneshi pershoni szvoji nam kerztchenikom pelda vszeh krépozti; bude. *Oztavil szem vam peldu, veli szam on: da y vi vchinite, kak ja vchinil jeszem. (Joann. 13.)* Da vasha mishlenya poleg mojeh, vashe réchi poleg mojeh, vashe baratanye poleg mojega ravnajte, da prestimavate, kaj ja prestimaval, zametavate, kaj ja zametaval, lyubite kaj ja lyubil, zahitavate, kaj ja za-*

hitil jeszem. Z-jednum rechjum: da vi mene vu vami siveti vchinite, da vszaki zmed vasz rechi more: *ja sivem, ali ne zkorom tak ja, nego Kriztush sive vu meni.* (Gal. 2.)

Kaj od ovud szledi, Dragi! Zaizto ne drugo, nego da naszleduvati Jesusha Kriztusha naj oszebujneshi chin jednoga Kerztchenika je. Ali ov je takaj za kerztchenika najodicheneshi y najbatriveshi chin. Ar kaj more za jedno ztvorjenje odicheneshiga biti, nego ako ovo Bogu szvomu prizpodobneshe, y za chloveka, ako on onomu, komu sze vklanya, naszleduvati, y za kerztchenika, ako on siva pelda sivlenya y krépoztihszvoga pochetnika Jesusha Kriztusha hiti terszi sze? Zadnich, moreli kaj vugodneshega y batriveshega biti, nego ako pri vszemu, kaj chinimo, rechi moremo: ja sze zjedinim z-mojem Bogom, ja szledujem nyegvu peldu ja naszledujem nyega, on je moja pelda, moj potpor, moje vsze? Kakvo vugodno ufanye za me, da jednoch nyegve odichenozti y nyegvoga blasenzta vu nebu delnik poztajem, kajti ovde na zemlyi nyemu vu krépoztihszpodoben biti terszil sze jeszem!

Ah kerztcheniki! naszleduvati Kriztusha naj bude nasha glavna dusnozt, jedino zabavlanye, y najveksha szrécha na szvetu ovem. Terszimo sze, da dùha nyegvoga poprimemo, naredbe sivlenya nyegvoga naszledujemo, da peldu nyegvu pred ochmi, ime nyegvo vu vuztihs, y lyubav nyegvu vu szerdczu imamo. On je nash Bog, nash Zvelichitely, nash Gozpon, nash Kraly, nash Otecz, nash priately, nash Brat. Zpoménimo sze ali, da on ovo szamo onda bude, ako mi nyega za peldu zpoznali budemo; y da szamo na tuliko nyegvi pravi kotrigi, vucheniki y detcza kudemo, na kuliko mi nyegvi naszledniki budemo. *Budite anda naszledniki Jesusha Kriztusha*, velim vam z-szvètem Pavlom. (Ephes. 5.) Amen.

NÁVUK 40.

Od dobreh děl jednoga kerztchenika.

PITANYE 1

Kaj szú dobra děla jednoga kerztchenika?

Razláganye.

1.
*Dobra děla
jeszu za ve-
kivechno
blasentvo
potřebna.*

Dobra děla jednoga kerztchenika jeszu chini Bogu dragi, izтому pako kerztcheniku nye zvershavajuchemu najemni. Vszi chini, koji zapovědi Bosjoj prizpodobni jeszu, jeszu Bogu dragi; ar zapoved Bosja néje drugo, kak prepisz volye bosanzke. Dobra děla jeszu za vekivechno blasentvo potřebna, ar zvun toga, da vam vre jedenkrat pokazal jsem, da véra prez dobreh děl za vekivechno blasentvo nikaj ne haszni. (Navuk 1. Pit. 2) tak morate znati, da vekivechno sivlenye jedna *koruna pravice* oživa sze, (Tim. 4.) y da ovo *placha* imenuje sze. (Lucæ 3.) Vre pako placha potrebuje děla pravice. Dobra děla anda za vekivechno blasentvo potřebna jeszu.

2.
*Nachin, da
dobro dělo*

Vi vre znate, da miloztcha Bosja dvojverztna najmre poszlujucha y poszvetchujucha

je. (Navuk 8. Pit. 2.) Poszlujucha k-vszakom-^{plache vekivechnoga} mu dobromu chinu je potrebna. Ona je potrebn^{stivenya vrédno bude.}a k-pochetku vszakoga dobroga china; ar sz. Pavel odperto veli: (2. Cor. 3.) *Ne da mi zadozti jeszmo kaj miszliti iz nasz, kakti iz nasz szameh, nego zadoztnozt y moguchnozt nasha je od Boga.* Miloztcha poszlujucha potrebna je nam takaj za daleshno zvershavanye y dokanchanye vszakoga dobroga china; ar izti sz. Pavel nasz szegurne chini govorechi: *Bog je, koj vami obodvoje: volyu y dovershavanye poleg szvoje dopadnozt zrokuje.* (Philipp. 2.) Metemtoga vendar, da nasha dobra dèla plache sivlenya vekivechnoga vrédna budu, tak né szamo miloztcha poszlujucha zadozta, nego nashi dobri chini moraju sze 1. Vu ztalishu miloztche, 2. Dobrovolyno, 3. Ne iz gibanya chizto naravzkoga, ali charlarnoga, nego oszebujno zaradi Boga zvershiti.

Dobra dèla, koja plache vekivechnoga^{3. Dèla dobra} sivlenya vrédna jeszu, moraju sze vu ztalishu^{plache vekivechnoga stivenya moraju sze} miloztche poszvetchujuche zvershiti, ar prez miloztche poszvetchujuche je dusha vu ztalishu^{zvershiti vu ztalishu miloztche.} szmerti. (Navuk 23. Pit. 2.) Vu ztalishu szmertinikakov chin sivlenya zvershitiszenemre. Y ako nikakvoga china sivlenya zvershiti nemremo, tak takaj vekivechno sivlenye, koje najprestimaneshje je, zaszlusiti nemremo. Poleg toga szegurne nasz chini Kriztush, govorechi: *Kak goder rozgva nemore roditi szada szama od szebe, ako neoztane vu terszu, tak niti vi, ako neoztanete vu meni.* (Joann. 15.) Nut, prez miloztche poszvetchujuche jeszmo mi od Kriztusha odrezani, mi neoztajemo vu

nyim: tak nemremo takaj prez nyega szami nikakvoga szàda za vekivechno sivlenye plache vrédnoga donashati.

4.
Dèla dobra
plache vréd-
na moraju
dobrovolyno
zvershiti
sze.

Dobra dèla, dà plache vekivechnoga sivlenya vrédna budu, moraju dobrovolyno zvershiti sze. Ar vekivechno sivlenye je placha, koja poleg zaszlusbe daje sze; prez dobrovolynozti néje zaszlusbe; tak moraju anda dobra dèla, da plache vekivechnoga sivlenya vrédna budu, dobrovolyno zvershiti sze.

5.
Dèla dobra
plache vréd-
na moraju
zaradi Boga
zvershiti
sze.

Dobra dèla moraju zadnich zaradi Boga zvershiti sze. Ar chini od nakanenya y czilya imaju szvoju vrédnozt. Ako iz zkazlyivozti, ali iz szame navade molimo, ako mi nashem poglavarom ne radi, ali iz ztraha zarad kastige pokorni jeszmo, ako almustvo zato dajemo. da hvalu zadobimo, tak je nasha molitva, nasha pokornozt, nashe almustvo prez vrédnozt, prez zaszlusbe za vekivechno sivlenye. Vekivechno sivlenye je najprestimaneshna placha, mi anda takaj iz najbolshega nakanenya chiniti moramo, da ovo zadobimo. Naj bolyshe nakanenye y czily je, ako iz lyubavi proti Bogu chinimo. Iz ovoga czilya moramo anda takaj nasha dela zvershavati da za vekivechno sivlenye plache vrédna budu.

Oszebujna
dobra dèla
jeszu, moliti,
poztiti,
almustvo deliti.

Oszebujna dobra dèla jeszu: moliti, poztiti almustvo deliti. Ova sze imenuju oszebujna, najprestimaneshna dobra dèla; kajti vsze, kajgoder dobra, najemnoga vchiniti sze more, na jedno zmed oveh zpada. Koja dèla po molitvi, koja po poztu; koja po almustva davanyu razmevaju sze, vre jedenput zpomenul jeszem, kada vam od zadovolyschine Shakramenta pokore navuka podelyil jeszem. (Navuk

22. Pit. 1.) koja pako télovna y dùhovna dè-
la miloszerdnosti jeszu, koja po davanyu al-
mustva razmevaju sze, ova vam josche da-
nasz vu szledechek pitanyih razlàgal budem.

Razgovor i.

1.

Kaj szù dobra dèla jednoga kerztche-
nika? — Koji chini szù Bogu dragi? — Koji
chini szù dobrí? — Kaj haszne, ako gdo re-
che, da véru ima, dobréh chinov pako né-
ma? — Je véra szama za zvelichenye zado-
zta? — Zakaj ne? — Jeli koruna pravice
ne potrebuje dèla pravice? — Y kaj po-
trebuje placha? — Jeszu dobra dèla na za-
doblenye blasenztva potrebna? — Zakaj? —

*Jeszu dobra
dèla po-
trebna za
zadoblenye
blasenztva?*

2.

Znàshlj josche, kulikoverzti je miloztcha
Bosja? — Kaj je miloztcha poszlujucha? —
Kaj je miloztcha poszvetchujucha? — Je mi-
loztcha poszlujucha k-pochimanyu vzakoga
dobroga dèla potrebna? — Zakaj? — Kaj
veli sz: Pavel? — Jeszmo mi zadozti mi-
szliti kaj iz nasz szameh? — Je nam poszlu-
jucha miloztcha Bosja potrebna za daleshno
zvershavanye y dokanchanye dobroga dèla?
— Zakaj? — Kaj veli Pavel? — Gdo je, koj
vu nami volyu y dovershavanye zrokuje? —
Da metemtoga koje dobro délo vrédno pla-
che sivlenya vekivechnoga bude, jeli je po-
szlujucha miloztcha szama zadozta? — Kakva

*Kakva mo-
raju biti do-
bra dèla, da
budu pred
Bogom vré-
dna plache
sivlenya ve-
kivechnoga?*

moraju biti dobra déla, da búdu pred Bogom vrédna plache sivlenya vekivechnoga? —

3.

Zakaj moraju dobra déla plache vekivechnoga, sivlenya vrédna vu ztalishu miloztche zvershiti sze?

Moremoli anda vu ztalishu szmerti chine sivlenya zvershiti? — Moremoli anda vu ztalishu szmerti vekivechno sivlenye zaszlusiti? — Vu kakvem szmô ztalishu, kada prez miloztche poszvetchujuche jeszmo? — Moremoli anda prez ove miloztche kaj najemnoga za vekivechno sivlenye vchiniti? — Zakaj ne? — Y jeli donasha rozgva szàda, ako neoztane na terszu? — K-chemu szebe Kriztush prizpodablya? — Y k-chemu on nasz prizpodablya? — Moremoli za vekivechno sivlenye szàda donashati, ako vu Kriztushu neoztajemo? — Zakaj ne? — Po chem oztajemo mi vu Kriztushu? — Morebiti po gréhu? — Zakaj moraju anda dobra déla plache vekivechnoga sivlenya vrédna vu ztalishu miloztche zvershiti sze?

4.

Zakaj moraju dobrovolyno zvershiti sze?

Jeli sze vekivechno sivlenye prez zaszlusbe podeluje? — Zakaj ne? — Jeli sze placha prez zaszlusbe podeluje? — Je vekivechno sivlenye placha? — Zakaj sze anda vekivechno sivlenye prez zaszlusbe ne podeluje? — Je pako prez dobrovolynozti zaszlusba kakva? — Zakaj moraju anda dobra déla plache vekivechnoga sivlenya vrédna dobrovolyno zvershiti sze? —

5.

Zakaj moraju zaradi Boga zvershiti sze?

Jeli ti miszlish, da chìn dober je, ako dobro nakanenye pri poztavlanyu ovoga né-mamo? V. p. Ako gdo iz zkazlyivozti mòli,

jeli ovakov dobro chini? — Je vekivechno sivlenye jedno naravzko sivlenye? — Moramoli za vekivechno sivlenye iz zverhunaravzkib gibanyih chiniti? — Zakaj? — Koj je nash zverhunaravzki Czily y konec? — Zakaj moraju anda dobra dela, da plache vekivechnoga sivlenya vredna budu, zaradi Boga zvershiti sze?

6.

Koja szu oszebujna dobra dela? — Kaj *Koja szu oszebujna dobra dela?* sze razmeva po molitvi? — Kaj po poztu? Kaj po delenju almustva?

PITANYE 2.

Koja szu telovna dela miloszerdnosti?

Razlaganye.

Telovna dela miloszerdnosti jeszu ona, ^{1.} *Pervo telovno delo miloszerdnosti.* koja blisnyemu za dobro tela szlusiju. Pervo telovno delo miloszerdnosti je: *gladne nahraniti.* Jesush Kriztush dal nam je vu tom prelupu peldu, kada na gori pet jezer lyudih z-petemi jachmenovemi kruhi, y z-dvemi ribiczami nahranil, y da vszem zadozti da, najvekshe chudochinztvo nebezkgoga povnosavanya vchinil je. Szuprotivnem nachinom kuliku nedopadnozt Bog ima, ako gladni trapiti puztchaju sze, to ochituje on vu peldi onoga bogatusha, koj szromaskomu Lazaru

izte drobtine kruha, koje íz nyegvoga ztola podale jeszu, izkratil je, y zato vu peklu pokopan bil je.

2.
Drugo.

Drugo télovno délo miloszerdnosti je: *sedyne napajati*. Kakgoder glad blisnyega boli, ovak y sedy a nyega trapi. Akoprem pako blisnyi retkeshe puti vu pomenkanye pila, nego jéla dozpeti more, pokedob vodu zkorom vszigde za piti nahadya.sze, tak vendar dopada sze podavanye pehara hladne vode Kriztushu tak jako, da on pri sz. Matth. 10. veli: *kojgoder jednomu zmed najpriproztesheh oveh poda peharecz merzle vode za napitek, ztanovito velim vam, da nepogubi szvoju plachu.*

3.
Trejo.

Trejo télovno délo miloszerdnosti je: *putnike na ztan prijémati*. Chlovek nemre vszako vréme, y vu vszaki okoliczi pod odpertem nebom ztanuvati. Kak bi.sze vám videlo, Dragi! ako gdo vasz vu velikoj zimi, pri obilnem sznegu ali desdy vu szvoju hisu nebi puztil? Ako gdo pri naztajuchi nochi y ztrashnem vetru vrata pred vami bi zapiral? Nut nahadyaju sze visheputí putniki szioromaski, koji nikakvoga ztanovitoga ztána némaju. Jeli miszlite vi, da szí ovakvi nikakvoga ztána neseliju, ali da ove vu nyihovi potrebochi oztaviti szmemo? Ne zaizto, kak malo zlochincze, tate, potepuhe y zpodobne na ztán prijemati szmemo, ovak tersziti sze moramo, da postenem putnikom vu pripetchenyu potreboche na pomoch jeszmo, y nye pri nami naztanimo. Loth vu zpodobi dveh putnikov naztanil je pri szebi

dva anđele, y ovo dopadalo sje je Bogu tak jako, da on po izteh ovih anđelih Lotha y nyegvo društvo od nadojdučega ognja oslobodil je.

Cheterto télovno délo miloszerdnosti je : 4.
Cheterto.
gole opravlyati. Oprave zpadaju takaj med potreboche téla chlovechanskoga, zdravje y doztajnost potrebuje, da sje opravlyamo. Ako anda szromaka prez obutelyi, prez rubache ali druge oprave vidimo, jeli nyemu nebudemo na pomoch doshli? Jeli né on iz mesza y kervi, kak y mi? Dragi! Bog odperto po Izaiashu Proroku je zapovedal : *Kada videl budesh gologa, zagerni, y pokrij nyega, y naj meszo tvoje, tojzt, blisnyega vu potrebochi tebi zpodobnoga, za nemar dersati.* (Isai. 58.)

Peto télovno délo miloszerdnosti je : 5.
Peto.
betesnike pohadyati. Morebiti szami vre pokuшали jezte, kaj betesnomu biti znamenuje. Betesnik szam szebi pomochi nemre, on poztelyu nemre oztaviti, da szí pri drugich pomoch ische, bol, dugo vréme, turobnost nyega trapiju. Ako szamo jednoga ztranzkoga chloveka vidi, tak nyemu vre je lese. Dushnost anda je, da betesnike pohadyamo, nyim dvorimo, y nye tak z-dobremi déli, kak y zchednemí govorenyi razveszelimo.

Shezto télovno délo miloszerdnosti je : 6.
Shezto.
Vuznike zkuplyavati. To ali neznamenuje onem, koji zarad szvojeh zlochinztvih vu vuzu jeszu poztavlyeni od poglávarov, nachin, y pomoch dati za pobeche, y nye vu szlobochinu poztaviti, po tom czeli nedusni obchini bi skodeli, ar zlotvorczy skodiju dru-

gem nedusnem lyudem. Nego nedusne vuzni-
ke zкупlyavatî, ali za dusne vuznike prosziti,
nye z-dopuztchenyem pohadyati, ali nyim po
dopuztchenom almústvu polehchiczu prizker-
beti, ovo je délo miloszerdnoztî.

7.
Szedmo.

Szédmo télovno délo miloszerdnoztî je:
mertve pokapati. Kak ovo Bogu drago je, ka-
da mertve pokapamo, szvedochi pelda zta-
roga Tobiasza. Vchinyeno je najmre, da ov
ztaracz z-vnogemi drugemi Izraelczi vu szu-
santzvo dozpel je. Ovde noszil je on téla mer-
tva Izraelczev chez dan vu hisu szvoju, y po
nochi zakopal je ova vu priztojnem meztu.
Pripetilo sze je pako, kadabi jednoch od po-
pokapanya truden na ztenu hise szvoje na-
szlonil sze bil, y zazpal, da mú je iz gnèzda
laztovichjega toplo blato vu ochi opalo, y na
to je oszlepel. Vnogo let podnashal je To-
biash szlepotu szvoju z-terplyivnoztjum. Za-
dnich poszlal je Bog angela k-nyemu, koj
nyega zvrachil y zkupa nyemu obznail je,
da on chudnovitu ovu miloztchu po pokapa-
nyu mertveh szebi zaszlusil je. *Kada szî
molil z-szuzami, rekel je Angel: y mertve
pokapal, ja szém tvoju molitvu Bogu aldu-
val, y vezda poszlal je mene Bog, da té
zvrachim.* (Tob. 12.) Metemtoga oveh té-
lovneh dél miloszerdnoztî nepoztajemo delni-
ki szamo onda, kada mertve szami noszimo
ali zakapamo, nego takaj onda, kada mertvo
télo do vrémena pokopa vu hisi dersimo, o-
vo zprevadyamo, ali potrebne ztroske oba-
vlyamo.

R a z g o v o r i .

1.

Koja dobro imenujemo télovna déla mi-
loszerdnosti? — Kuliko je ovakveh? — Ko-
je je pervo? — Kaj szî selish, kada szî gla-
den? — Gdo je najlepshu peldu nam dal vu
nahanenyu gladneh? — Kuliko lyudih na-
hranil je Kriztush na jedenput? — Z-chem?
Kak szû mogli pet kruhi, y dve ribicze za
tuliku vnosinu zadozta biti? — Jeli je anda
nahanenye ovo naravzkem, ali chudochinom
vchinyeno? — Gdo je ovo chudo vchinil? —
Jeli sze anda Bogu dopada, kada gladne na-
hranimo? — Odkud to szudish? -- Kak sze
je on bogatush zadersaval proti szifromaskomu
Lazaru? — Jeli je on nyemu drobtine dal,
koje iz nyegvoga ztola padale jeszu? — Kam
je zato ov bogatush dozpel? — Jeli sze anda
Bogu dopada, ako gladnem hranu ztegu-
jemo?

*Jeli je t lo-
vno d lo mi-
loszerdnosti
gladne na-
hraniti?*

2.

Koje je drugo télovno délo miloszerdno-
sti? — Kaj szî selish, kada sedyash? — Y
jeli je to kaj teskoga sedynomu pehar hladne
vode podati? — Jeli je pako Bogu ovakov
chin drag? Zakaj? — Kaj veli Kriztush od
onoga, koj to chini?

*Jeli je t lo-
vno d lo mi-
loszerdnosti
sedyne
napajati?*

3.

Koje je trejto télovno délo miloszerdno-
sti? — Kaj potrebuju ztranzki ali putniki?
Jeli bisze tebi dopadalo, da te gdo po veliki
zimi vu hisu nepuzti? — Ali ako czelu noch

*Jeli je t lo-
vno d lo mi-
loszerdnosti
putnike na
zlan prij-
mati?*

na odpertoj czeŝti leŝati bi moral? — Kaj anda z-putniki, koji za ztan neznaju, ali z-sziromaki, koji ztana nemaju, vchiniti moramo? — Jeli ali y tate, y zlochezte lyudi pri nami naztaniti moramo? — Jeli je Bogu drago, ako postene lyudi na ztan prijemlyemo? Koga je Loth vu zpodobi dveh putnikov pri szebi naztanil? — Kak je nyega Bog po o-veh angelih zato naplatil? — Zakaj je anda Bogu drago, ako ztranzke na ztan prijemlyemo?

4.

*Jeli je télovno d lo miloszerdnosti
gole opravlyati?*

Koje je cheterto télovno d lo miloszerdnosti? — Da bi bil gol, kaj bi sz  selet? — Jeli zdravje y doztojnozt t la potrebuje, da sze opravlyamo? — Kada anda bl snyega prez obutelyi, ali prez oprave, y razterganoga vidimo, kaj moramo vchiniti? — Jeli chuti on golotu tak, kak y mi? Je on  z mesza y kervi, kak y mi? — Kaj veli Bog po Izaia-shu proroku? — Kada ti gologa vidish, kaj morash vchiniti? — Jeli je anda Bogu drago, kada gole opravlyamo? — Zakaj?

5.

*Jeli je télovno d lo miloszerdnosti
betesnike pohadyati?*

Koje je peto télovno d lo miloszerdnosti? — Kaj moramo betesnem vchiniti? — Jeszi ti kada betesen bil? — Moreli betesnik szam szebi pomochi? — Moreli sze on szam ztati, y pomoch izkati? — Koja trapiju betesnika? Kak je anda betesniku, kada nyega drugi lyudi pohadyaju? — Kaj moramo pri betesniku vchiniti, kada g  pohadyamo? — Kaj nyemu vchiniti, kaj govoriti?

6.

Koje je shezto télovno délo miloszerd-
noztí? Kaj szí bi selet, da bi bil vuznik? —
Anda szememo krivczem priliku dati pobeg-
nuti? Zakaj ne? — Kaj je bolye da krivecz,
ali da nedusni terpi? — Ne bili pako nedus-
sni terpeli, ako krivczem otajno vujti priliku
bi dali? — Koje vuznike moramo anda zku-
plyavati? — Kak moremo takaj krivczem vu
vuzi pomochi? — Moremo za nye, ako po-
holyshanye kaseju, prosziti? — Moremo nye
vu vuzi pohadyati, nye batriveti?

*Jeli jê têlo-
vno délo mi-
loszerdnoztí
vúznike zku-
plyavati?*

7.

Koje je szédmo télovno délo miloszerd-
noztí? — Jeli je chin miloszerdnoztí, kada
mertve pokapamo? — Jeli sze Bogu dopada,
kada mertve pokapamo? — Iz koje pelde to
znash pokazati? — Jeszi chul kaj od Tobia-
sha? — Kam je on z-vnogemi Izraelczi do-
zpel? — Gdo je mertva téla Izraelczev zaka-
pal? — Kakva neszrecha sze je Tobiaszu
pripetila? — Po kem je nyega Bog zvrachil?
Po chem szî je Tobiaeh ovu mîloztchu zaszlu-
sil? — Kaj je Angel rekel? — Odkud anda
to szudish, da Bogu drago je, ako mertve
pokapamo? — Ali jeli ovoga dobroga china
szebe szamo oni delnike chiniju, koji mertve
nosziyu, ali pokapaju? — Nego gdo josche?

*Jeli je têlo-
vno délo mi-
loszerdnoztí
mertve po-
kapati?*

PITANYE 3.

Koja szû dûhovna déla miloszerdnosti?

Razláganye.

1.
*Pervo dûho-
vno délo mi-
loszerdnosti*

Dûhovna déla miloszerdnosti jeszu ona, koja blisnyemu na haszen dushe szlusiju. Takaj szedem je dûhovneh dél miloszerdnosti. Pervo je: *greshnike pokarati*. Pravednem nachinom moreju szamo poglavari pokarati: ar szamo ovi imaju oblazt zapovedati. Y oni vszigdar chiniju duhovno délo miloszerdnosti, kada pokaraju, kastiguju, kajti kastiga gréshnika na pobolyshanye giblye. Nahadya sze metemtoga takaj jedno priatelzko kastiguanye, koje szamo vu krótkeh rechih paztavlyeno je, z-kojemi chlovek drugoga zbog nyegveh faling pokara. Na ov nachin more vszaki chlovek gréhe drugoga pokarati, y ove popravit; ar krotki opomenki vnogo chiniju pri chloveku. Jesush Kríztush takaj je zapovedal: *ako tvoj brat szuprot tebi gréshi, tak idi k-nyemu, y pokaraj nyega med tobum, y nyim szamem.* (Marc. 18.) Kada anda na blisnyemu kaj zloga zpasujemo, tak moramo nyega opomenuti, vendar ne iz szerditozti, nego iz lyubavi, y to na szamom. Mi sze terszimo z-vszum marlyivoztjum, da koga zdersimo, da sze vu vodu nehiti; y ovak ravno moramo opomenuti, y ako je moguचे, zdersati onoga, koj vu gréh hititi sze hoche.

2.
Drugo.

Drugo med dùhovnemí déli miloszerdnoztí je: *neznajuche vuchiti*. Znanost je veliko dobro dushe. Nigdo niti k-télovnomu niti k-duhovnomu zvelichenyu nachine potrebuвати nemre, ako ove nezna. Ovde vidite, Dragi! koje délo miloszerdnoztí pri vami zvershavaju vashi navuchitelyi, koji vasz ali vu szvetzkih, ali vu dùhovneh podvuchaju. Kak-goder anda vam sze dopada, ako vasz gdo vuchi, ovak takaj y vi kuliko moguche je, druge neznajuche vu vszem dobru podvuchati morate.

3.
Trejto.

Trejto dùhovno délo. miloszerdnoztí je. *dvojechem dobroga tolnacha, y navuka dati*: Chlovek vishe krat dvoji, jeli ovo ali ono bi vchinil, jeli nyemu ov ali on chin, ovo ali ono dugovanye bi hasznilo. Ako nyemu szamo dobroga tolnacha damo, tak vre on zna kaj hasznovito, kaj nyemu vchiniti je, y kaj zebrati mora. Metemtoga na zlo tolnacha dati, to zaizto nebi bilo délo miloszerdnoztí; ovde nasz, kak vre znate (Navuk 37. Pit. 2.) lyudzkoga gréha bi krivcze vchinili. Mi moramo anda szamo na dobro tolnacha y navuka dati. Y mi moremo szamo onda tolnacha dati, ako dugovanye razmemo; zato veli Dùh szveti: *ako pamet imash, tak odgovori bli-snyemu*. (Syr. 5.) Ar drugach vu pogibely bi sze poztavlyali, zlo tolnacha y navuka dati.

4.
Cheterto.

Cheterto dùhovno délo miloszerdnoztí je: *Saloztne razveszeliti*. Vszaka salozt dohadya od neszreche. Zkorom vszigdar pripetchaju sze neszreche y ovak nahadyaju sze takaj vszigdar saloztni. Kada anda ove saloztné ba-

trivemo, nyim na dushi razveszelenye prikərbimo, tak vchinimo pri nyimi dùhovno délo miloszerdnohti. Kakgoder pako vszaka saloht iz neszreche dohadya, ovak naztaje batrivoht iz ufanya szréche. Ovde moramo anda salohtne z-ufanyem buduchega kakvoga dobra batriveti, nyim pomoch obechati, y nyim nyihovu neszréchu od kakve bolyshe ztrani pokazati.

5.
Peto.

Peto dùhovno délo miloszerdnohti je: *Krivicze dobrovolyno terpeti*. Ovak vchinili szû Apostoli. Oni poleg pelde szvôga Gozpona y navuchitelya vsze krivicze terplyivno podnashali jeszu, y raduvali sze, da vredni bili jeszu, za ime Jesusha obshanoht terpeti. Terplyivno podnashanye krivicze vnogo haszni blisnyemu na dushi. Po tom vishe puti odztupluje on od szerditohti, y pobolyssha sze po peldi terplyivnohti. Kada anda vam, Dragi! kakva nepovolyna rech, ali zbantuvanye pripetcha sze, tak nemorate vszigdar odgovoriti, y zbantuvanye z zbantuvanyem vrachati, nego muchati, y zpametno podati sze, ovak predi mir naztal bude, y vi nad blisnyem vashem dùhovno délo miloszerdnohti vchinili budete.

6.
Shezto.

Shezto dùhovno délo miloszerdnohti je: *zbantujuchem nasz oproztiti*. Kada komu pe-neznoga dùga, ali drugoga kakvoga telovno-ga dùga opraztchamo, tak je to télovno délo miloszerdnohti. Kada pako komu zbantuvanye opraztchamo, tak je to dùhovno délo miloszerdnohti: ar ovde zbantujuchi iz szvoje dushe izbrishuje dùga, y nyegvo dushno zpoznan-ye po oproztchenyu zlehkoti sze. Mî mora-

mo ali radi, tojezt z-veszeljem Bogu y Jesu-
shu Kriztushu za lyubav, ne pako iz szile,
ali priszilenya oproztiti.

Szedmo dühovno délo miloszerdnoztí je:
za sive, y mertve Boga moliti. Po nashimo-
litvi zadobivaju sivi od Boga miloztchu, mer-
tvi pako oproztchenye szvojev vremeniteh
kastig, kak vre vu poglavju od ufanya kerzt-
chanskoga (Nàvuk 11. Pit. 2.) vam povédal
jeszem. Mi zvershavamo anda dühovno délo
miloszerdnoztí, ako za sive, y za mertve Bo-
ga molimo.

7.
Szedmo.

R a z g o v o r i.

1.

Kaj szû dühovna dèla miloszerdnoztí? —
Kaj je dühovnem nachinom dobro? — Jeli
ono kaj dushi, ali ono, kaj télu haszni? —
Kuliko je dühovneh dél miloszerdnoztí? —
Koje je pervo dühovno délo miloszerdnoztí?
Jeli sze moraju pobosni pokarati? — Gdo
more pravednem nachinom pokarati? — Gdo
more zapovédati? — Jeli kastiga szlusi za
pobolyshanye dushe? — Jeli Poglavari zver-
shavaju dühovno délo miloszerdnoztí, kada
pokaraju, ali kastigaju? — Zakaj? — Mo-
reli takaj brat brata pokarati? — Jeli opo-
menki kaj haszniju na szerdczu chloveka? —
Y kaj veli Kriztush, kaj naj vchinimo, kada
brat nash proti nam greshi? — Jeszmoli du-
sni greshnike pokarati? — Zakaj? — Kaj bi
ti vchinil, ako bi sze gdo vu vođu hititi ho-

Jeli je dū-
hovno délo
miloszerd-
noztí gresh-
noke paka-
rati?

tel? — Kaj moramo anda vchiniti, kada blisnyi nash greshiti bi hotel? —

2.

Jeli je duhovno delo miloszerdnosti neznojuche vuchiti?

Koje je drugo duhovno delo miloszerdnosti? — Gdo sze mora podvuchati? — Moremoli za zvelichenye dushe nachine poprijeti, ako ove neznamo? — Je znanozt veliko dobro dushe? — Jeli zvershavamo anda duhovno delo miloszerdnosti, kada neznojuche vuchimo? — Zakaj? — Kaj chiniju anda navuchitelyi vashi tak szvetzki, kak duhovni? Jeli sze tebi dopada, kada te gdo vuchi? — Kaj morash anda ti drugem neznojuchem vchiniti? —

3.

Jeli je duhovno delo miloszerdnosti dvojechem dobroga tolnacha y navuka dati?

Koje je trejto duhovno delo miloszerdnosti? — Kaj moramo dvojechem vchiniti? Znali chlovek vu dvojnozt kaj vchiniti ima? Ako nyemu pako dobroga tolnacha damo, buli onda znal kaj vchiniti mora? — Jeli vchinimo duhovno delo miloszerdnosti, ako dvojechemu dobroga tolnacha damo? — Zakaj? — Je to dober tolnach, ako komu na zlo navuka damo? — Chesza bi mi nasz krivcze vchinili? — Moreli on dobroga tolnacha dati, koj dugovanye szam nerazme? — Gdo more tolnacha dati? — Szmeli anda nerazumni tolnacha dati? — Zakaj ne? — Vu kakvu pogibely bi sze ovakov poztavil?

4.

Jeli je duhovno delo miloszerdnosti?

Koje je cheterto duhovno delo miloszerdnosti? — Koga moramo batriveti y razve-

czeli? — Jeli sze neszreche visheputi pripet-
chaju? — Jeli sze nahadyaju saloztni? — *saloztne
razveszeli-
ti?*
Kada anda ove saloztne razveszelimo, kaj
chinimq nyim na dushi? — Odkud dohadya
batrivozt dushe? — Ako nikakvo ufanye bu-
dutchega dobra nemash, jeszi ti obatriven?
Zchem moramo anda saloztne razveszeliti? —

5.

Koje je peto dühovno délo miloszerdno-
zti? — Kak moramo krivicze podnashati? — *Jeli je dühov-
no délo mi-
loszerdnosti
krivicze do-
brovolyno
terpeti?*
Jeli je Apostolom pravo vchinyeno, da nye
vszigde preganyali jeszu? — Y kak szú oni
ovu kriviczu terpeli? — Po chiji peldi zbu-
dili szú sze Apostoli na terplyivnozt? — Je-
li to haszni dushi blisnyega, ako on vidi, da
mi krivicze dobrovolyno podnashamo? — Bi-
li tulike szvadye nahadyale sze, ako pri vno-
gi kriviczi bi muchali, y ovu mirno bi terpe-
li? — Ako anda gdo z-zlocheztum rechjum
ali z-chinom tebe zbantuje, kak sze morash
zadersavati?

6.

Koje je shezto duhovno délo miloszerd-
nozt? — Komu moramo oproztiti? — *Jeli je dühov-
no délo mi-
loszerdnosti
zbantuju-
chem nasz
opruschati?*
Jeli sze nahadyaju szamo penezni dűgi? — Jeli
ne on takaj nash dusnik, koj nasz zbantuje?
Kada anda komu peneznoga dűga oprascha-
mo, kakov je to chin miloszerdnosti? —
Dűhovni? — Ako pako komu duga zbantu-
vanya opraschamo, kakvo je to délo milo-
szerdnosti? — Kak moramo pako zbantuju-
chem oproztiti? — Iz szile, ali iz priszilenya?
Y komu za lyubav moramo zbantujuchem nasz

opraschati? — Gdo oprascha nam gréhe nashé? —

7.

Jeli je dúkovno délo miloszerdnosti za sive y mertve Boga moliti?

Koje je szèdmo dúhovno délo miloszerdnosti? — Za koga szmò dusni moliti? — Kaj zadobivaju sivi po nashi molitvi? — Kaj zadobivaju mertvi po nashi molitvi? — Zakaj je anda dúhovno délo miloszerdnosti za sive y za mertve Boga moliti?

I. Dok ànchanýe Nàvuka.

Ezekiash belesen od proroka Izaiasha pohadya sze.

Ezekiash bil je jeden zmed pobosneh kralyev Júde. Vsze, kaj nyemu izrucheno lyudztvo od pravoga Boga odvernuti bi moglo, zkerblyivo je odvrachal y preprechil. Iztu brunchenu kachu, koja vù vrémenu Mojsesha podignyena bila je, da od ognenih kach vgrisnyene Izraelcze vu puztchini zvrachi, porushil je on; kajti ona vezda na bolvanztvo vnoge genula je. Vuzmenoga szvetka, kojega szvetechnost vre zdavna obvershavalà sze néje, obvershaval je on zopet z-najveks¹ um szvetechnostjum. Vnogi od nyegve pelde genyeni bili szû, da pravomu Bogu vklanyali sze, y szami bolvane, y nyim alduvana mezta porushili jeszu.

Vezda na jedenput vchinyeno je hilo, da ov pobosni kraly na szmert obetesal je. Vu ovi priliki pohodil je nyega Izaiash prorok, vu imenu Bosjem: *Vchini reda vu hisi tvoji; ar ti budesh vumerl, y ne dugo si vel vishe.* (Isai. 38.) Kak jako preztrashil sze je Eze-

kiash nad ovem nenadjanem glaszom! Merzli pot prehadyal je vsze kotrige nyegve, y ztizka y ztrah napunil je dushu nyegvu. Metemtoga chez kratek chasz podignula sze je dusha nyegva k-Bogu, y on plachuchi je molil: *Gozpone! proszim tebe, jako te proszim, zpomeni sze; kajti z-vszum pravichnoztjum, y z-zvershenem szerdczem pred tobum hodil, y vsza vchinil jeshem, kaj tebi dopadno bilo je, zdersi josche nekuliko let moje sivlenye, da josche duse dobro na zemlyi vchiniti morem.* Po oveh szuzah y goruchi molitvi Bog genul sze je na pomiluvanye y miloszerdnozt, y poszluhnul je nyega. Izaiash vre bil je vu odhotku pol dvorischa preshel, ovde zapovedal je nyemu Bog, da sze josche jedenkrat k-kralyu naj poverne, y da mu naj pové, da Gozpon, Bog nyegvoga Otcza Davida, molitvu nyegvu poszluhnul, szuze nyegve videl je, y da k-sivlenyu nyegvem josche petnaizt lét pridati hoche. Izaiash zpunil je zapoved Bosju, y nazveztil je Kralyu, da nazkorom zopet ozdravil bude. Na znamenye, da Bog nyemu ovu miloztchu vu iztini ohechal je, vchinil je Bog na proshnyu Proroka jedno nechujeno y nezredno chudo; on puztil je najmre szenczu od Szunchenicze Akazove za deszet gradushev iliti potezajev, koje vre preshla je bila, zopet povernuti sze. Onda zapovedal je Izaiash da sze nyemu flaster od fig na rane najpoztavi. Ovo vchinyeno je, y Ezekiasz ozdravil je.

Néli, dragi! ovo bilo je jedno hasznovito pohadyanye betesnika? ar zakaj pohodil je Izaiash Kralya? Jeli morebiti da nyemu pripové, kaj chez vréme nyegvoga betega ovde ali onde vu orszagu pripetilo sze je, da nyemu pogihely szmertí zataji, y nyega z-praznem ufanyem buduchega ozdravljenja obatrive? Ali da nyemu vréme prekrati? Ne zaizto! nego on doshel je kakti szluga Gozponov kakti priately, da nyemu szmert nazvezti, y doshel je malo potlam zopet, da nyega oba-

trive, da nyemu pri ozdravlenu velikochu dobrochintva vszamoğuchega Boga napervoztavi, nyega na ztalnozt vu dobrom zbudi, y nyegvu pravichnozt y krépozt bolye vtemelyi. Ovo naj bude takaj nash Czily, kada betesne pohadyamo. Nigdar nyim pogibely pribli-savajuche szmerti nezatajimo, nego po zpametneh nagovorih nye volyi Bosanzki povdane chinimo! Terszimo sze nye vputiti, da betega szvoga vu dùhu pokore y zadovolyschine primeju, y da szamo na tuliko ozdraviti szî naj seliju, na kuliko ozdravljenje na chazt Bosju, y zvelichenye dushe nyihove szlusi. Amen.

II. Dokànychanye Nàvuka.

*Tabitha od Petra na novo sivlenye prebudi
sze.*

Kak vugodno je pripetchenye, koje jednoch vu Joppe z-jednum pobosnum y dobrotivnum kerztcheniczum vchinyeno je. Od maloga, kaj nyoj Gozpon dal y blagoszlovil je, od vrémena do vrémena delila je ona vnoga y obilna almustva. Ona opravlyala je gole, ona nahranila je gladne, ona napajala je sedyne, ona dvorila je betesne, z-réchjum, ona bila je prava mati sziromaskeh. Kakvo anda chudo, ako y ovi nyu kakti szvoju dobrochiniteliczu iz pravoga szerdcza lyubili jeszu? Vchinyeno je pako, da ova sena jako je obetesala; o! kulika salozt napunila je szerdcza vszeh oveh sziromakov! Plach y javkanye chulo sze je po vszeh vuliczah! ali zapztuny: Bogu dopadalo sze je ovu pobosnu senu iz ovoga szvéta vzeti; y vezda szî miszlite, Dragi! ako morete, onu salozt, onoga kricha, onoga placha, z-

kojem sziromaki ovi vu hisu nyenu doshli, y pokojnu ovu oplakali jeszu.

Vu vrémenu ovem pripetilo sze je, da Peter nedalko od Joppe bil je. Taki poshilyali szû kerztcheniki od ovud k-nyemu, y dali szû gâ prosziti, da bi doshel. Peter odpravil sze je, y doshel vu Joppe vu hisu pobosne Tabithe. Vsze vdove, y oztavlene szirote ztale szû okolo Apostola, plakale sze, y kazale nyemu oprave y halye, koje nyim Tabitha napravila je, y pripovédali szû vsze ono dobro, koje negda od nye prijeli, y vsivali sze jeszu. Peter mirno je vsze poszluhnul, y rekel nyim, da szamo iz palache naj odztupiju, gde mertva Tabitha lesala je. Poklamkam ovi bi bili odztupili, tak hitil sze je Apostol na kolena, y je molil, ter prez dvojmbje molili szû takaj oni sziromaski Boga, da nyim ovu dobrochinitelyiczu nazad poverne. Chez kratek chasz obernul sze je Peter k-mertvomtu télu, govorechi: Tabitha, ztani sze! (Actor. 9.) Y nut chudo! taki odperla je Tabitha ochi szvoje, pogledela Petra, y pochela sze zdigavati. Peter podal je nyoj ruku, pomogel nyoj zdignuti sze, y dozval vdove y szirote, ter z-oszupnenyem y z-veszeljem chul sze je glasz po czelem varashu: pobosna Tabitha, mati sziromaskeh zopet sive, moch Jesusha po Petru nyu zopet od vertveh je prebudila.

Ne dvojim, Dragi! da vi vu ovem vugodnem pripetchenyu plachu dobrochinzstva nebi zpoznali, y da nebi prevideli, kak Bogudopadni, y za nasz plache vrédni chin davanye almustva je, ter szudim, da vishe zrokov vam napervodonashati nè potrébno, da vasz na zvershavanye ovoga déla miloszerdnosti zbudim? Ne stimam, da szerdcza vasha tak tverda bi bila, da ovo pripovédanye vasz nebi genulo, da y vi vu buduchem vu zpodobnem chinu onu pobosnu y dobrotivnu Tabithu nebi naszledovali. — O! naszledujte ovu miloztivnu y

miloszerdnu senu, budite dobrotivni proti sziromaskem y potrebnem, vtishite nyihovoga glada, vgasnite nyihovu sedyu, primite nye vu ztan vash, opravlyajte golo télo nyihovo, pohadyajte betesne, odkuplyevajte po proshni vashi vuznike, dapache niti iz izteh mertveh najte sze zpozabiti, pomorite nye pokapati, z-rechjüm vchinite blisnyemu vašemu dobro, kuliko mórete. Ako vnogo imate, tak y vishe dajte, imate malo, tak y ono malo, kaj nyim dali budete, z-veszelyem dajte, y o! koja obilna placha vash chakala bude!? Kada vre na kraju groba ztali budete, tak molitva sziromaskeh iz neba vam sívlenye zproszila bude; y ako to ne, tak buduche sívlenye vasha vekivechna placha vu nebü bude. Jesush Kriztush bude vash na sívlenye blasene nevmetelnozti zbudil. Amen.

III. Dokànychanye Nàvuka.

Zroki, iz kojeh onem, koji nash sbantuju dragovolyno oproztili moramo.

Kak oszebujni jeszu zroki, Dragi! koji nash genuti moraju, da onem, koji nash zbantuju, rad oproztimo! ar ovo oproztchenye zapováda nam Bog, ovo vuchi nash pelda Jesusha Kriztushä, ovo potrebuje od nash nashe laztovito Zvelichenye dushe nashe. *Ja velim vam, chujte rechi Bosje: ja velim vam, lyubite nepriatelye vaše, vchinite dobro onem, koji vash odurjavaju, molete za one, koji vash preganyaju.* (Matth. 5.) Poglejtena obchinzku lyubav Otcza vashega, koj na nebu je, y naszledujte nyega, kuliko moguche je, da nyegva vrédna detcza budete. *On puzti szuncze szvoje zverhu dobreh y zlochezteh izhadyati, y desdya puzti on zver-*

hu pravichneh y krivichneh padati. (Ibid. v. 45.) Ovak y vi szerdcza vasha nikomu najte zapreti; priatelyom y nepriatelyom naj bude ovo odperto y nagnyeno; vszem naj dobro hoche, y dobro vchini.

Ali josche vnogo holve mora nasz pelda Jesusha Kriztusha zbuditi, da nashem nepriatelyom y zbantujuchem oproztimo. Poglejte na Kris, y premishlyavajte onoga, koj na ovom pribit viszi! Chujte kricha sidovzkoga zpravischa, halabuku Farizeushev, blaznozti Vojnikov! Chujte ali takaj, kak po prelevanyu kervi vre chizto oszlubljeni Odkupitely szvoje zadnye jakozti pobira, y z-vmirajuchemj vuztmi josche Otcza moli y proszi. *Otecz!* tvoja zapoved je zversheno zpunyaena, moj poszel odkuplenya je dovershen, zadovolyno je vchinyeno tvojoj praviczi, ja vumiram. Neizkrati tvojemu vumirajuchemu szinu, za koja te josche pred szvojem zadnym zdehnenyem proszi. *Otecz!* hiti oko tvoje miloszerdnosti na pregonitelye, szudcze y razpinyajuche mene; nezpomeni sze iz obshanoztih, z-kojem szina tvojega ozkrunili jeszu. *Oprozti nyim*, dopuzti, da vu mojih ranah, koje meni iz hmanyochy zavdali jeszu, miloztchu, y vu moji kervi, koju kakti lyudomorczi prelejali jeszu, szvoje ochiztchavanye najdeju. *O Otecz!* ja vumiram, y z-vumirajuchemi vuztmi krichim k-tebi: *oprozti nyim, ar neznaju, kaj chiniju.* (Luc. 18.) O pelda, Dragi! koja takaj kakti pechina tvrda szerdcza na naszleduvanye genuti mora.

Zadnich kak jako je z-oproztchenyem zbantuvanyih blisnyemu nashe zvelichenye zjedinyeno? Ar, da sze zvelichimo, tak potrebno je, da oproztchenye gréhov zadobimo; ovo zadobimo pako szamo, ako y mi onem oproztimo, koji nasz zbantuvali jeszu, *Opraztchajte, tak y vam oproztilo sze bude*, veli nash bosanzki zapovednik. (Luc. 6.) *Ako vi lyudem oproztite gréhe nyihove, tak y vam Otecz vash nebezki oprozil bude.* —

Ako poko'vi lyudem neoproztite, tak y Otecz vash vashhe grèhe vam oproztil nebude. (Matth. 6.) Vre pako' Dragi! kuliko puti zbantuvali szmò mi Boga nashega! mi proszimo zato vszaki dan nyega za oproztchenye; y ovo on nam podelil bude, kak berse y mi onem oproztimo, koji' nasz zbantuvali jeszu. Opraztchamo mi, tak nam opraztcha y Bog; neopraztchamo mi, o! tak prazno je vsze ufanye nashe, da pri Bogu y kada oproztchenye grèhov nasheh nashli budemo.

Pri nami je anda, Dragi! kaj szê zebrati hochemo, poleg nashega zadersavanya baratal bude Bog takaj znami. Proszim anda vash, oproztite. Zpomenite sze visheputi iz zapovédi Gozponove, koj nam y izte nepriatelye lyubiti zapovéda. Poglejmo visheputi na razpetoga Zvelichitelya nashega, kak vumirajuchi josche za szvoje nepriatelye za mîloztchu proszil je, y opraztchajte iz szerdcz bratu vashemu, da ovak y vi od Gozpona oproztchenye zadobiti vredni budete. Amen.

P a z k a.

Nàvuk od chetireh poszlednyih Chloveka, koj poleg reda Katekismusha vezda szledeti bi moral, vre chizto vu Oazmem y deszetom Nàvuku od szèdmoga y dvanàiztoga kotriga Vére dovershen je.

P R I D A V E K

o d

**n a j o b c h i n z k e s h e h y n a j p o t r è b n e -
s h e h**

N à v u k o v

**V é r e k e r z t c h a n z k o - K a t h o -
l i c h a n z k e .**

I. PONAFLANYE NÀVUKA.

*Od Vére vu obchinzkom, y nyemih
sviralischih.*

PITANYE 1

Vu chem postavlyena je véra vu obchinzkom?

Razláganye.

Vre, Dragi! do vezda po malo vam vsza napervodoneszel jeszem, koja véruvati y vchiniti morate, da Boga vklanyati sze, y zvelichiti sze morete. Selek bi, da vam neizbriszlyivo vsza vu pameti bi bila oztala. Metemtoga, morebiti vre vnoge, morebiti takaj najobchinzkeshe y najoszebujneshe Nàvuke Vére kerztchanzko - katholichanzke pozabili jezte; ja anda ove ponoviti hochu, da ovak vu dushi vashe bolye zakoreniju sze.

Véra vu obchinzkom postavlyena je vu ^{1.} *Vu chem postavlyena je véra vu obchinzkom.*
zpoznanju, kak y vu nachinu Boga postuvati, y nyemu vklanyati sze. Boga postuvati znamenuje, nyegvem zvershenoztjam prizpodobno vchiniti. Ovak postujemo mi Boga, ako vu nyega vérujemo; kajti po tom nyegvoj mudrozti y iztinitozti prizpodobno chinimo. Mi postujemo Boga, ako vu nyega sze

ufamo, ali nyega zazavamo; kajti po tom nyegvoj vszamoguchnozti, nyegvoj dobrotivnozti proti nam, y nyegvoj vérnzti prizpodobno chinimo. Mi postujemo Boga, ako nyega zverhu vszega lyubimo; kajti po tom nyegvoj najvekshoj dobroti, koju on vu szebi ima, prizpodobno chinimo. Mi postujemo Boga, ako sze nyega bojimo; kajti po tom nyegvoj vszojznanozti, szvétozti y praviczti prizpodobno chinimo. Mi postujemo Boga, ako nyemu pokorni jeszmo; kajti po tom nyegvomu najvisheshemu ladanyu prizpodobno chinimo. Mi postujemo Boga, ako sze nyegvoj szvetoj volyi povdamo; kajti po tom nyegvoj pravéduozti prizpodobno chinimo.

2.

Kaj naravzka y kaj ochituvana véra je.

Zpoznanye Boga, y razluchneh dusnoztih proti nyemu, koje po szamem razumu zadobiti bi mogli, zove sze *véra naravzka*. Zpoznanye pako Boga, y razluchneh dusnoztih proti nyemu, koje po bosanzkeh ochituvanyih zadobimo, zove sze *véra ochituvana*.

3.

Véra naravzka nahadya sze.

Razum chlovechanzki more po pazlyivem premishlavanyu narave, ali ztvarih vnoga od Boga y dusnoztih proti nyemu zpoznati. On more iz nazochnozti ztvarih Bosju vszamoguchnozt, iz reda ztvarih nyegvu mudrozt, iz zdersavanya ztvarih nyegvu providnozt, iz haszni, koju ztvari donashaju, nyegvu dobrotu, iz nemira dushnoga zpoznanya, koje takaj pri vszakoj hmanyochi chloveka trapi, y iz mira dushnoga zpoznanya, koj pri otajnoj krepozti takaj razveszeluje, nyegvu pravichnozt, y vnoge iz oveh za nasz dohadajuche dusnozt zpoznati. Véra naravzka anda nahadya sze.

Metemtoga veksha ztran lyudih za gluboka razmishlyavanya niti prikladnozt niti vremena nema; malo anda lyudih po szvojem lastovitem razumu znanost Vére naravzke szebi bi prizkerbeli. Zvun toga nahadyaju sze josche vnogo zevszemi oszebujne iztine, koje z-szamem rozumom niti jedenput zezvedeti nemreju sze; kak v. p. nachin z-zbantuvanem Bogom pomiriti sze, nachin zvunzke szlusbe Bosje, zkrovnozt preszvetoga Trojztva, zkrovnozt vtelovlenya druge bosanzke pershone, zkrovnozt poszvetchenya po Dùhu szvetom, nahadyanye izhodnoga gréha, y druge zpodobne k-zvelichenyu potrebne iztine. Odkud anda szledi, da ochituvana véra na zvelichenye potrebna je.

4.
Véra ochituvana je nam za vekivechno blazenstvo potrebna.

Bog y zaizto nashoj szlabochi po ochituvanyu doshel je na pomoch. Ochituvanya vchinjena szû vu razluchnih vremenih. Navlaztito vchinil je Bog ochituvanya po Mojseshu, y po prorokih, po Jesushu Kriztushu y po Apostolih. Ali takaj vre pred Mojseshem ochituvaj sze je Bog vszakojachkem pobosnem lyudem, najmre nashem pervem roditelyom kak y Noemu, Abrahamu y Jakobu. Zadnich govoril je Bog po szvojem szinu z-nami, y ochituvaj je nam nove zkrovnozti, jednoga novoga y zvershenoga nachina Boga postuvati, koj nachin zato *kerztchanzka véra oziya sze*. On szvoju rech potverdil je z-chudochintvi tak, da nad iztinum jedne ochituvane vére niti dvojiti nemremo.

5.
Véra ochituvana nahadya sze.

Jeden Gozpon nachina szvôga postuvanya zato prepishuje, da nyega poleg nyegve volye postujemo. Kajti Bog szvoje zvershenozti, y

6.
Czily vére ochituvane.

nachina nyega postuvati ochituval je, tak imal je za czily szvoje postenye. On takaj drugoga bolshega czilya né mogel imati; ar ni-kaj ne bolshega kak Bog szam. Czily vére ochituvane je anda postenye Bosje.

R a z g o v o r i.

1.

*Vu chem
ztoji véra?*

Vu chem ztoji véra? — Kaj znamenuje Boga postuvati? — V. p. ti zpoznajesh Boga kakti mudroga y iztinitoga, ter vendar nyemu nevérujesh, jeli ti ovde nyega postujesh? — Jeli da Boga postujemo, zadozta da nyegve zvershenozti zpoznamo? — Jeli nemoramo takaj nyegvem zvershenoztjam prizpodobno vchiniti? — Kaj znamenuje anda Boga postuvati? — Kojem zvershenoztjam Bosjem chinimo prizpodobno kada Bogu verujemo? — Jeli postujemo anda Boga, kada vu nyega verujemo? — Zakaj? — Kojem zvershenoztjam Bosjem chinimo prizpodobno, kada vu Boga sze ufamo? — Jeli postujemo anda Boga, kada vu nyega sze ufamo? — Zakaj? — Kojoj zvershenozti Bosjoj chinimo prizpodobno, kada Boga lyubimo? — Jeli postujemo Boga, kada nyega lyubimo? — Zakaj? — Kojem zvershenoztjam Bosjem chinimo prizpodobno, kada Boga sze bojimo? — Jeli postujemo Boga: kada sze nyega bojimo? — Zakaj? — Kojoj zvershenozti Bosjoj chinimo prizpodobno, kada Bogu pokorni

jeszmo? — Jeli postujemo Boga, kada nyemu pokorní jeszmo? — Zakaj? — Y kada sze volyi Bosjoj povdajemo, kojoj Bosjoj zver-shenozti chinimo onda prizpodobno? — Jeli postujemo Boga, kada sze nyegvi szveti volyi povdavamo? — Zakaj? —

2.

Kak sze zove zpoznanye Boga y vsza-
koverztnech dusnoztih proti nyemu, koje po
szamem razumu zadobivamo? — Kaj je anda
véra naravzka? — Kak sze zove pako zpo-
znanye Boga y dusnoztih proti nyemu, koje
po bosanzkem ochituvanyu zadobivamo? —
Kaj je anda véra ochituvana?

*Kaj je na-
ravzka, y,
kaj je véra
ochituvana?*

3.

Odkud more razum nash vszamoguch-
nozt Bosanzku zpoznati? — Jeli sze ne na-
hadyaju neizbrojene ztvari? — Odkud more
razum nash neizmernu mudrozt Bosanzku
zpoznati? — Jeli né najlepshi red med ztvar-
mi? — Odkud more razum nash najvekshu
providnozt Bosju zpoznati? — Jeli ne zder-
savaju sze, ravnaju sze kak naj lepshe vsze
ztvari? — Odkud more razum nash najvekshu
dobrotu Bosju proti nam zpoznati? — Jeli
ztvari nedonashaju nam haszen? — Odkud
more razum nash najvisheshe ladanye Bosje
zverhu vszeh ztvarih zpoznati — Y kada ti
vu zkrovnom zlo chinish, jeli chutish onda
mira? — Kaj chutish pako, kada dobro chi-
nish? — Bili ti mira ali nemira dushnoga
zpoznanya chutil, ako pravichnoga szudcza
nebi bilo? — Odkud zna anda razum nash,

*Jeli sze na-
hadya véra
naravzka?*

da pravichen szudecz nahadya sze? — Moreli anda razum nash vnoga od Boga, y od dusnoztih proti nyemu zpoznati? — Jeli sze anda nahadya jedna naravzka véra? — Zakaj? —

4.

*Jeli je véra
ochituvana
na zveliche-
nye potre-
bna?*

Jeli ima veksha ztran lyudih za globoka razmishlyavanya vreme y prikadnozt? — Bili anda vnogi lyudi po szvojem razumu znanozt naravzke vére zadobili? — Zakaj ne? — Y moreli chlovek z-szajem razumom nachina znajti z-zbantovanem Bogom pomiriti sze? — Ali moreli on znajti, koj nachin zvunzke szlusbe Bosje Bogu dopada sze? — Moreli chlovek takaj z-szajem razumom zkrovnozt preszvetoga Trojztva, — vtelovlenye szina Bosanzkoga, — nahadyanye izhodnoga gréha, — zkrovnozt miloztche y poszvetchenya zpoznati? Jeli neszu ove zezséma oszebujne iztine na zvelichenye potrebné? — Jeli je anda véra ochituvana potrebna na zvelichenye? — Zakaj?

5.

*Jeli sze ve-
ra ochitu-
vana naha-
dya?*

Je ali Bog nashoj szlabochi po véri ochituvani na pomoch doshel? — Jeli szú vu razluchneh vremenih ochituvanya vchinye-na? — Po kem je Bog navlaztito ochituvanya vchinil? — Jeli je Bog y pred Mojseshem szebe vszakojachkem pobosnem lyudem ochituval? — Kojem? — Po kem je pako Bog zadnich z-nami govoril? — Kak sze zove véra, koju nam Bog po Jesushu Kriztushu ochituval je? — Y po chem je Bog szvoju rech podtverdil? — Moremoli

nad iztinítóztjum. Bosanzkoga ochituvanya dvojiti? — Zakaj ne? —

6.

Zakaj prepishuje jeden Gozpon nachina szvôga postuvanya? — Zbog kojega Czilya je anda Bog nachina szvôga postuvanya ochituval? — Gdo je zevszema muder, y szvét? — Jeliima Bog vu vszeh szvojevchih naj bolshega czilya? — Zakaj? — Moreli kaj bolshega nahadyati sze od Boga izto-ga? — Moreli koj bolshi czily biti, kak po-stenye Boga? — Koj je czily vére ochitu-vane?

Koj je czily vére ochitu-vane?

PITANYE 3.

Koju haszen imaju lyudi iz vere?

Razlâgunye.

Nigdo nemre dvojiti, da nam véra ochituvana vekivechno blasentzvo prizkerbi; ar Bog tak vu ztarech, kak y vu novem zakonu obechal je vekivechno blasentzvo onem, koji rech nyegvu obdersavali búdu. Ali vszaki ne previdi, kak véra nasz y vremenitem nachinom blasene chini. Ovo vezda pokazati hochu. Nikaj nechini chloveka szrechneshega na szvétu, kak zadovolynozt. Kak pomiluvanya vrédni jeszu velikashi, bogatushi y premoguchi, kada z-szvojem ztalishem nezado-

1.
Chlovek vrémenitem nachinom je blasen ako z-szvojem ztalishem zadovolyn je.

volyni jeszu. Iz druge ztrani, premiszlimo szamo szromaskoga polyodelaveza, kak radoztno y zadovolyno sive on pri falatcheczu chernoga kruha, kajti z-szvojem ztalishem zadovolynen je.

2. *Véra vuchi* *da Bog szve-* *ta, y vsza* *pripetchenya* *vu ovom* *ravna.* Véra vuchi, da Bog czéloga szvéta ravna. *Tvoja providnozt, o Otecz! vsza ravna,* (Sap. 14.) Ona vuchi, da Bog y za najmen-she ztvári zkerbi. *Poglejte, veli Kriztush: pticze nebezke, da neséju, niti senyu, niti zpravljaju vu staglye, ter Otecz vash nebezki hrani nys. — Premiazlite litiume polyzke, kak raztú: nedelaju, niti predeju. Velim pako vam: da niti Shalomon, vu vszi diki szvojoj nebil opravlyen, kak jedno zmed oveh. (Matth. 6.) Ako anda Bog za pticze, y za travu zkerbi, kuliko vno go bolye nebude on zkerbel za najprestimanisha ztvorenya szvéta, za lyudi. Véra vuchi, da Bog vsze dogadyaje lyudih y pripetchenya szvéta ravna. Dogodyaj je ono, kaj sze chloveku vu nyegvem sivlenyu pripeti. Vre veli pako Kriztush: izti lászi glave vashe prebrojeni jeszu; — niti jeden lász iz glave vashe opazti more. Kaj je pako menshega od lásza? Ako anda Bog lászi chloveka pod zkerbjum szvojum ima, tak ztem bolye dogodyaje lyudih ravnal bude.*

3. *Véra chini* *nasz z-nashem* *z-talishem* *zadovolynne* *vchiniti.* Neli iztina, moja Detcza! vi z vashem ztalishem zadovolyni jezte? Ter zakaj zté zadovolyni? Kajti najmre vashe Roditelye imate, koji na vasz paziju, vam hranu, opravu ztana prikerbiju. Jeli Bog ne moguchneshi y dobro-

tivneshi od vasheh roditelyov? Jeli né Bog otecz vszeh lyudih? Ako anda premiszlimo, kak nash véra vuchi, da Bog vsze, takaj najmenshe ztrani szvéta, y vsza pripetchenya oveh ravna, kulika zadovolynozt mora nash napuniti?

Premiszlimo nadalye zapovédi Bosje, kak jako povekshavaju ove vrémenito blasenztvo nashe. Zapovedi Bosje povekshavaju vreme-
nito blasenztvo drustva lyudih vu obchinzkom. Nahadyaju sze vszakojachka drustva chlovechanzka vu szvétu. Vszako drustvo ima szvoje poglavare. Poglavari jeszu poztavlyeni, da vrémenito blasenztvo chlovechanzkoga drustva prizkerbiju y zdersavaju. Kada anda poglavarom pokorni jeszmo, tak vremenitem nachinom szréchno siveti, mirni y szegurni bití moremo. Nut ovu pokornozt povekshavaju zapovedi Bosje; pokedob cheterta zapovéd ne szamo detczy proti roditelyom, nego y podlosnikom proti szvojem poglavarom pokornozt zapováda.

4.
Zapovédi Bosje povekshavaju vrémenito blasenztvo lyudih vu obchinzkom.

Zapovédi Bosje povekshavaju takaj vrémenitu szréchu vszakoga chloveka zoszeb. Kojá dobra zpadaju k-vrémeniti szréchi chloveka? Néli iztina, sivlenye, laztovitozt y postenye? Nut zapovédi Bosje szegurne nash chiniju nashega sivlenya; ar peta zapoved veli: *ne umori*. Zapovédi Bosje szegurnu chiniju nashu laztovitozt; ar szedma zapovéd veli: *ne kradi*. Zapovedi Bosje szegurne chiniju nashe postenye; ar oszma zapovéd veli: *ne govori krivo szvedchanztvo szuprot blisnyemu tvojemu*. Takaj zviralischa tulikeh vrémeniteh neszrech po zapovedih Bos-

5.
Zapovédi Bosje povekshavaju vrémenitu szréchu vszakoga chloveka zoszeb.

jih preprechiju sze. Ova zviralischa jeszu nasha hman poselenya. Ova nasz giblyeju, da drugomu skodimo, ali nasz zdersiju, da drugomu bi haszneli. Vre pako zapovedi Bosje dersiju vu redu nasha poselenya; ar deveta y deszeta zapoved veli: *neposeli sene blisnyega tvojega, naposeli blago, niti nika-kvu ztvar blisnyega tvôga.*

Razgovori.

1.

*Jeli szmô
vremenitem
nachinom
szréchni ka-
da z-nashem
ztalishem
zadovolyni
jeszmo?*

Koju haszen imaju lyudi iz vére? — Kaj je Bog onem obechal, koji zapovedi nyegve obdersavali budu? — Zakaj velish anda, da nasz véra vekoma szrechne chini? — Ali jeli nasz vera y vrémenitem, nachinom szréchne chini? Jeli je premoguchi szréchen, kada on z-szvojem ztalishem nezadovolynen je? — Ako vsza na szvetu imamo, ter vendar nezadovolyni jeszmo, jeszmo mi szréchni? — Jeszi ti szromaske polyodelavcze videl, jeszi ti pri nyih vpamet vzel, da vesheli jeszu? — Gdo jeszrechnesshi, vesheli Polyodelavczy, ali nezadovolyna Gospoda? — Jeli siveju szromaski polyodelavczy vugudno y zmosno? — Z-chem szû pako zadovolyni? —

2.

*Kaj vuchi
nasz véra
od provid-
nozi Bosje?*

Kaj vuchi nasz véra od providnozi Bosje? — Gdo ravna szvéta? — Y kaj vuchi nasz véra od najmenshih ztrankih szvéta? — Od koga obzkerblyuju sze? — Kaj veli Kri-

ztush od Pticz nebezkeh? — Jeli szejú ali senju? — Gdo nye hrani? — Kaj veli Kriztush od liliumih polyzkih? — Gdo je lepshe opravlyen, Shalomon ali ovi? — Jeli predú y delaju? — Gdo nye opravlya? — Kaj vuchi nasz véra od chlovechanzkeh dogodyajih? — Gdo ove ravna? — Jeli ti znash broja laszih tvojehe? — Jeli je nye gdo drugi prebrojil? Kaj veli Kriztush od laszih glave nashe? — Zakaj vuchi anda véra da Bog nashe dogadyaje ravna? —

3.

Jeli zkerbish ti vezda za tvojú hranu, *Jeli chini nasz véra z-nashem ztalishem zadovolnye?* opravu ali ztan? — Gdo zkerbi za te doklam vekshi zraztesh? — Jeli sivesh vezda mirno y zadovolyno? — Zakaj? — Je Bog moguch-neshi y dobrotivneshi, kak tvoji roditelyi? — Gdo je otecz vszeh lyudih? — Kaj vuchi nasz véra od providnoztí Bosje? — Jeli chini nasz véra z-nashem ztalishem zadovolnye? — Zakaj? —

4.

Jeli zadersava véra vu szebi zapovédi Bosje? — Jeli povekshavaju zapovedi Bosje vrémenitu szréchu razluchneh drustvich chlovechanzkih? — Jeli nahadyaju sze razluchna drustva chlovechanzka? — — Jeli puki nemske zemlye nevchiniju drustvo? — Ali jeli magyazki puki nechiniyu zopet drugò drustvo? — Jeszu ova drustva prez poglavarov? — Y kchemu szú poglavari? — Da szvoje podlosnike neszrechne vchiniju? — Ako anda poglavazrtvu pokorni jeszmo: jeszmoli onda vrémenitem nachinom szré-

Jeli povekshavaju zapovedi Bosje vrémenitu szréchu drustva chlovechanzkoga vu obchin-zkom?

chni? — Zakaj? — Jeli cheterta zapovéd Bosja szamo na roditye y detczu zpada? — Jeli zapovedi Bosje povekshavaju pokornozt? — Zakaj povekshavaju anda zapovedi Bosje vrémenitu szrechu razluchneh drustvih chlo-vechanzkeh? —

5.

Jeli povekshavaju zapovédi Bosje vrémenitu szrechu vszakoga chloveka zoszeb?

Koja spadaju na vrémenitu szrechu chlo-veka? — Jeszmoli prez sivlenya, laztovitozti, postenya vremenito szrechni? — Jeli pako zapovedi Bosje nam szegurno chiniju nashe sivlenye? — Zakaj? — Kaj veli peta zapoved? — Jeli zapovedi Bosje szegurnu chiniju nashu laztovitozt, nashega imetka? — Zakaj? — Kaj veli szedma zapoved? — Jeli zapovedi Bosje szegurno chiniju nashe postenye, Zakaj? Kaj veli oszma zapovéd? — Y koja szù zviralischa tulikoga vrémenitoga zla? — Bili gdo komu kaj vkral, ako hman poselenya za penezi nebi bila? — Bili tulika zla nahadyala sze, ako-zlocheztih poseleny nebi bilo? — Jeli pako zapovedi Bosje dersiju nasha poselenya vu redu? — Zakaj? — Koj zapovedi veliju: neposelyi? —

PITANYE 3.

Koja szû zviralischa vére ochituvane?

Razláganye.

Pervo zviralische vére ochituvane je ^{1.} *Pervo zviralische bosanske ochituvane vére je szveto pismo?* szveto Pismo, ar Bog dal je réch szvoju po szvéteh lyudih piszati. On nyim je na pamet donashal, kaj piszati imaju. Nut zкупзправlyanye oneh knig, koje iz nadehnennya Dùha szvetoga od szveteih lyudih popiszane jeszu, zove sze *szveto Pismo*, y oni lyudi, koji po nadehnenyu Bosjem piszali jeszu, zoveju sze *Szveti Piszczí*. Bog rech szvoju ne dal na jedenput, ali po jednom piszczu, nego vsze malo y po malo, y po razluchneh piszczih popiszati.

Szvétoга Piszma poglaviteshe ztrani ^{2.} *Poglaviteshe ztrani sz. Piszma, y piszczev ztaroga zakona.* jeszu dvé, najmre ztari y novi zakon. Ona, koja pred dosheztkom Jesusha po bosanskem nadehnenyu popiszana jeszu, zovû sze knige *ztaroga zakona*. Knige pako, koje po dosheztku Kriztusha od apostolov y Evangelistih po nadehnenyu Bosjem popisane jeszu, zoveju sze *novi zakon*. Pervi zmed vszeh Piszczev hil je Moisesh. On popiszal je vsza pripetchenya od pochetka szvéta do szvojeh vrémen, kak y pripovezt lyúdzтва izraelzkoga, vsze zapovedi, koje Bog lyúdztvu izraelzkomu dal je, vu peteh knigah. Po Moysesshu piszali szû drugi pobosni lyudi, navlaztito Proroki. Ovi iz jedne ztrani piszali szû pripovezt lyúdzтва izraelzkoga, iz druge ztrani prorochantzva, y dersany navuke.

3.
*Pisczi y kni-
ge novoga
zakona.*

Po dosheztku Jesusha Kriztusha pisza-
li szû Evangelisti, y Apostoli. Chetiri szû
Evangelisti, najmre: sz. Matthe, Marko, Lu-
kach y Janush. Vszaki je jednoga Evange-
liuma, iliti pripovedanye sivlenya, muke,
navukov y chudochinzvih Jesusha izpiszal.
Kaj jeden neje zpomenul, to drugi je vchi-
nil. Apostoli vszakojachke duhovne lizte je-
szu piszali. Sz. Pavel navlaztito piszal je
chetirinaizt liztov, Sz. Peter dva, sz. Janush
tri, sz. Jakob jednoga, sz. Judash jednoga.
Popisz chinov apostolzkeh je gd sz. evan-
geliste Lukacha, y kniga zkrovneh ochitu-
vanyih je od sz. Janusha popiszana.

4.
*Knige ove
bosanzke
doshle szû
k-nam.*

Knige ztaroga zakona jeszu z-vekshinum
sidovzki piszane, knige pako novoga zakona
zvekshe ztrani vu gerchkem jeziku popisza-
ne jeszu. Ove vu vszakojachkeh jezikih ve-
zda preneskene imamo, da ovak vszaki puk
ove potrebuvati more. Ove knige Bosanzke
nenahadyaju sze vishe vu szvojem pervem
rukopîszu, nego imamo szamo nyihovoga pre-
pisza; ar ove vsigdar z-najvekshum zkerblyi-
voztjum prepiszavale sze, y nepreztancze vu
czirkvi chuale sze jeszu, y ovak do nasz
doshle.

5.
*Drugo zvi-
ralische ré-
re ochituwa-
ne je Tradi-
tio, iliti ou-
ztno preda-
vanye.*

Drugo zviralsche vére ochituvane je
rech Bosja nepiszana, iliti *Traditio*, ili *uz-
ztno predavanye*. Po tom razmevamo ono-
ga navuka, kojega Appstoli ali iz vuzt Je-
susha Kriztusha szamî chuli, ali po nadeh-
nenyu Duha szvétoga naszveztili, ali vendar
ne popiszali jeszu. Pervi kerztcheniki ove
navuke dobro szî zapametili jeszu, y ove
popiszali, ter ovak szû vu Czirkvi zaoztali.

Ako anda ovakov Navuk vszigdar, y vsuzigde vu Czirkevi zachuval sze je, tak je znamenye, da on od apostolov dohadya, y da on jeden bosanzki navuk je. Iz ovoga navuka odluchke chini Czirkeva, ako zverhu znamenuvanya sz. pismu, ali zverhu navukov vére pravde naztaju. Dapache iz ovoga navuka vuztnoga predavanya znamo mi, koje knige Bosanzke jeszu, y k-szvétomu pismu spadaju.

Metemtoga vam draga Detcza! obchin-
zki y najpervich szvéto Pismo, ali pisma
sz. Otczev Czirkeve napervozstavili nemremo,
kajti josche preszlabi jezte, da bi ova ra-
zmeli. Zato napervodonashamo vam krat-
koga izvoda bosanzkeh ochituvanyih, y na-
vuka vére. Kniga, vu koji kratki izvod vé-
re navukov zadersava sze, zove sze Ka-
tekismush. Mi zadobivamo anda vu ob-
chinzkom y najpervu znanost bosanzkeh
ochituvanyih iz katekismusha. Ova kniga
vuchi pervich ona koja kerztchenik katolik
véruvati, drugoch kaj chiniti mora da sze
zvelichi. Oni navuki, koje za iztinite dersa-
ti moramo, ako sze zvelichiti hochemo, zo-
veju sze *vére navuki*. Oni navuki pako,
koje ne szamo znati y za iztinzke dersati, ne-
go takaj obdersavati moramo zoveju sze *der-
sany navuki*. V. p. ovi Navuki: *jeden je Bog,
tri szu Bosanzke pershone*, druga bosan-
zka pershona *je chlovekom porzala*, y zpo-
dobni; jeszu vére navuki; kajti nam nikaj
neprepishuju, kaj bi vchiniti morali, nego
szamo kaj véruvati moramo. Szuprotivno
ovi navuki: *lyubi Boga y blisnyega tvoga,*

6.
*Trejte xvi-
ralische, od-
kuđ obchin-
zki y naj-
pervich zna-
nost bosan-
zkeh ochitu-
vanyih za-
dobivamo,
je Katekis-
mush.*

moli, pokoren budi, ufaj sze, y zpodobni, jeszu darsany navuki; kajti nam nekaj vchiniti ali obvershavati prepishuju.

R a z g o v o r i.

1.

*Kaj je sz.
Piszmo?*

Koje je pervo zviralsche Vére ochituvane? — Imamo mi sz. Piszmo? — Jeli je Bog szvoju rech popiszati dal? — Po chijem nadehnennyu pizali szû sz. lyudi? — Kak sze zove zbór oneh knig, koje po nadehnennyu Dùha szvétoga popiszane jeszu? — Kaj je sz. Piszmo? Y kak sze zoveju oni pizczy, koji po nadehnennyu Dùha sz. pizali jeszu? — Jeli je Bog vsza szvoja ochituvanya na jedenput popiszati dal? — Ali jeli je ova szamo po jednom Piszczu popiszati dal?

2.

*Koji szû sz.
Piszczy zta-
roga zako-
na?*

Iz kulikih poglaviteh ztrankih je zakupszloseno sz. Piszmo? — Kuliko je zakonov? Koja imenujemo pizma ztaroga zakona? — Koja novoga zakona? — Gdo je bil prvi bosanzki pizcz? — Kuliko knig je popiszal Mojsesh? — Gdo je popiszal najpervich pripovedanye szvéta? — Gdo je najpervich popiszal pripovedanye lyúdzstva Izraelzkoga? Y gdo je popiszal zapovedi, koje Bog izraelczem dal je? — Koji bosanzki pizczy pizali szû po Mojseshu vu ztarom zakonu? Kak sze zoveju oni lyudi, koji buducha nazvezтчaju?

3.

Koji bosanzki Piszczî szû piszali po do-
sheztku Jesusha Kriztusha? — Kada szû si-
veli Evangeliste y Apostoli? — Kuliko je
Evangelistov? — Kak sze zoveju chetiri
evangelisti? — Kaj zadersavaju evangeliumi
vu szebi? — Jeli sze nahadyaju josh koje sz.
knige novoga zakona? — Kulike lizte je pi-
szal sz. Pavel? — Kuliko sz. Peter? — Ku-
liko sz. Janush? — Kuliko sz. Jakob? —
Kuliko sz. Judash? Gdo je chine Apostolov
popiszal? — Gdo je knigu zkrovnostih po-
piszal?

*Koji szû sz.
Piszczî no-
voga zako-
na?*

4.

Vu kakvem jeziku szû knige ztaroga za-
kona popisane? — Vu kakvem knige novo-
ga zakona? — Jeli je bilo potrzebno, da sze
knige ove vu druge takaj jezike preneszeju?
Zakaj? — Jeli ali nahadyaju sze bosanzke
ove knige vu szvojem pochetnom rukopiszu?
Kak szû vendar k-nam doshle? —

*Kak szû sz.
knigé k-nam
doshle?*

5.

Jeli sze nahadya szamo rech Bosja pi-
szana? — Kak sze zove nepiszana rech Bosja?
Jeszu Apostoli koja nazveztili, prez da ova
bi bili popiszali? — Jeszu szî pervi kerztche-
niki ove navuke zapametili? — Y jeszu szî
ove popiszali? — Kak je anda vuztno preda-
vanye vu Czirkvi zachuvalo sze? — Ako an-
da koj ovakov navuk vszigdar y vszigde vu
Czirkvi zachuval sze je, kakvo je, to zname-
nye? — Jeli sz. Piszmo vu vszeh meztih leh-
ko razmeti sze more? — Odkuda Odluch-

*Kaj je vu-
ztno preda-
vanye iliti
Traditio?*

ke chini Czírka, kada zverhu kojega mezta sz. Piszma pravdanya naztaju? — Y odkud znamo, koje knige bosanzkoga pochetka jeszu? —

6.

Odkud! za-
dobivamo
občinzki
y najpervich
znanost bo-
sanzkih o-
chituvanyih?

Moremoli detczy taki sz. Piszmo napervo-
ztaviti? — Zakaj ne? — Jeli szú vre dozta
zpametna, da ovo razmeti moreju? — Nego
odkud dobivaju najpervich znanost Bosanzkih
ochituvanyih? — Kaj je Katekismush? —
Vu chem podvucha nasz katekismush? —
Szamo vu oneh, koja kerztchenik katolik vé-
ruvati mora? — Kak sze zoveju oni navuki,
koje szamo za iztinite dersati moramo, ako
sze zvelichiti hochemo? — Kak sze zoveju
pako oni navuki, koje takaj obvershavati mo-
ramo, ako sze zvelichiti hochemo? — V. p.
Navuk ov: *lyubi Boga, y blisnyega svojega,*
je to vére návuk? — Zakaj darsany návuk?
Kakov je pako to navuk: *Tri szú bosanzke*
pershone? — Zakaj vére navuk? — Jeli sze
po nyim kaj prepishuje, kaj obvershavati mo-
ramo?

I. Dokànchanye Nàvuka

Mojšesh zadnyipul opòminya lyudzstvo izraelzko na véрно obdersavanye zapovédi Bosanzke, blagosslavlya ovo, y vumira.

Poklamkam izraelczy chetirideszet let po puztchinah bi bili hodili, tak doshli szû najzadnich na megye lepe dersave Kanaan, koju nyim Bog obechal je bil. Mojšesh vezda zto y dvadeszet let ztar jako seel szi je, da y on vu ov mleka y meda obilyni orszag dojde, vu kojem onda z-veszeljem sívlenye dokonchati hoche. Metemtoga Bog ochituval je nyemu, da za kastigu zbog dvojnoztí, koju on vu ztanoviti priliki vu vszamoguchnozt Bosanzku poztavil je, na zpodobu drugeh izraelczev, koji iz Aegyptusha izishli jeszu, predi, kak vu Kanaan ztupi, vumerl bude. Mojšesh povdal sze je volyi Bosji y pripravil sze je k-szmerti. Zadnye dane sívlenya szvôga ov pobosni chlovek nikaj né imal tak na pameti, nego kak on izraelczem obdersavanyé zapovedi Bosanzke josche jedenput preporuchiti hoche. On zato dozval je vsze zkupa, napervoztavil nyim dobrochintva, koja nyim Bog izkazal je; pripovedal nyim, koja Bog za nyihovo dobro vchinil je, kak on Faraona y Aegyptoncze po najztrashnesheh kastigah primoral je, da nye odpuztili jeszu; kak on morje razdélil je, da oni po szuhem prejti jeszu mogli; kak on vu puztchini, po kojoj hoditi morali jeszu, tak chudnovito za nye zkerbel je; kak on szam na gori Szinai z-nyimi govoril, y nyim szvoju zapoved dal je; kak on tak terplyivno kakti dobri Otecz z-nyimi baratal, y vezda najzadnich nye na megye nyihovem Otczem obechane dersave dopelyal je.

Za tém prehadyal je ov ztaracz y verni vodya izraelzkoga. puka na zapoved Bosju, y opominyal nye.

da Boga vszigdar naj lyubiju, da na nyegvih putih naj hodiju, y da nyegve zapovedi naj obdersavaju. Kak dugo vi, rekel je on nyim, zapovedjam vashega Boga véra! oztali, kak dugo vi poleg vashega Boga y Gozpona nikakve ztranzke Boge imali, nyegvo ime zahman zazivali nebudete, kak dugo vi szobotnoga dneva szvetili, vashe roditelye postuvali budete, kak dugo nichiju kerv prelejali: nikakvoj praznozi sze povdavali, nikaj vkrali, nikakvo krivo szvedochanstvo szuprot blisnyemu davali, niti senu, niti hisu, niti polye, niti szlugu, niti szluskinyu, niti oszla niti vola, niti kaj, kaj blisnyega vashega je, poseleli nebudete, o kak szrechni budete! *Gozpón vash Bog vash vash vu vszeh poszlih, koje poprijeli budete, obilno blagoszlovil bude; vu vashoj detczy, vu povnosanyu vashe márhe, vu rodovitozi vashega polya, vu obilnozi vszeh ztvarih.* (5. Mojs. 30.) Y szuprotivno, ako zapovedi vashega Gozpona y Boga ne budete dersali, o tak nadjajte sze vashe porushenye, nadjajte sze za kastigu vashe nepokornozti iztiravanye iz obechane zemlye! nadjajte sze szusno raztreshenye med vsze narode zemlye. Zadnich, kak goder jeden vumirajuchi Otecz, koj szvoji detczy vsze dobro seli, y nye dragomu Bogu preporucha, ovak blagoszlovil je y Mojsesh lyudztvo izraelzko, ztupil na jednu vizoku goru, odkud on zemlyu Kanaan pregledati je mogel, y poklamkam ovu je videl, je vumerl.

Dragi! ne dvojim, da iz ovoga pripetchenya nebi prevideli haszen, koju izraelczy vre jednoch iz szvoje vére imali jeszu. Nyihova vrémenita szrécha tak jako bila je z-obdersavanyem zakona zjedinyena, da oni perveshu prez ove nadjati sze neszu szmeli. Jeli morebiti nasha véra kerztchanzka menye szreche donasha? O! kak jako povekshavaju ravno one zapovedi, koje vre negda Bog po szlugi szvojemu Mojseshu za lyudztvo izraelzko dal je, y koje Jesush Kriztush vu novem zako-

nu nam obdersavati zapovedal je, takaj nashu vrémenitu y vekívechnu szréchu! Ali kak? Jeli morebiti neszmo szrechni, kada Bogu y vszem od Boga nam predpozta-
vlyenem poglavarom povdani y pokorni jeszmo? — Kada szegurnost vszeh oneh, koja ali na nashe sivle-
nye, nashe zdravje, nashe jakozti, nash imetek, nashe postenye zpadaju, nam po véri prizkerbluje sze? Jeli nészmo mi szréchni, kada jednoga Boga postujemo y nyemu sze vklanyamo, kojega mudrozt od jednoga do drugoga koncza szvéta pretese sze? — Kojega vszamo-
guchnost vsza premore, kojega dobrota nam nepreztan-
cze neizbrojene miloztche y dobrochinztva podeluje, y kojega pravicza nam jednu korunu pripravnu dersi, ko-
ja nash takaj vekoma szréchne vchiníti, ima? O zahvali-
mo anda ovomu predobromu Otczu, da on prez na-
sheh zaszlusbih k-véri kërztchanzki nash pozval je, y vuchimo sze jednoga prikaza prestimavati, koj nash vremenito, y vekoma szréchne ehini. Amen.

II. Dokànehanye Nàvuka.

*Jesush preobrazi szé na gori Tabor, y po-
kasuje po tom, da navuk nyegov bosanzki je.*

Jesush visheputi v-nochi navaden je bil vu szamoch-
neh meztih moliti, y z-dragem Bogom razgovarjati sze Jednoch ravno iz ovoga czilya v-nochi vzal je tri zmed szvojeh najzaufanesheh priatelyov na goru z-szohum, najmre Petra, Janusha y Jakoba. Poklamkam on jeden chasz vu ovem drustvu bi bil molil, Bose! kakvo chu-
dnovito izkazanye napervoztavilo sze je ovem trem A-
postolom? — Jeden szvetli oblak obzterl je nyihovoga Bosanzkoga Mestra; licze nyegvo raszvetilo sze je, ka-

kti szuncze; halye nyegve poztale szû béle; kakti sznég; dva blaseni ztanovniki neba, Mojsesh y Eliash izkazali sze jeszu, jeden iz deszne, drugi iz leve ztrani, y govorili szû z-Jesushem od muke, koja nyega josche na zemlyi chaka, y od veszeljih y zmosnoztih, koje nyega po dovershenoj muki chakaju. Vucheniki pri ovem pri-petchenyu chizto bili szû oszupnyeni, oni vre stimali jeszu, da vu nebu nahadyaju sze, y zato rekel je Peter vu imenu takaj drugeh dveh Jesushu: *Gozpone! dobro je nam ovde biti; ako hochesh, napravemo ovde tri shatore, tebi jednoga, Mojseshu jednoga, y Eliashu jednoga.* (Matth. 17..)

Doklam Peter ovak zaufano bi bil govoril, nut iz oblaka prelépi chul sze je glasz, govorechi: *Ovo je szin moj lyublyeni, iu kojem sze je meni dobro dopalo, nyega poszlunite.* (Ibid. v. 5. Mislite szû vezda, Dragi! kuliko veszelje srerdca vuchenikov napuniti je moralo, kada y oni od szvétloga oblaka obzterti bili jeszu; puni szvétoga ztraha opali szû na licze szvoje, nezna-juchi, jeli sze vishe veszelyu ali ztrahu bi povdati morali. Za kratkem vremenom zniknulo je vidjenje o-vo, y naztala je zopet tmicza; Mojsesha y Eliasha je neztalo, ter Jesush yu perveshoj chlovechanzkoj zpodo-bi ztupil je k-nyim, doteknul sze nyih, y rekel: *zta-nete sze, y najte sze bojati.* (Ibid. v. 7.)

Nezpitavajte dugo, Dragi! k-chemu ovo preobrase-nye Jesusha vchinyeno je, koj czily ovoga bil je, y kakvu haszen ovo pri vuchenikih doneszlo je. Jeli szû mogli oni vezda josche dvojiti, jeli Jesush pravi szin Bosji bi bil, y jeli nyegov navuk, kojega on nyim nazveztil je, vu iztini Bosanzki je? Ar ako Jesush Kri-ztush nebi bil pravi szin Bosji, kak bi bil Otecz nyegov, koj na nebu je, nyega tak jako izvisziti bil mogel kak bi bil on iz oblaka krichati mogel: *Ovo je szin moj lyublyeni!* Y ako od nyega vpelyana Véra nebi bila

bosanzka, iztinita, kak bi bil mogel Otec vuchenikom rechi: *nyega poszluhnite!* O! szrechne nasz anda, koji tu miloztchu imamo, da k-véri onakvi apadamo, koje pochetnik szam Jesush Kriztush, pravi szin Bosji, bil je? Zmiszlino sze iz ove szrèche visheputi, y terszimo sze, da nyegvoga navuka z-tverdnum vérum poszluhnemo, y vszigdar ztalno y verno zpunimo. Zmosnozt, koju oni tri vucheniki Jesushevi szamo nekuliko hipov videli jeszu, je kip zmosnoztli one, koja tam dhez vszu vekivechnozt one chaka, koji szvoje zvanye po szvétih chinih vsze zmirom bolye y bolye podtverdyavaju. Am.

III. Dokànchanye Nàvuka.

Véra je najvekschi prikaz neba.

Kak velik, Dragi! je prikaz, kojega mi po véri od Boga zadobivamo! *Iz miloztche*, veli sz. Pavel: *Iz miloztche po véri zvelicheni jezte, y to ne iz vasz, ar o-va dár Bosji je.* (Ephes. 2.) Y to jeden iztinito zverhunaravzki dár, kojega nam nash Odkupitely Jesush Kriztush z-szvojum szmertjum od Boga, pochetnika vszeh miloztchih, zaszlusil je, jeden dár, koj ne szamo nashega razuma z-jednum zverhunaravzkum szvétloztjum razszvetchuje, nego takaj nashu volyu z-jednem zverhunaravzkem nagnenyem na dobro giblye; jeden dár, koj pochetek chlovechanzkoga zvelichenya, temely y koren vsze pravichnoztli je; zadnich jeden dár, kojega nam miloszerdni Bog prez vszakoga nashega zaszlusienya podelil je; ar odkud more zaszlusba dojtli? Kak dugo chlovek prez vére je, tak on poleg szvedochantzva Apostola Bogu dopaztli sze nemre, anda niti pri nyim kaj zaszlusiti, on je dete szerditoztli, szusni gréha y dùha

Schlotssnigg Ixtine Vére Del. IV.

peklenzkoga, odkud z-laztovitum mōchjum oszloboditi sze nemre.

Ako anda, Dragi! Véra jeden tak zmosni, veliki y nezaszluseni dár neba je, kuliku zahvalnozt szmō mi najdobrotivneshemu Bogu dusni? Zchem vekshe je do-brōchinztvo, ztēm vekshu potrebuje ono zahvalnozt. O kerztcheniki! jezteni ovo kada pravo premishlyavali? Jeli je od vasz, od yasheh zaszlusbih viszelo, da vi vu szredini kerztchanztva, od pravoverneh Roditelyih ro-dyeni, po szvetem kerztu vu naruchaj prave Czirkve prijeti y od detinztva vu pravoj véri podvuchili sze je-zte? Jeli je to od vasz viszelo? — Y ako ovo pravo premiszlili jezte, ako zpoznali jezte, da ovo zaszlusili nézte, jezte za ovo neizmerno dobrochinztvo milo-szerdnomu Bogu vashemu zahvalili, kak sze priztoji, y vasz z-jednem, Véri primernem sívlenya nachinom vu chínu zahvalne izkazali? O! pri kulikeh prehadyaju léta y léta, prez da sze jedenput iz toga zmiszliju! Jeli sze onda chuditi szmemo, ako Bog za pravichnu kastigu ovakveh nezahvalneh kerztchenikov jednoga prikáza nyim zopet ztegne, koj tak malo od nyih prestimava sze? Szlugi, koj szebi izruchenoga peneza zakopal je, z-szilum bil je vzet, y drugomu predan. Ovak takaj josche véra od jedne pershone na drugu, iz jednoga orszaga vu drugi preneskena bude, veli jeden sz. navuchitely Czirkve.

Nemorem sze zdersati, da y vasz na konczu da-nashnyega podvuchanya z-onemi iztemi rechmi opo-menul nebi, z-kojemi jednoch David izraelcze na hvalu szuprot Bogu zbudyaval je. *Hvalete Gozpona, hvalete nyega, kajti dober, kajti nyegva miloszerdnozt veki-vechna je.* (Psal. 135.) *Hvalete nyega, kajti on vasz pred tulikemi millioni lyudmi na zpoznanye szvōga Szina pozval je, kajti on vam takaj prez vszake vashe zaszlusbe onoga tak zmosnoga, tak velike Czene dára Vére podelil je. Amen.*

II. PONAFLANYE NÀVUKA.

Od vére nàvukov.

PITANYE 1.

Kaj vuchiju naet Bosanska nasvestchenya od Boga, y od treh bosanskeh pershon?

Razlaganye.

Najprestimaneshi nàvuki vére jeszu szle-
dechi: od Boga, od treh bosanzkeh pershon,
od od Kriztusha odredyeneh nachinov zveli-
chenya, y od ztalisha chloveka. Hochemo
pervich od Boga y od treh bosanzkeh pershon
jedno kratko ponavlyanye nàvuka vchiniti. Bog
je szam od szebe najzvershcheshe Bitje. *Gó-
zpone! tebi nigdo ne jednak.* (Jerem. 10.)
Bog nahadya sze. *Koj k-Bogu doiti hoche,*
on mora véruvati, da on je. (Hebr. 11.) Ov
Bog je szamo jeden-jedini. *Zvun mene néje*
Boga. (Isai. 65.) Bog je chizti dúh. *Bóg je*
dúh, veli Kriztush. (Joan. 4.) Bog je vek-
vechni. *Predi nego góre vchinyene jeszu, y*
zemlya z-szvojemí okoliczami ztvorjena je bi-
la, ti jeszi, Bog od veka do veka. (Psal. 89.)

1.
Nàvuki bo-
sanzkih na-
svestche-
nyih od Bo-
ga.

Bog je nepremenlyiv. *Ja jeszem Gozpon, y nepremenyam sze.* (Malach. 3.) Bog je vszamo-
guchi. *Bog vsza, koja je hotel, je vchi-
nil.* (Psal. 134.) Bog je vszaznajuchi. *Vsze
ztvari jeszu odperta y ochivezte pred ochmi
onoga, od koga mi govorimo.* (Hebr. 4.)
Bog je najmudreshi. *Gozpone! kak odichena
y zmosna jeszu tvoja dela, ti vsza mudro na-
redil jeszi.* (Psal. 103.) Bog je vszigde na-
zochen. *Jeli nieszem ja, koj nebo y zemlyu
napunujem?* (Jerem. 23.) Bog je najszvete-
shi. *Budite szveti, kajli y ja, szvet jeszem.*
(Lev. 11.) Bog je najztiniteshi y najverne-
shi; *ar on neje kak chlovek, dabi lagal. —
Kada on kaj veli, jeli on ovo nebude vchi-
nil?* (Num. 23.) Bog je zevszema dober.
Nigdo né dober, nego on szam, veli Jesush.
(Luc. 18.) Bog je najmiloszerdneshi. *Kak
sze Otecz szvojoj detczy szmiluje, ovak szmi-
luval sze je Gozpon onem, koji sze nyega bo-
jiu.* (Psal. 102.) Bog je najpravichneshi,
*Gozpone, ti jeszi pravichen, y izrechek tvoj
je pravichen.* (Psal. 118.) Bog je zevszema
providen. *Tvoja providnozt, o Otecz! vsza
ravna.* (Sap. 14.)

2.
Od treh Bo-
sanzkeh
pershon.

Bosanzko nazveztchenye vuchi nasz, da
tri Bosanzke pershone jedne narave y jedno-
ga bitja jeszu Otecz, Szin y Duh szveti. Ovo
odperto szvedochi sz. Janush Apostol, kada
veli: tri jeszu, koji szvedochantzvo davaju na
nebu, Otecz, Szin y Duh szveti, y ovi tri
jedno jeszu. (1 Joann. 5.) Y pri sz. Matth.
chtejemo mi: Kada pako Jesush okerztchen
bil je, tak izishel je on iz vode, y nut od-
perlo sze je nebo, y videl je Duha szvetoga

dohadyajuchega zverhu szebe vu zpodobu goluba, y chul sze je glasz iz neba, *ovo je szin moj predragi, vu kojem szém sze vdobrovolylil.* (Matth. 3.)

Bosanzko ochituvanye vuchi nasz od Boga Otcza, da on vsza ztvoril je. Iztina je, vsze tri Bosanzke pershone pri ztvaryanju jednako poszluvale jeszu, metemtoga vendar Otczu ztvaryanye navlaztito pripishuje sze, kajti ztvaryanye prvi zmed chinih Bosanzkih je: y kajti Otecz perva pershona Bosanztva je, koj od nikoga rodyen néje, niti ne izhadya.

3.
Od Boga
Otcza.

Bosanzka nazveztchenya vuchiju nasz od Szina Bosjega, da on chlovekom poztal je. *Y rech telo je poztala, y prebivala vu nami* (Joan. 1.) Da on za nashe gréhe zadovolyschinu vchinil je. *Ar on izbrisal je dŭga gréhov, koj szuprot nam bil je.* (Colos. 2.) Da on nasz po szvoji muki y szmertu z-Otczem nebezkm pomiril je. *On je pomirenje za gréhe nashe.* (1. Joan. 2.) Da on nasz od vekivechnoga zkvarjenja odkupil je. *Poklamkam bi sze bilo zpunilo vréme, tak poszlal je Bog szina szvóga, da odkupi one, koji pod zapovedjum bili jeszu.* (Gal. 6.) Da on nasz krépozt vuchil, y peldu naszleduvati nyega dal je. *Vi mene imenujete Mester, y pravo chinite, ar ja ovo jeszem. — Dal szém vam peldu, da y vi chinite, kaj ja vchinil jeszem.* (Christus Joan. 13.)

4.
Od Boga
Szina.

Bosanzka ochituvanya vuchiju nasz od Dŭha szvetoga, da on od Otcza y Szina jednako izhadya, y zato od Otcza y Szina razluchna pershona je; da on pravi Bog je,

5.
Od Boga
Dŭha szvetoga.

pokehdob nyemu ne szamo Bosanzko ime, nego y bosanzke laztovitosti y bosanzki nakloni vu sz. pizmu davaju sze. Da on nam miloztchu, koju Jesush zaszlusil je, pode-lyiva, da on nam pri Shakramentu kerzta y vu Shakramentu pokore miloztchu poszvet-chujuchu narednem nachinom podeluje, pri potrebuvanyu drugeh Shakramentov pako o-vu miloztchu vu namipovekshava; da on nam zadnich miloztchu k-vsakomu dobromu chi-nu podeluje, da nashe dobre chine zapocheti vu oveh obztati, y dovershiti moremo.

Razgovori.

1.

*Kaj vuchi
nasz Bosan-
zko ochitu-
vanye od
Boga?*

Koji szû najprestimaneshi nâvuki vére? Kaj je Bog? — Koj k-Bogu dojtí hoche, kaj mora véruvati? — Jeli nahadya sze Bog? — Zakaj? — Moreli Bog szebi jednakoga imati? Kuliko je Bogov? — Moremoli Boga videti? Ima Bog télo? — Kaj veli Kriztush od Boga? — Gdo je bil predi, nego góre vchinye-ne jeszu? — Moreli Bog pochetka prez kon-cha imati? — Kak dugo je anda Bog? — Je Bog premenlyiv? — Zakaj ne? — Kaj to rechi hoche: *ja szém Gozpon, y nepre-menyam sze?* — Gdo je vsza, koja je hotel, vchinil? Kak moguchi je anda Bog? — Zakaj vszamoguchi? — Je kaj pred nyegvemi o-chmi zkritoga? Nego kak szû vsze ztvari pred nyegvemi ochmi? — Gdo je anda vszaznaju-

chi? — Zakaj Bog? — Gdo je vsze ztvari za nyihov czily odredil? — Je Bog zevszema muder? — Zakaj? — Gdo napunuje nebo y zemlyu? — Gde je Bog nazochen? — Zakaj vszigde? — Komu krichiju korushi angelzki: *szvét, szvét, szvét*? — Je Bog najszvéteshi? — Zakaj? — Je Bog chlovek koj bi lagal? — Gdo je, anda najztiniteshi? — Zakaj Bog? — Ali ako Bog kaj obechuje, jeli on ovo vchinil bude? — Gdo je najverneshi? — Kaj veli Kriztush je gdo tak dober, kak Bog szam? — Je anda Bog zevszema dober? — Zakaj? — Kak sze Bog onem szmiluje, koji sze nyega bojiju? — Je Bog najmiloszerdneshi? — Zakaj? — Jeli Bog y za najmenshe ztvari zkerbi? — Je anda Bog zevszema providen? — Zakaj?

2.

Kaj vuchi nasz Bosanzko ochituvanye od treh Bosanzkeh pershon? — Kuliko nyih je, koji szvedochantzvo davaju na nebu? — Y kaj szû ove tri Bosanzke pershone zkupvzeto? Vu kakvi priliki ochituvalo sze je preszveto Trojztvo? — Gdo sze je dal kerztiti? — Chiji glasz chul sze je iz neba? — Y vu kakvi zpodobi izkazal sze je Dùh szveti? —

Kaj vuchi nasz Bosanzko nazveztchenye od treh Bosanzkeh pershon?

3.

Kaj vuchi nasz Bosanzko nazveztchenye od Boga Otcza? — Je sze Otecz od koga rodil? — Ali jeli izhadya Otecz od koga? — Gdo je perva pershona vu Bosanztvu? — Zakaj sze anda Otczu Ztvarjanye pripishuje?

Kaj vuchi nasz Bosanzko nazveztchenye od Boga Otcza?

4.

*Kaj vuchi
nasz Bosan-
zko nazveztchenye
od Boga
Szina?*

Kaj vuchi nasz Bosanzko ochituvanye od Boga Szina? — Je Szin Bosji zaizto chlovekom poztal? — Odkud to znash? — Kaj je telom poztalo? — Gdo je dùge gréhov nashéh izbriszal? Gdo je poleg szvedochantzva szvetoga Janusha pomiritely za nashe gréhe? Jeli szmô mi bili zapovedi zkvarjenya podverseni? — Koga je anda Bog poszlal, da nasz od ove odkupi? — Jeli je bil Szin Bosji takaj Navuchitely krépozti? — Kak szû nyega vucheniki imenuvali? — Kaj je na to Kriztush rekel? — Je nam Szin Bosji takaj peldu krépozti dal?

5.

*Kaj vuchi
nasz Bosan-
zko nazveztchenye
od Dùha
szvétoga?*

Kaj vuchi nasz Bosanzko nazveztchenye od Dùha szvétoga? — Koja pershona vu Bosanztvu je Dùh szvéti? — Od koga izhadya Dùh szveti? — Gdo nam podelyiva miloztchu? — Gde zadobivamo miloztchu poszvetchujuchu? — Pri kojeh Shakramentih povekshava sze miloztcha poszvetchujucha po Dùhu szvétom? — Kakvu miloztchu podeluje nam Dùh szvéti k-vszakomu dobromu chinu?

PITANYE 2

**Kaj ruchi nasz Bosansko nazvestchenye od po
Kriztusha odredyeneh zvelichenya nachinov.**

Razláganye.

Pervich je Kriztush Jesush zapovedi Bo-
sje kakti nachin nashega zvelichenya odredil;
ar poklamkam nyega mladenecz vu Evange-
liumu bi bil pital, kaj bi vchinil, da sivlenye
vekivechno zadobi, tak odgovoril je Jesush:
*hochesh ti vu sivlenye ztupiti, tak obdersa-
vaj zapovedi.* (Matth. 19.) Koj Bosjoj zapo-
vedi prizpodobuo chini; on dobra dela chi-
ni; koj pako ovoj szuprotivno chini, on zlo
chini. Kakgoder anda Jesush Kriztush ob-
dersavanye zapovedih kakti nachin zveli-
chenya preporuchal je, ovak preporucha
on takaj dobra déla. *Vszako drévo, koje
dobroga száda nenaszi, veli on, poszeche
sze, y vu ogeny sze hiti.* (Matth. 7.) Koj
lehkochu y pripravnozt k-dobrem chînom
néma, on nye tesko, ali nigdar zvershaval
nebude. Ova lehkocha y pripravnozt ime-
nuje sze krépozt, y kertzchanzka praviczá
zadersava vsze krépozti vu szebi. Kada anda
Kriztush zvershavanye dobreh dél preporu-
chal je, tak odredil je on krépozt y kerzt-
chanzku praviczu kakti nachina sítka vekí-
vechnoga.

1.
Jesush Kri-
ztush je ob-
dersavanye
zapovedih,
dobra déla
y krépozt,
kakti nachí-
ne nashega
zvelichenya
odredil.

Jesus Kriztush odredil je molitvu kakti
nachina nashega zvelichenya. On szam vpe-

2.
Jesush Kri-
ztush odre-
dil je moli-

*tvu kaktina-
china na-
shega zve-
lichenya.*

lyal je *Otec* *nasha*, y ovoga nasz moliti vuchil. On nasz opominya, da vszigdar naj molimo, y da nigdar naj ne preztanemo. (Luc. 18.) On zbudyava nasz na molitvu po ufanyu, da vsze zadobili budemo, za koja vu nyegvem imenu proszili budemo. (Joan. 16.) On objachuje ufanye nashe po najlepshili peldih. *Gdo zmed vash*, veli on: *otca proszi kruha*, jeli kamena dal bude nyemu? *Ali ribu*, jeli mezto ribe kachu da nyemu? *Ali ako proszil bude jajcze*, jeli mu podà skorpionu? Zadnich dokancha on: *ako anda vi*, akoprem jezte zlochezti, znate dobra davati szinom vashem: *kuliko bolye Otec vash iz neba dal bude Dûha dobroga onem*, koji ga prosziju od nyega? (Luc. 11.) Ov dohri Dûh je nuterna miloztcha, koju po molitvi zadobivamo.

3.

*Jesush Kri-
ztush odre-
dil je Sha-
kramente
kakti nachi-
ne nashega
zvelichenya.*

Jesush Kriztush odredil je Shakramente kakti nachine nashega zvelichenya. Kerzt je perpi y najpotrebneshi Shakrament, prez kojega nijeden chlovek zvelichiti sze nemre. *Ztanovito, ztanovito velim tebi*: rekel je Kriztush Nikodemushu: *Ako sze koj ne preporodi iz vode, y Dûha szvetoga, ne more doйти vu kralyeztvo Bosje*. (Joann. 3.) Koj potlam kerzta jako je zagreshil, on poprijeti mora shakramenta pokore; ar Jesush huknul je vu vuchenike szvoje, y rekel: *Primitè Dûha szvètoga, kojem odpuztchali budete grêhe, onem odpuztchani jeszu, y kojem ove zadersiti nyim zadersani jeszu*. (Joan. 20.) Shakrament oltara iliti preszveto Télo Kriztushevo je vszem verztmem jeden

potrebni nachin zvelichenya, ar Kriztush rekel je: *ztanovito velim vam, ako vi telo szina chlovechjega nebudete jeli; y keru nye-gu pili, tak nebudete sivenye imali vu vami.* (Joann. 6.) Oztali Shakramenti, akoprem k-zvelichenyu tak jako potrebni né-szu, tak vendar jeszu oni nachini, kajti ponyimi miloztcha poszvetchujucha vu nami povekshava sze, y oszebujne miloztche pode-luju sze,

Jesush Kriztush zadnich poztavil je Czirkvu takaj kakti nachina nashega zvelichenya. Ova je jedna vidyena zkupchina pravover-neh kerztchenikov. Szamo jedna jedina je prava Czirkva Jesusha, kak goder szamo *jeden Gozpon, jedna véra, jeden Kerzt je.* (Ephes. 4.) Ova Czirkva je dúhovno telo Jesusha Kriztusha. Jesus Kriztush szamo szvoje telo zvelichil bude: zvun prave Czirkve néje zvelichenya. Ovoj poszlal je Kriztush Dúha szvétoga, da z-nyum oztane vu vszu vekivechnozt. (Joanu. 14.) Kriztush szam obechal je, da z-nyum bude chez vsze dneve, do koncza szvéta. (Math. 28.) Ona je anda ztup y temely izline, na nyu zpada, da vsze pravde, koje sze vére y dersany navukov doticheju, odluchi. Jesush Kriztush Apostole poztavil je kakti Paztire, y szvétoga Petra kakti vidyenu glavu ove izte czirkve, mi moramo anda takaj Biskupe kakti nashe paztire, y rimzkoga Papu kakti nashega najvekshega paztira y glavu zpoznati. Znamenya prave czirkve jeszu, da ona jedina, szvéta, kátholichanzka y apostolzka je. Ova znamenya nahadyamo szamo vu rim-

4. Jesush Kriztush poztavil je Czirkvu kakti nachina nashega zvelichenya.

zkoj czirkvi, mi moramo anda rimzku-katholichanzku Czirkvu za pravu Czirkvu zpoznati

Razgovor i.

1.

*Je Jesush
Kriztush
dobre na-
chine na-
shega zveli-
chenya od-
redil?*

Je Jesush za nashe zvelichenye takaj nachine odredil? — Kaj je rekel Kriztush evangeliumzkomu mladenczu? — Koj je anda prvi nachin nashega zvelichenya? — Kakvi szû to chini, koji Bosanzkoj zapovedi prizpodobni jeszu? — Jeli potrebuje Kriztush za sitek vekivechni od nasz takaj dobra déla? — Kaj veli Kriztush od dréva, koje dobroga szâda ne noszi? — Zakaj velish anda, da Kriztush dobra déla potrebuje? — Budemoli dobra déla vchinili, ako nikakvu pripravnozt iliti krépozst nemamo? — Je Kriztush takaj Krépozst kakti nachin zvelichenya odredil? — Zakaj? —

2.

*Je Jesush
Kriztush
molitvu za
nachina na-
shega zveli-
chenya od-
redil?*

Gdo je nasz otec z nasha vuchil? — Gdo nasz opominya, da mi ovak naj molimo, y da nigdar naj ne preztanemo? — Po kakvem ufanyu zbudyava nasz Kriztush na molitvu? — Jeli on ne veli, da vsza zadobili budemo za koja vu nyegvem imenu proszili budemo? — Ako dete otcza za kruh proszilo bude, jeli otec z nyemu kamena dal bude? — Ako anda roditelyi detczy szvojoj dobra dugovanya davaju, kaj bude Bog onem

dal, koji nyega za dobroga dŭha prosziju? — Kaj razmeva Kriztush po dobrem dŭhu, za kojega naj proszimo? — Kaj zadobivamo anda po molitvi? — Je molitva nachin nashega zvelichenya? — Zakaj?

3.

Koj je prvi y najpotrebneshi Shakrament? — Zakaj kerzt? — Kaj je rekel Kriztush Nikodemushu? — Y kada potlam kerzta jako zagreshili jeszmo, koj shakrament je onda potreben? — Kaj je rekel Kriztush: komu szŭ grehi odpuztcheni? — Je Shakrament oltara takaj na sitek vekivechni potreben? — Kaj veli Kriztush? — Kaj sze bude pripetilo, ako tŕlo nyegvo jeli, y kerv nyegvu pili nebudemo? — Jeszu drugi Shakramenti takaj tak potrebni kak kerzt, pokora y Shakrament oltara? — Jeli nŕszu ovi zato nachini nashega zvelichenya? — Kaj povekshavaju ovi vu nami? —

Je Jesush Kriztush Shakramente za nachine nashega zvelichenya odredil?

4.

Kaj je Czirkva kerztchanzka? — Je vishe nego jedna prava Czirkva Jesusha Kriztusha? — Zakaj ne? — Je vishe kak jeden Gozpon, jedna vŕra, jeden kerzt? — Chi je tŕlo je Czirkva? — Jeli bude Jesush drugo kak szvoje tŕlo zvelichil? — Je zvun prave czirkve zvelichenya? — Zakaj ne? — Koga je Kriztush po szvojem zasztuplenyu vu nebo, poszlal? — Kak dugo ima Dŭh szveti z-Czirkvum oztati? — Y kak dugo je obchal Kriztush z-Czirkvum oztati? — Gdo je anda ztup y temelj iztine? — Chi je dŭsnozt pravde vu vŕri odszuditi? — Zakaj

Je Jesush Kriztush Czirkvu za nachina nashega zvelichenya postavil?

Czirkve? — Je Kriztush Apostole za paztire postavil? — Koji szû nameztniki apostolov? — Koga moramo anda za nashe paztire zpoz-
znati? — Kojega Apostola je Kriztush za
glavu Czirkve postavil? — Koga moramo
anda za glavu Czirkve zpozovati? — Y kada
mi glasza paztirov chujemo, jeli szmô du-
sni ovoga szledovati? — Koja szû zname-
nya prave Czirkve Jesusha Kriztusha? —
Jeli nahadyamo ova znamenya vu rimzkoj
katholichanzkoj Czirkvi? — Za kakvu mo-
ramo anda rimzku katholichanzku Czirkvu
zpozovati? —

PITANYE 3

*Kaj vuchi nasz Bosansko ochituvanye od zla-
lisha lyudih?*

Razláganye.

1.
Ztalish ne-
dusnoga
chloveka.

Ztalish pervoga chloveka bil je iz po-
chetka jako dober. Y ovo szû lehkô szami
miszliti morete: *ar Bog vsza, koja je na-
pravil, je pregledel, y bila szû dobra* (Ge-
nes 1.) Chlovek imal je jako y zdravo télo.
Dusha nyegva bila je na kip Bosji ztvor-
jena, pokedob ona duhovnozi, razumu y vo-
lyi Bosjoj prizpodobna bila je. Razum nye-
gov bil je razszvetchen, da ono, kaj dobro
je, zpozovati je mogel. On bil je za vek-
vechno blasenzтво ztvorjen, y zato takaj z-

vszemi nachini miloŭtŭche nadelyen. Zemlya szama donashala je nyemu najlepszega száda; on presivel je vu Paradisushu vugodne vure, y ako nigdar nebi bil zagreshil, tak takaj odvetkom vszevdily dobro bi bilo.

Metemtoga poklamkam dobrovolyno zapoved Bosju bi bili prekershili, y prepovedanoga száda bi bili pokushali, tak pervi lyudi szvoj ztalissh pokvarili szi jeszu. Oni zgubili szú miloŭtŭchu Bosju, y odvechtvo neba, ter poztali szú szusni dúha peklenzkoga, y krivczi vekivechne szmerti. Razum nyihov otmichil sze je, y volya nyihova na zlo poztala je nagnycna. Y kak goder na dushi najgorshe szledi pochutiti jeszu, ovak ove takaj na télu pochutiti jeszu morali. Oni iz Paradisusha bili szú pretirani, na smehko délo odszudyeni, betegom y szmerti podlosni vchinyeni. Ter ov kvar gréha né szamo na nye, nego je takaj na vsze nyihove odvetke; koji po nyimi gréha krivczi poztali jeszu, opal.

2.
Ztalissh chlo-
veka po-
klamkam bi
bil zagre-
shil.

Miloszerdni Bog né chloveka taki za naveke, kak gizdave angele zahitil, nego za oszlobodenye zaversenoga chloveka obechal je jednoga Mesziasha, koj takaj vu punozti vremena doshel, y *Jesush Kriztush* zval sze je. Ov zaszlusil je nam miloŭtŭchu, y podelyiva nam ovu po szvetih Shakramentih. Mi po kerztu oszlobadyamo sze od gréha izhodnoga, poztajemo szini Bosji, y odvetki neba. Metemtoga vendar od vremeniteh kastig gréha izhodnoga, najmre od szlaboŭch y vszakojachkeh szuprotivchinah téla kak y dashe, po dosheztku Odkupitelya

3.
Ztalissh chlo-
veka po od-
kupienyu.

nészmo oszlobodyeni, niti zverhu oveh túsiti sze szmemo; kajti szam Jesush Kriztush za nashu példu ove noszil je.

4.
Zadnyi ztalish chloveka vu ovem sivlenyu.

Zadnyi ztalish chloveka vu ovem sivlenyu je szmert. Ova je raztavlanje dushe od tela. Telo zegnije, y pozlaje prah, iz kakovoga y napravlyeno je, Dusha chloveka pako je nevmertelna. Ona je chizti dùh, Bitje, koje vu nami misli y hoche, iliti volyu ima. Ona ne sive z-pomochjum tela, kajti ona sivlenye tela je, nego ona more y prez tela sivet. Bog néje zapztuny vu nyu selyu za vekivechnem blasenztvom zasradil, on hoche, da ona vekoma sive.

5.
Ztalish chloveka po szmert.

Ztalish huduchega sivlenya viszi od zadersavanya vu ovem sivlenyu. Ar taki, po szmert chloveka je oszebni szùd, na kojem dusha poleg mére zaszlusbih szvojev ali vu pekél, ali vu nebo, ali vu purgatorium obszudila sze bude. Na szudnyi dan pako, iliti na konczu szvéta búdu takaj tela mertveh goreztala sze, vszaki z-szvojem telom zjedinił sze bude, da tak dusha y na telu, koje nyoj za orudelje nyenih chinih szlusilo je, platchu ali kastigu zadobi. Po goreztajanyu bude obchinzki szùd, da sze pravicza Bosanzka vszem lyudem ochituje. Po vchinyenom izrechku pako ztupili budu pravichni z-télom y z-dushum vu sivlenye vekivechno, hmanyi pako iliti greshniki na kastigu vekivechnu.

R a s g o v o r i.

1.

Poklamkam Bog potlam stvarjanya vsze ztvari bi bil pregledal, kaj je rekel? — Jeli szû bile koje zlochezte? — Kakov bil je anda ztalish chloveka iz pochetka? — Kakvo je imal télo chlovek iz pochetka? — Poleg chijega kipa bila je dusha ztvorjena? — Kakov bil je nyegov razum? — Kchemu bila je nyegva volya nagnyena? — Za kakvo blasenztvo je bil prvi chlovek ztvorjen? — Z-chem bil je on obzkerblyen? — Jeli je moral tesko zemlyu obdelavati? — Kak sivel je on vu Paradisushu? — Y ako prvi chlovek ne bi bil zagreshil, bili sze bilo y kada nyegvem odvetkom gorshe dogodilo?

Kakov bil je ztalish chloveka pred gréhom?

2.

Po chem szû szí prvi lyudi szvôga ztalish pokvarili? — Kaj szû po gréhu zgubili? — Chiji szuzni szû oni po gréhu poztali? Kakve kastige szû sze oni krivcze vchinili? — Kakov je poztal razum nyihov? Na kaj bila je potlam gréha nyihova volya nagnyena? — Y kakve szû oni szledi na télu pochutili? — Jeli szû oztali vu paradisushu? — Kak szû szí morali kruha prizkerbeti? — Kakvem szuprotivchinam bilo je télo nyihovo podverseno? — Jeli je gréh szamo pervem lyudem naskodil?

Kakov bil je ztalish chloveka po gréhu?

3.

Je Bog lyudi kak y gizdave angele za na veke odhitil? — Kaj je Bog za oszlobo-

Kakov je ztalish chlo-

veka po od-
kuplenyu? dyenye odhitchenoga chloveka obechal? —
Je Mesziash y zâizto doshel? — Vu kém szû
sze vsza prorochantzva od jednoga Mesziasha
zpunila? — Gdo je nam miloztchu zaslusil?
Po kakvem vsivanyu zadobivamo ovu milozt-
chu? — Po kakvem Shakramentu oszloba-
dyamo sze od gréha izhodnoga? — Jeli sze
mi po kerztu takaj od vremeniteh kastig gréha
izhodnoga oszlobadyamo? — Jeli né Jesush
szam szmert y vremenite szuprotivchine na
sze vzal? — Jeli sze szmemo anda zverhu
vremeniteh kastig gréha izhodnoga tusiti? —
Zakaj ne?

4.

Koj je za-
dnyi ztalish
chloveka vu
ovem sive-
nyu?

Koj je zadnyi ztalish chloveka vu ovem
sivlenyu? — Kaj je szmert? — Kaj sze pri-
peti z-télom po szmertí? — Jeli dusha takaj
vumira? — Jeli sive dusha z-pomochjum
téla? — Zakaj ne vumira dusha z-télom?
Gdo je vu dushu selyu za vekivechnem bla-
senztvom zaszadil? — Hocheli Bog dushu za
na veke vu sivlenyu zdersati? — Zakaj?

5.

Koj je zta-
lish chlove-
ka po szmer-
ti?

Odkud viszi ztalish buduchega sívlenya?
Kaj je po szmertí? — Poleg chesza bude on-
da chlovek szudyen? — Kam sze obszudi du-
sha na oszebnom szûdu? — Jeli sze y téla od
mertveh ztala budu? — Zakaj? — Je bilo
télo orudelje dushe? — Jeli nemora sze du-
sha takaj na szvojem télu naplatiti ali kasti-
guvati? — Kaj bude po goreztajanyu? —
Zakaj bude takaj obchinzki szûd? — Gdesze
pravicza Bosanzka bolye ochituje, pri ob-
chinzkom ali pri oszebnom szûdu? — Y kaj

sze bude po dovershenom izrechku pripetilo?
Kam pojdu pravichni? — Kam grěshniki?

I. Dokànchanye Nàvuka.

Eliash hlepi za postenyem najvisheshega Boga, ter skancha ohetiri xto y petdesset bolvanzkeh szlusbenikov.

Akab kraly Izraela imal je senu, koja sze bolvanom vklanyala je, y ova pri kralyu je opravila, da on nyoj za volyu bolvanu Baal Czirkvu zezidal je, y aldovnike odredil je, koji vszu szlusbu vu ovoj obvershivali jeszu. Vchinyeno je metemtoga, da Bog jednoga chloveka odebral je, koj vu krépozti Mojseshu zpodoben, gyegyernozt y szerdchenozt zadovolynu imal je, da izтому Kralyu bolvanztvo, y veliku ovu zpachku oshtro zpochituval je. Ti, rekel je on Akabu, ti jeszi on nepobosni chlovek, koj od zapovedi pravoga Boga odztupil, y zrok jeszi, da y tvoje lyudztvo neverno y neszrečno poztalo je, y vezda Baalu szlusi. Da bi ti vendar jedenput ocht odperl y zpoznal, da bolvani, kojem sze ti vklanyash, nikaj néznaju niti nészu, y da takaj aldovniki ovéh bolvanov szami vkanlyivczi jeszu! Ali, (nadalye veli Prorok) dvojish morebiti nad iztinum mojeh rechih? Jeli ti mene ne dersih za jednoga Proroka y szlugu pravoga Boga? Dobro je! dopuzti da ti pokaza dam: dozovi proroke y aldovnike Baala, zku-pa, y zapovech nyim, da na goru Karmel k-meni najdojdu, y Bog po ochiveztom chudochinu ochituval bude, da on szam pravi Bog Izraela je.

Akab dal je vezda vsze aldovnike bolvanov dozva-ti, y na gori Karmel zpraviti. Onda dersal je Eliash

pred zкупzpravlyenom lyudztvom szledeche govorenye: Kak, dugo bude josche terpelo, da vi Izraelczii szamfi znali nebudete, jeli vu bolvana Baal, ali vu Jehovu bi verovali? *Je Gozpon vash Bog, tak jedino nyemu sze pridrusite. Je ovo pako Baal, tak sze nyemu pridrusite.* (3 Reg. 18.). Hodte, vidimo, koju ztran szî ovde zebrati imate! Hochemo pod odpertom nebom jednoga Oltara podignuti; onda dajte nami dva vole, proroki Baala naj szî jednoga zebereju zmed oveh, naj gâ na komade razzsecheju, y na derva poztaviju, ja zpodobno vchinil budem. Oni pri ovem aldovu naj moliju, y ja molil budem. Na chiju molitvu onda ogeny iz neba opal bude, onoga Bog je pravi Bog, onoga navuk je pravi navuk. Lyudztvu neizmerno dopadalo sze ovo govorenye Eliasha, y ovo z-jednem glaszom krichalo je: pravo je, ovak sze naj chini. Vezda vzeli szû anda aldovniki Baala jednoga vola, razzsekli gâ, poztavili gâ na oltan, y zazavali ime Baala od ranoga jutra do pol-dneva, ter vszevdily krichali: *Baal poszluhni nasz!* Melemtoga Baal niti sze genul neje, niti odgovoril, niti poszlal chudnovitoga ognya iz neba, koj aldova bi bil vusgal. Szada dozval je Eliash vsze lyudztvo k-szebi, da y nyegvoga aldova naj poglediju y zezvedaju. Predi nego aldovati bi bil pochel, tak zapovedal je on, za preprechiti vszu szumlyu kakve vkanlyivozti, da sze razzfatyeni vol trikrat z-vodum poleva; onda prittupil je vu vuri zechernoga aldova k-oltaru, y molil je zasgano: *Gozpone! Bog Abrahama, Izaka y Izraela! pokasi danas, da ti Bog Izraela jeszi, da ja szluga tvoj jeszem, y da vsze poleg zapovedi tvoje vchinil jeszem. Gozpone! poszluhni mene, poszluhni mene, da ovo lyudztvo zpozna, da ti Gozpon y Bog jeszi, y da ti szerdze nyihovo zopet k-szebi obernul jeszi.* Y nut padal je chudnoviti ogeny iz neba, posgal aldova, derva, kamenye, zemlyu y iztu vodu. Poklamkam vsze

lyudztvo ovo bi bilo videlo, tak hitilo sje je na obraz szvoj, y krichalo: *Jehova je Bog, Jehova je Bog*. On-
da rekel je Eliash nenadjano Izraelczem: *Prímite pro-
roka Baala, y nijeden naj ne vujde*, da morebiti szvo-
ju vkanlyivozt zopet ne ponoviju, y lyudztvo od pra-
voga Boga ne odverneju. Oni popali szû nye. Eliash do-
pelyal je nye do potoka Kizon, y nye szam zkonchal.

Gdo, Dragi! nevidi vu Eliashu peldu, koju vszaki
kerztchenik, komu postenye szvôga Boga, y véra na
szerdczu lesi, naszledovati mora? Ar bludnozt je, koj
miszli, da postenye Boga, y véru szamo Redov-
niki braniti moraju: Bog szvoje postenye vszakomu
zmed nasz je zaufal, mi moramo anda ovo braniti, y
to z-tulikum zasganoztjum, z-kakvum ovo Eliash branil
je. Zato veli takaj ztari navuchitely Tertulianush: *vu
ztvarih Bosanzkeh vszaki chlovek je vojník*, kojega du-
snozt je za postenye ovoga z-vszum gyegyernoztjum vo-
juvati. O vojujmo anda za postenye najvisheshega Bo-
ga! branimo nyegvoga navuka, branimo nashu véru
szuprot oholnem zespotlyivczem nasheh vrémen, koji
sje podztupiju Boga vu nyegvi szveti véri ozkruniti, od
Jesusha poztavlyenu Czírkvu podkopati, nyene pravi-
cze y zapovedi zahitavati. Vojujmo proti prorokom
Baala, iliti navuchitelyom krive vére, ter reczimo
nyim prez ztraha vu ochi, da laslyivczy jeszu, kojeh
Otecz dùh peklenzki je, y da oni zbog szvoje zpachke
koju vu rechih, pismih y chinih davaju, vekivechnoj
szmertí vushli nebudeju.

II. Dokànychanyò Nàvuka.

*Jesush po prixpodobi od hmanyoga terszjo-
delavosa daje sidovom nyihovu nezahvat-
nost y hmanyochu sa xpozñati.*

Jednoch, Dragi! hotel je Jesush tverdokornom si-
dovom razlosno napervoztaviti, kak nechedno nyihovo
zadersavanye bi bilo, y kak oni vu hmanyochi josche
bolye napreduju, nego predyi nyihovi napreduvali je-
szu, koji tulike navuchitelye y proroke preganyali je-
szu. Iz ovoga czilya pripovedal je on nyim od jednoga
premoguchega chloveka, koj med oztalemi jednoga vi-
nograda imal je, na kojega vnogo potreshil, y veliku
zkerb imal je. Ov chlovek, rekel je zvelichitely, ogra-
dil je terszje ovo, napravil szi pivniczu, y hisu zverhu
ove. Ovoga vu tak lepem ztalishu poztavlyenoga vino-
grada predal je nekojem lyudem pod tum pogodbum,
da nyemu vszako léto v-jeszeni ztanovitu méru vu vi-
nu davali budeju. On szam pako na nekuliko vrémena
oztavil je vinograda y odishel vu varash. Poklamkam je-
szen bi bila doshla, tak poszlal je szlugu szvojega k-
nyim, y potrebuval je pogodyeno vino od nyih. Me-
temtoga ovi zlo baratali szû z-szlugum, ztukli nyega, y
praznoga domom odpuztili. Kak jako oszupnul sze je
Gozpon vinograda, poklamkam ovakvoga glasza chuti je
moral! On taki poszlal je drugoga szlugu, ali y ovoga
ranili szû oni, y obshanili. Oszupneuozt gozpona po-
vekshala sze je, on poszlal je druge szluge, ali y ovem
pripetilo sze je, kaj y perveshem; oni hitali szû na nye
kamenye, dapache oni vmorili szû nekoje, y poszlali dru-
ge ranyene domom. Zadnich, kaj je vchinil Gozpon
vinograda? Iz prevelike miloztche y miloszerdnostzi chu-
val je on ove hudodelnike, ter poszlal je k-nyim szvô-
ga szina, ne da nye kastiguje, nego da nye josche je-

denput z-dobrotivnoztjum na pravi put oberne. *Mojega szina*, miszlil szê je *on*, *postuvali budu*. (Marc. 12.) Szin doshel je. Kaj sze je pripetilo? Ovi malovrédni komaj da nyega zapazili jeszu, tak vchinili szû tolnacha, da gâ zkonchati hocheju. Ovo je odvetek nashega Gozpona, rekli szû med szobum, aku *on* mertev bude, gdo bude onda vishe kaj od nasz potrebuvali mogel? *Hochemo nyega vmoriti, onda je nyegvo odvechtvo nashe*. Y taki pograbili szû nyega, vmorili gâ na najkervolochneshi nachin, y izhitili nyegvo mertvo télo vun iz vinograda.

Vezda dokonchal je Jesush prípovedanye ovo pitajuchi sidove: kaj miszlite vi, *kaj bude vezda gozpon vinograda vchinil*? Jeli ne bude *on* k-lyudomorczem ovem doshel, y od nyih zbog vchinyenoga zlochinztva nad szvojem szinom rachuna potrebuval? — Jeli nebude *on* kerv za kerv potrebuval, nye izkonchal, y vinograda drugem predal, koji nyemu vu pravem vrémenu dachu davali budeju? Farizeushi, sidovi zpazili szû vezda, kaj Jesush Kriztush po ovoj prizpodobi rechi je hotel. O! rekli szû oni, ovakvoga kaj né sze nigdar pripetilo, niti sze ne bude. — Kak to? odgovoril je, Jesush z-jednem oštrem pogledom, ovo né nigdar vchinyeno? Nití sze nigdar pripetilo nebude? Kulike proroke y navuchitelye, koje vam Otecz moj poszlal je, jezte vre vmorili, y kamenovali? Y kaj budete z-szinom napravili? Takaj vam vinograd, tojezt kralyeztvo Mesziasha vzeto y drugem dano bude, koji k-szvojemu vrémenu selnoga szàda doneszi budeju.

Dragi! jeli je potrebno da rechjam ovem Zvelichitelya josche za navuk nash koja pridam? Ne zaizto, vi vidite vre od ovud, da jedna velika neszrécha takaj one kerztchenike cheka, koji nezahvalni proti miloztchi zvanja szvôga na pravu véru, ne szamo Szlusbenike ove obshanuju, preganyaju, nego takaj po szvojih gréhih

y hmanyochah, kak Apostol veli, iztoga szina Bosan-
zkoga josche razpinyaju. O! proszim vasz anda, budite
zahvalni proti Bogú; koj vasz iz tmioze vu chudnovito
kralyeztvo szina szvôga pred tulikemi drugemi poztavil
je, y obdersavajte véno, koja on od vasz potrebuje.
Dersite nyegve zapovedi, molite prez preztanka, po-
trebujte od Kriztusha poztavlyene Shakramente, besite
vszigdar zlo, y vchinite dobro, kuliko moguchi jezte,
y onda morete szegurno nadjati sze, da y vi jednoch iz
kralyeztva prave Czirkve vu vekivechno kralyeztvo zmo-
snozi preztavlyeni budete, koje vszem zkupa selim.
Amen.

III. Dokànchanye Nàvuka.

*Kerstichenik mora z-poniznostjum véru-
vati, kaj nyega Véra vuchi.*

Nikaj, Dragi! né nam za zachuvanye one milozi-
che, koju nam Bog po Véri prikazal y podelil je, tak
potrebno, kak poniznozt. Tak dobro iztine izte, koje
nam za véruvati napervoztavlyaju sze, kak y nachin,
z-kojem ove napervoztavlyaju sze, potrebujú od nasz
poniznozt; ar koja napervoztavlyaju sze nam za véru-
vati? Néli, nam napervoztavlyaju sze zkrovnoztí koje
razum chlovechanki preszèchi vu ztalishu néje? Jedno
od szebe szamoga najzversheneshe Bitje, jeden Bog troj
vu pershonah, jednoj naravi y vu jednom Bitju; jeden
iz lyubavi proti nam chlovekom vchinyeni y na krisu
vumirajuchi Szin Bosji, jeden buduchi szudecz siveh y
mertveh. O! kakve szú to zkrovnoztí, kojeh véru szam
Jesush Kriztush szamo poniznem obechal je!

Premiszlimo takaj nachina, poleg kojega nasz Véra ova véruvati vuchi. Vsza koja mi vérujemo, je nam Bog ochituval, y to ne on szam izraven nam, nego po drugeh. Mi moramo iz vuzt Czirkve ova chuti; ar tam naputil je nasz szam pochetnik vere nashe. Koj Czirkvu ne bude poszluhnul, naj bude kakti poganin y odperti greshnik. Moreli pako kerztchenik vsza prez poniznoztí véruvati? Moreli on vsza, kaj Czirkva nyemu za véruvati napervoztavlya, prez ove krépozti za iztinzka dersati? Moreli on véruvati, kaj on ne vidi, nitine preszese, kaj odpertomu szvedochantzvu nyegvih chuteny, nyegvem prirodyenem dvojnoztjam, y naravzkem znanoztjam szuprot govori; moreli on ova zaradi Bosanzkeh ochituvanyih véruvati? Zajzto, gdq more ovde tajiti, da ovakva poniznozt jedna zmed najveksheh krépozti h kerztchanzkeh je? y ovu potrebuje Bog od nasz.

Zapametite szí anda ova, vi oholni y napuhnjeni lyudi! koji nikaj véruvati nechete, kaj ali z-ochmi nevidite, ali z-vashem razumom preszèchi nemrete. Chija volya je pervesha, volya Bosja, ali vasha? Terszite sze da ovu tak potrebnu poniznozt vére imali budete, y zahitite vszu gréshnu zezvedlyivozt y mudruvanye vu ztvarih, koje sze vére doticheju. *Podlosite*, poleg opomenka Apostola, *vashega razuma-szlusbi vére*. (2 Cor. 10.) Nebudite gizdavi y oholni, nepuztíte sze vu pravde, koje vashu mudrozt prekorachuju. Imate Mojsesha y Proroke, Jesusha y Czirkvu, koji vash pelaju y ravnáju. Oveh sze dersite, ter mir gozpoduval bude vu dushah vasheh, y Gozpon z-vashum poniznum prikla-dnoztjum pameti na navuk zadovoljen bude; on vam podelil bude miloztchu, da szvéte nyegve iztine bolye y bolye zpoznali, y takaj pochutili budete. Naj bude, da vash gdq kakti nezpametne zezsmehaval bude. *Bog zezbral szí je nezpametne óvoga szvéta, da obshani mudre*. (1 Cor. 1.) Amen.

III. PONAFLANYE NÁVUKA

Od dersany návukov.

PITANYE 1.

Koje szú glavne naredbe kerztchanskoga dersany návuka?

Razláganye.

1.

*Izpisz y
razluchnost.
dusnoztih yu
obchinzkom.*

Kerztchanski dersany návuk vuchi nasz chine nashe tak poztavlyati, da Bogu dragi jeszu. Bogu je ono drago, kaj nyegvem zapovédjam primerno je: potrebno je anda najpervich, da zapovedi Bosje y nashe dusnoztí znamo. Zapovedi Bosje jeszu jeden prepisz volye Bosanzke, koj nasz vese; y dusnoztí jeszu chini, koje zvershavati moramo. Nahadyaju sze zapovedi proti Bogu, proti nam szamem, y proti blisnyemu nashemu. Ovak nahadyaju sze takaj dusnoztí proti Bogu, proti nam szamem, y proti blisnyemu nashemu. Nahadyaju sze dusnoztí obchinzke, koje vszaki chlovek kakti chlovek obvershavati mora; y nahadyaju sze dusnoztí oszebne, koje vszaki gledech na ztlish szvoj obvershavati mora. Ar ztlishi lyudih nészu vszi jednaki. Drugi je ztlish Roditelyih, drugi pa-

ko detcze; drugi poglavarov, drugi pako podlosnikov; drugi Redovnikov, drugi pako szvëtzkih, y tak dalye. Kak goder pako ztalihi lyudih razluchni jeszu, ovak nahadyaju sze takaj za vszakoga oszebujne zapovëdi y dúsnoztí.

Perva glavna naredba kerztchanskoga ^{2.} *Perva glavna naredba kerztchanskoga dersany navuka je: Vchini tz lyubavi proti Bogu vsze, kaj nyegvem zvershenoztjam y vu oveh utemelyitem dúsnoztjam prizpodobno je.* Vsze zapovëdi y dúsnoztí proti Bogu temelyiju sze vu zvershenoztíh Bosjih, Mi imamo zapovëd y dúsnozt, Boga zpoznati; kajti nyega zbog nyegvih zvershenoztíh postuvati y prestimavati moramo. Mi imamo dúsnozt, Boga postuvati. Ova dúsnozt temelyi sze navlaztito vu tom, kajti Bog najzversheneshe Bítje je. Mi imamo dúsnozt vu Boga véruvati. Ova dúsnozt temelyi sze vu mudrozti y iztinitozti Bosji. Mi imamo dúsnozt vu Boga ufati sze, nyega zazavati, y prosziti. Ova dúsnozt temelyi sze vu nyegvi vszamoguchnoztí dobroti y vérnoztí. Mi imamo dúsnozt Boga lyubiti; ova dúsnozt temelyi sze vu nyegvi neizmerni dobroti Bosanzki. Mi imamo dúsnozt, Bogu pokorni biti. Ova dúsnozt temelyi sze vu najvisheshem ladanyu Bosjem. Mi imamo dúsnozt, Boga bojati sze. Ova dúsnozt temelyi sze vu Vszojznanozti, szvetozti y praviczí Bosanzki. Mi imamo dúsnozt, da sze nyegvoj volyi povdamo. Ova dúsnozt temelyi sze vu mudri y dobrotivni providnoztí Bosanzki. Mi moramo vsza, koja chinimo iz lyubavi proti Bogu vchiniti; kajti lyubav Bosja perva y najveksha zapovëd je.

3.
*Druga na-
redba.*

Druga glavna naredba kerztchanzkoga dersany navuka je: *Vchini, kaj ochituvani volyi Bosjoj prizpodobno je, y kaj navuk Jesusha Kriztusha potrebuje.* Mi najbolye znati moremo, kaj zvershenoztjam Bosjem, y vu oveh vtemelyitam dusnoztjam prizpodobno je, kada Bog ovo szam nam poveda. Nut *Bog vnogo krat, y na vnogoverztne nachine govoril je jednoch Otczem naszem po Prorokih, zadnich pako govoril je on nam po szinu szvojem.* (Hebr. 1) Mi moramo anda vchiniti ono, kaj ochituvanoj volyi Bosjoj y navuku Jesusha Kriztusha prizpodobno je.

4.
*Trejtá na-
redba.*

Bog ische szvoje postenye vu naszem zvelichenyu. Nasha je anda dusnozt da nashe laztovento y pravo dobro povekshavamo. Od ovud izhadya trejtá glavna naredba kerztchanzkoga dersany navuka, najmre: *Vchini, kaj tvoje laztovento, ali pravo dobro povekshava.* Velim: *pravo dobro*: ar vi vre znate, da vsze dobro néje, kaj nam dobro sze vidi. Ako jedno menshe dobro vekshemu skodi, tak ovo vre néje pravo dobro. Mi moramo tak Dobro nashega téla, kak y dobro nashe dushe povekshati, ar Bog czeloga chloveka szrechnoga imati hoche. Metemtoga kak berse koje télovno dobro dushi skodi, tak ovo vre néje pravo dobro, y ako za ovem hlepimo, tak ne povekshavamo nashe pravo dobro.

Pervo dobro dushe nashe je miloztcha Bosja, y vekivechno zvelichenye. Dusnozt anda nasha je, da za dobro dushe nashe, vsze nachine, koje vam vre vu pervem ponavlanju

povedal jeszem, za zachuvati miloztchu Bosju y za vekivechno blasenzstvo poprimemo. Ako morebiti po gréhu miloztchu Bosju zgubili jeszmo, tak moramo ovu po pravoj pokori zopet zadobiti, y vu ovoj obztati tersziti sze. Mi moramo tersziti sze, da razuma nashega razbiztrimo, da ovak nachine prave blasenozti, y vsze dúsnoztí nashe, kak y nashe falinge zpoznati navchimo sze. Mi moramo zadnich nagnenya nashe volye vkrotiti, y na dobro napelyati tersziti sze.

5. *Dúsnoztí gledech na télo nashe.*
Lyudi nészu szam dűh, nego oni imaju takaj jedno télo od Boga, koje zdravje, ja-kozt y prikladnozt potrehuje. Je télo betesno y neprikladno, tak ovo takaj za obvershavanje szvoje dúsnoztí neprikladno bude. Dúsnozt anda nasha gledech na télo je, da ovo vu zdravju y prikladnoztí zadersimo. K-to-mu szlusi ju jélo y pilo, kak takaj doztojna razveszelenya. Dúsnozt anda je nasha da ovakve priztojne nachine potrebujemo, nasz od vszakoga vrasenya y betega téla chuvamo, y vu pripetchenyu vrasenya ali betega najprikladnasha vrachta poprimemo.

6. *Dúsnoztí gledech na laztoritozt, imetek náh*
Vszaki chlovek vnogeh dugovany potrebochu ima, y zato néje szamo szlobodno, nego y dúsnozt, da szí potrebna prizkerbi. Ovo biva po marlyivoztí y poszluvanyu. Prizkerbleno pako nikaj hasznilo ne bude, ako ovo chuali ne budemo; chlovek mora anda prizkerbleni imetek po pazlyivoztí y gozpodarlyivoztí zachuvati tersziti sze. Takaj more sze ov na pravichni nachin povekshavati, da ovak chlovek vu pripetchenyu neszreche ztem

szegurnesli je, y od obilnoztí drugem potrebnem nekoja podelyiti mora.

7.

*Dúsnosti
gledeck na
nashe poste-
nye.*

K-nashemu vrémenitomu dobru zpada takaj posteno ime, miloztcha, prestimanye, priatelztvo y zaufanozt drugen. Prez oveh nachinov nészmo vu ztalishu nashu sznéchu vchiniti, mi anda dúsní jeszmo, ova prizkerbeti szí. Ovo biva po postenih chinih, y po szudu y izrechku postenih lyudih. Szlobodno je takaj, y dapache vu nekojeh okoliczah dusni szmó nashe posteno ime brániti, ali szamo po dopuztchenih nachinih, y z-vszum potrebnum razlogum.

8.

*Dúsnosti
gledeck na
razluchne
okolicze si-
vlenya na-
shega.*

Zadnich okolicze chloveka nészu vszigdar jednake, y vu oveh nyemu laztovíto nyegvo dobro oszebujne dúsnosti nalase. Kada nam dobro je, onda moramo ponizni y zahvalni biti proti Bogu, miloszerdni proti blisnyemu, merzli proti vrémenitomu, y niezpozablyivi iz vekivechnoga dobra. Vu nészrechi moramo sze vu volyu Bosju povdati; puni zaufanoztí na nyegvu providnozt, zarad vnogoverztnih hasznih, koje iz neszreche y szuprotivchine dohadyaju, batrivni y veszei biti. Vu pogibelyi szmertí, kajti ovde Czilya y konczu nashemu najbliseshi jeszmo, moramo po prijémanyu szvétéh Shakramentov pokore, ol-tara, poszlednyega mazanya, po zvershavanju treh hogoszlovzkeh krépoztnih, y navlaztito po poniznoj y zkrushenój povdanoztí vu volyu Bosanzku nasz z-Bogoma zjediniti, y vsza nasha vrémenita dugovanya, ali zamudyene dusnoztí vu red poztaviti.

9.

*Cheterta
glavna dú-*

Cheterta glayna dúsnost kerztchanzkoga dersany navuka je: *vchini, kaj dobro bli-*

anyega *vojega* *povekshavalo* *bude*. Bog *snost kërztchanzkoga dersany nāvuka.* iszche szvoje postenye takaj yu szrechi blisnyega nashega, y nashe laztovito dobro viszi od dobra blisnyega nashega. Vi, moji dragi; vre chuli jezte; koja vam szamem dusni jezte, y ravno ova izta gledech na telo, dushu, imetek y postenye blisnyega vashega izpuniti morate. Vi morate blisnyega vashega lyubiti, kak vash szame; tak morate nyemu vchiniti vsza, koja nyemu haszniju, oztaviti pako koja szu skodlyiva.

Razgovori.

1.

Kaj nasz vuchi kërztchanzki dersany nāvuk? Kaj je dobro y Bogu drago? — Moramoli anda zapoved Bosju y nashe dūsnoztī znati? — Kaj szū dūsnoztī? — Je molitva dūsnozt? — Zakaj? Kakve imamo zapovedi? — Kakve imamo anda takaj dūsnoztī? — Jeli dūsnozt Boga lyubiti szamo na te zpada? — Afi jeli dūsnozt blisnyega lyubiti szamo na te zpada? — Jeli sze nahadyaju anda dūsnoztī koje na vsze zpadaju? Y kak sze zoveju one dūsnoztī, koje na vszeh zpadaju? — Kak sze zoveju pako one dūsnoztī, koje szamo na ztanovitoga ztalisha lyudi zpadaju? — Jeli szū ztalishi vszeh lyudih jednaki? — Jeli sze nahadyaju anda takaj razluchne dūsnoztī? — Zakaj? —

2.

Koja je perva glavna naredba kërztchanzkoga dersany nāvuka? — Je dūsnozt nasha

Koja je perva glavna naredba kërztchanzkoga dersany nāvuka?

*zchanzkoga
dersany na-
vuka?*

vu Boga véruvati? — Va chem temelyi sze ova dùsnozt? — Je dùsnozt nasha vu Boga ufati sze? — Vu chem temelyi sze ova dùsnozt? — Je dùsnozt nasha Boga bojati sze? — Zakaj? — Je dùsnozt nasha volyi Bosjoj vsza prepuztiti? — Zakaj? — Vu chem temelyiju sze anda vsze nashe dusnozt? — Vu chijih Zvershenoztijih? — Zakaj moramo anda vsze vchiniti, kaj zvershenoztjam Bosjem prizpodobno je? — Y koja je perva y najveksha zapoved? — Zakaj moramo anda vsze iz lyubavi Bosje vchiniti? —

3.

*Koja je dru-
ga naredba?*

Je nam Bog takaj szvoje zvershenozti ochituval? — Je nam Bog ochituval, kaj nyegvem zvershenoztjam prizpodobno je? — Moreli Bog vkaniti sze? — Maramo ono vchiniti, kaj ochituvanoj volyi Bosjoj prizpodobno je? — Zakaj? — Po kem je Bog pegda z-predyi nashemi govoril? — Po kem je pako zadnich nam govoril? — Moramoli anda to vchiniti, kaj navuk Jesusha Kriztusha od nash potrebuje? — Koja je anda druga glavna naredba kerztchanzkoga dersany navuka? —

4.

*Koja je trej-
ta naredba?*

Jeli ische Bog szvoje postenye vu nashi neszrechi? — Moramoli anda vchiniti, kaj laztovento nashe dobro potrebuje? — Zakaj? — Je pako vsze dobro, kaj nam dobro sze viditi? — Koje dobro moramo pako povekshavati? — Koja je anda trejta glavna naredba kerztchanzkoga dersany navuka? — Ako pako menshe kakvo dobro vekshemu

skodi, je ovo jedno pravo dobro? — Koja dobra szû veksha, dobra dushe; ali dobra téla? — Ako anda téloyno dobro dushi skodi, je ovo jedno pravo dobro? — Y ako mi z-kvarom dushe nashe za vrémenitem dobrem hlepeli budemo, jeli budemo nashe prave dobro povekshali? — Moremo mi prez miloztche Bosje zvelichiti sze? — Je miloztcha Bosja najvekshe dobro dushe nashe? — Je anda dûsnozt gledech na dushu, da miloztchu Bosju zachuvamo? — Zakaj? — Po chem moremo pako zgublenu miloztchu nazad zadobiti? — Je anda dûsnozt nasha proti dushi, da za grêhe pokoru chinimo? — Zakaj? — Budemoli pako nachine miloztche poprijeli, ako ove nepoznamo? — Budemoli dusnozt zpunili, koje nepoznamo? — Budemo falinge popravili, za koje neznamo? — Je anda dûsnozt nasha, gledech na dushu, da razuma nashega zbiztrimo? — Zakaj? — Budemoli dobro vchinili, ako na zlo nagnyeni jeszmo? — Je anda dûsnozt nasha proti dushi, da volyu nashu na dobro giblyemo? — Zakaj? — Kc je szû anda dusnozt chloveka proti dushi, da volyu nashu na dobro giblyêmo? — Zakaj? — Koje szû anda dusnozt chloveka proti dushe szvoji? — Kakvo dobro mora chlovek vu dushi szvoji zachuvati? — Kak sze mora chlovek gledech na szvojega razuma y volyu zadersavati? —

5.

Je chlovek szam dûh? — Moreli chlo-^{Koje szû dûsnozt chlo-}vek szvoje poszle obvershavati, ako télo^{veka gledech}

Schloissnigg Ixtine Vère Dek. IV.

na télo szvo-
je? betesno je? — Je dùsnozt nasha, da télo
zdravo zachuvamo? — Zakaj? — Y kak
bude jeden neprikladni szvoje poszle oba-
vlyal? — Je anda dùsnozt nasha, da télo
nashe prikladno vchinimo? — Zakaj? —
Jeli ozlajemo prez jéla y pila zdravi? —
Je anda dùsnozt nasha, da telo nashe z-je-
lom y pilom obzkerbimo? — Zakaj? —
Moramo télu nashemu mira y pochinka pri-
vusčiti? — Zakaj? — Kada pako télo obe-
tesa, kaj moramo vchiniti? — Bili onda
szmeli vrachitelya y vrachtvo zapuztiti? —

6.

Koje szù du-
snozt chlo-
veka gledech
na nyegov
imetek?

Jeli vishe ztvarih potrebujemo za zder-
savanye téla? — Po chem zdersavamo mi
telo nashe? — Je anda dusnozt nasha, da
marlyivi y poszleni jeszmo? — Zakaj? —
Kaj haszni prizkerbleno, ako ovo ne chu-
vamo? — Kak moremo ovo zachuvati? —
Morebiti po nepazlyivozti alí razzipnoztí? —
Je anda dusnozt nasha da na dugovanya pa-
zimo, y gozpodarlyivi jeszmo? — Szmemo
broja dugovany nashih na jeden posteni na-
chin povekshati? — Szmemoli pako ova iz
zkupozti povekshavati? — Nego Zakaj? —

7.

Koje szù du-
snozt chlo-
veka gledech
na postenye
szvoje?

Jeli zpada posteno ime takaj k-nashemu
vremenitomu dobru? — Moreli chlovek prez
postenoga imena szvoju szrechu vchiniti? —
Po chem sze dobiva posteno ime? — Jeli
je anda dusnozt nasha da pred vszemi lyu-
dmi posteno vchinimo? — Szmemoli na
govorenye bedazteh lyudib paziti? — Nego

na chije? — Y kada sze postenyu nashemu kaj szuprotivnoga pripeti, kaj moramo vchiniti? — Po kakveh nachinih szmemo ovo nam nazad prizkerbeti? —

8.

Jeszu okolicze chloveka zmirom jednake? — Jeli sze anda gledech na okoliczera zluchne takaj dusnozi nahadyaju? — Jeli sze pripeti, da chloveku visheputi jako dobro ide? — Jeli sze szme on vu ovakvem ztalishu zoholiti, ali na Boga pozabiti? — Szmemoli vu ovakvem ztalishu nemiloszerni biti proti blisnyemu? — Szmemoli vu vrémenu szreche szerdcze nashe chizto vremenitem prikazati, ter na vekichna pozabiti? — Jeli nasz pako y neszrecha ali beteg pohadya? — Szmemoli vu ovakvem ztalishu szuprot Bogu morguvati? — Nego vu koga moramo zaufati sze? — Jeli szlusiju neszreche na zpokorjenye nasheh gréhov? Kak moramo anda neszreche nosziti? — Z-chem sze moramo vu neszrechi batrive-ti? — Koja je zadnya okolicza chloveka ovem sivilènyu? Koje Shakramente moramo vu pogibelyi szmerti prijemati? — Koje krépozti moramo zvershavati? — Kaj gledech na nashe vrémenito vchiniti moramo? — y ako josche nekoje dúsnozi zvershiti imamo, kaj moramo vchiniti? —

*Koje szú dú-
snozi nashe
gledech na
razluchne
okolicze si-
vlenya na-
shaga?*

9.

Jeli viszi nashe laztovito dobro takaj od dobra blisnyega nashega? — Jeli ische

*Koja je che-
terta glavna
naredba*

13*

*kerztchan-
zkoga der-
sany na-
vuka?*

Bog szvoje postenye vu dobrem ztalishu blisnyega nashega? — Moramoli anda takaj ono vchiniti, kaj dobro blisnyega nashega povekshava? — Zakaj? — Koja je anda cheterta naredba kerztchankoga dersany navuka? — Moramoli anda proti nashemu blisnyemu one izte dushnozi zvershavati, koje proti nam szamem zpuniti imamo? — Zakaj? — Szmemoli kaj vchiniti, kaj nam skodljivo bi bilo? — Kaj moramo nam szamem vchiniti? — Kaj moramo pako blisnyemu nashemu vchiniti? — Kaj moramo pako oztaviti?

PITANYE 2.

Kaj je krépozt kerztchanzka?

Razlûganye.

*1.
Izpisz kré-
pozt kerzt-
chanzke.*

Krépozt vu obchinzkom je jedno nagnenye iliti pripravnozt zapovedi Bosjoj pripodobno chiniti. Izhadya ova pripravnozt iliti ovo nagnenye iz jakozti y iz zpoznanya nashe narave; najmre kajtî mi po nashî laztovitî razuma szvétlozti zapoved Bosju zpoznamo, y poleg ove chinimo, tak je to jedna naravzka krépozt. Ovak szvedochi Pavel da poganini, koji nikakvo ochituvanye

němajū, naravzkem nachinom zapoved zpu-
niju; oni siveju iz laztovitoga previdyenia
y iz zpametneh vrėmeniteh czilov razumno
y pravichno. Izhadya pako ovo nagnenye y
ova pripravnozt iz miloztche Jesusha Kri-
ztusha, chini ona poleg zapovedi Jesusha
Kriztusha, zvershava ona chine, koji veki-
vechnoga sivlenya vrėdni jeszu; tak je ova
jedna kerztchanzka krėpozt. Kerztchanzka
krėpozt vu obchinzkom je anda jeden dar,
kojega Bog po miloztchi-poszvetchujuchi vu
dushu zleva, da volyu chloveka za takve chi-
ne prikladnu y nagnyenu vchini, koji za-
povedi Jesusha Kriztusha prizpodobni, y
vekivechnoga zvelichenya vrėdni jeszu.

Nahadyaju sze, iztina je, vu oszebnom
vnoge krėpoztı, ali pravo y vu obchin-
zkom govorech szamo jedna je krėpozt. ^{2.} *Pravo y vu
obschinzkom
govorech
szamo jedna
je krėpozt.*
Ova poztavlyena je vu tverdnoj volyi prez
iznimlenya zapovedjam Bosjem, zakonu Je-
susha Kriztusha y nyegve Czirkve, kak y
dushnomu zpoznanyu prizpodobno vchiniti.
Iz ove glavne krėpoztı izhadyaju vsze oztale
oszebne krėpoztı, koje od szvojech zazluchneh
gibanyih ali *bogoszlouvke, ali ravnajuche
dersanye kerztchanzko* imenuju sze, y koje
takaj zbog szvoje razluchne narave razluchna
imena imaju. One krepozti, koje Boga
izraven za czily y nagibanye imaju, zoveju
sze *Bogoszlouvke*; ovakve jeszu, vėra, ufa-
nye y lyubav. One krėpoztı pako, po kojeh
dersanya Kerztchenika tak vravnaju sze, da
Bogu draga jeszu, zoveju sze *ravnajuche
dersanye kerztchanzko*; oveh je vnosina, kak
vu razlaganyu od dűsnoztı kerztchanzke chuli

jezte. Metemtoga vsze ove, y vsze josche oztale krépozti, izhadyaju iz tverdne volye prez iznimlyena zapovedjam Bosjem, kak y dushnomu zpoznanyu prizpodobno vchiniti ar koj jedenput tverdnu volyu ima, vsza zvershavati, kaj Bog hoche, ali zapovedal je, on takaj vszaku zapoved vu poszebnom zvershaval bude, kak berse on szamo zna, da Bogu ovo dopada sze.

3.

Kaj je pobosnozt.

Oni lyudi, koji zaradi Boga krépoztni jeszu, imenujemo *pobosne*. Velim lyude, koji zaradi Boga krépoztni jeszu. Ar moreju sze lyudi nahadyati, koji vu razluchneh krépozti napreduju, ali morebiti szamo zato, da praznu hvalu od lyudih zadobiju, ali da morebiti drugu kakvu haszen imaju, ovakvi nészu vu iztini pobosni; kajti ne zaradi Boga krepoztni jeszu. Pobosni lyudi zvershavaju vsze krépozti iz lyubavi, y na postenye Boga, y ovi imaju pravu y ztálnu krépozť. Oni zvershavaju ovu vszako vréme, vu vszakem meztu, y vu vszeh okoliczah, gde sze szamo prilika krépozti ponudya, kajti najmre Bog vszako vréme, vu vszeh meztah, y vu vszako okoliczi czily y konec nyihov oztaje.

4.

Vu chem ztoji prava pobosnozt.

Od ovud videti je, da pobosnozt neztoji vu szvojvolynom, ali razvuzdanom sivenya nachinu: najmre da bi sze vu putchine odpravlyali, ali szamo ztanovitu felu jezťvin vsivali, ali na ztanoviti nachin opravlyali, nego prava pobosnozt ztoji vu vszevdilnom terszenyú ono vchiniti, kaj Bogu dopadno je. Bogu sze pako nedopadaju szamo ove krépozti, koje izraven proti

nyemu zvershavaju sze, kakti jeszu: moli-
tva, razmishlyavanya, pohadyanye Czirkvih
y zpodobna; nego takaj one krèpozti, koje
dobro chlovechanskoga drustva poveksha-
vaju. Ovakve jeszu poszlenozt, pripravnost
szlusiti blisnyemu, zversheno zpunavanye dù-
snoztih ztalisha nashega, terplyivno podna-
shanye szlaboch chlovechanskih. Ar on izti
Bog, koj zapovédal je: *lyubi Gozpona Bo-
ga tvojega, iz czeloga szerdca, iz vsze du-
she, iz vsze pameti y jakozti tvoje*; on je
takaj zapovedal: *lyubi blisnyega tvojega, kak
szamoga tebe*. Pobosnozt ztoji anda takaj vu
zvershavanyu onakveh krèpozti, koje dobro
drustva chlovechanskoga povekshavaju. Sza-
mo je potrebno, da ovakve krepozti zaradi
Boga zvershavamo, ako pobosno vchiniti ho-
chemo; najmre zaradi Boga poszluvati, za-
radi Boga blisnyemu szlusiti, zaradi Boga
dùsnoztih ztalisha zpuniti, zaradi Boga szla-
boche drugeh lyudih podnashati.

Zadnich takaj vsivanye ztvarih ovoga
szvéta ne szuprotztavlya sze pobosnozt. Bog
zтворil je vsze ztvári na haszen lyudih, on
hoche, da mi ove za nashe razveszelenye y
na diku Bosju potrebujemo. Szamo pre-
povéda pobosnozt vszako zlovsivanye ztvarih,
kaj onda bisze pripetilo, ako ztvári z-bantu-
vanyem Boga bi potrebuvali, ali ako szerd-
cze nashe bolye k-ovem nego k-Bogu bi
privezali.

5.
Vsivanye
ztvarih ovo-
ga szvéta ne
szoprotzta-
vlya sze po-
bosnozt.

R a s g o v o r i.

1.

*Kaj je kré-
pozt kerzt-
chanzka?*

Kaj je krépozt vu obschinzkom? — Ako ova pripravnozt iz nashe naravzke jakozti izhadya kakva je onda krépozt? — Jeszu poganini visheputi mertuchlyivi, pravichni? — Kak izpunuju poganini ove zapovedi? — Jeli poganini veruju vu Jesussha Kriztusha, y jeli imaju oni miloxtchu nyegvu? — Jeli izpunuju anda poganini na zverhunaravzki nachin zapovéd? — Kakvu krépozt imaju anda poganini? — Gdo vlèva pako vu nasz krépozt kerztchanzku? — Na kakve chine chini krépozt kerztchanzka chloveka pripravnoga? — Kaj je anda krépozt kerztchanzka? —

2.

*Jeli obchin-
zki govorech
vishe krépozt
na-hadyaju sze?*

Jeli je vishe krépoztih? — Vu obchinzkom govorech jeli je vech krépoztih? — Vu chem ztoji obchinzka krépozt? — Kada vre jedenput tverdnu volyu imamu vsze zapovédi Bosje obdersavati, kakva je to krépozt? — Ako anda obchinzku krépozt imamo, jeli budemo takaj vszaku krépozt vu oszebnem imali? — Odkud izhadyaju oszebne krépozt? — Jeli sze pako nenahadyaju vishe fel oszebnem krépoztih? — Po chem sze krépozt razluchavaju? — Koga imaju krépozt Bogoszlovzke izraven za Czily y nagibanye? — Kakve imamo josche krépozt?

3.

*Gdo je po-
bosen?*

Vu peldi: ako ti zato vu znanozti navuka kerztchanzkoga napredujesh, da hvalu

lyudih zadobish, jeszi ti pobosen? — Ako anda zaradi lyudih, ali iz vremeniteh Czi-lyov krépoztni jeszmo, jeszmo onda pobosni? — Gdo je anda pobosen? — Zaradi koga je pobosni krépozten? — Gde, y kada bude anda pobosni krepozten? — Zakaj vszigde y vszako vreme? —

4.

Moramoli, da pobosni jeszmo, puztcheniki poztati? — Vu chem ztoji pobosnozt? *Vu chem ztoji pobosnozt?* — Jeli sze Bogu dopada molitva, pohadyanye czirkvih? — Jeli sze Bogu dopadaju krépozti, koje zaradi nyega zvershavamo? — Kak sze pako nyemu dopadaju krépozti, koje dobro chlovechankoga drustva povekshavaju? — Gdo je rekel: *lyubi Gozpona Boga tvojega* etc.? — Jeli pako nè Bog takaj rekel: *lyubi blisnyega tvojega* etc.? — Jeli ztoji anda pobosnozt takaj vu zvershavanyu takveh krepozti, koje dobro drustva chlovechankoga povekshavaju? — Zakaj? — Jeli poszlenozt povekshava dobro drustva chlovechankoga? — Zaradi koga moramo pako ove krépozti zvershavati? —

5.

Jeli sze vsivanye ztvarih ovoga szvéta szuprotztavlya pobosnozt? — Kchemu je Bog ztvari ovoga szvéta ztvoril? — Szamo na szvoju diku? — Zakaj sze anda vsivanye ztvarih ovoga szvéta ne szuprotztavlya pobosnozt? — Ako mi pako ztvari ovoga szvéta na zbantuvanye Boga potrebujemo, jeli bi to pobosno bilo? — Ali ako k-ovem, ne pako k-Bogu szerdcza nasha bi prive-

zali, bili to bilo pobosno? — Kada sze anda vsivanye ztvarih ovoga, szvéta pobosnoztí szu-protztavlya?

I. Dokànychanye Nàvuka

Jakob po szvojem krépoztnein sivolényu vchinil sze je Bogu drugoga.

Za peldu, poleg koje sze vi gledech na chine vashé, da Bogu drage budu, ravnati morate, na konczu danashnyega podvuchanya, napervoztaviti hochu vam Jakoba patriarku ztaroga zakona. Vre vu mladozti szvoji bil je on izta krotkocha. Y kagoder ztareshi brat nyegov Ezau divji, nevluden y tverdokoren bil je, ovak nedusen, bogabojechi, pokoren y krotek je bil Jakob. Vsza, koja Roditelyi nyegvi seleli jeszu, izpunil je on z-najvekshum berzochum; zato y vchinyeno je, da on po naputchenyu matere, blagoszlova pervorodyenya od otcza zadobil je. Ovo tak jako zbantuvalo je Ezaua, da on pun fantlyivoztí Jakobu grozil sze je, da kak berse Otecz vumre, da nyega zkonchal, y ovak izrechenoga blagoszlova na nikaj zpravil bude. Metemtoga oko Bosje zkoznuvalo je zverhu Jakoba. Jakob na naputchenyeszvojev Roditelyih vugnul sze je Ezauu, ter odishel vu Haran k-ztriczu szvojemu Labanu, gde tak dugo oztati je dokonchal, doklam szerditozt brata vtishila sze bude. Veher vre chizto keszno po dovershenom jednoga dneva putuvanya pod odpertom nebom napravil szí je iz kamenya lesalische, kam glavu szvoju poztavil, y gde z-mirnem dushnem zpoznanyem pun pobosneh mishlenyih zazpal je. Vu sznu videl je on od zemlye do

neba lojtru, na kojoj angeli Bosji gore y dole hodili jeszu. Dapache on videl je na verhunczu lojtre iztoga Gozpona vu vszoy szvéltosti y zmosnozti ztojechega, iz kojega vuzt ove rechi chul je: *ja szém Gozpon, Bog Abrahamama tvojega otcza, y Bog Izaaka; mezto na kojem lesish, tebi y tvojem odvetkam dal budem. — Vu tebi, y vu tvojem szemenu vsza pokolenya na zemlyi blagoszlowlena budu. Ja tvoj chuvar budem, kam goder ishel budesh.* (1 Mojs. 28.) Budi na dalye pobosen y krépozten, y naszleduj pobosne Otcze tvoje. Ovo bosanzko izkazanye, y ovo miloztivno obechanye vchinilo je, da Jakob, poklamkam bi sze bil zbudil oszupnyen rekel je: *zaizto! Gozpon je vu ovem meztu.* Vidimo anda, da pobosni chlovek, gde goder je, vszigdar blizu Boga je. Kruto rano szlosil je Jakob iz kamenya, na kojem lesal je, jednoga Oltara, polejal ovoga na znamenye prestimanya z-oljem, y vchinil obechanye: *ako Bog kada pri meni bude na putu, na kojem ja hodim, y ako mene chuval, y zopet szrechno nazad vu hisu móga Otcza dopelyal bude, tak bude Gozpon moj Bog y kameni ovi zvali sze budu hisa Bosja.*

Kaj vam nadalye od pobosnozti Jakobove povedal budem? Jeli vam naj povem, z-kulikum vérnoztjum on chez dvadeszet lét ztriczu szvojemu Labanu szlusil je, z-kulikum marlyivoztjum on gozpodarztvo nyegvo vodil je? Jeli vam naj povem, z-kulikemi mirovnemi mishlenyi on za dvadeszetemi letmi zopet domom povrachal sze je, kulika on alduvati je moral, da razszerdyenoga brata szvóga Ezaua vtishi, y z-kulikum lyubavjum ovi dva sze objimali y kushuvali jeszu? — Jeli vam naj povem, vu kuliki szlogi on z-szvojemi senami Lium y Rakel sivel, kak ove lyubil, y kuliku vérnozt on nyim izkazal je? Vu kakvem ztrahu Bosjem on szvoje dvanaizt Szine y kcher Dinu odhranil je? Jeli vam zadnich naj povem, z-kulikum povdanoztjum vu

volyu Bosju Jakob szvoje sívlenye dokonchal, y vreme-
nita ova oztavíl je? O! zaizto vu vszeh oveh nyega za
peldu prave krépozti zpoznali budete, y zajedno valu-
vati budete morali, da Jakob pelda prave pobo-
snoztí bil je.

Nebudite metemtoga szamo ztem zadovolyni, da
sze nad krépozťum Jakoba chudíte, nego terszíte sze,
da nyégvi naszledniki budete; hochu rechi: postujte
y bojte sze Boga kak Jakob; budite pokorni vashem
roditelyom kak Jakob; hudite verni y podlosni va-
shem poglavarom kak Jakob; lyubezlyivi y dobrotivni
proti nepriatelyom kak Jakob; zkoznujte zverhu va-
she detcze kak Jakob; hudite povdani zádnych vu
volyu Bosju kak Jakob. Na kratkom terszíte sze tak
dúsnosti proti Bogu, kak y proti vam szamem y bli-
snyemu vashemu vszigdar izpuniti, tak budete vasz
Jakobu na zpodobu Gozpodínu Bogu drage, naveke
blasene vchinili. Amen.

II. Dokánehanye Návuka.

*Jesush vu prízpodobi od Farizeusha y
Publikanusha pokasuje razluku med
pravum y laslyivum pobosnoztjum.*

Kak razluchni szú vendar szudi lyudih od szú-
dov Bosanzkih! Lyudi dersiju zvekshinum one za po-
bosne, koji szvojvolyno chudnovitoga onakvoga sí-
vlenya nachina poprijemlyeju, po kojem ochi lyudih
zaszlepluju; pri Bogu pako jeszu oni pobosni, koji
vu kákvem goder ztalishu sze nahadyaju, vszig-
dar ono chiniti tersziju sze, kaj Bogu dopadno
je. Chujte pokaza od recheneh, vu navuka po nyoj pri-
povezti, koju jednoch szam Zvelichitely iz ovoga czi-

lya napervo donashal je. Dva szû ishli, rekel je on: jednoch zkupa vu Czirkvu Jeruzalemzku, da ovde szvoju pobosnozt vchiniju, da moliju. Jeden bil je Farizeush, tojezt jeden chlovek zmed oneh, koje sidovi jako prestimavali jeszu, koji ne szamo vsze vu zakonu Mojseshovem popisane zapovedi obdersavali, nego koji y zvun oveh, josche vnoge dobrovoljne ztvary y navade, vishekrat z- zapoztavlanyem naj oszebujnesheh dusnoztih obvershavali jeszu, zbog chesza szami szebe zmed sidovov za najpobosneshe y najpravichneshe lyudi dersali, druge pako, koji nyim jednako vchinili nészu, kakti nepobosne y gréshnike zametavali jeszu. — Drugi pako bil je Publikanush, tojezt jeden zmed oneh, koji navadne dache y malte od lyudztva za Czeszara pobirati jeszu morali y koji ravno zato od sidovov vu obschinzkom zametavani, y za gréshnike izkrishani bili jeszu; kajti sidovi stimali jeszu, da oni, kakti szlobodno lyudztvo Bosje, dusni nebi bili Czeszaru dàchu davati.

Nut Farizeush, koj zarad szvojech krépoztih zoholil sze, y poleg toga vsze druge lyudi zametaval je, pochel je ovak moliti: *Bose hvalu dajem tebi, da neszem, kak drugi lyudi, zgrablyivetz, krivichen, praznik, kak takaj ov Publikanush.* Hvalu dajem tebi, da chlovek ja szem né navadne pobosnozt, ar ja *poztim dvakrat v-tjednu, deszetinu dajem od vsze-ga kaj imam.* (Luc. 18.) Chujte ali takaj molitvu Publikanusha! Ov chlovek od dalka ztojechi, né szé podufal niti ochi vu nebo podignuti; nego vudiral ja szamo persza szvoja, ponizno govorechi: *Bose! miloztiven budi meni gréshniku!*

Nut, Dragi! kak sze vam dopada molitva oveh dveh? Kaj stimate od pobosnozt, oholnoga Farizeusha? Kaj od krépozti pokornoga Publikanusha? —

O naszledujte od Farizeusha zametavanoga Publikanusha, ter terszite sze vszigdar po vashem sivlenya nachinu ne hvalu lyudih, nego dopadnozt Boga zadobiti! Budite pobosni y pravichni ne na izliku, nego vu chinu y vu iztini! Amen.

III. Dokànychanye Nàvuka.

Kerztchenik mora vchinili, kaj nyemu nyeva Véra zapovéda.

Kaj haszni, bratja! pita sz. Apostol Jakob, kaj haszni, ako gdo veli, da véru ima, chine pako néma? Moreli nyega Véra zvelichiti? (Jac. 2.) Ovo jeszu rechi, koje zaszlusiju, da zverhu nyih razmishlyavanya nasha vchinimo, y ove gliboko vu szerdcze nashe zaszadimo. Ako taki vsze iztine vére za nedvojene dersimo; ako taki vu szerdczu vérujemo, y z-vuztmi odperto valujemo, kaj Bog ochituval, y szvéta mati Czirkva za véruvati napervoztavlya, ako vendar zajedno izpunili nebudemo, kaj véra zapovéda, ako zkerblyivo besali nebudemo, koja Véra prepovéda, tak námamo nikaj drugo, kak jedno prazno ime kerztchenika, koje zadozta nebude, da nasz zvelichi. Kaj haszni, bratja! ako gdo veli, da véru ima, chine pako néma — Kak goder télo prez dushe mertvo je, ovak je takaj véra prez dobreh chinih mertva. (Ibid.) Chini dobri jeszu sivlenye Vére, dusha Vére. Abel, Enok, Noe, Abraham, Mojsesh y neizbrojeni drugi, po chem szú opravicheni? Ne zaizto po szamoj véri, nego po chinih, veli sz. Pavel apostol. (Hebr. 11.)

Pridajmo ovde josche onoga ztrahovitoga izrechka, kojega jednoch Jesush Kriztush zverhu oneh

kerztchenikov izrekel bude, kojeh véra mertva bila je; odhadyajte, bude on rekel, vi léni kerztcheniki! z-vashum mertvum vérum, ter chakajte tam pred vrati zaruchnika z-onemi petemi bedaztemi deviczami kak dugo hochete, on vam ova odperl nebude, kajti szvetniczu Vére z-oljem dobreh chinov napunili nézte. Odhadyajte vi leni szlugi! koji podelyene vam peneze zakopali jezte, vu tmicze, gde plach y skripanye zubih bude, kajti preleni bili jezte, da po szveteh chinih véru vashu sivu bi bili vchinili.

Terszimo sze anda, Dragi! vszigdar ono vchiniti, kaj nam Véra, koje kotrig jeszmo, zapovéda. Vchini-mo nasz po dobreh delih zvanya nashega szegurne; ter pokasimo vu chinu, da mi ne szamo z-imenom, nego vu iztini Kerztcheniki jeszmo. Amen.

IV. PONAFLANYE NÁVUKA.

Od svershavanya vére.

PITANYE I.

Gdo pokasuje vu chinu, da véru ima?

Bazlaganye.

1.
Mi vu ob-
schinzkom
dersimo sza-
mo onoga
za pravich-
noga iztini-
toga, koj
véru ima?

Vi znam vre vnoĝokrat chuli jezte go-
voriti: *Ov ali on je chlovek, koj véru ima*
y szuprotivno: *ov ali on je chlovek prez*
vére. Kada mi od chloveka velimo, da vé-
ru ima, tak po tom dajemo za razmeti, da
nyega za pravichnoga, iztinitoga chloveka
dersimo, kajti véru za temely vsze pravi-
chnozti y iztinitozti dersimo. Velimo mi pako
od kojega chloveka, da on véru néma,
tak dajemo po tom za razmeti, da na nye-
gvu pravichnozt y iztinitozt vnoĝo ne der-
simo, kajti nyemu temely pravichnozt po-
menka. Pitanye je vezda, gdo vu iztini po-
kasuje, da véru ima. Hochu vam najper-
vích raztolnachiti, kaj on vu obchinzkom
chiniti mora, koj vu iztini véru ima. Od
ovud onda lahko videlo sze bude, gdo vu
iztini véru ima.

Koj vu iztini véru ima, on mora pervich Boga, y bosanzka dugovanya postuvati. ^{3.} *Koj vu iztini véru ima, on mora pervich Boga y bosanzka dugovanya postuvati.* Mi ne postujemo szamo pershonu nashega Kralya, nego takaj nyegve odluke, prepisze, nyegve szlusbenike etc.; kajti vsza ova na kralya zpadaju. Czily y konec z vére je, da Boga postujemo. Koj anda véru ima, on mora Boga postuvati. Szveto pismo, szlusbeniki vére, szveti kipi, czírkve zpadaju na Boga. Koj anda véru ima, on mora takaj bosanzka dugovanya postuvati.

Koj vu iztinu véru ima, on mora drugoch vu vszeh szvojev chinih Boga pred ochmi imati. ^{8.} *Koj vu iztinu véru ima, on mora drugoch vu vszeh szvojev chinih Boga pred ochmi imati.* Mi zvekshinum ne gledimo na one lyudi, na kojeh nam nikaj lesechega ne; y pazimo na one, koje prestimavamo. Bog je najvekshe y vszega postuvanya najvrédneshe Bitje. Véra napervoztavlya nam Boga za naklon; ona napervoztavlya nam nyega kakti pravichnoga szudcza, koj dobro naplachuje, zlo pako kastiguje. Koj anda vu iztini véru ima, on mora vu vszeh szvojev chinih Boga pred ochmi imati, tojezt: on mora sze iz nyegve nazochnozt y iz nyegveh zapovédih zmiszliti.

Koj vu iztini véru ima, on mora trejtich vszigdar poleg volye Bosje ravnati sze. ^{4.} *Koj vu iztini véru ima, on mora trejtichvszigdar poleg volye Bosje ravnati sze.* Mi najvekshe nepostenye izkasujemo kakvo-mu Gozponu, ako sze nyegvi volyi szuprotstavlyamo; y zchem vekshi mudreshi y szveteshi je Gozpon, ztem vekshe je nepostenye, ako sze poleg nyegve volye neravnamo. Véra napervoztavlya nam Boga kakti nashega, najvekshega, najmudreshhega y najszveteshhega Gozpona. Koj anda vu iztini

véru ima, on mora vszigdar poleg volye Bosje ravnati sze.

5. Koj vu iztini véru ima, on mora chertich Bogu tak vklanya-
ti sze, y nyega postuvati, kak Bog hoche, da nyemu sze vklanya-
mo, y nyega postujemo. Kak malo sze jednomu chloveku dopada, ako nyega drugach postujemo, y nyemu drugach szlusimo. nego on hoche, ravno ovak malo more sze Bogu dopadati ako nyega drugach postujemo, y nyemu drugach szlusimo, nego on hoche. Zato ochituval nam je Bog nachina, kak nyega naj postujemo, da nyega szamo polek prepisza nyegve naj visheshe volye postuvati, y nyemu vklanya-
ti sze, y nyega postuvati, kak Bog hoche, da mu sze vklanya-
mo, y nyega postujemo.

Nahadyaju sze, iztina je, med lyudmi vszakojachke vére, kakti *poganinzka*, koja ztvorenyam kakti Bogom vklanya sze; *Sidovzka*, koja szamo ochituvanya ztaroga zakona dopuztcha: *Mahametanzka*, koja ochituvanya Mahumeta za bosanzka dersi; metemtoga kak goder szamo jedna prava vera je, ovak je takaj szamo jedna prava ochituvana véra, y ova je *Kerztchanzko katholicanzka*, koju Bog po tulikik chudochinztvih vszega veruvanya vrédnu vchinil je.

6. Gdo vu iztini po kasuje, da véru ima.

Vezda vre lahko szuditi morete, gdo vu iztini pokasuje, da véru ima. On chlovek pokasuje, vu iztini y vu chinu, da véru ima, koj vu vszeh szvojevch chinih Boga pred ochmi ima, koj vszigdar poleg volye Bosje ravnati terszi sze, koj Bogu sze vklanya y nyega postuje, kak Bog hoche, da sze nyemu vklanyamo, y nyega postujemo

Razgovori.

1.

Jeszi vre kada chul govoriti, ov ali on *Jeli dersimo chloveka za pravichnoga y iztinitoga, koj nikakvu veru nema?*
 chlovek ima veru? — Kaj po tom za razmeti damo? — Morebiti szitakaj vre chul réchi, ov chlovek néma vére? — Kaj szepo tom razméva? — Jeli dersimo ovakvoga za pravichnoga, za iztinitoga? — Je véra temely vsze pravichnoztí? — Zakaj anda ne dersimo vnogo od chloveka, koj vére nema?

2.

Koj vu iztini veru ima, kaj mora on *Koj vu iztini veru ima kaj mora on postuvati?*
 postuvati? — Jeli postujemo mi pershonu Kralya nashega. — Jeli postujemo takaj nyegve odluke, prepizke y szlusbenike? — Zakaj? — Koj je Czily y koneczechituvane vére nashe? — Koj anda veru ima, kaj mora postuvati? — Moramoli takaj szvéto pishmo, y szlusbenike vére postuvati? — Na koga pretese sze ovo postuvanye sz: pishma y szlusbenikov? — Koj anda veru ima, morali on takaj bosanzka dugovanya postuvati? —

3.

Koj veru ima, koga mora on pred ochmi imati? — Jeli vnogo gledimo na onoga, na kojem nam nikaj lesechega né? — *Koj veru ima, koga mora on pred ochmi imati?*
 Na koga gledimo? — Gdo je najvisheshe y vszega postuvanya najvredneshe Bitje? — Koga nam véra za naklon napervoztavlya? — Koga napervoztavlya nam véra kakti pravichnoga szúdcza? — Koj anda vu iztini veru ima, zakaj mora on Boga pred ochmi

imati? — Kaj to znamenuje Boga pred ochmi imati? — Moremoli Boga z-télovnemi ochmi gledeti? — Moremoli sze pako iz nazochnoztí Bosje y iz nyegvih zapovedih zpomenuti? — Kaj znamenuje anda Boga pred ochmi imati?

4.

*Koj véru i-
mu poleg
chije volye
mora on
vszigdar ra-
vnati sze?*

Koj anda vu iztini véru ima, poleg chije volye mora on vszigdar ravnati sze? — Jeli chinimo mi Gozponu kakvomu po tom postenye, ako sze nyegvi volyi szuprotztavlyamo? — Y jeli né nepostenye ovo ztem vekshe, zchem vekshi, mudreshi, y szveteshi je Gozpon? — Koga nam napervoztavlya véra za nashega najvekshega, najmudreshega y najszveteshega Gozpona? — Koj anda vu iztini véru ima, zakaj mora on vszigdar pripraven biti, y tersziti sze, poleg volye Bosje ravnati sze?

5 & 6.

*Koj vu izti-
ni véru ima,
kak mora
sze on Bogu
vklanyati,
y nyega po-
stuvati?*

Koj vu iztini véru ima, kak mora on Bogu vklanyati sze, y nyega postuvati? — Jeli sze dopada kojemu chloveku, ako nyega drugach postujemo, nego on hoche? — Moreli sze anda Bogu dopadati, ako nyega drugach postujemo, nego on hoche? — Je nam Bog ochituval, kak nyega naj postujemo? — Koj anda vu iztini véru ima, zakaj mora on Boga tak postuvati, kak Bog szam hoche, da gâ postujemo? — Jeli sze nahadyaju vszakojachke vére lyudi? — Komu vklanyaju sze poganini kakti Bogu? — Vu koje ochituvanye véruju Mahumetani? — Kuliko je Bogov? — Jeli je anda vishe

kak jedna prava véra? — Zakaj ne? — Y jeli je zvun vére kerztchanzke koja z-tulikemi chudochini podtverdyena? — Koja je anda prava véra? — Zakaj kerztchanzko-katholichanzka? — Gdo anda vu iztini pokasuje, da véru ima?

PITANYE 3

Kak sse véra zvershava vu nuternyem?

Razláganye.

Nuternyi chini chloveka jeszu oni, koji vu dushi bivaju. Po nuternyih chinih vére zvershava sse véra vu nuternyem. Ovak vu nuternyem zvershavamo véru, kada vu Boga vérujemo. Kerztchanzko-katholichanzki véruvati je, vsza za iztinita dersati, koja Bog nazveztil je; ako anda bosanzkem nazveztchenyam nedvojeno vérujemo, tak zpoznavamo Boga kakti najmúdréshega y najiztinzkeshega Dùha; mi vchinimo po tom nyegvoj nepreszesnoj iztini y mudrozti prizpodobno, mi zvershavamo anda véru, kada vu Boga vérujemo. Véra je jeden nuterni chin; mi anda vu nuternyem zvershavamo véru, ako vu Boga vérujemo. Ter kulike prilike námamo, ovoga china vére zvershavati! Vezda chujemo nazveztchene íztine vére nashe; vezda chtejemo ove szami vu knigah nasheh; vezda ove

1.
Vu nuternyem zvershava sse véra, ako vu Boga vérujemo.

szame na pamet nam dohadyaju; vu ovakvi priliki neszmemo prepuztiti vu nami Véru zbuditi. Takaj onda kada odluchkom czírkve vu szerdczu priztuplujemo, y ovem nasz pokorno podlasemo zvershavamo Véru vu nuternyem nashem; ar mi vérujemo Czírkvi zaradi Boga, koj nyu po Dùhu szvètem ravna.

2.

Mi vu nuternyem zvershavamo véru, kada vu Boga ušamo, y nyega zazavamo. Kerztchanki ufati sze je, od Boga tverčno chakati ona, koja nam obechal je. Kada sze mi vu Boga ušamo, tak pripetcha sze ovo zato, kajti Boga za vszamoguchega najdobro-

tivneshega y najvérneshhega zpoznavamo; mi vchinimo po tom nyegvoj vszamoguchnozti, dobroti y vérnzti prizpodobno; mi zvershavamo anda véru, kada vu Boga ušamo sze. Zazavanye Boga je chin y zrokuvanye ufanya mi zvershavamo anda véru, kada Boga zazavamo. Tak ufanye, kak y zazavanye jeszu nuterni chini; mi zvershavamo anda vu nuternyem véru, kada vu Boga sze ušamo, y nyega zazavamo. Zkorom nepreztancze navaluju teskoche y potreboche na nasz; ne prepuztimo anda nigdar vu ovakvi priliki vu Boga ufati sze, y nyega zazavati.

3.

Vu nuternyem zvershavamo véru, kada Boga lyubimo. Lyubav Bosja je jedna krépozt, z-kojum Boga zaradi nyega szamoga lyubimo. Mi lyubimo szamo ono, kaj dobro je. Kada Boga zbog nyega szamoga lyubimo tak zpoznajemo mi Boga za najvekshe dobro, mi chinimo nyegvoj dobroti prizpodobno; mi zvershavamo anda véru, kada Boga lyubimo. Lyubav je jeden nuterni Vére chin; mi zver-

šavamo véru, kada Boga lyubimo. Lyubav Bosja je jedna krépozt, z-kojum Boga zaradi nyega szamoga lyubimo. Mi lyubimo szamo ono, kaj dobro je. Kada Boga zbog nyega szamoga lyubimo tak zpoznajemo mi Boga za najvekshe dobro, mi chinimo nyegvoj dobroti prizpodobno; mi zvershavamo anda véru, kada Boga lyubimo. Lyubav je jeden nuterni Vére chin; mi zver-

shavamo anda véru vu nuternyem, kada Boga lyubimo. Y kulike prilike námamo, ovu lyubav Bosju vu nami zbuditi! Vu vszakem meztu, vu vszakem ztvorenyu, vu vszaki travi nahadyamo mi znamenya bosanzkeh zvershenoztíh, nyegve vszamoguchnozti, mudrozti, dobre, koja nam nyega lyubiti priliku davaju.

Mi vu nuternyem zvershavamo véru, kada sze Boga bojimo. Boga bojati sze znamenuje, pred nyegvum kastigum, y zbantuva nyem derhtati. Mi zaizto nebi derhtali pred kastigum, ako bi miszlili, da Gozpon od nashih chiníh nikaj nezna, ali da on hmanye chine lyubi, ali da on ove kastiguvati neche. Kada sze mi Boga bojimo, tak zpoznavamo nyega za vszaznajuchega, najszveteshega y najpravichneshega Gozpona; mi chinimo nyegvoj vszeznanozti, szvetozti, y pravichnozti prizpodobno, mi zvershavamo anda véru. Ztrah Bosji je jeden nuterni chin; mi zvershavamo anda véru vu nuternyem, kada sze Boga bojimo.

1.
Mi vu nuternyem zvershavamo véru, kada sze Boga bojimo.

Mi vu nuternyem zvershavamo véru, kada sze volyi Bosjoj povdavamo. Mi sze zaizto na nikoga nezpuztchamo, od kojega zkerbi y providnozti vputyeni nészmo. Kada sze anda volyi Bosji chizto povdajemo, tak zpoznavamo nyega za jednoga zevszema providnoga Otcza, koj za vsze zkerbi, y vsza na nashe zvelichenye ravna; mi chinimo po tom nyegvoj providnozti prizpodobno, mi zvershavamo anda po tom véru. Povdanozt vu volyu Bosju je jeden nuterni vére chin; mi zver-

5.
Mi zvershavamo véru vu nuternyem, kada Bosjoj volyi sze povdavamo.

shavamo anda véru vu nuternyem, kada sze volyi Bosjoj chizto povdavamo.

R a s g o v o r i .

1.

*Jeli sze vu
nuternyem
zvershava
véru, kada
vu Boga
vérujemo?*

Kaj szú nuterni chini chloveka? — Kak sze zoveju chini oni, koji vu dushi bivaju? Y kada nuterne chine vére zvershavamo, kak sze onda véra zvershava? — Kaj je kerztchanzki-katholichanzki véruvati? — Za koga dersimo mi Boga, kada nazveztchenyam nyegvem nedvojno verujemo? — Jeli vérujemo morebiti jednomu nezpametnomu ali lalslyivomu? Nego kumu? — Za koga zpozna-jemo anda Boga &? — Kojem bosanzkem zvershenoztjam chinimo mi prizpodobno, kada vu Boga vérujemo? — Jeli zvershavamo anda véru, kada vu Boga vérujemo? — Zakaj? — Jeli véruje tvoje télo, ali tvoja du-sha? — Je véra jeden nuterni Vére chin? — Kak sze anda véra zvershava, kada vu Boga vérujemo? — Zakaj vu nuternyem? — Y zbog koga podlasemo sze odluchkom Czírkve? Jeli zvershavamo anda véru, kada sze odluchkom czírkve podlasemo? — Zakaj?

2.

*Jeli sze vu
nuternyem
zvershava
Véra, kada
sze vu Boga
ufamo, y*

Kaj je kerztchanzki ufati sze? — Zakaj sze ufamo vu Boga? — Za koga zpoznavamo Boga, kada sze vu nyega ufamo? — Kojem Bosanzkem zvershenoztjam chinimo mi

prizpodobno, kada vu Boga ufamo sze? — *nyega zazavamo?*
 Jeli zvershavamo anda véru, kada vu Boga
 ufamo sze? — Po kakveh chinih zvershava
 sze ufanye kerztchanzko? — Jeli zvershava-
 mo anda véru, kada Boga zazavamo? — Je-
 li sze ufa tvoje télo, ali tvoja dusha? —
 Je ufanye jeden nuterni vére chin? — Kak
 sze zvershava anda véra, kada sze vu Boga
 ufamo, y nyega vu szerdczu zazavamo? —
 Zakaj vu nuternyem?

3.

Kaj je kerztchanzki lyubiti? — Zakaj *Jeli sze vu*
 lyubimo Boga? — Za koga zpoznavamo Bo- *nuternyem*
 ga, kada nyega lyubimo? — Kojoj bosanzkoj *zvershava*
 zvershenozti chinimo prizpodobno, kada Bo- *véra, kada*
 ga lyubimo? — Jeli zvershavamo anda véru, *Boga lyu-*
 kada Boga lyubimo? — Zakaj? — Jeli lyubi *bimo?*
 tvoje télo, ali tvoja dusha? — Je lyubav je-
 den nuterni vére chin? — Kak sze anda vé-
 ra zvershava, kada Boga lyubimo? — Zakaj
 vu nuternyem? —

4.

Kaj to znamenuja Boga bojati sze? — *Jeli sze vu*
 Jeli kastiguje Bog zbantuvanya? — Jeli ne- *nuternyem*
 moramo pred kastigum derhtati? — Kaj zna- *véra zver-*
 menuje anda bojati sze? — Budeshli sze ti *shava, kada*
 koga bojal, koj nezna kaj chinish? — Ali *sze Boga*
 koj tvoje hmanyé chine lyubi? — Budeshli *bojimo?*
 sze pako jednoga vszaznajuchega, zevszema
 szvétoga y pravichnoga bojal? — Za kakvoga
 zpoznajemo mi Boga, kada sze nyega bojimo?
 Kojem bosanzkem Zvershenoztjam chinimo
 mi prizpodobno, kada sze Boga bojimo? —

Jeli zvershavamo mi véru, kada sze Boga bojimo? — Zakaj? — Jeli sze télo boji, ali dusha? — Je ztrah Bosji, jeden nuterni vére chin? — Kak zvershavamo anda véru, kada sze Boga bojimo? — Zakaj vu nuternyem?

5.

*Jeli sze vu
nuternyem
zvershava
véra, kada
sze volyi
Bosjoj po-
vdavamo?*

Jeli sze kajemu neprovidnomu zaufamo? Nego komu? — Za kakvoga zpoznajemo mi Boga, kada sze nyegvoj volyi povdavamo? Kojoj bosanzkoj zvershenozti chinimo mi pripodobno, kada sze volyi Bosjoj povdavamo? Jeli zvershavamo anda véru, kada sze volyi Bosjoj povdavamo? — Zakaj? — Jeli sze télo ali dusha volyi Bosjoj povdava? — Je povdanozt vu volyu Bosju jeden nuterni vére chin? — Kak sze anda véra zvershava, kada sze volyi Bosjoj povdavamo? — Zakaj vu nuternyem?

PITANYE 3

Kak sze zvershava véra vu zvunzkem?

Rásláganye.

1.
*Mi moramo
takaj véru
vu zvunzkem
zvershavati.*

Zvunzki chini chloveka jeszu oni, koje télo zvershava. Po zvunzkih chinih vére, zvershava sze véra zvunzkem nachinom. Mi nemamo szamo dushu nashu, nego y télo nashé od Boga. Mi moramo anda takaj zvun-

zkem nachinom Boga postuvati Po zvunzkeh chinih nashe nuterno, y blisnyi nash, koj chine nashe vidi, zbudyava sze. Zvunzki vére chini szlusiju anda na postenye Bosje.

2. Mi zvunzki zvershavamo véru, 1-ich po iztinitom zpunyavanyu zapovedih Bosjeh y czirkveneh. *Ne vszaki, veli Kriztush, koj meni veli: Gozpone! Gozpone! dojde vu kralyestvo nebezko nego on dojde vu kralyestvo nebezko, koj volyu Otcza mojega nebezkgoga izpuni.* (Luc. 4.) Zpunyavanye zapovedih Bosjeh potrebuje zvunzke chine. Pohadyanye betesneh, delenye almustva jeszu zvunzki chini. Mi po nedelyah y szvetkih z-télom pri szlusbi Bosji nazochni biti moramo.

3. Mi zvunzki zvershavamo véru 2-och po ochiveztoj molitvi y obvershavanyu szlusbe Bosje. Kada sze kerztcheniki vu Czirkvi zpravlyaju, kada oni z-chiztem glaszom Boga hvaliju, kada oni Meshnika k-oltaru priztupiti, y aldova zvershavati vidiju, kada oni vuzta odpiraju, da iz szvojev gréhov sze zpo-vedaju, ali Shakramenta oltara prijemljeju, tak obvershavaju oni szlusbu Bosju, tak zvershavaju oni zvunzke chine. Ovi chini pokasuju da Boga prestimavaju, da nyega za najvekshega Gozpona zpoznavaju, komu hvalu y aldova dusni jeszu. Oni pokasuju, da vu rech Jesusha Kriztusha, koj shakramente poztavil je, véra y zaufanozt poztaviti sze mora.

4. Mi zvunzki zvershavamo véru 3-ich ka- da rech Bosju poszlushamo, y duhovne kni-ge chtejemo; ar po tom znanost vu véri razshirava sze, y dusha na dobro zbudyavasze. Kakgoder ogeny vgaszne, ako k-ovomu pri-

metavali nebudemo, y kak goder télo sze poszushi, ako nyemu hranu ztegnemo, ovak takaj vgasznul bude vesz ogeny vére, tojezt selya y lyubav za ovu, ako ova po rechi Bosji zdersavala y hranila sze ne bude.

5.

Mi zvunzki zvershavamo véru, ako szlusbenike vére prestimavamo.

Mi zvunzki zvershavamo véru 4-ich ako Redovnike y duhovne paztire, prestimavamo. Ar po tom pokasujemo, da nye kakti podelyitelye szvetešh Shakramentov, kakti zagovoritelye pri Bogu, kakti navuchitelye najodichenesheh y najhasznovitesheh iztin premishlyavamo, y vu nyimi pershonu Jesusha Kriztusha postujemo, kojega szlusbeniki oni jeszu. Na ovo prestimanye nagovarjal je szveti Pavel Korinthiancze, govorechi: *tak naj nasz dersi vszaki za szlusbenike Kriztusha, y podelyitelye zkrovnoztih Bosjeh* (1 Cor. 4)

6.

Mi zvunzki zvershavamo véru ako czirkvene obichaje vu postenyu dersimo.

Mi zvershavamo zvunzki véru 5-ich ako vu prestimanyu y postenyu dersimo obichaje Czirkvene. Czirkva vszakojachke ima obichaje, pri szvetem mashnem aldovu, pri pode-lyivanyu szvetešh Shakramentov, pri poszvet-chenyu Czirkvih, Oltorov y drugeh vszako-jachkeh dugovanyih. Ona pri oveh ima naj-szveteshega czilya ovoga, da velichantzvo Bosje vu szerdczu vszeh vérneh odicheneshe vchini. Ako anda proti ovakvem obichajem prestima-nye y postenye kasemo tak prestimavamo y onoga, na kojega postenye ova poztavlyena jeszu, najmre Boga.

7.

Mi zvunzki zvershavamo véru po vszakem zvunzkem vére chinu, kojega z-

Mi zvunzki zvershavamo véru 6-ich po vszeh zvunzkeh dobrešh chinih, koje na poste-nye y prestimavanya Boga z-pravum pobos-noztjum zvershimo. Rekel szém, koje z-pra-vum pobosnoztjum zvershimo; ar pobosnozt

neszme takva biti, koju mi szami bi zmîszlili ali koja szuprot lyubavi blisnyega bi bila, ali koja nasz od zpunavanya nashih dusnoztih bi zdersala. Prava pobosnozt, z-kojum chini vére, navlaztito nasha molitva zvershavati sze mora, poztavlyena je vu szlosnoztî pameti pred Bogom, prez dobrovolyné raztreshenoztî, kak y vu zjedinenyu nashega szerdeza y nashih pohotnoztih z-nyim.

pravum pobosnoztjum obverskavamo.

R a z g o v o r i.

1.

Kaj szû zvunzki chini chloveka? — Y kada zvunzke vére chine zvershavamo, kak zvershavamo onda véru? — Jeli moramo szamo vu nuternyem Boga postuvati? — Zakaj takaj zvuna? — Vidi blisnyi nashe nuterno dersanye? — Nego koje? — Po chem sze anda blisnyi zbudyava, da Boga prestimava? — Jeli szlusiju zvunzki chini na hvalu Bosju? — Zakaj?

Moremoli takaj zvuna véru zvershavati?

2.

Budeli vszaki ztupil vu kralyeztvo nebezko, koj veli: Gozpone! Gozpone! Kaj vu-chi Kriztush, gdo bude vu kralyeztvo nebezko ztupil? — Jeli potrebuje anda Bog, da zapovedi nyegve izpunimo? — Odkud to szudish? — Y jeli zvershavamo véru, ako zapovedi Bosje izpunimo? — Moremoli betesnem dvoriti, vu Czírkvi pri szlusbi Bosji biti, prez da genemo sze? — Jeli potrebuje

Jeli sze zvunzki zvershava véra po iztînitom xpunaranyu zapovedih Bosjeh, y czírkveneh?

anda zpunavanye zapovedih Bosjeh zvunzke chine? — Kaksze zvershava anda véra po zpunavanyu zapovedih Bosjeh, y czirkveneh?

3.

*Jeli véru
zvunzki
zvershava-
mo po mo-
litvi y ob-
vershavanyu
szlusze Bo-
sje?*

Je Bog vsze hvale vréden? — Y kaj ochituju ochivezte molitve y popevke? — Jeli sze po oveh véra zvershava? — Zakaj? — Gdo je nash najvekshi Gozpon? — Y kada mi Bogu aldujemo, kaj pokasujemo po tom? Jeli zvershavamo anda véru, kada aldova sz. Meshe zvershavamo? — Zakaj? — Bili mi sz. Shakramente prijemali, ako vu nyihovu moch nebi véruvali? — Kaj anda po tom ochitujemo, kada sz. Shakramente prijemlyemo? — Jeli zvershavamo po tom véru, kada sz. Shakramente prijemlyemo? — Zakaj? — Je ovo szamo jeden nuterni chin? Kak zvershavamo anda po vszeh oveh chinih véru?

4.

*Jeli véru
zvunzki
zvershava-
mo, kada
rech Bosju
poszluska-
mo?*

Jeli ogeny vszevdily gorel bude, ako nikaj primetavali nebudemo? — Jeli y selya y lyubav za véru vgasznula ne bude, ako nyu po poszlushanyu rechi Bosje, ali po chtejenyu pohosneh knjig hranili nebudemo? — Jeli anda véru zvershavamo, kada rech Bosju poszlushamo, ali duhovne knige chtejemo? — Zakaj? — Jeli je poszlushanye rechi Bosje, ali chtejenye duhovneh knjig szamo jeden nuterni chin? — Kak zvershavamo anda po poszlushanyu rechi Bosje, y po chtejenyu duhovneh knjig Véru?

3.

Kaj podeluju nam Redovniki y duhovni paztiri? — Za koga moliju y aldaju oni? — Koje zkrovnoztı vuchiju oni nasz? — Kak imenuje zato sz. Pavel Redovnike? — Chi je szlusbenike? — Kakve podelyitelye? — Jeli zvershavamo anda zvunzki véru, kada Meshnike prestimavamo? — Zakaj?

*Jeli véru
zvunzki
zvershava-
mo, kada
Redovnike
vu presti-
manyu der-
simo?*

6.

Jeli sze ne nahadyaju takaj vszakojachki czirkveni obichaji? — Jeli nevidish ovakve pri aldovu sz. Meshe? — Jeli sze szveti Shakramenti prez ovakvih obichajev podelyivaju? Kakvoga czilya imaju ovi czirkveni obichaji? Koga da po tom dichiju? — Jeli anda zvershavamo zvunzki véru, kada obichaje czirkvene vu prestimanyu dersimo? — Zakaj?

*Jeli zver-
shavamo
zvunzki vé-
ru kada o-
bichajé czir-
kvene vu
prestimanyu
dersimo?*

7.

Jeli prosheczie takaj szlusiju na diku Bosju? — Ali jeli y nakinchenye oltarov szlusi na diku Bosju? — Jeli je vech zvunzkeh chinov, koji na diku Bosju szlusiju? — Y kada zvunzke chine na postenye Bosje zvershavamo, kaj chinimo? — Kak moramo pako zvunzke chine vére zvershavati? — Morebiti prez pobosnoztı? — Koj pako onda bi molil, kada delati bi moral, bili ovakov pravu pobosnoztı imal? — Moramoli pobosnoztı vu takveh ztvarih izkati, koje nasz od zpunyavanya nasheh dusnoztih zdersavaju? — Ali vu onakveh koja proti lyubavi blisnyega jeszu? — Vu chem ztoji prava pobosnoztı? —

*Jeli zver-
shavamo
zvunzki vé-
ru kada
chine vére
z-pravum
pobosnozt-
jum zver-
shavamo?*

Vu kakvi szlosnoztì, y vu kakvem zjedine-
nyu? —

I. Dokànychanye Nàvuka

*Daniela chudnovito obchuvanye vu jami o-
roszlanov, je pèlda, kak Bog vérne szvoje
chaztnike chuva y brani.*

Kak chudnovito Bog szvoje chaztnike chuva, naj
vam danasz Daniel poszvedochi! Ov pobosni y Bogabo-
jечи chlovek vu mudrozti y krépozti tak jako je na-
preduval, da on pri dvoru Dariusha pervu dvorjanich-
ku chazt zadobil je. Metemtoga, kajti Daniel jeden iz
preoblađanogà y vu babilonzkem kralyeztvu zametava-
noga naroda sidovzkoga bil je, tak nenavidni bili szù
nyemu oztali velikashi pri dvoru. Dan y noch miszlili
szù oni na nachine, da nedusnoga Daniela podkopati y
chazti mentuvati moreju; y kajti vu obnashanyu nyegve-
szlusbe niti najmenshu falingu znajti nészu mogli, tak
izta nyegva pobosnozt morala je nyim za zrok szlusiti,
da szvoje odurne tolnache izpelyati moreju. Oni zpazili
jeszu, da Daniel naredno vszaki dan trikrat na kolenih
nevidyenomu y vekivechnomu Bogu vklanya sze, da on
vu vszoy pobosnoztì nyemu za prijeta dobra zahvaluje,
y nyega za pomoch vu vszeh szvojeh poszlih proszi. Oni
anda ishli szù Kralyu, izviszili y dichili ter hvalili nye-
gvo ravnanye, y rekli med oztalemi: da za nyegvu di-
ku vishe nikaj né potrebno, kak zpunavanye jednoga
tolnacha, kojega veksha ztran nyegvih najverneshek
szlusbenikov y dvorjanikov vre vchinili, y kakti do-
broga zpoznali jeszu; najmre: da sze naj kralyevzka
zapoved dà, da vszaki on vu jamu oroszlanov naj sze

hiti, koj chez trideszet dan kaj od kojega Boga ali chlo-
vaka, zvun od Kralya proszil bude. Kraly, koj dozta
oholen bil je ovu zapoved podverditi, y z-szvojem pe-
chatom objachiti, ne videl nepobosnoga czilya, kojega
ovi malovrédni pri ovem tolnachu imali jeszu. Kak ber-
se ova zapoved vu kralyeztvu obznanyena bila je, tak
nepriatelyi Daniela pocheli szû paziti na nyega, jeli on
y vezda szvoju pobosnozt, kak predi, zvershaval bude.

Ali Daniel vishe pazil je na dusnozt szvôga dushno-
ga zpôznanya, kak na zapoved Kralya. On zvershaval je
molitvu k-Bogu, kak y predi, y to odperto tak, da
nyega vszaki videti je mogel. Taki derchali szû anda
nyegvi nepriatelyi k-Kralyu, y rekli: *Kraly! Daniel,*
kojega ti tak jako lyubish, zametava tvoju zapoved y
odluku, koju dal jeszi; trikrat chez dan zvershava on
szvoju molitvu. (Daniel. 6.) Jeli ti nészi zapovedal, da
on, koj tvoju zapoved y tvoje velichantzvo zametaval
bude, vu jamu oroszlanov hititi sze ima? Kraly neiz-
merno preztrashil sze je zverhu tusbe y pogibelyi, da
szvojega dragoga szlugu y priatelya Daniela zgubil bude.
Do vechera, miszlil szî je on, nyega oszloboditi budem
mogel, ali zapztuny; koji nyega obtusili jeszu, naper-
voztavlyali szû Kralyu, da dana zapoved zatreti sze ne-
mre, y da ona prez razluke pershone zpuniti sze mora.
Vezda bil je Daniel pred Kralya dopelyan, prez tuge y
salozti ztal je on pred nyim, y chakal z-veszelem obra-
zom nedusno szvôga izrechka. Pun pomiluvanya y sa-
lozti rekel je Kraly nyemu: *tvoj Bog, kojega ti postu-*
jesh, tebe znam da chuval bude; Zovemi rechmi od-
vernul sze je od nyega, y nedusni Daniel bil je vu jamu
oroszlanov hitchen, ter duplye z-jednem kamenom
nadkrito, y z-kralyevzkem pechatom zaznamenuvano,
da nigdo sze ne podufa morebiti nyega oszloboditi. Ve-
szelye nyegvih nepriatelyov bilo je neizmerno, kajti
nyim vsza poleg selye poszlusila jeszu; ali Kraly kruto

Schloßesniaq Ixtine Vère Del. IV.

15

razsalozt il sze je, kajti szvojega najbolshega priatelya, najverneshega szlusbenika, najmudreshega tolnachnika vu Danielu zgubil je. Pun nemira y ztizke ishel je on kruto rano drugi dan szam k-jami oroszlanov, y krichal je vishe iz turobnoztii kak iz ufanya, da nyega josche sivoga najde: *Daniel! szluga sivoga Boga! jeli té je tvoj Bog, komu vszigdar szlusal jeszi, od oroszlanov oszlobodil?* (Ibidem.) Na jedenput chul je on glasza Daniela, koj nyemu iz jame odgovoril je: *Kraly sivi josche dugo! moj Bog poszlal je meni Angela, koj lampe oroszlanov zaperl je, da meni naskodili nészú, ar pred nyim pravichen najdyen jeszem. Ali takaj y pred tobum, o Kraly! nikakvo zlochintstvo vchinil nészem.* (Ibidem.) Pun veszelja zapovédal je Kraly Daniela iz jame zvlechi; y one na mezto nyega nuter hititi, koji nyega obtusili jeszu; ter predi nego do dna doshli jeszu, popali szú nye oroszlani, y na komade raztergali.

Na konczu ovoga pripovedanya szamo ovu proshnyu pridajem, Dragi! imajte poleg pelde Daniela vszigdar y nadalye Boga vu vszeh vasheh chinih pred ochmi, ravnajte sze vu vszeh poleg szvete volye nyegve, y terszite sze Gozpodinu Bogu vashemu vszako vréme tak vklanyati sze, kak on seli, da sze nyemu lyudi vklanyaju, y nyega postuju. O! kuliku obrambu vu vszeh vasheh szuprotivchinah y pregonov od nyega nadjati sze budete mogli! Ako taki y jezera zmed vasheh nepriatelyov proti vam podignuli sze budeju, tak Bog nye obshanil, y vasz, kak y Daniela, oszlobodil bude. Am.

II. Dokáňchanye Návuka.

*Jesush vu Czirkvi Jeruzalemski vuchi du-
snozi, da Bogu x-lélom y x-dushum szlusiti
moramo.*

Vszako léto putuvali szû roditelyi Jesusha na vuz-
mene szvetke vu Jeruzalem. Vu dvanaiztom létu ishel
je takaj Jesush z-nyimi. Szami szî morete miszliti, z-
kulikum poniznoztjum y zasganoztjum on ovde Otczu
szvojemu nebezkomu vklanjal sze je, kakvu példu po-
bosnoztí y vére on vszem nazochnem dal je, y z-kuli-
kum pripravnoztjum y povdanoztjum sze on za zveli-
chenye lyudih alduval je. Zadozta naj bude, szlusba
Bosja vre bila je dokonchana, vréme z-roditelyi szvoje-
mi nazad domom povernuti sze, vre bilo je doshlo; da-
pache oni vre czeli jeden dan bili szû na putu, ter Je-
sush, ov dvanaizt lét ztari Jesush bil je josche vu Czir-
kvi. Puni zkerbi povernuli szû sze Roditelyi nyegvi na-
zad vu Jeruzalem, z-izkavali zgublenoga szí na med ro-
dyaki y znanzi, ali zahman, oni nyega nészu nashli;
oni hitrili szû za tem vu Czirkvu, vu ufanyu, da nyega
ovde najdeju, y nészu sze vkanili. Oni nashli szû nye-
ga poszred Navuchítelyov szedechega, koje on selyno
poszlushal, y koje on zpitaval je. On hotel je najmre,
da vsza, koja na véru zpadaju, temelyito razlosiju sze.
Kak jako chudili szû sze zato pismoznanczi nad nye-
gvemi pitanyi, y kak jako oszupnuli szû sze nad nye-
gvum pametjum y mudroztjum!

Metemtoga akoprem veszelje matere nyegove neiz-
merno bilo je, kada ona nyega zopet nashla je, tak
vendar nésze mogla zdersati, da nyega na rachun nebi
bila pobrala, zakaj on prez znanya roditelyov zaoztal,
y nyim tuliku zkerb zrokuval je. *Szinko!* rekla je ona:
Zakaj szí nam to vchinil? Nut, tvoj Otcz y ja salo-

ztechhi sze tebe izkali jeszmo, (Luc. 2.) Ali kaj je odgovoril na to Jesush? O! zakaj dragi Roditelyi? rekel je on: zakaj ztê mê izkali? Vi taki bi bili mogli mene najti, ako szamo bi sze bili zmiszlili, da nigde druge, kak vu hisi Otcza mojega moj poszel je. Nézte znali, da vu oveh, koja otcza mojega jészû, potrebno je meni biti?

Dragi! kakvoga lepoga návuka moremo mi iz připetchenya ovoga za nasz izpelyati! Ako Jesush jednorodenyi szin Bosji, chlovekom vchinyeni Zvelichitely, Najszveteshi vszeh Szvete, Otczu, koj na nebu je, odperto vu Jeruzalemzkoj czirkvi vklanya sze; ako najmudreshi, vszaznajuchi návuka piszmoznanczev zvszum pazlyivoztjum poszlusha; ako on zvershavanye vére za szvoj pervi y jedini poszel dersal je, jeli bude jeden kerztchenik josche dugo premishlyaval sze, jeli dusnozt je, da y on véru szvoju odperto valuje y vu chinu pokase? Jeli on josche dvojit bude, jeli on vu Czirkvu k-szlusbi Bosjoj doshel, ovde vuzta szvoja na hvalu najvekshega Gozpona odpiral, y jeli on rech Bosju z-jednum szvétum pazlyivoztjum poszlushal bude? Zaizto, moji Dragi! télo y dushu imamo od Boga; dùsnozt anda nasha je, da nyemu z-telom y z dushum vklanyamo sze, y nyega postujemo, kak on ôd nasz postuvati sze hoche; jedna dùsnozt, koju nasz szam dvanaizt let ztari Jesush vuchil je. Amen.

III. Dokànychye Nàvuka.

*Kerztchenik visheputi iz iztin Vére svoje
zpomenuti sse mora.*

Dragi mi danusz dokanchamo nashega kerztchan-
zkoga návuka. Z-Bosjum pomochjum vam vsza raztol-
nachil jeszem, koja nasz szveta véra nasha vuchi, y
nam zapovéda. Ja szém vam povedal, koja véruvati,
koja sse ufati, koja lyubiti, potrebuвати, besati ali zver-
shavati moramo, da vrémenitem y vekivechnem nachi-
nom szrechni poztanemo. Na konczu vasz szamo josche
opominyam, da sse iz ovak razlosno razloseneh iztin
visheputi zpomenete; ar guzteshe zmishlavanye iz oveh
vasz ne szamo od gréha odvrachalo, nego y na zver-
shavanye vszeh kerztchanzkeh krepoztih zbudyavalo
bude.

Zmishlavanye iz iztin vére nasz od gréha odvrat-
cha; ar ako szî visheputi pekla y nebo vu pameti na-
pervoztavim, y premiszlim, da po szmertí jedno zmed
oveh mezto mojega prebivanya bude, da szmert nena-
djano dojtí, da na szmertní poztelyi pokora retkoputi
jedna prava pokora je, jeli nebudem ja onda bolye
kerztchanzki baratal? Jeli nebudem ja onda gréha, koj
meni szam nebo zapira, ter pekla odpira, besal? Jeli
nebudem vsze prilike y pogihelyi gréha z-vszum zker-
blyivoztjum hesal? Zaizto ja ob pameti vre bi bil mo-
ral dojtí, ako ovomu zmishlavanyu szuprotivno bi chi-
nil. Zato opominya nasz mudri Syraka szin, govore-
chi: *Chlovek! zpomeni sse guztokrat iz poszledjih tvo-
jeh, y nigdar gréshil nebudesh.* (Eccl. 7.)

Y na kakvo krepoztno sívlenye zbudyava nasz ta-
kaj zmishlavanye iz iztin Vére nashe! Kada v. p. sívle-
nye y muku Jesusha Kriztusha premishlyavamo, o! ku-
lika selya za pravem y kerztchanzkem sívlenyem onda

vu nami zbuditi sze mora! ar mi vidimo najlepshe pel-
de krepozti, poniznozti, krotkoche, lyubavi Bosje bli-
snyega y nepriatelya, dobrotivnozti, povdanozti vu
volyu Bosju, terplyivnozti, zametavanya szvéta y nye-
gvih dobrih, koje nam szvetiju, y nam zpodobno vchi-
niti zapovedaju. Ako onda premiszlimo velikochu, iz-
vishenozt, moch y druge zvershenozti Bosje, tak ove
nasz zbudyavaju, da Boga zverhu vszega lyubimo, nye-
gvoj volyi nasz povdamo, y nyega sze bojimo. Jeli an-
da kerztchenik, koj szvoju véru prestimava, vu ovi
szvoje zvelichenye iztche, nebude sze tcerszil, da sze vi-
sheputi iz oveh iztin zmiszli? Ja sze to ufam od vasz,
Dragi! Bog dobrotivni y miloszerdni vu vami dovershil
bude, kaj po meni vu vami zapochel je. Primate anda
na konczu mojega blagoszlova, vu ime Otcza †, y
Szina †, y Dùha szvétoga †. Amen.

Österreichische Nationalbibliothek

+Z18306610X

